தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவை

வியாழக்கிழமை, 1973 ஏப்ரல் 5.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர், திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்-விடைகள்

வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாக்கள்

Death of under trial prisoner in Tiruchirappalli Central Jail

*6 S.N. Q.—THIRU K. T. K. THANGAMANI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether an under trial Railway Worker died in Tiruchirappalli Central Jail on 29/30th March 1973 by falling into well inside Jail;

(*b*) if so, the details thereof; and

(*c*) what action has been taken to prevent recurrence of such incidents ?

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: (*a*) & (*b*): One Arul Selvaraj, a Railway worker, who was charged with murder of his child was remanded to custody in the Central Jail, Tiruchirappalli, by Sub-Magistrate-II, Tiruchirappalli. On 24th March 1973, the Sub-Magistrate committeed the accused to take his trial at the Sessions. On 29th March 1973, the prisoner was found missing at breakfast time. A search was ordered. It was found that he had meddled with the wicket gate of a covered well, had jumped into the well and was drowned. He was rescued from the well and sent to the jail hospital. He died there.

(*c*) In order to guard against the possibility of prisoners committing suicide, the wells in jails are covered and the tress are fenced with barbed wires. Besides, a close watch is kept over prisoners by the jail staff.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்தக் குறிப்பிட்ட இரயில்வே தொழிலாளி, அருள் செல்வராஜ் என்பவர் மன நோய் உள்ளவராக இருந்து, தன்னுடைய குழந்தையையே தூக்கி எறிந்த குற்றத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவருக்கு அம்மாதிரியான டென்டன்சி இருக்கும் என்பதைக் கருதி, சரியான பாதுகாப்பு ஏன் அவருக்குக் கொடுக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவிக்க முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அப்படிப்பட்ட சந்தேகத்தின் அடிப்படையில்தான் அவரைத் தனியாக ஒரு அறையில் வைத்துக் கண்காணித்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், உணவு அருந்தச் செல்லும்போது அவர் பையத் தப்பித்துச் சென்று, பக்கத்திலுள்ள விக்கெட் கேட்டைத் திறந்து கிணற்றில் விழுந்துவிட்டதென்பது எதிர்பாராது நடந்துவிட்ட நிகழ்ச்சியாகும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : பொதுவாக இது பாதுகாப்பு ஏற்பாட்டுக்கு உரிய பிரச்சினையாக இருப்பதால், இதற்காக அது சம்பந்தப்பட்ட வார்டர் போன்றவர்களை சஸ்பெண்டு செய்வதனால் இதற்கு ஒரு பரிகாரம் தேடுவதாக இருக்காது என்ற முறையில் அப்படிப்பட்டவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல், ஜெயிலுக்குள்ளே இருக்கக்கூடிய கிணறுகளை இன்னும் சற்று அதிகப் பாதுகாப்போடு வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : ஜெயிலில் கம்பிகளெல்லாம் போட்டுதான் வைத்திருக்கிறார்கள். மூடப்பட்ட கிணறுக்குப் போவதற்கு விக்கெட் கேட்டும் போட்டுத்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னதைப் போல், ஏதோ எதிர்பாராத விதத்தில் நடந்துவிட்டதற்காக அங்குள்ள வார்டரைப் பழி வாங்கக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தும். என்றாலும் முறைப்படி அவர்கள் சஸ்பெண்டு செய்யப்பட்டு, விசாரணை செய்து முடிவு எடுப்பார்கள்.

Loans from Commercial Banks

* 626 *Q.*—Dr. H. V. HANDE : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(*a*) the total amount of loan borrowed by the Government from Commercial Banks during 1967–1970;

(*b*) the rate of interest and mode of repayment; and

(*c*) the details thereof ?

1973 ஏப்ரல் 5]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : *(அ–இ) விவர அறிக்கையொன்று @ பேரவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.*

ஆண்டிப்பட்டி குடிநீர் வழங்கு திட்டம்

627 வினு—திரு. நா. வெ. குருசாமி :** மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப்பாரா—*

வைகை அணையிலிருந்து ஆண்டிப்பட்டிக்குக் குடிதண்ணீர் கொண்டுவரும் திட்டம் எந்த நிலையில் உள்ளது ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : *ஆண்டிப்பட்டி பேரூராட்சிக்கான நீர் வழங்குத் திட்டத்தின் ஆய்வு முடிக்கப்பட்டு, பொது விவரச் செயற்குறிப்புகள் இப்பொழுது முடிவு பெற்றுள்ளன.*

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Sir, as a Member of the Committee on Estimates I had an occasion to see that area—the other Members of the Committee also saw it. It is really a very dry area and it gives an appearance of almost a desert and it remains in the rain-shadow area and by the side of the Vaigai Dam. Unless some special scheme is implemented, the area cannot be improved and the green revolution cannot take place. So may I know whether the present proposal will be implemented as early as possible ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : *தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக அந்தப் பகுதியைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிருர். கேள்வி, ஆண்டிப்பட்டி பேரூராட்சிக்கான நீர் வழங்குத் திட்டத்தைப்பற்றியது. முதல் கட்டமாக இந்தக் காரியம் நடைபெறுகிறது. அவர்கள் சொன்னதையும் மனத்திலே கொண்டு அந்தப் பகுதி மேலும் முன்னேறுவதற்கான வழிவகைகளை அரசு ஆராயும்.*

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : I only stated about Andipatti and not other areas.

திரு. த. சோனேயா : *தலைவர் அவர்களே, ஆண்டிப்பட்டி குடிதண்ணீர்த் திட்டத்திற்காகத் தேவைப்படும் தண்ணீர் வைகை*

@ 673–676 பக்கத்தில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

அணைத் தேக்கத்திலிருந்து எடுக்கப்படுகிறதா? அல்லது வேறு எந்த முறையில் தண்ணீர் எடுக்க இந்தத் திட்டம் வகுக்கப் பட்டிருக்கிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, ஆண்டிப்பட்டியிலிருந்து பத்து கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் வைகை யாற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுக்க இந்தத் திட்டத்தின்மூலம் உத்தே சிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: இந்தத் திட்டத்திற்கான மதிப்பீட்டுத் தொகை எவ்வளவு? இந்த வேலை எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப் படும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஆய்வு மதிப்பீட்டுக்காக ரூ. 19,500 என்று கணக்கிடப்பட்டு, 23—8—1971-இல் ஏற்பு அளிக்கப்பட்டு, ஆய்வுச் செலவு பேரூராட்சியால் மேற்கொள்ளப் பட்டு, ஆய்வு வேலை இப்பொழுதுதான் முடிவுற்றிருக்கிறது. இப் பொழுது அவுட்லைன் ப்ரோபோசல் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதனுடைய இறுதி மதிப்பீட்டைச் சொல்ல முடியாது. அவுட்லைன் ப்ரோபோசலின்படி ரூ. 24.22 இலட்ச ரூபாய் மதிப்பீட்டுச் செலவாகும் என்றும், தொடர்ச் செலவு ஆண்டுக்கு ரூ. 87,000 ஆகும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது அவுட் லைன் ப்ரோபோசல்தான்.

திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன்: வைகை அணை யிலிருந்து மதுரைக்குத் தண்ணீர் கொண்டுபோக அணைக்கட்டில் இரண்டு துவாரங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. மதுரை நகரத் தில் தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு இருப்பதாலும் அதுபோன்று இன்னும் பல பகுதிகள் இருப்பதாலும், இந்தத் துவாரங்கள் வழியாகத் தண்ணீர் சப்ளைசெய்ய ஏற்பாடு செய்ய அரசு ஆராயுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மூலக் கேள்வி ஆண்டிப் பட்டியைப் பொறுத்தது. அதுபற்றிய விவரங்கள்தான் வைத்திருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோருவதற்குத் தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் அளிக்கலாம்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஆண்டிப்பட்டியை ஒட்டியிருக்கக் கூடிய செக்கம்பட்டியில் தண்ணீர்ப் பற்றுக்குறை இருக்கிறது.

1973 ஏப்ரல் 5]

இந்தத் திட்டத்தைச் சீக்கிரமாகத் துவக்குவதற்கும், செக்கம் பட்டிக்கும் இதை விஸ்தரிப்பதற்கும் தக்க ஏற்பாடு செய்யப் படுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்பொழுது இந்த ஆண்டிப்பட்டி குடி தண்ணீர்த் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதன்மூலம் 14 கிராமங்கள் பயன் அடைகின்றன. குன்னூர், அரப்படிதேவன்பட்டி, கல்லுப்பட்டி, பிராதுகாரன்பட்டி, கதிரப்ப கவுண்டன்பட்டி, திம்மலாபுரம், முத்தனம்பள்ளி, மலையாண்டிபுரம், மலையப்பட்டி, ரெங்கசமுத்திரம், ஸ்ரீரெங்கபுரம், கரிசல்பட்டி, சண்முகசுந்தரபுரம், பாயப்பட்டி ஆகிய இந்தப் பதினான்கு கிராமங்கள் பயன்பெறுகின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன கிராமத்திற்கான திட்டமும் வேறு பல திட்டங்களும் விரைவில் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவிருக்கின்றன.

மாயூரம் மகளிர் கல்லூரிக்கான கட்டடம்

*628 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா :
திரு. அ. தேவேந்திரன் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) மாயூரம் அரசினர் ஞானாம்பிகை மகளிர் கல்லூரிக்கான கட்டட வேலை துவங்கப்பட்டுவிட்டதா ?

(இ) ஆம் எனில், கட்டட வேலை எப்போது முடியும் ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) செப்டம்பர் மாதத்தில் முடிவுறும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, அதற்கான மதிப் பீட்டுத் தொகை என்ன என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ரூ. 13,35,000-க்கு ஏற்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இத் திட்டம் சனவரித் திங்களில் துவக்கப்பட்டிருக்கிறது. செப்டம்பர் திங்களில் முடிவுறும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா : அரசினர் மகளிர் கல்லூரிக்கு 'ஞானம்பிகை' என்னும் பெண்ணின் பெயர் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அரசினர் கல்லூரிக்கும் குறைந்தபட்சம் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் நன்கொடை தருபவர்களுக்குத்தான் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற பெயர் வைக்கவேண்டும் என்ற நியதி இருக்கிறது அப்படியிருக்க, ஞானம்பிகை என்ற பெயரில் வைக்கப்பட்டிருப்பதால் அந்த ஊரைச் சேர்ந்தவர்கள் எவ்வளவு தொகை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிவிக்க முடியுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, இதனுடைய முழு விவரமும் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரியும். தெரிந்திருந்தும் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். தருமபுர ஆதீனம் இரண்டு லட்ச ரூபாய் இதற்கு உதவித் தொகை தந்து ஞானம்பிகை தெய்வத்தின் பெயரால் இந்த மகளிர் கல்லூரியை வைக்க இணங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவர்கள் வேறு யாரும் தொகை ஏதும் வழங்காத நிலையில் ஐந்து லட்ச ரூபாய் தொகை அளித்தபிறகு கல்லூரியை வைத்திருக்கவேண்டும். ஆனால், ஒரு லட்சம், ஒன்றரை லட்சம் ரூபாய் தருகிற காலத்திலேயே இந்தக் கல்லூரி அங்கே துவங்கப்பட்டது தவறாகும். ஐந்து லட்ச ரூபாய் தந்தபிறகு துவங்கியிருந்தால் இந்த இடர்ப்பாடு வந்திருக்காது. தருமபுர ஆதீனம் இரண்டு லட்ச ரூபாய் தருவதாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் பேசியதின் விளைவாக அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அந்தப் பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Auto testing Laboratory in Guindy Engineering College

* 629 *Q.*—THIRU N. DENNIS : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(*a*) whether any auto-testing laboratory is functioning at the Engineering College Campus, Guindy, Madras; and

(*b*) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ & இ) ஊர்திப் பொறியியல் ஆய்வகம் ஒன்றை 1972-ல் கிண்டி பொறியியல் கல்லூரியில் புதிதாகத் தொடங்க இவ்வரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இவ்வாய்வகத்தின் கட்டட வேலைகள் முடியும்தறுவாயில் உள்ளன. தவிரவும் முப்பதாயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள

1973 ஏப்ரல் 5]

தளவாடங்களும் வாங்கப்பட்டுள்ளன. ஊர்திப் பொறியியலின ஆராய்ச்சி, வளர்ச்சி மற்றும் ஆய்வுத் தேவைகளை இந்த ஆய்வகம் நிறைவேற்றும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இந்த நிறுவனத்திலே எத்தனை மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது? எத்தனை பேர் இதுவரையிலும் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற விபரத்தை அறிவிப்பார்களா?

மாண்புகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இதற்கென்று தனியாக மாணவர்களைச் சேர்க்கவில்லை. ஆட்டோமோட்டிவ் எஞ்சினியரிங் பிரிவை ஏற்படுத்தி அங்கே படித்த மாணவர்கள் இதில் சேர்ந்து பணியாற்றும் வாய்ப்பு இருக்கும் என்று கருதித் தொடங்கப்பட்டது. ஆய்வு அளவிலே கூட ஏற்பட்டிருந்தாலும் வளரும் நிலை ஏற்பட்டால் ஆட்டோமொபைல் எஞ்சினியரிங் பிரிவை வளர்க்கும் நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிற மற்றத் துறைகளுக்கும் பயன்படுகின்ற வகையில் இந்தத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. எ. வகாப் : கிண்டியில் தொடங்க இருக்கும் இந்த ஊர்தி பொறியியல் பிரிவில் அங்கே ஆட்டோமோட்டிவ் எஞ்சினியரிங் படித்தவர்களைமட்டும் சேர்த்துக்கொள்வதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அதோடு புதிய மாணவர்களைச் சேர்த்துப் பயிற்சியளிக்கும் திட்டத்தையும் அரசு செயல் படுத்துமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதற்கென்று புதிய மாணவர்களைச் சேர்க்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. கிண்டி எஞ்சினியரிங் பிரிவில் மெக்கானிக்கல் எஞ்சினியரிங் பயிற்சி பெற்றவர்கள் இந்த ஆராய்ச்சித் துறையில் ஈடுபட்டு, நன்மை பெற முடியும் என்ற நோக்கத்தோடு இது தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது.

டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன் : இந்தப் பிரிவு சென்னை கிண்டியில் தவிர, வேறு ஏதாவது மாவட்டக் கல்லூரிகளில் இருக்கிறதா? இல்லை என்றால் அடுத்துவரும் ஆண்டுகளில் தொடங்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : வேறு சில குறிப்பிட்ட கல்லூரிகளிலும் இப்பிரிவு இருக்கிறது. அதற்கான விபரம் இல்லை. தனிக்கேள்வி போட்டால் தகவல் சேகரித்துக் கொடுக்கப்படும்.

Kannagi Temple

* 630 Q.—Thiru S. SANGUMUTHU THEVAR : Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the (1) Kerala Government and (2) Travancore Devaswom Board have sent any report to the State Government about the Kannagi Temple in Kerala State; and

(b) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (1) கண்ணகிக் கோவிலை இவ்வரசின் பாதுகாப்பிற்காக ஒப்படைக்கக் கோரி 1971-ம் ஆண்டிலேயே கேரள அரசுக்கு எழுதப்பட்டது. இக் கோரிக்கை தனது அரசின் பரிசிலனையில் இருப்பதாகக் கேரள அரசு தெரிவித்துள்ளது.

(2) திருவிதாங்கூர் அறநிலைய வாரியத்திற்கு இவ்வரசு கடிதம் எதுவும் எழுதவில்லை.

(இ) கேரள அடசிடமிருந்து இப்பொருள்பற்றி மற்றபடி தகவல் எதுவும் கிடைக்கப்பெறவில்லை.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, 1971-ம் ஆண்டு கேரள அரசுக்கு அதைப்பற்றி எழுதியும் இதுவரையில் பதில் வரவில்லை என்றால் அதற்கான காரணம் என்ன? மீண்டும் நமது அரசு அதை நினைவுபடுத்தியிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, கேரள அரசு அங்கே இருக்கிற தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் துறையைக் கலந்தாலோசித்து முடிவு அறிவிப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். பதில் கடிதம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

புலவர் சி. பழனிச்சாமி : தலைவரவர்களே, இந்த கேரள மாநிலத்தில் இருக்கிற கண்ணகி கோயிலை முதலில் ஆராய்ந்து கண்டறிந்தவர் யார்? அவருக்கு ஏதாவது பரிசு அளித்துச் சிறப்பு செய்ய நமது அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தஞ்சை கரந்தை புலவர் கல்லூரியைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் ஒருவர் கண்டறிந்து கூறியிருக்கிறார். அந்த கோயிலைப்பற்றிய முழு விபரமும் கேரள அரசிடமிருந்து கிடைத்தபிறகுதான் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கமுடியும்.

1973 ஏப்ரல் 5]

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, கேரள அரசு அந்தக் கோயிலை நம்மிடம் கொடுக்கவேண்டாமென்று கேரளத்திலுள்ள லோக்கல் பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்திருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அது நம்முடைய அரசுக்குத் தெரியுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அங்கே இருக்கிற தேவஸ்வம்போர்டு அதிகாரிகள் அவர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்றும் அந்தக் கோயிலைத் தமிழ் நாட்டு அரசிடம் ஒப்படைக்க வேண்டாமென்றும் கேரள அரசைக் கேட்டிருப்பதாக பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. ஆனால் நமக்கு அதிகாரப் பூர்வமான பதில் எதுவும் வரவில்லை. தமிழக எல்லையிலிருந்து அந்தக் கோயில் ஒரு மைல் தொலைவில் இருக்கிறது. அங்கே அந்த இடத்திற்கு வேங்கைக்கானல் என்றும் மங்களதேவிக் கோட்டம் என்றும் பெயர் வழங்கப்படுகிறது. அது ஒரு பாழடைந்த மண்டபம். 400 சதுர அடி பரப்பளவுடையது. 50 அடி நீளம், 8 அடி அகலம், 10 அடி உயரம் கொண்டதாக அந்த மண்டபம் இருக்கிறது. இவைகளைக் கொண்டுதான் அந்தப் பேராசிரியர் தன்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார். அதை அடிப்படையாகக்கொண்டு கேரள அரசை அந்தக் கோயிலை ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று நமது அரசு கேட்டது. அவர்கள் ஆராய்ந்து அறிந்த பிறகு பதில் அனுப்புவதாகத் தெரிவித்தார்கள். முழு விவரமும் இன்னும் வரவில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அங்கே இருக்கிற தேவஸ்வம் போர்டு இது கண்ணகி கோயில் அல்ல ; பகவதி அம்மன் கோயில் என்று அறிவித்திருப்பதாக மலையாளப் பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்திருக்கிறது. அதுபற்றிய திட்டவட்டமான முடிவுகள் நமக்கு வந்திருக்கின்றனவா ? கல்வெட்டுகளோ வேறு ஏதாவது சான்றுகளோ இருக்கின்றனவா என்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிவிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : கேரள அரசிடம் இருந்து முழு விவர அறிக்கை வந்த பிறகுதான் அதுபற்றி ஆராயப்படும். கண்ணகி கோயில்கூட காலப் போக்கில் பகவதி கோயில் என்று மாறியிருக்கிறது என்று வல்லுநர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். எதுவும் முழு விபரமும் தெரிந்த பின்னர் முடிவு செய்யப்படும்.

திரு. வீ. கே. இராஜாப்பிள்ளை: தலைவரவர்களே, கண்ணகிக் கோயிலைப்பற்றிக் கூறும்போது அமைச்சரவர்கள் அது தமிழ்நாட்டு எல்லையிலிருந்து ஒரு மைல் தொலைவில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். கேரள எல்லையிலிருந்து சுமார் 25 மைல் தொலைவிலுள்ள பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள பத்மநாபபுரம் கொட்டாரத்தை நாம் பிரிந்துவந்தபோது கேரள அரசுக்கு விட்டுக்கொடுத்தோம். அதைப்போலவே இப்போது ஒரு மைல் தொலைவிலுள்ள கண்ணகி கோயிலை நமக்கு விட்டுக்கொடுக்க வேண்டுமென்று நமது அரசு வற்புறுத்துமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: பத்மநாபபுரம் அரண்மனையை ஒப்படைத்தது, கேரளமும் தமிழ்நாடும் பிரியும் போது ஏற்பட்ட உடன்பாட்டின் அடிப்படையில். மொழிவழி மாநிலமாகப் பிரியும்போது இப்படிப்பட்ட ஒரு உடன்பாடு ஏற்பட்டிருந்தால் நாம் அதைக் கேட்கலாம்; அவர்களும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். அப்போது இதுபற்றிய தகவல் நமக்குத் தெரியவில்லை. இப்போதுதான் நமக்கு அது தெரிய வந்திருப்பதால் கேரள அரசைக் கேட்டிருக்கிறோம். அவர்களின் பதிலை எதிர் பார்க்கிறோம். பதில் வந்த பிறகு இந்தப் பிரச்சினை குறித்து எப்படி அணுகமுடியுமோ அப்படி அணுகலாம்.

Assistance to Bharatiya Vidya Bhavan

* 631 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(*a*) whether the Tamil Nadu Government have given any financial assistance to the Bharatiya Vidya Bhavan in Madras; and

(*b*) if so, the details thereof ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) & (இ) ஆம். பம்பாயிலுள்ள பாரதீய வித்யாபவனம் சென்னையில் அதன் ஒரு கிளையை நிறுவ மைலாப்பூரில் உள்ள ஒரு கட்டடத்தை விலைக்கு வாங்க வசதி செய்யும் பொருட்டு 1963-ல் ரூ. 25,000 மொத்த மானியமாக இம்மாநில அரசால் வழங்கப்பட்டது.

திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன்: தலைவரவர்களே, அதன் பணிகள் யாவை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1973 ஏப்ரல் 5]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, அதனுடைய பணிகள்பற்றிய முழு விவரம் தெரியவில்லை. பாரதிய வித்யாபவனம் அதனுடைய கிளை ஒன்றைச் சென்னையில் அமைக்க 1,60,000 ரூபாய் மதிப்புள்ள ஒரு கட்டடத்தை வாங்குவதற்கு நம்முடைய அரசு மானியம் வழங்க வேண்டுமென்று 1963-லே கேட்டார்கள். அவர்கள் கோரிக்கையைப் பரிசீலித்து 25,000 ரூபாய் மானியமாக இந்த அரசு கொடுத்தது. ஆனால் அதனுடைய பணி விவரங்களுக்கான தகவல் இல்லை.

கன்னியாகுமரி மாவட்ட நகரப் பஞ்சாயத்துக்களின் வருவாய் தரும் திட்டங்கள்

* 632. வினு—திரு. ஏ. பாலையா : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1972–73-ம் ஆண்டில், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் பஸ் நிலையம், சந்தை அபிவிருத்தி போன்ற வருவாய் தரும் திட்டங்களை (Remunerative Enterprises நிறைவேற்றுவதற்கெனக் கடன் கோரி அரசுக்கு எத்தனை மனுக்கள் அனுப்பியுள்ளன ?

(இ) அந்நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் எவை எவை ?

(உ) அவற்றில் இந்த நிதி ஆண்டில் எத்தனை பஞ்சாயத்துக் களுக்குக் கடன்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன ?

(எ) எவற்றிற்கேனும் கடன் வழங்கப்படாமலுள்ளனவா ?

(ஐ) ஆம் எனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ), (இ), (உ), (எ) &(ஐ) பிரதிபலன் தரும் திட்டத்தின்கீழ் (Scheme for remunerative enterprises) 1972–73 நிதியாண்டில் அரசு கடனுதவி கோரி, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள எந்தப் பேரூராட்சியிடமிருந்தும் கடன் விண்ணப்பங்கள் வரவில்லை.

Dam across river Kushastali

* 633 *Q.*—THIRU A. PARANDHAMAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether there is any proposal under the consideration of the Government to construct a bed-dam across the river ' Kushastali ' at Arumbakkam in

Tiruttani taluk and divert the surplus water into a chain of seven tanks ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இத்திட்டத்தின் செயற்குறிப்பு உள்ளூர் அலுவலர்களின் ஆய்வில் உள்ளது. அது இன்னும் அரசு பரிசீலனைசெய்யும் கட்டத்தை அடையவில்லை.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமானால் சென்னை மாநகராட்சி தம் ஒப்புதலைக் கொடுக்க மறுக்கிறது. இருநூறு, முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே இருந்துவரும் ஏரிகள் இவை. சென்னை மாநகராட்சி சமீபத்தில்தான் தோன்றியது. ஆகவே நீண்ட நாட்களாக அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு இருந்து வருகிற உரிமைகள் பாதிக்கப்படாத வண்ணம், தமிழக அரசு முயற்சி எடுத்து இவற்றுக்கு ஒப்புதலை பெற்றுத்தர முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. மாநகராட்சி ஆணையர் அதுபற்றிப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவரது பதில் வந்த பிறகு அரசாங்கம் இதுபற்றி முடிவு எடுக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காக்கவாக்கம் அருகில் இசா ஏரிக்குத் தடுப்புச் சுவர்

***634 வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன் :** மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

திருவள்ளூர் வட்டம், காக்கவாக்கம் இசா ஏரியின் எதிர் முனையில் தொளவேடு கிராமத்தைப் பாதுகாக்க அமைக்கப்படும் தடுப்புச்சுவர்த் திட்டம் (Bund) நிறைவேறுவதில் ஏற்படும் காலதாமதத்திற்கான காரணங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைமைப் பொறியாளர் (பாசனம்) பல தொழில் நுட்பக்குறிப்புக்களை உள்ளூர் அதிகாரிகளை ஆய்வு செய்யுமாறு கேட்டுள்ளார். இவை ஆய்விலுள்ளன. இவ்வேலை தக்க அதிகாரிகளின் ஒப்புதல் கிடைத்த பின் துவங்கப்படும்.

1973 ஏப்ரல் 5]

திரு. கா. வேழவேந்தன் : ஒவ்வொரு ஆண்டு மழைகாலத்தின் போதும் இந்த இசா ஏரியின் எதிர்முனையில் உள்ள தொளவேடு கிராமம் பாதிக்கப்படுகிற காரணத்தினால் இந்த ஆண்டே இதனை எடுத்து நடத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இது உள்ளூர் அதிகாரிகளின் பரிசிலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னேன். தலைமைப் பொறியாளரின் கவனத்திற்கு வந்தபிறகு உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

காரணி கிராமத்தில் ஆரணி ஆற்றின் கரைகளுக்குத் தடுப்புச்சுவர்

*** 635 வினா—திரு. கா. வேழவேந்தன் :** மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

கும்முடிப்பூண்டித் துணை வட்டம், காரணி கிராமத்தில் ஆரணி ஆற்றின் அரிப்பைத் தடுக்க கரைத் தடுப்புச்சுவர் (Revetment) அமைப்பதில் ஏற்படும் தாமதத்திற்கான காரணங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இத்திட்டத்திற்கு ரூ. 1,05,000-க்கு ஒரு மதிப்பீடு பொதுப்பணித்துறை அலுவலரால் தயாரிக்கப்பட்டு, செங்கற்பட்டு மாவட்ட ஆட்சியருடைய ஒப்புதலுக்கும், நிதி ஒதுக்கவும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அவரது பதில் கிடைத்தவுடன் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : என்னுடைய சொந்தக் கிராமமாகிய காரணி கிராமம் ஆரணியாற்றின் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் ஒப்புதலைப்பெற்று இந்தத் திட்டத்தை இவ்வாண்டே நிறைவேற்றித் தருவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் பதில் கிடைத்தவுடன் நிறைவேற்றி வைக்கப்படும்.

வெற்றிலை சாகுபடி

*** 636 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா :** மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தமிழகத்தில் தற்போது எத்தனை ஏக்கர் நிலத்தில் வெற்றிலை சாகுபடி எவ்வளவு செய்யப்படுகிறது, மாவட்டவாரியாக ?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தமிழகத்தில் தற்போது மாவட்ட வாரியாக வெற்றிலை சாகுபடியாகும் பரப்பளவு:—

மாவட்டம்.	பரப்பளவு.
செங்கல்பட்டு	187 ஹெக்டர்.
தென் ஆற்காடு	451 ஹெக்டர்.
வட ஆற்காடு	268 ஹெக்டர்.
சேலம்	901 ஹெக்டர்.
தருமபுரி	819 ஹெக்டர்.
கோயம்புத்தூர்	461 ஹெக்டர்.
தஞ்சாவூர்	634 ஹெக்டர்.
திருச்சிராப்பள்ளி	582 ஹெக்டர்.
மதுரை	893 ஹெக்டர்.
இராமநாதபுரம்	256 ஹெக்டர்.
திருநெல்வேலி	556 ஹெக்டர்.
கன்னியாகுமரி	69 ஹெக்டர்.
மொத்தம்	6,077 ஹெக்டர்.

* 637 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state:

(a) the places where betal leaves are cultivated in the State; and

(b) the incentives offered to these cultivators ?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: (அ) தமிழ்நாட்டில் நீலகிரி, சென்னை மாவட்டங்கள்தவிர மற்ற மாவட்டங்களில் வெற்றிலை பயிரிடப்படுகிறது.

(இ) தமிழ் நாட்டில் வெற்றிலை பயிரிடுவோர்க்கு விசேடமான சலுகைகள் ஏதும் அளிக்கப்படவில்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா: வெற்றிலை போடக்கூடியவர்கள் தமிழ் நாட்டில் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்திஞல், வெற்றிலை பயிரிடக் கூடியவர்களுக்கு இனிமேலாவது கடனுகவாவது, மானிய மாகவாவது உதவி செய்ய அரசு முன்வருமா?

1973 ஏப்ரல் 5]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மானியமாக வழங்கப் படுவதில்லை. கடன்பெற கூட்டுறவுத்துறைக்கு விண்ணப்பித்தால் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : சில நேரத்தில் வெற்றிலைக் கொடிக்கால் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டு அழுகிப்போகிறது. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் உதவி செய்ய அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : எதிர்பாராதவிதமாக இப்படிப் பாதிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு உதவி செய்யப்படுகிறது. சமீபத்தில் தமிழ்நாட்டில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ளவர்கள் பாதிக்கப்பட்டபோதுகூட சலுகை தரப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. சீ. க. வடிவேலு : வெற்றிலைக் கொடிக்கால் திடீரென்று நோய்ப்பட்டு வெற்றிலை காய்ந்துபோகிறது. இதுபோல பாதிக்கப் பட்டவர்களுக்கு உதவித் தொகை அளிக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அப்படி ஒன்றும் இல்லை.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தமிழ்நாட்டில் 6,077 ஹெக்டேர் நிலத்தில் வெற்றிலை பயிரிடப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். இவை அனைத்தும் தமிழ் நாட்டிலேயே பயன்படுத்தப்படுகிறதா ? அல்லது வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுகிறதா ? அல்லது வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : 1970 டிசம்பர் திங்களில் ரூ. 5,428 மதிப்புள்ள வெற்றிலை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு வேறு எங்கும் அனுப்பப்பட வில்லை.

திரு. த. சோனையா : தமிழ்நாட்டிலிருந்து வட மாநிலங்களுக்கு வெற்றிலை அனுப்பப்படுகிறது. வதங்கிவிட்டது என்றால் அந்த நஷ்டத்தை இங்குள்ளவர்களே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதனால் யாரும் அனுப்ப முன்வரவில்லை. ஆகவே ரயில்வே யுடன் தொடர்புகொண்டு வெற்றிலை வதங்காமல் அனுப்ப குளிர் சாதன வசதி ஏற்படுத்தித்தர முன்வருவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : வட மாநிலங்களில் உள்ளவர்கள் பழுப்பு வெற்றிலையைத்தான் அதிகமாக விரும்பு கிறார்கள். ஆகவே இதனைப் பதப்படுத்த அவர்களே ஏற்பாடுகள்

செய்துகொள்கிறார்கள். அரசாங்கம் எந்தவிதமான ஏற்பாடும் செய்வதற்கில்லை.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Sir, in Krishnagiri taluk of Dharmapuri District, some villages like, Elathagiri, Kuppachiparai and Gangarayanakota, grow the best betel leaves and they are sent to other parts of the country and foreign countries also. May I know from the Hon. Minister for Agriculture whether he would take steps to see that those agriculturists are given incentives and help ?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தர்மபுரியில் 819 ஹெக்டர் வெற்றிலை சாகுபடி செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னேன். வட நாட்டுக்கு முற்றிய வெற்றிலைதான் அனுப்பப் படுகிறது. கொழுந்து வெற்றிலை அனுப்பப்படுவதில்லை.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: திருச்செந்தூர், சாத்தான்குளம் பகுதியில் வெற்றிலை பயிரிடுகிறார்கள். தண்ணீர் போதுமான அளவு கிடைக்காத காரணத்தினால் கொடிக்கால் பெரிதும் பாதிக்கப் படுகிறது. இந்தச் சங்கடத்தைப்போக்க நிரந்தரமாகத் தண்ணீர் கிடைக்க வழிவகை செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தனிப்பட்ட முறையில் எந்தவிதமான விண்ணப்பமும் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. அப்படி வந்தால் அதுபற்றி யோசிக்கலாம்.

திரு. கே. எ. வகாப்: வெற்றிலை போடுவதால் பல் உறுதியாக இருக்கும் என்கிறார்கள். சிலர் பல் உதிர்ந்துவிடுகிறது என்கிறார்கள். ஆகவே இதுபற்றி நல்லதொரு ஆராய்ச்சியை நடத்தியபிறகு இதற்கு உதவி செய்வதா, இல்லையா என்பது பற்றி அரசு முடிவு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணும்பு ஆகிய மூன்றையும் சேர்த்துப்போடுவதால் கால்ஷியம் டெபிஷியன்சி நீங்குகிறது. புகையிலை போடுவதுபற்றித் தெரியாது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எதைப் போட்டாலும் அளவோடு போட வேண்டும்.

டாக்டர் ச. மு. பழனியப்பன்: வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணும்பு சேர்த்துப்போடுவதால் புற்றுநோய் ஏற்படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே தமிழகத்திலுள்ள வெற்றிலைக் கொடிக்கால்

1973 ஏப்ரல் 5]

களுக்கு, அதிக வரி போட்டு அவர்களுக்கு ஊக்கம் ஏற்படாது தடுக்க அரசு முன்வருமா ?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அப்படி ஒன்றும் இல்லை.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : தமிழ்நாட்டில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒவ்வொரு விதமான வெற்றிலை பயிரிடுகிறார்கள். ஆயினும் கும்பகோணம் வெற்றிலைக்குத்தான் நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது. ஆகவே இந்த ரக வெற்றிலையை எல்லா இடங்களிலும் பயிரிடுவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தனியாக அப்படி ஒன்றும் தகவல் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஒரு ஊருக்கு மாத்திரம் விளம்பரம் கொடுத்துக்கொள்வதா ?

திரு. த. சோணையா : தமிழ் நாட்டில் பல காலமாகத் தொடர்ந்து வெற்றிலைக் கொடிக்காலில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்கள் இருந்து வருகிறார்கள். எல்லா வகைகளிலும் நியாயமான கூலியை நிர்ணயம் செய்கிற சர்க்கார் வெற்றிலைக் கொடிக்கால் தொழிலாளர்களுக்கும் நியாயமான கூலி நிர்ணயம் செய்ய முன்வருவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தற்போது அப்படி ஒன்றும் யோசனை இல்லை.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : புயல், வெள்ளத்தால் வெற்றிலைக் கொடிக்கால் பாதிக்கப்படுகிறபோது வெற்றிலை விலை ஏறுகிறது. விலையேறுகிறபோது மாயூரம் உறுப்பினரைப் போன்றவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட உறுப்பினர்களுக்காவது சகாய விலையில் வெற்றிலை கொடுக்க அரசு முற்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்களே பதில் சொன்னார்கள், எதையும் அளவோடு போட வேண்டுமென்று. அளவோடு இருந்தால் வளமோடு இருக்கலாம்.

திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த வெற்றிலை போடுவதால் மன நிலையில் நல்ல திருப்பம் ஏற்படுகிறது. வெற்றிலை போடுகிற நேரத்திலே கோரிக்கைகளைச்

[1973 எப்ரல் 5

சொன்னால், நிறைவேறும் நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மனமாற்றம் ஏற்படுகிறதே, இதுபற்றி அரசு எதாவது தெரிவிக்குமா ?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அப்படி ஒன்றுமில்லை.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, இங்கு கேள்வி கேட்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் பலர் வெற்றிலை போடக் கூடியவர்களுடைய மனதைப் புண்படுத்தக்கூடிய அளவுக்குக் கேள்வி கேட்டதாக நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, அவற்றை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குவதற்கான முயற்சியைத் தயவுசெய்து தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, வெற்றிலை போடுகிறவர்களுடைய உள்ளத்தைப் புண்படுத்துகிற நோக்கத்தோடு கேள்வி கேட்கப்படவில்லை. அதிகமாகப் போட்டால் எதுவும் புண்ணாகிவிடும் என்ற அந்த அர்த்தத்தோடு தான் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன.

திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது நாட்டில் மயில் பறவை தேசியப் பறவையாக இருக்கிறது. அதைப்போல், வெற்றிலை புனிதமானதாகவும், கோயில்களிலே எல்லோராலும் போற்றப்படுவதாகவும் இருக்கிற காரணத்தால், அதை தேசிய இலையாக அறிவிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மங்களகரமான காரியத்திற்கு மட்டுமல்லாமல், எல்லாக் காரியங்களுக்கும் வெற்றிலை பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆதலால் தேசிய இலையாக ஆக்குகிற பிரச்சினைக்கு இடமில்லை.

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, வெற்றிலையை நம்முடைய தமிழர்கள் பழம் புராதன காலத்திலிருந்து சிறந்த முறையில் பயன்படுத்தி வருகிறார்கள். உணவுக்குப் பின்னால் அது பயன்படுத்தப்படுகிறது. அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், மங்கள காரியத்திற்கு இது சிறப்பாகப் பயன்படுத்தப்படுகிற காரணம், அதில் சில சத்துப்பொருள்கள் அடங்கி இருக்கின்றன. அத்துடன் சக்தியும் அதில் அடங்கியிருப்பதாகப் புராதனப் பெரியவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, அதை இன்னும் பாப்புலரைஸ் செய்ய அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1973 ஏப்ரல் 5]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: சாப்பாட்டிற்குப் பிறகு மட்டும் அதை உபயோகப்படுத்துவதில்லை. மற்றவர்களை வரவேற்பதற்குக் கூட, வெற்றிலைபாக்கு வைத்துத்தான் வரவேற்கிறோம். முன்னாலும் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது, பின்னாலும் உபயோகிக்கப்படுகிறது. அதற்கென்று தனிச் சலுகை கொடுக்க வேண்டியதில்லை.

திரு. கே. என். குமாரசாமி: வெற்றிலையோடு அகத்திக் கீரையும் பயிராகிறது என்பதை எல்லோரும் மறந்துவிட்டார்கள். ஆகவே, அகத்திக் கீரையையும் கவனிக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: கொடிக்கால் என்றாலே, இதுவும் பயிராகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்றுதான். இதைப்பற்றி அது வளர்கிறது, அதைப்பற்றி இது வளர்கிறது.

கிராமப்புறங்களில் துணி தயாரிப்பு.

** 638 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா:* மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாடு கதர் போர்டின் சார்பாகக் கிராமப் புறங்களில் துணி தயாரிக்கும் நிலையங்கள் ஏற்படுத்த திட்டமிடப் பட்டுள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், எங்கெங்கு ஏற்படுத்தப்படும் ?

(உ) அவற்றின் மூலதனம் யாது ?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: (அ) ஆம்.

(இ) பெருமாநல்லூர்—கோவை மாவட்டம்.

சூலூர்—கோவை மாவட்டம்.

எடையன்வலசு—மதுரை மாவட்டம்.

மயிலாடி—கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

ஏரல் அல்லது வள்ளியூர்—திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

மேற்படி ஐந்து இடங்களில் துவங்க ஆணை பிறப்பிக்கப் பட்டுள்ளது. இவற்றில் பெருமாநல்லூர் நிலையம் 25—4—1971-லும்,

சூலூர் நிலையம் 13—6—1972-லும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. பிற நிலையங்கள் விரைவில் துவங்க இருக்கின்றன.

(உ) இயந்திரங்கள்	..	ரூ. 1–32 லட்சம்
கட்டிடம்	..	ரூ. 1–50 லட்சம்
மூலதனம்	..	ரூ. 0–60 லட்சம்
	மொத்தம்	ரூ. 3–92 லட்சம்

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவர் அவர்களே, கதர்த் துணி உற்பத்தியைப்பற்றி எந்த எந்த இடங்களில் அது துவங்கப்பட இருக்கிறது அல்லது துவக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கான விளக்கங்களை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் மாயூரம் நகரில், மிகக் குறிப்பாக, கோரைநாட்டில் மிகச் சிறந்த துணி உற்பத்தி செய்யப்பட்டு வந்தது. அந்தப் பகுதியில் இந்தத் தொழில் இப்பொழுது நசித்து வருகிற காரணத்தால், அங்கே இம்மாதிரியான நிலையத்தை அமைக்க அரசு ஆலோசிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: ஒவ்வொரு கூட்டுமன்றத்திலும் இதை ஆரம்பிப்பது என்ற திட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே, முதலாவதாக, ஐந்து இடங்களிலே இதை ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம். மேலும் பல இடங்களில் ஆரம்பிப்ப தற்கான யோசனைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. அப்படி ஆலோசனைக்கு வரும்போது, மாயூரம் பற்றிப் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. த. சோணையா : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு கதர் போர்டின் சார்பிலே துணிகள் தயாரிக்கிற சில இடங்களைக் குறிப்பிட்டு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டம், வறட்சியாலே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற மாவட்டம், வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தினாலே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற மாவட்டம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகவே, அந்த மாவட்டத்திலே துணி தயாரிக்க, கிராமமக்கள் அதைப் பயன் படுத்த இந்த நிலையங்களை அமைக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: நான் முதலிலேயே சொல்லியிருக்கிறேன், ஒவ்வொரு கூட்டுமன்றத் திலும் ஒவ்வொரு ஆலை ஆரம்பிக்கின்ற திட்டம் இருக்கிறது

1973 ஏப்ரல் 5]

என்று. முதலாவதாக, இந்தப் பகுதிகளிலே ஆரம்பித்திருக் கிறோம். மேலும் அவ்வப்போது ஏற்படுகிற நிலைமைக்குத் தகுந்தவாறு அவை ஆரம்பிக்கப்படும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலே ஒரு நிலையமானது ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதை விஸ்தரிக்கும் செயற்குறிப்பு ஏதாவது அரசிடம் இருக்கிறதா? அது லாபகரமாக ஓடுகிறதா? நட்டமாக ஓடுகிறதா? அதன் விவரங்களை அமைச்சர் அவர்கள் தருவார் களா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: அது இப் பொழுது நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இவை எல்லாம் அநேகமாக லாபத்திலே ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன.

திரு. கா. வேழவேந்தன்: தலைவர் அவர்களே, பெருமாநல்லூர் போன்ற இடங்களில் இது மாதிரியாகத் துணிகளைத் தயார் செய்கிற நிலையங்கள் துவங்கப்பட்டிருப்பதாகவும், அதனால் லாபம் இருப்பதாகவும் விவரங்கள் கூறுகின்றன. ஆகவே, காஞ்சிபுரத்திலே இது மாதிரி அமைத்து, துணிகளை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிற வகையில் உற்பத்தி செய்ய அரசு முன்வருமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: காதி வாரியமே இப்படி எல்லோருக்கும் வேலை கொடுக்கின்ற திட்டத்திலே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. படிப்படியாக, இந்தத் திட்டத்தை எல்லா இடங்களிலும் துவக்க ரூ. 3.92 லட்சம் தேவைப்படுகிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு இடமாக ஆரம்பித்து வருகிறோம். இப்பொழுது 68 பேர் வேலை செய்து வருகிறார்கள். பஞ்சாலை நூலுக்குத் தேவையான துணி மட்டும் இப்பொழுது தயாரிக்கப்படுகிறது. போட்டிக்குப் போவது என்றால் அதற்கு அதிகமான நிதி தேவைப்படுகிறது என்ற காரணத்தாலே, அதற்கான யோசனை இப்பொழுது இல்லை.

சாத்தியாறு அணைப்பகுதியைச் சுற்றுலா மையமாக்கல்.

*** 639 வினு—திரு. பி. எஸ். மணியன்:** மாண்புமிகு பின்தங்கிய வகுப்பினர் நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினுவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மதுரை மாவட்டத்தில் சாத்தியாறு அணைக்கட்டைச் சுற்றுலா மையமாக்கும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: இல்லை.

புலவர் சி. பழனிச்சாமி: தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாவட்டத்தில் வைகை அணை சுற்றுலா மையமாக இருக்கிறதா? அப்படி ஆகாமல் இருந்தால், இனிமேலாவது சுற்றுலா மையமாக மாற்ற அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவர் அவர்களே, சுற்றுலா வாரியம், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் எந்த எந்த இடத்தைச் சுற்றுலாக் கேந்திரமாக ஆக்கலாம் என்று ஆய்வு செய்துவருகிறது. மஞ்சளாறு, சாத்தியாறு, வைகை அணைப் பகுதிகளைச் சுற்றுலாக் கேந்திரங்களாக ஆக்கலாம் என்பதைப் பற்றி அறிக்கை தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கை வந்த பிறகு அரசு முடிவெடுக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. த. சோணையா: தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள சாத்தியாறு அணைக்கட்டில் சுற்றுலாப் பயணிகள் தங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் இல்லையென்று சொன்னார்கள். ஆனால், அங்கே பல்லாயிரக் கணக்கான பேர்கள் சென்று பார்வையிட்டு வருகிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கின்றவர்களுக்கு வசதியை ஏற்படுத்துகின்ற முறையிலே அதை இன்னும் சிறப்பாகச் செய்தால் இன்னும் பல்லாயிரக் கணக்கானவர்கள் வருவார்கள். அதற்கு இனிமேலாவது அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் போக ஆரம்பித்தால், சுற்றுலா வாரியம் அந்த இடத்தை விட்டுவிடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சொ. காவேரிமணியம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாவட்டத்தில் எந்த எந்த இடம் இம்மாதிரியான சுற்றுலாப் பயணிகளைப் பரப்புவதற்கான இடம் எனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? அவை பற்றி முடிவெடுக்கப்பட்டு விட்டதா அல்லது இந்த ஆண்டு பரிசீலனையில் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், சட்டமன்ற-நாடாளுமன்ற, மேலவை, ஊராட்சி, ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்கள் ஆகியோரிடம் கலந்து எந்த எந்த இடத்தை எல்லாம் சுற்றுலா மையமாக

1973 ஏப்ரல் 5]

ஆக்கலாம் என ஒரு ஆய்வு நடைபெற்று வருகிறது. அதனுடைய அறிக்கை இன்னும் அரசுக்கு வந்து சேரவில்லை. வந்த பிறகு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி : தலைவர் அவர்களே, மதுரையில் எந்த எந்தப் பகுதிகளைச் சுற்றுலா மையமாக ஆக்கலாம் என்று ஆய்வு நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதைப் போலவே எல்லா மாவட்டங்களிலும், ஆங்காங்குள்ள பாராளு மன்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை வைத்து, எங்கெங்கு சுற்றுலா மையம் அமைக்கலாம் என்று சொல்ல அமைச்சர் அவர்கள் முன் வருவார்களா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: ஏற்கனவே இப்படி எல்லா மாவட்டங்களிலும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய தென் ஆற்காடு மாவட்டம் அதிலே இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : மூன்று அணைக்கட்டுகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள், சாத்தியாறு, மஞ்சளாறு, வைகை, என்று. இவற்றில் வைகை அணைக்கட்டாவது சுற்றுலா இடமாக அமைக் கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, அது ஏற்கனவே ஆய்விலே இருக்கிறது. இதற்கானக் காரியங்கள் விரைவிலே மேற்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, அழகர் கோவிலுக்குப் போகிற பாதையிலே பழமுதிர்ச் சோலை யிலே அநேக ரஸ்தாக்கள் இப்பொழுது போடப்பட்டு ஏராளமான யாத்ரீகர்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். அங்கே ஒரு சுற்றுலா மையம் ஏற்படுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, பழ முதிர்ச் சோலைக்கு நான் சமீபத்திலே சென்றிருந்தேன். அங்கே செய்யப்பட வேண்டிய காரியங்கள் இன்னும் பல இருக்கின்றன. அவையெல்லாம் செய்யப்பட்டதற்குப் பிறகு அங்கே சுற்றுலா இல்லம் ஏற்படுத்துவதிலே அரசுக்கு ஆட்சேபனை இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1973 ஏப்ரல் 5

Drinking water supply for flats in Foreshore Estate.

* 640 Q.—THIRU N. V. GURUSAMI : Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state—

(a) whether there is any proposal under consideration to provide tap connections for the supply of drinking water for all the flats under the Low Income Group scheme in the Foreshore Estate; and

(b) if so, the present stage thereof ?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : (அ) ஆம்.

(இ) பட்டினப்பாக்கத்தில் உள்ள குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கான குடியிருப்புகளுக்குத் தனித்தனியாகக் குழாய்கள் அமைத்து குடிதண்ணீர் வழங்குவதற்கான வேலை நடைபெற்று வருகிறது. மாநகராட்சியின் குடிதண்ணீரைச் சேமித்து வைக்கவும், மேல்நிலைத் தொட்டிக்குத் தண்ணீரை மேலேற்றவும், இரு தொட்டிகள் பூமி மட்டத்தில் கட்டிமுடிக்கப் பட்டுவிட்டன. தேவையான பம்பு செட்டுகளும் சேகரிக்கப்பட்டு விட்டன. குடியிருப்புகளுக்குக் குடிதண்ணீர் வழங்க சென்னை மாநகராட்சியையும், இயந்திரங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கு வதற்காக சென்னை மின்சார வாரியத்தையும் விட்டுவசதி வாரியம் கேட்டுக்கொண்டுள்ளது. கூடிய சீக்கிரத்தில் இவ்வேலை முடிந்து விடுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

THIRU K. M SUBRAMANIAM : Sir, although we appreciate the arrangements that are being made, I want to know whether there is any possibility of getting sufficient quantity of water for all these purposes ?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம் : தலைவர் அவர்களே, மாநகராட்சியோடு அது சம்பந்தமாகப் பேசி முடிவு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. தண்ணீரைத் தேக்கிவைப்பதற்காக ஸ்லம்ப்கள் ரூ. 88,530 செலவில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கான வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. விரைவிலே 663 வீடுகளுக்குத் தண்ணீர் வழங்குவதற்கான வேலைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[**குறிப்பு :** ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) வெள்ளிக்குறி இடப் பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. நடைமுறைக் கேள்வி.

போதுமான துணைக் கேள்விகள் போட அனுமதிக்காதது குறித்து.

திரு. நா. வீராசாமி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், கேள்வி நேரம் என்பது ஒரு மணி நேரம் என்று பொதுவாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும்பொருட்டு விதிமுறைகளிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றையதினம் முக்கியமான கேள்விகள் வந்திருந்தும், முதல் கேள்வி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கவேண்டிய கேள்வி, அதற்கே கூடத் துணைக் கேள்விகள் அதிகமாக அனுமதிக்கப்படவில்லை. நாங்கள் எல்லாம் கையைத் தூக்கிக்கொண்டே இருந்தோம். பிறகு வந்த கேள்வி கண்ணகி கோயிலைப்பற்றிய கேள்வியும் முக்கியமான கேள்வி, அதற்கும் போதுமான துணைக் கேள்விகள் அனுமதிக்கப் படவில்லை, இது முறைதானா? உங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. நீங்கள் நினைத்தால் சப்ளிமெண்டரிகள் போடுவதற்கு அனுமதிக் கலாம். நாங்கள் எல்லாம் மிக ஆர்வத்தோடு கைகளைத் தூக்கியும் கூட அதற்கு வாய்ப்பு அளிக்காமல் இருப்பது முறைதானா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் சொல்வது சரியல்ல. முதல் கேள்வி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டபொழுது நான் சுற்றும்முற்றும் பார்த்தேன், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பார்த்தார்கள் என்று கருதுகிறேன். அது முதல் கேள்வியாக இருந்ததால் டேபிளிலே வைக்கப்பட்ட கேள்விகளை யாரும் படிக்க முடிய வில்லை, இரண்டாவது கேள்விக்கு நான் சென்றுவிட்ட பிறகு நீங்கள் கையைத் தூக்கியிருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். கண்ணகி கோயில் குறித்து வந்த கேள்விக்கும் ஆறு துணைக் கேள்விகள் வரை அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் நமக்கு நிறைய பிஸினஸ் இருக்கின்றது என்பதையும் நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

[1973 எப்ரல் 5

Drinking water supply for flats in Foreshore Estate.

* 640 Q.—THIRU N. V. GURUSAMI: Will the Hon. the Minister for Backward Classes be pleased to state—

(a) whether there is any proposal under consideration to provide tap connections for the supply of drinking water for all the flats under the Low Income Group scheme in the Foreshore Estate; and

(b) if so, the present stage thereof ?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: (அ) ஆம்.

(இ) பட்டினப்பாக்கத்தில் உள்ள குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கான குடியிருப்புகளுக்குத் தனித்தனியாகக் குழாய்கள் அமைத்து குடிதண்ணீர் வழங்குவதற்கான வேலை நடைபெற்று வருகிறது. மாநகராட்சியின் குடிதண்ணீரைச் சேமித்து வைக்கவும், மேல்நிலைத் தொட்டிக்குத் தண்ணீரை மேலேற்றவும், இரு தொட்டிகள் பூமி மட்டத்தில் கட்டிமுடிக்கப் பட்டுவிட்டன. தேவையான பம்பு செட்டுகளும் சேகரிக்கப்பட்டு விட்டன. குடியிருப்புகளுக்குக் குடிதண்ணீர் வழங்க சென்னை மாநகராட்சியையும், இயந்திரங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கு வதற்காக சென்னை மின்சார வாரியத்தையும் வீட்டுவசதி வாரியம் கேட்டுக்கொண்டுள்ளது. கூடிய சீக்கிரத்தில் இவ்வேலை முடிந்து விடுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

THIRU K. M SUBRAMANIAM: Sir, although we appreciate the arrangements that are being made, I want to know whether there is any possibility of getting sufficient quantity of water for all these purposes ?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசாராம்: தலைவர் அவர்களே, மாநகராட்சியோடு அது சம்பந்தமாகப் பேசி முடிவு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. தண்ணீரைத் தேக்கிவைப்பதற்காக ஸ்லம்ப்கள் ரூ. 88,530 செலவில் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கான வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. விரைவிலே 663 வீடுகளுக்குத் தண்ணீர் வழங்குவதற்கான வேலைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு: ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) வெள்ளிக்குறி இடப் பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. நடைமுறைக் கேள்வி.

போதுமான துணைக் கேள்விகள் போட அனுமதிக்காதது குறித்து.

திரு. நா. வீராசாமி: ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், கேள்வி நேரம் என்பது ஒரு மணி நேரம் என்று பொதுவாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும்பொருட்டு விதிமுறைகளிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றையதினம் முக்கியமான கேள்விகள் வந்திருந்தும், முதல் கேள்வி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதிலளிக்கவேண்டிய கேள்வி, அதற்கே கூடத் துணைக் கேள்விகள் அதிகமாக அனுமதிக்கப்படவில்லை. நாங்கள் எல்லாம் கையைத் தூக்கிக்கொண்டே இருந்தோம். பிறகு வந்த கேள்வி கண்ணகி கோயிலைப்பற்றிய கேள்வியும் முக்கியமான கேள்வி, அதற்கும் போதுமான துணைக் கேள்விகள் அனுமதிக்கப் படவில்லை, இது முறைதானா? உங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. நீங்கள் நினைத்தால் சப்ளிமெண்டரிகள் போடுவதற்கு அனுமதிக் கலாம். நாங்கள் எல்லாம் மிக ஆர்வத்தோடு கைகளைத் தூக்கியும் கூட அதற்கு வாய்ப்பு அளிக்காமல் இருப்பது முறைதானா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் சொல்வது சரியல்ல. முதல் கேள்வி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டபொழுது நான் சுற்றும்முற்றும் பார்த்தேன், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பார்த்தார்கள் என்று கருதுகிறேன். அது முதல் கேள்வியாக இருந்ததால் டேபிளிலே வைக்கப்பட்ட கேள்விகளை யாரும் படிக்க முடிய வில்லை, இரண்டாவது கேள்விக்கு நான் சென்றுவிட்ட பிறகு நீங்கள் கையைத் தூக்கியிருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். கண்ணகி கோயில் குறித்து வந்த கேள்விக்கும் ஆறு துணைக் கேள்விகள் வரை அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் நமக்கு நிறைய பிஸினஸ் இருக்கின்றது என்பதையும் நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

3. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்.

(அ) சென்னை மாநகராட்சி ஊழியர்கள் வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டது குறித்து.

MR. DEPUTY SPEAKER: Under Rule 42 of the Tamil Nadu Assembly Rules, Dr. Hande has given notice of an Adjournment Motion to discuss the following matter of urgent public importance—

"That this House stands adjourned to discuss a matter of urgent public importance, namely, the plight of 3,000 workers of Corporation of Madras whose services have been terminated from 2nd April 1973."

I request the hon. Member to explain briefly how this matter will come under Rule 42.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 3,000 பேர்களை, திடீரென்று வேலை நீக்கம் செய்து உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிப் பல பேர்கள் என்னை வந்து கேட்டுக்கொண்டு உடனடியாக அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார்கள். முன்பு ஒரு முறை இப்படி வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டபொழுது அவர்கள் எல்லாம் கார்ப்பரேஷன் ரிப்பன் பில்டிங் பூங்காவின் முன்னால் மறியல் செய்தார்கள். அதற்குப் பிறகு அந்த உத்தரவை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்தது தவறு என்று நான் சொல்லவில்லை. அவர்களை வேலைக்கு மறுபடியும் எடுத்துக்கொண்டார்கள்.

அந்த முறையிலே திடீரென்று இன்றைய தினம் வேலையிலிருந்து நீக்கம் செய்யப்பட்டதன் காரணமாக அவர்கள் மீண்டும் இன்னொரு இடத்திலே போய் வேலைக்குச் சேர முடியாது, அவர்களுக்கு இப்பொழுது வேலை கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட பயங்கரமான சூழ்நிலை இருப்பதால் அமைச்சர் அவர்கள் கார்ப்பரேஷனுக்கு உடனடியாக உத்தரவிட்டு மீண்டும் அவர்களை நீக்கியதைப்பற்றி மறுபரிசீலனை செய்வதற்கு உத்தரவிட்டால் நல்லதாக இருக்கும், ஆசிரியர்களுடைய குறைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் புரிந்துகொண்டார்கள் என்ற மனத் திருப்தியும் அவர்களுக்கு இருக்கும் என்று

1973 ஏப்ரல் 5] *[டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]*

சொல்லிக்கொண்டு அரசாங்கம் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி இந்த ஒற்றிவைப்புத் தீர்மானத்தை நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கூறியதைப் போன்று எங்கேயும் நிரந்தரமாகப் பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்கள் யாரும் நீக்கப்படவில்லை. ஆண்டுதோறும் தாற்காலிகமாக நியமிக்கப்பட்டவர்கள் மார்ச் திங்களோடு அவர்கள் எந்த வேலைக்காக அவ்வாறு நியமிக்கப்பட்டார்களோ அந்த வேலை முடிந்தவுடன் வேலையைவிட்டு நீக்குவதுதான் வழக்கமாக இருந்து வந்திருக்கிறது.

31—3—1973 பட்ஜெட் வருஷத்தோடு அவர்கள் நியமிக்கப்பட்ட வேலை முடிந்துவிட்ட காரணத்தினால் தாற்காலிகமாக வேலை நீக்கம்செய்து அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களும் 3,000 பேர்கள் அல்ல, 544 கேஷுவல் ஒர்க்கர்ஸ் தான் நீக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மீண்டும் வேலை வருகிறபொழுது அப்படி நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்கள் மீண்டும் எடுத்துக்கொள்ளப் படுவார்கள். இதுவரையிலே 1, 2 ஆம் தேதிக்குப் பிறகு அறிலே இருநூறு பணியாளர்கள் மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறார்கள். மறுபடியும் வேலை வருகிறபொழுது மற்றவர்களும் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள். ஆகவே நிரந்தரமாகப் பணியாற்றியவர்கள் யாரும் நீக்கப்படவில்லை. இந்த ஆண்டு பட்ஜெட் முடிந்துவிட்டால் அவர்கள் வேலைநீக்கம் செய்யப் பட்டார்கள், அந்த 544 பேர்களிலும் 200 பேர்கள் மீண்டும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி மீண்டும் எடுத்துக் கொள்ளப்படும்பொழுது புதிதாக இருப்பவர்களை எடுத்துக் கொள்ளாமல் ஏற்கனவே பணியாற்றி நீக்கப்பட்டவர்களுக்குத் தான் வேலைகள் கொடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: மீண்டும் தாற்காலிகமாக வேலை கொடுப்பதற்கு—டிபூட்டர்ஸ் எவ்வாறு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை நியமிக்கப்பட்டு பிறகு டெர்மினேட் செய்யப்பட்டு பிறகு ஒவ்வொரு ஆண்டும் நியமிக்கப்பட்டு வருகின்றார்களோ— ஒவ்வொரு ஆண்டும் டெம்பாரியாக போட்டு பிறகு நீக்கி பிறகு

டெம்பாரியாகப் போடுவதைவிட 2, 3, 4 தடவைகள் டெம்பாரியாகப் போட்டிருந்தால் அவர்களையெல்லாம் நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையையும் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுவும் கவனிக்கப்படவில்லை. இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தால் அவர்களுடைய ஏஜ் பார் ஆகிவிடும். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் எந்தவிதமான சர்விஸிலும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதால் இதை முழுவதையும் காம்ப்ரஹென்ஸிவ் ஆக ஆராய்ந்து ஒரு நல்ல முடிவை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்து அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக வேலை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: என்றென்றும் நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டுமென்று எந்த எந்தப் பணிகளைக் கருதுகிறோமோ அந்தப் பணிகளைப் பொறுத்தவரையிலே அந்தப் பணிகளிலே அமர்த்தப்படுகின்றவர்களை நிரந்தரமாக்குவதுபற்றி யோசிக்கலாம். ஆனால் எல்லோரையும் ஆண்டு முழுவதும் நிரந்தரமாகப் பணியாற்றச் செய்ய வேண்டுமென்றால் மாநகராட்சிக்கு அதிகமான செலவுகள் ஆகும். சில பல பணிகள் நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டுமென்ற சூழ்நிலை ஏற்படுமானால் அவை நிரந்தரமாக்கப்படும். இதுவரையிலே தற்காலிகமாக நியமிக்கப்பட்டவர்கள்தான் மறுபடியும் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள் என்ற பழக்கம்தான் இருந்து வருகிறது. அவர்களைத் தவிர்த்து மற்றவர்களுக்கு அந்தப் பணிகள் கொடுக்கப்பட மாட்டாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய அனுமதியின் பேரிலே ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். மந்திரி சபை விஸ்தரிக்கப்படப்போவதாகப் பத்திரிகைகளிலே செய்திகளைப் பார்க்கிறோம் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதை முடித்துவிடுகிறேன். இதற்கு என்னுடைய ரூலிங்கையே இன்னும் கொடுக்கவில்லையே. இதற்கு முதலிலே என்னுடைய தீர்ப்பைக் கொடுத்துவிடுகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியம் இல்லை என்று கருதி இதற்கு நான் அனுமதியை மறுக்கிறேன்.

(ஆ) வளவனூர் அரசாங்க தானியக் கிடங்கில் இருந்த நெல் மூட்டைகள் காணமற்போனது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை விதி 42-ன்கீழ், திரு. மணலி சி. கந்தசாமி, திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி, திரு. சோ. அழகர்சாமி, திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார், திரு. எ. ஆர். மாரிமுத்து, டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகிய உறுப்பினர்கள் கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியம் வாய்ந்த விஷயத்தைப்பற்றி விவாதிக்க சபையின் இன்றைய மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். "வளவனூரிலுள்ள அரசாங்க தானியக் கிடங்கிலிருந்து சுமார் 8,799 மூட்டை நெல் காணவில்லை என்ற காரணத்தால் பொது மக்கள் மத்தியில் பரபரப்பான நிலை காணப்படுகிறது" என்பதுபற்றி விவாதிக்கவேண்டுமென்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மிகச் சுருக்கமாக இது எப்படி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்குள் வரும் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: தலைவர் அவர்களே, இது மிக மிக முக்கியமான விஷயம் என்பதை முதலில் எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். பத்தாயிரம் மூட்டைகள் இந்த வளவனூர் சர்க்கார் கோடவுனில் இருந்ததாகவும் அதற்குப் பின்னால் அதைச் செக் பண்ணப்போனபோது 8,000 மூட்டைகள் காணவில்லை என்றும், ஆயிரத்து சொச்சம் மூட்டைகள்தான் இருந்தன என்றும் விவரங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. அதற்குப் பிறகு விசாரணை நடத்தியதில் 1,100 மூட்டைகள்வரை திரும்பக் கிடைத்ததாகப் பத்திரிகையில் செய்தி வந்திருக்கிறது.

இது எந்த அளவுக்கு உண்மை என்று தெரியவில்லை. சர்க்கார் நேரடியாகக் கொள்முதல் செய்து கோடவுனில் வைத்திருந்தார்களா? ஏஜெண்டுகள் மூலமாகக் கொள்முதல் செய்து அதற்காகத் தனிச் சாவிகள் வைத்திருந்தார்களா? அவர்களும் தனியாகச் சாவிகள் வைத்திருந்தார்களா? இப்படி பத்தாயிரம் மூட்டைகள் உண்மையிலேயே கொள்முதல் செய்திருந்தார்களா அல்லது ஸ்டாக் என்று எழுதி வைத்திருந்தார்களா?

குறிப்பிட்ட கோடவுனில் இருந்து ஒரே நாளில், இரண்டு நாட்களில் 8,000 மூட்டைகள் காணாமல் போவது, கொண்டு போய்விடுவது என்பது அவ்வளவு லேசான காரியமல்ல. அது

பல நாட்களாக நடந்திருக்கலாம். கோடவுன் கீப்பர்கள், கோடவுனைக் கண்ட்ரோல் பண்ணுகிறவர்கள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்கள்? அரசு தானிய மொத்த வியாபாரத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகின்ற நிலையில், வற்புறுத்தப்படுகின்ற நிலைமையில் அரசும் கொள்கை ரீதியாக அதை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற நிலையில் அரசாங்க கோடவுனில் உள்ள 10,000 மூட்டைகளில் 8,000 மூட்டைகள் காணமல் போகிறது என்று சொன்னால் அது மிகவும் வருந்தக்கூடிய விஷயமாக இருக்கிறது.

இதைப்பற்றி வற்புறுத்துகிற நேரத்தில் நாடாளுமன்றத்தில் கூட குறிப்பிட்ட முக்கியமான விஷயம் ஒன்று வந்தபோது அந்த விஷயத்தை அந்த முறை எப்படியாவது விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சபாநாயகர் அவர்கள் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது சாதாரணமாக இருக்கக்கூடிய ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் அல்ல. கோடவுன் சம்பந்தமாக எந்த முறை கையாளப்பட வேண்டும், ஆயிரக்கணக்கான மூட்டைகள் காணமல் போகிற நிலைமை எப்படி ஏற்படுகிறது, மாதா மாதம் செக் அப் பண்ணப்படுகிறதா, செக் அப் செய்யப்பட்ட நேரங்களில் மூட்டைகள் சரியாக இருந்திருக்கின்றனவா, இந்தமாதிரி சிலர் ஏற்பாடு செய்து மூட்டைகளை எடுத்துக் கொண்டு செல்லுவதைத் தடுப்பது எப்படி என்பது பற்றியெல்லாம் விவாதிக்க பேரவையின் மற்ற நிகழ்ச்சிகளை ஒத்தி வைக்க வேண்டிய அவசியம் இருப்பதால் அருள்கூர்ந்து இதுசம்பந்தமாகத் தாங்கள் தீர்ப்புக் கொடுக்கின்றபோது இதைப்பற்றி விவாதிக்க சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால்தான் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும் என்று கூறி இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்துகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்திலே நான் ஓரிரு கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகக் கூற முற்படுகிறேன். இது அண்மையில் ஏற்பட்ட காரணத்தாலும், திடீரென்று அதிக நஷ்டத்தை ஏற்படுத்துகின்ற நிகழ்ச்சியாக இருக்கும் காரணத்தாலும் இதுபற்றி விவாதிப்பது நல்லது. சாதாரணமாக, கோடவுன்களில் ஸ்டாக் ரிஜிஸ்டர்கள் எப்படி வைக்கப்படுகின்றன, யார் யார் அதைப் பரிசோதனை செய்கிறார்கள், ஃபிசிகல் வெரிபிகேஷன் ஆப் ஸ்டாக்ஸ் இருக்கிறதா, வாரத்திற்கு

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

ஒரு முறையா, மாதத்திற்கு ஒரு முறையா, விதிமுறைகள் இருக்கின்றனவா, விதிமுறைகள் எல்லாம் இருந்தபோதிலும் இவ்வளவு பெருத்த அளவில் காணமல் போனதற்கு யார் உடந்தையாக இருந்தார்கள், இது சம்பந்தமாக யார்மீது நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது, யாராவது கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்களா, என்ற விவரங்களை எல்லாம் அறிய நல்ல முறையில் விவாதிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும்.

பொதுவாக, இந்த மாதிரி சர்க்கார் கோடவுன்களில் இருக்கும் ஸ்டாக்குகள் திடீர் திடீரென்று மறைந்து போவதால் மக்கள் மத்தியில் பீதி ஏற்படும் நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தப் பிரச்சினை குறித்து விவாதிக்க இந்த அவையின் மற்ற நிகழ்ச்சிகளை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Deputy Speaker, Sir, as the Hon. Members have suggested, I also suggest that the House must adjourn to discuss this important matter for several reasons, apart from the reasons that they have mentioned. At a time when almost all over the country people are talking in terms of taking over the wholesale trade of foodgrains like wheat—probably after some time a similar thing may take place with regard to rice also in Tamil Nadu—and in the context of the present political situation, I think this matter definitely raises gravce concern in my mind as to the shape of things to come. How are we going to face this problem of nationalisation of foodgrains ? In a godown with a stock of only 10,000 bags, 8,000 bags have disappeared, that is nearly 80 per cent of the stock has disappeared.

This is a serious matter and I fix the responsibility directly on the Government. Whatever reasons they may adduce, the responsibility rests squarely on the shoulders of our distinguished Minister for Food for which— தட்டிக் கழிக்க முடியாது— he has to accept responsibility. As this is a matter of great concern to the public, I also want to know what action has been taken by the Government to fix responsibility on the officials concerned and how 1,000 bags have been recovered.

They also say that two or three persons have been arrested, and who are those persons ? This incident is only like an ice-berg where only one-ninth of the ice would be visible on the surface

and the rest of it would be below it. Such things would have happened elsewhere but they have not come to the surface. This matter has lifted our eyebrows and I therefore request the Hon. Deputy Speaker to adjourn the House for at least a couple of hours so that the entire matter can be discussed thoroughly. Then only we will know how this had happened and we will also suggest preventive steps to be taken in future. With these words, I resume my seat.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவர் அவர்களே, வளவனூரைச் சேர்ந்த திரு. பி. அப்துல் வஹாப் என்பவர் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு அரைவை முகவர். 1970 சம்பா அறுவடையில் சில இடங்களில் லெவி முறையில் கொள்முதல் செய்யப்பட்ட நெல், பாதுகாத்து வைத்து, அரைவை செய்து நிர்ணயிக்கப்பட்ட அளவு அரிசியை அரசுக்குக் கொடுக்க அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. 1970-வது வருடத்திலிருந்து ஏஜெண்டாக நியமிக்கப்பட்டு 59,149 மூட்டைகள் லெவி கொள்முதல் செய்து, 49,026 மூட்டைகள் நெல் அரைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார். அதில் மீதம் இருக்க வேண்டிய மூட்டைகள் 10,123. வழக்கம்போல் நெல் உரிமம் பெற்ற கிடங்குகளில் வைக்கப்பட்டிருந்தது.

இரட்டைப் பூட்டு முறையில், ஒரு பூட்டின் சாவிகள் விழுப்புரம் தனி வட்டாட்சியரிடமும் மற்றொன்றின் சாவிகள் ஆலைச் சொந்தக்காரரிடமும் இருந்தன. அரசின் கணக்கிலுள்ள நெல்/அரிசி ஒவ்வொரு காலாண்டு முடிவிலும் பதிவுபெற்ற அலுவலர் ஒருவர்மூலம் நேரடி இருப்புத் தணிக்கை செய்யப் படுகிறது. இந்த அரைவை முகவருக்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட நெல்/அரிசி 31—12—1972-ல் விழுப்புரம் விவசாய வருமான வரி உதவி ஆணையரால் தணிக்கை செய்யப்பட்டது. குறைபாடு ஏதும் அப்போது காணப்படவில்லை.

விழுப்புரம் விவசாய வருமான வரி உதவி ஆணையர் 31—12—72-ம் தேதி இருப்பைத் தணிக்கை செய்தபோது கிடங்குகளில் 10,123 மூட்டைகளும் ஆலையில் 1,644 மூட்டைகளும் நெல் இருந்தது. இந்த 1,644 மூட்டை நெல்லும் அரைத்து அரிசி அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டது. 1—1—1973-க்குப் பிறகு அரைவைக்கு நெல் அளிக்கப்படவில்லை. விழுப்புரத் தனி

வட்டாட்சியர் 5—1—73, 21—1—73, 14-3-73, 22—3—73 ஆம் தேதிகளில் கிடங்குகளைப் பார்வையிட்டபோது முத்திரைகள் சரியாகவிருந்தன. 31—3—1973 தேதியுடன் முடியும் காலாண்டுத் தணிக்கைக்காக 25—3—1973 தேதி தனி வட்டாட்சியர் ஒரு கிடங்குக்குச் சென்றபோது கிடங்கு காலியாக இருந்தது. மற்றக் கிடங்குகளையும் பார்வையிட்டதில் அவைகளிலும் முத்திரைகள் கள்ளத்தனமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்டார். வளவனூர் போலீசுக்கு உடனே புகார் செய்ததின் பேரில் குற்றம் பதிவு செய்யப்பட்டு ஏழு கிடங்குகளில் இருந்த 1,324 மூட்டைகள் (நெல்) கைப்பற்றப்பட்டது. சுமார் ரூ. 3½ லட்சம் மதிப்புள்ள 8,799 மூட்டைகள் நெல் காணப்படவில்லை. மேலும் தகவலின் பேரில் மற்ற இடங்களிலிருந்து 1,387 மூட்டைகள் கைப்பற்றப்பட்டன. ஆலைச் சொந்தக்காரர் தலைமறைவாக இருக்கிறார்.

அவருடைய கூட்டாளியான திரு. ஷஹாபுதீன் என்பவர் கைது செய்யப்பட்டு ரிமான்டில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார். மற்றும் திரு. கலிபுல்லா என்பவர் இது சம்பந்தமாகக் கைது செய்யப்பட்டுள்ளார்.

அரைவை மையங்களிலுள்ள இருப்புகள் வாரம் ஒரு முறையாவது அலுவலர்களால் தணிக்கை செய்யப்பட வேண்டும். அடுத்த அறுவடைக்குள் முன்போக லெவி நெல்லை அரைவை செய்து முடிக்கும்படி தக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும் என்று அறிவுரைகள் உள்ளன. ஆகையால் சக்திக்கு அதிகமாக எந்த ஆலைச் சொந்தக்காரரையும் லெவி நெல் பெற அனுமதிக்கக்கூடாது. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் அரைவை நிதானமாக நடப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி அதனைத் துரிதப் படுத்தும்படி மாவட்ட வருவாய் அதிகாரி/மாவட்ட ஆட்சியர் தலைவருக்கு 3—12—72, 18—12—72, 22—12—72, 19—3—72, தேதிகளில் ஆணையர் அறிவுரைகள் வழங்கியிருக்கிறார்.

இவ்விஷயம்பற்றி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து அறிக்கை வந்துள்ளது. அலுவலர்கள் பணியில் குறைகளுக்கு அவர்கள்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதுபற்றிப் பரிசீலனையிலுள்ளது. ஆலைச் சொந்தக்காரர்மீது குற்ற நடவடிக்கையைத்

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1973 ஏப்ரல் 5]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: குற்றம் செய்தவர்கள் மீது பரிசோதனைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. வழக்கு இருக்கிறது. லெவி நெல் உள்ளே வரவில்லை என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதிகாரிகளும், மற்ற தணிக்கை அதிகாரிகளும் தணிக்கை செய்திருக்கிறார்கள். 31-12-72-ல் இன்கம் டாக்ஸ் அலுவலர்கள் சென்று தணிக்கை செய்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், எப்படி கடத்தப்பட்டது, எங்கெங்கு கடத்தப்பட்டது என்பதைப் பரிசோதனை செய்துதான் போலீஸ் அதிகாரிகள் இப்போது இரண்டு, மூன்று நாட்களில் 1,300 சொச்சம் மூட்டைகளைப் பிடித்திருக்கிறார்கள். மேலும் இதுபற்றி விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

தனியார்களுக்கு கொடுக்கலாமா கொடுக்கக்கூடாதா என்ற பிரச்சினை குறித்து—இப்போது நெல் கொள்முதல் செய்யப் படுகிறது, கிட்டத்தட்ட 1,10,000 மூட்டைகள் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. நம்முடைய மில்களில் நிச்சயமாக எல்லாவற்றையும் அரைக்க முடியாது, பிரைவேட் ஏஜென்ஸி யிடம் கொடுத்துத்தான் அரைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இவ்வளவு மூட்டைகளுக்கு மேல் அரைத்துக் கொடுத்தவர்கள் அவர்கள் கடைசியாக 10,000 மூட்டையில் இப்படி தவறு நடந்திருக்கிறது இதற்குக் காரணம் யார் யார் என்று தெரிந்து கொள்வதோடு, 1974-ல் டெப்பாஸிட் தொகை ஜாமீன் வாங்கும் முறை ப்ரைவேட் ஏஜென்ஸீஸை நியமிப்பது இவைப்பற்றி சில விதிமுறைகளை மாற்றுவதுபற்றி கமிஷனரால் புது உத்தரவுகள் இடப்பட்டிருக்கின்றன.

மேலும் தனியாரிடம் கொடுக்காமல் அரைக்க முடியுமா என்றால் அது முடியாத ஒரு நிலையில் இருக்கிறது. நம்மிடையே மாடர்ன் ரைஸ் மில்ஸ் உள்ளன. எப்.ஸி.ஐ.யும் வைத்திருக் கிறார்கள். கொள்முதல் செய்யும் நெல் முழுவதையும் நம் மில்களில் அரைப்பது என்பது இயலாத காரியம்.

நாம் வெளியாரிடம் கொடுத்தும் அரைக்க வேண்டிய நிலையில் தான் இருக்கிறோம். நாம் நம் மில்கள் முழுவதையும் ஓட்டினாலும் கூட 78,000 அளவிற்குத்தான் அரைக்கும் கப்பாஸிட்டி இருக்கிறது. வெளியாரிடம் கொடுக்கும்போது, ஒருசில தப்புகள் நடந்திருப்பது உண்மைதான். நாம் இதுபற்றி விவாதிப்பதால், ஏதாவது ஒரு கருத்தைச் சொல்லும்போது

அவர்கள் நீதிமன்றத்திற்குப் போய் சாதகப்படுத்திக் கொள்வார்கள் என்ற நிலை இருப்பதால் இதுபற்றிய முழு விவரத்தையும் இந்த வழக்கு முடிந்த பிறகு தகவல் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி இதுபற்றி விவாதிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : தலைவர் அவர்களே. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : க்ளாரிபிகேஷன் மட்டும் கேளுங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது தனியார் கோடவுன்களைக் கண்காணிப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்போது பல இடங்களில் கோடவுன்ஸ் உள்ளன. அவைகளில் மொத்தமாக எவ்வளவு சேமித்து வைத்திருக்கிறார்கள் ? இப்போது இப்படி ஒரு இடத்தில் நடந்திருப்பதால் எச்சரிக்கையாக முன்கூட்டியே எல்லா கோடவுன்ஸ்களையும் சோதனை செய்து எவ்வளவு ஸ்டாக் இருக்கிறது, புத்தகத்தில் எவ்வளவு இருக்கிறது, உண்மையில் கோடவுன்ஸில் எவ்வளவு இருக்கிறது என்பதுபற்றி கண்காணிப்பு செய்தால் நன்றாக யிருக்கும்.

All godowns will have to be inspected so that we will have the confidence that nothing of our property is lost.

அதைச் செய்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் தயாரா யிருக்கிறார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : நம்முடைய கமிஷனர் அவர்கள் நடவடிக்கைகள் எடுத்து அதைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். திடீரென்று அவசரச் சோதனை நடத்தியதால்தான் அப்படிப் பிடிபட்டிருக்கிறது. பல இடங்களில் சோதனைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இரண்டு இலாகாக் களும் சேர்ந்து நடத்துகிறது. இந்த முறையை எப்படி மாற்றியமைப்பது, எந்த முறையில் ஏஜென்ஸீஸ் நியமிப்பது என்பதெல்லாம் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. இரண்டு இலட்சம் ரூபாய்க்கு டர்ன்ஓவர் இருந்தால் டெப்பாஸிட் ரூ. 50,000 தான் வாங்குகிறோம். ஏஜென்ஸீஸ் நியமிப்பது டெப்பாஸிட் தொகை, சால்வன்ஸி என்றெல்லாம் பார்த்து தகுதி

உடையவர்களுக்கு தகுதி உடைய அளவிற்குக் கொடுக்கப் படுகிறது. பத்து, பன்னிரெண்டு மடங்கு கொடுக்கக்கூடிய அளவில் தகுதி நிர்ணயிக்கிறார்கள்.

99 சதவீதத்துக்கு மேல் தப்பு செய்வதில்லை, ஓரிருவர் தப்பு செய்து விடுகிறார்கள். தாலுகாவிற்கு ஒரு தாசில்தார் என்று வைத்து கண்காணிப்பு செய்து வருகிறார்கள். கோடவுன் வெரிபிக்கேஷன் நடக்கிறது. அக்ரிகல்ச்சுரல் இன்கம் டாக்ஸ் ஆபீஸர் கூட சென்று பரிசீலிக்கிறார்கள். உள்ளே சென்றெல்லாம் பார்வையிடுகிறார். மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை வெரிபை செய்யப்படுகிறது. கடைசியாகத் தணிக்கை செய்தபோது இந்தத் தவறு கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வங்கிகளில் கடன் வாங்குபவர்களும் தவறு செய்கிறார்கள். இப்போது குறைந்திருக்கிறது என்றாலும் இனி நடக்காத அளவிற்கு எந்த முறையில் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று அதற்கான நடவடிக்கைகளைக் கமிஷனர் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதற்கு மேல் இது குறித்து விவாதம் தேவையில்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இந்தச் செக் செய்தது ஒரே அதிகாரியா ? மாறி மாறி உயர்ந்த அதிகாரிகள் மட்டத்தில் செக் செய்தார்களா ? பக்கத்தில் செக் போஸ்ட் வேறு இருக்கிறது. இவ்வளவு ஆயிரக்கணக்கான மூட்டைகள் போக வேண்டுமானால் செக் போஸ்டில் உள்ளவர்களுக்குத் தெரிந் திருக்குமே. அப்படியிருந்தால் இது நேரடியாக அரசாங்க அதிகாரிகளுடைய கண் பார்வையில் விழவில்லையா ? என்பது பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: முதலில் தாசில்தார் பார்க்கிறார். இன்கம் டாக்ஸ் ஆபீசர் பார்க்கிறார். கலெக்டர் பார்ப்பார். டி.ஆர்.ஓ. பார்ப்பார். கமிஷனர் அவர்களும் பார்ப்பார். எப்படிப் போயிருக்கிறது, சவுக்கியைத் தாண்டிப் போயிருக்கிறதா என்று இப்போது சொல்ல முடியாது இன்வெஸ்டிகேஷனில் இருப்பதால். வழக்கு முடிகிற வரையில் அது ஒன்றுக்குமட்டும் இப்போது பதில் சொல்ல முடியாது.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: இப்போது நடந்துள்ள சம்பவம் பகற்கொள்ளைபோல் நடந்து இருக்கிறது. இதற்குப் பிறகாவது இப்போதுள்ள எல்லா கோடவுன்களிலும், ஸ்டாக் உள்ள

கோடவுன்களில் எல்லாம் போலீஸ் காவல் போடுவது பற்றி நிச்சயமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: முன்கூட்டியே சொல்லிவிட்டேன். அந்த அக்கறை உறுப்பினரை விட எங்களுக்கு இருக்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இதில் சற்று சந்தோஷம் என்னவென்றால் ஹாண்டே அவர்களும் நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர் அவர்களும் சேர்ந்து சொல்கிறார்கள். தனியார் வியாபாரத்தை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்பவரும் தனியாரிடமிருந்து வியாபாரத்தை எடுக்கக்கூடாது என்று சொல்பவரும் சேர்ந்து கண்காணிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். உள்ளபடியே மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். போலீசை வைத்தும், மற்ற சிவில் துறை அதிகாரிகளை வைத்தும், என்ன ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமோ, அவைகளை அக்கறையோடு செய்து வருகிறோம். தனியாரிடமிருந்து எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது பல நிலைகள் இருக்கின்றன. ஹனுமான் வங்கி பற்றிய நீண்ட கதை வெகு காலமாக இருந்து வந்தது பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். அரிசி மூட்டைகளுக்குப் பதிலாக உமி மூட்டையை அடுக்கு வைத்துப் பணம் வாங்கியிருந்தார்கள். இந்தியாவிலேயே பெரிய வழக்குகள் அது சம்பந்தமாக நடைபெற்றன.

இப்படிப்பட்ட கொள்ளைக்காரர்கள் தனியார் துறையில் நிரம்ப இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தனியார் துறையை எப்படி ஒழிப்பது என்பதில் சர்க்கார் மிக மிகக் கவனமாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். போலீஸ் அதிகாரிகளையும், சிவில் துறை அதிகாரிகளையும், மற்றவர்களையும் வைத்து எந்த அளவுக்கு இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளைப் போக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குக் குறைக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு இந்த அவையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இதைப் பற்றி விவாதிக்க அவசியம் இல்லை என்று கருதி, இதற்கான அனுமதியை நான் மறுக்கிறேன்.

4. கவன ஈர்ப்பு.

கோவை மாநகரில் ஒரு நாள் விட்டு ஒரு நாள் குடி தண்ணீர் வழங்கப்படுவது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சட்டப் பேரவை விதி 41 இன் கீழ் மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. ரங்கநாதன் அவர்கள் ஒரு பிரச்சினையைக் கொண்டுவருவார்.

திரு. கே. ரங்கநாதன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, கோவை மாநகரிலுள்ள மக்களுக்கு ஒரு நாள் விட்டு ஒரு நாள் குடிநீர் விடுவதால் அந்த நகர மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள இடர் குறித்து மேற்கொண்டு எடுக்க வேண்டிய நிவாரண நடவடிக்கைகளின் அவசியம் குறித்து இந்தப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினையை மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: தலைவரவர்களே, கோயம்புத்தூர் நகரில், ஒருவருக்கு 20 காலன் நீர் விதம் 1 லட்சம் மக்கள் தொகைக்கு சிறுவாணி ஆற்றிலிருந்து நீர் வழங்கும் திட்டம் 1931 ஆம் ஆண்டு முதல் செயலில் இருந்து வருகிறது. கோடை காலம் நீங்கலாக ஏனைய காலங்களில் நாளொன்றுக்கு 4.1 மில்லியன் காலன் நீர் வழங்கப்படுகிறது. தவிர, கோயம்புத்தூர் நகராட்சி மன்றம் 79 துளைக் கிணறுகளைத் தோண்டியுள்ளது. இவற்றினால் நாளொன்றுக்கு 0.65 மில்லியன் காலன் நீர் கிடைக்கிறது. எனவே, கோடை காலம் தவிர, ஏனைய காலங்களில் சாதாரணமாக நாளொன்றுக்கு 4.75 மில்லியன் காலன் நீர் வழங்கப்படுகிறது.

சிறுவாணி தலைப்பகுதியில் நீர்க்கொள்ளளவு திறன் மிகவும் குறைவே. அதோடு கோடை காலங்களில் ஆற்றில் நீர் அதிகமாக வாராததால் சிறுவாணி நீர்த் தேக்கத்தில் நாள் ஒன்றுக்கு வரும் நீர் அளவு 2.4 மில்லியன் காலனாகக் குறைந்துள்ளது. மிகவும் வறண்ட காலங்களில் இந்த அளவிற்கும் குறைவாகவே நீர் வருகிறது.

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [1973 ஏப்ரல் 5

இதனைச் சரிக்கட்ட கோயம்புத்தூர் நகராட்சி மன்றம், இருட்டுப்பள்ளத்தில் ஒரு கிணற்றையும் பெரியாற்றில் ஒரு கிணற்றையும் வெட்டி விசையேற்றங்களின் மூலம் அவற்றிலிருந்து நீர் எடுத்து அதனை முக்கியக் கால்வாய்கள் மூலம் மக்களுக்கு நீர் வழங்கி வருகிறது. இவ்விரு கிணறுகளிலிருந்தும் நாளொன்றுக்கு சுமார் 0.8 மில்லியன் காலன் நீர் கிடைக்கிறது. ஏனைய காலங்களில் நாளொன்றுக்கு 4.75 மில்லியன் காலன் நீர் நீர்த்தேக்கத்திற்கு வருவதால் கோடை காலங்களில் நாளொன்றுக்கு 3.85 மில்லியன் காலன் நீர் வழங்கப்படுகிறது. கோடை காலங்களில் குறைவாக நீர் வழங்குவதனுல், வழக்கமாக நீர் தேவைப்படும் காலங்களில் சமமாக நீர் வழங்குவதற்கேற்றவாறு ஒரு நாள் விட்டு ஒரு நாள் தண்ணீரைக் கோயம்புத்தூர் நகராட்சி மன்றம் வழங்கி வருகிறது. பெரும்பாலும் கோடை காலங்களில் இந்த முறையிலேயே நீர் வழங்கப்படுகிறது.

நடப்பாண்டில், மின்சாரப் பற்றுக்குறை காரணமாக இப்பிரச்சினை மேலும் சிக்கலாகிவிட்டது. இருட்டுப்பள்ளம், பெரியாறு நீரேற்று நிலையங்களிலிருந்து 4 மணி நேரத்திற்கு மட்டுமே நீரேற்றப்படுகிறது. நகரில் ஒரு பாதிக்கு 12 மணி நேரமும் அடுத்த நாள் மற்ருெரு பாதிக்கு 12 மணி நேரமும் மின்சக்தி கிடைப்பதால் 79 துளைக் கிணறுகளிலிருந்து தொடர்ந்து நீரேற்றப்பட முடியவில்லை.

கோயம்புத்தூர் நகராட்சி மன்றம், பெரியாறு நீரேற்று நிலையத்தில் எண்ணெயில் இயங்கும் பொறியை நிறுவி அதன் மூலம் 20 மணி நேரம் நீரேற்ற நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது. ஏற்கனவே இந்த நிலையம் 4 மணி நேரம் மின்சக்தியில் இயங்குவதால் ஆக மொத்தம் நாள் முழுவதும் இந்த நிலையம் செயல்படுகிறது. இருட்டுப்பள்ளம், பெரியாறு நீரேற்று நிலையங்களில் தொடர்ந்து நீரேற்றத் தமிழ் நாடு மின்சார வாரியம் தனியாக மின் கம்பிகளை அமைத்துக் கொடுப்பதற்காக மேற்படி வாரியத்திற்கு நகராட்சி மன்றம் ரூ. 1.10 லட்சம் அளித்துள்ளது. இப்பணி சுமார் 15 நாட்களில் முடிவடையுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இவ்வாருக நாளொன்றுக்கு மொத்தம் 0.4 மில்லியன் காலன் நீர் தற்போது இறைக்கப் படுகிறது.

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா]

எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் சமமாக நீர் பகிர்ந்தளிக்க இயலும் பொருட்டு கீழ்க்காணும் பகுதிகளுக்கு ஒரு நாள் விட்டு ஒரு நாள் நீர் வழங்கப்பட்டு வருகிறது:—

(1) ஆர். எஸ். நகர்

(2) டாட்டாபாத்

(3) ராம் நகர்

(4) காமராஜபுரம்

(5) பி. என். பாளையம்

(6) எஸ். ஆர். பி. நகர்

(7) புளிய குளம்

(8) ரேஸ் கோர்ஸ்

(9) காட்டூர்

(10) அனுப்பர்பாளையம்

(11) கிரே டவுன்

(12) காந்திபுரம்

நகரத்தின் எஞ்சிய பகுதிகளில் நாள்தோறும் நீர் வழங்கப் படுகிறது.

இப்பிரச்சினையை எதிர்பார்த்து, ரூ. 10 லட்சம் செலவில் ஆழமாக 10–12 துளைக்கிணறுகள் அமைக்கும் பணிக்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியதோடு இப்பணி தமிழ் நாடு குடி நீர் வழங்கு வடிகால் வாரியத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது. நீர் நிலையங்களில் நீர் நிறைய இருப்பதால் அங்கு துளைக்கிணறுகள் அமைக்க வாரியத்தினால் இயலவில்லை. அம்மன்குளத்தில் துளைக் கிணறு அமைக்கும் வேலை பெரும்பாலும் முடிந்துவிட்டது. லாலிரோடு துளைக்கிணறு பாதியளவுக்கு முடிந்துவிட்டது. வாலங்குளத்தில் ஒன்றும், குமாரசாமி ஏரியில் இரண்டும் ஆக மேலும் மூன்று துளைக் கிணறுகள் அமைக்கும் பணிவரை தொடங்கியிருக்கிறது. இப்பணி முழுவதும் 1973 மே திங்களுக்குள் முடிவடையுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கோயம்புத்தூர் குடிநீர்ப் பிரச்சினைக்கு நிலையான தீர்வு காணும் பொருட்டு, சிறுவாணி ஆற்றிலிருந்து 1,300 மில்லியன் கன அளவு நீரைப் பெறவும், கோடை காலங்களில் நீர்

வழங்குவதற்கேற்றவாறு 650 மில்லியன் கன அடி நீர் கொள்ளும் அளவுக்கு நீர்த்தேக்கத்தினை அமைக்கவும் 1969 ஆம் ஆண்டில் இவ்வரசு கேரள அரசுடன் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டது. இதற்காக ரூ. 4.81 கோடி செலவில் விரிவான திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டும் கூட இத்திட்டத்தைத் தொடங்க முடியவில்லை. ஒப்பந்தம் பற்றி கேரள அரசுடன் மீண்டும் மீண்டும் விவாதம் நடத்தப்பட்டிருப்பினும் விரிவான ஒப்பந்தம் இராததே இதற்குக் காரணம் ஆகும்.

ரூ. 320.50 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் நீர்த்தேக்கம் கட்ட மற்றொரு 36 அங்குலம் விட்டமுள்ள முக்கியக் குழாய்களை அமைத்து மேம்பாட்டுப் பணிகள் செய்வதற்கான மற்றொரு செயற்குறிப்பினையும் தமிழ் நாடு குடிநீர் வழங்கல்—வடிகால் வாரியம் அரசுக்கு அனுப்பியுள்ளது. இதனைப் பரிசீலித்து அரசு விரைவில் முடிவு எடுக்கும்.

இது தவிர, கோயம்புத்தூர் நகரில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள சிங்கநல்லூருக்கும் ஏனைய இடங்களுக்கும் ரூ. 13.98 கோடி செலவில் பவானி ஆற்றிலிருந்து நீர் வழங்கும் நெல்லித்துறை நீர் வழங்குத் திட்டத்தையும் அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

திரு. கே. ரங்கநாதன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய விளக்கத்திற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நெல்லித்துறை பகுதியில் மின்சாரம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அங்கே ஆயில் எஞ்சின் வைத்து நீர் எடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஆயில் எஞ்சின் வைத்து தண்ணீர் எடுக்கிற ஏற்பாடுதான் அங்கே செய்யப்பட்டு வருகிறது. அங்கே செகண்ட் லைன் போடப்பட்டிருப்பதாக குறிப்பு அரசிடம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : It would become a precedent. இது ஒரு முன்மாதிரியாகப் போய்விடும், எல்லோரும் பேச ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். உங்களுக்கு விளக்கம் வேண்டுமானால் அமைச்சரைச் சந்தித்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

(5) தகவல் கோரல்

(அ) அமைச்சரவை விரிவாக்கப்படும் என்பதான செய்தி குறித்து.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, ஒரு கிளாரிபிகேஷன். இன்றைக்கு இந்தத் தொடர் கூட்டத்தினுடைய இறுதி நாளாக இருக்கிறது. மந்திரி சபையை விஸ்தரிக்கப் போவதாக நாங்கள் எல்லாம் பத்திரிக்கையில் பார்க்கிறோம். அந்த அறிவிப்பை இந்த மன்றத்திலேயே செய்தால், நாங்கள் எல்லாம் வருகின்ற மந்திரிகளை வாழ்த்துவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். எனவே, அப்படி மந்திரி சபையில் இடம் பெறப் போகின்ற பெரியவர் யார் என்று முதலமைச்சரவர்கள் அருள்கூர்ந்து தெரிவிப்பார் என்று கருதுகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்பே, இந்த மந்திரிசபையை விஸ்தரிப்பதற்கு இடம் இருக்கிறது என்று இந்த மன்றத்தில் ஒரு கருத்தினைத் தெரிவித்தார்கள். அப்படியானால், அமைச்சரவை விஸ்தரிக்கப்பட இருந்தால், அந்த அறிவிப்பை இங்கே இந்த மன்றத்திலே அறிவித்தால் நல்லது. பிரஸ்-க்குக் கொடுப்பதற்கு முன்னால் நாங்கள் அதைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு உரிமை உள்ளவர்களாக இருக்கிறோம் என்று நம்புகிறோம். எனவே, அந்த அறிவிப்பை இங்கே செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் எழுப்பிய இந்தப் பிரச்சினைக்கு நான் சொல்கின்ற பதில், அவர் பத்திரிக்கையில் பார்த்ததாகச் சொன்னார்கள். மந்திரிசபை விரிவாக்கப்பட இருப்பதாக பத்திரிக்கையில் பார்த்ததாகச் சொன்னார்கள். விரிவாக்கப்பட்டால், பத்திரிக்கையிலே பார்த்துக் கொள்ளலாம். இப்பொழுது சொன்னால் வாழ்த்தலாம் என்று சொன்னார்கள். பிறகு சொன்ன பிறகு வாழ்த்துத் தந்தி அனுப்பலாம்.

(ஆ) எஸ்.எஸ்.எல்.சி. விடைத் தாள்கள் காணமற் போய்விட்டன என்பதான செய்தி குறித்து.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவரவர்களே, இன்று இந்தத் தொடர்க் கூட்டத்தின் கடைசி நாள். நாங்கள் எற்கனவே, விதிகள் 41, 42 இன் கீழ் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருந்தோம்.

குறிப்பாக, எஸ்.எஸ்.எல்.சி. விடைத்தாள் தவறுதல் குறித்து ஒரு நோட்டீஸ் கொடுத்திருந்தோம். அது மிக மிக முக்கியமான விஷயம். இதுவரையில் அதற்கான தகவல்களை அமைச்சர் அவர்கள் தரவில்லை. இன்று மாலையிலும் கூட்டம் இருக்கிறது. அப்போது இதை அறிவித்தால் நலமாக இருக்கும். இது மாணவர்களின் பிரச்சினை. இதற்கு அரசு என்ன முடிவை எடுத்திருக்கிறது என்று அறிவித்தால் நல்லது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இன்று கடைசி நாள். நமது விதிமுறைகளின்படி, ரூல் 41, 42-இல் தான் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று இருக்கிறது. கடைசி நாளில், சாதாரண வழக்கம் என்னவென்றால், எல்லாத் தீர்மானங்களுக்கும் பதில் கொடுப்பார்கள். இன்றைக்குப் பிற்பகலிலும் ஒரு கூட்டம் இருப்பதால், இவற்றிற்குப் பதில் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Even if it is not possible for the hon. Deputy Speaker to allow the adjournment motions, call-attention may be allowed. If it is allowed, well and good. If even that is not possible, at least Rule 82 statement may be made on these things. First preference is for Rule 42, then Rule 41 and then Rule 82. That should be done.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்ட, இந்த எஸ்.எஸ்.எல்.சி. விடைத்தாள்கள் காணமற் போனது பற்றி புலன் விசாரணை ஆரம்பித்திருக்கின்றது. பத்திரிகைச் செய்தி தவிர வேறு தகவல்கள் கொடுப்பதற்கான வழிவகையில்லை இப்போது. அந்தத் துறையினர் தீவிரமாக நடவடிக்கைகளுக்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள். அந்த விசாரணை முடிந்து முழுத் தகவல்கள் வந்தபிறகு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இதன் காரணமாக மாணவர்கள் எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கு எந்தெந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமோ அவைபற்றிக் கல்வித் துறை எடுத்துக்கொள்ளும். புலன் விசாரணை முடிந்த பிறகு எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் முறைப்படி.

1973 ஏப்ரல் 5]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே, இதைத் தொடர்ந்து ஒன்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். பி.டி. ஆசிரியர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. 'கரெக்‌ஷனுக்கு' அனுப்பப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகின்றது. இதுபற்றி அரசு மீண்டும் பரிசிலிக்குமா என்று. . .

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, ஆசிரியர்கள் வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டு இருந்த நேரத்தில் மாற்று ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு, இப்போது மீண்டும் அதை மாற்றி அமைப்பது என்பது இயலாத ஒன்று. ஆசிரியர்களிடத்தில் பேசும்போதுகூட இதைக் குறிப்பிட்டேன். பத்து பதினைந்து நாட்கள் அவர்கள் வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டு இருந்த காலத்தில், நாம் ஏற்கெனவே திட்டமிட்டப்படி கடந்த 26-ம் தேதியன்று தேர்வுகள் தொடங்கப்பெற்று குறித்த காலத்தில் முடிக்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் விடைத் தாள்கள் திருத்தப்படுவதற்கும் பட்டியல்கள் தயாரிக்கப்பட்டு விட்டன. இப்போது மீண்டும் அந்தப் பட்டியல்களையெல்லாம் மாற்றியமைப்பது என்றால் அதில் பல சங்கடங்கள் தோன்றும். இதை ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள் வந்த நேரத்தில் அவர்களிடமும் சொல்லப்பட்டுவிட்டது. அவசியம் நேரிட்டால் இதை மறுபடியும் ஆராயலாம் என்று மட்டும் இப்போதைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(THIRU K. M. Subramaniam rose)

MR. DEPUTY SPEAKER : This is neither question-hour nor discussion time on adjournment motions.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : One clarification, Sir, about uneven distribution of flood grants to hut dwellers. I have given a notice under Rule 41 on this.

MR. DEPUTY SPEAKER : Under what head are we conducting our business now ? The hon. Member refers to Rule 41 or 42 notice. Normally the practice in this House is not to raise any matter which has been given notice of under Rule 42 or Rule 41 without the permission of the Hon. Speaker. When I refuse my permission or withhold my permission, you must come to my Chamber and discuss the matter.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Two questions have been answered. I want to put a third question. I cannot press for an answer.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member Thiru K. M. Subramaniam can ask in person or consult the Hon. Minister and not try to create some precedents.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I shall follow that advice in future. But in this case I have given notice under Rule 41 about uneven distribution of flood grants in the City of Madras to hut dwellers. I can put a question and answer may be given.

MR. DEPUTY SPEAKER: No.

(6) அறிக்கை அளித்தல்.

(அ) சூப்பர் மார்க்கெட்டுகள், மருத்துவ மனைகள், மருந்தகங்கள் ஆகியவற்றின் மீதான மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கை.

THIRU PALANIVEL RAJAN: Sir, I rise to present the reports of the Estimates Committee on 'Supermarkets' and 'Hospitals and Dispensaries'.

(ஆ) 1969-70-க்கான பொதுக் கணக்காய்வுக் குழுவின் அறிக்கை

THIRU MANALI C. KANDASAMI: Sir, I present the report of the Committee on Public Accounts on the accounts of the State of Tamil Nadu for the year 1969-70.

I also present the report on the statement of further action taken by the Government on the observations of the Committee contained in the Report on the purchase of about 400 grounds of vacant land comprised in R.S. No. 124/6 of Perambur Division (Erukkancheri) by the Tamil Nadu Electricity Board in 1963.

The second report is with me. It is under print. As soon as it is printed, it will be circulated to Members.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: சார், இந்தப் பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டைச் சமர்ப்பிப்பதன் பேரிலே மேலும் ஒன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

1973 ஏப்ரல் 5] *[திரு. கே. டி. கே தங்கமணி]*

1969–70-ம் ஆண்டுக்கான ரிப்போர்ட்தான் இப்போது வந்திருக்கின்றது. 1970–71, 1971–72-ம் வருஷத்திற்கான பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி ரிப்போர்ட்ஸ் இன்னும் கிடைத்தபாடில்லை. அடுத்த வருஷமாவது 'பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி' என்று வரும்போது இவை முழுவதுமாகக் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். 1973–74-ல் 1969–70-க்கான அறிக்கையை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்ய முடியும்? ஆகவே 'கரெண்ட் ரிப்போர்ட்' வருவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். வந்ததைப் பற்றி நான் குறை சொல்லவில்லை. இந்தப் பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி ஆரம்பத்திலேயே தீவிரமாக இருந்திருந்தால் இரண்டு ஆண்டு காலத்திற்குள் ரிப்போர்ட்டைச் சமர்ப்பித்து இருக்க முடியும். இப்படிப்பட்ட பழைய ரிப்போர்ட்டுகளை வைத்துக் கொண்டு பேசுவதில் இந்த சபைக்கு எந்தவிதத்தில் உபயோககரமாக இருக்க முடியும் என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : சார், இந்தப் பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டியில் ஓர் அங்கத்தினர் என்ற முறையில் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தக் கமிட்டி ஆரம்பித்த சில மாதங்கள் வரையில், இது செயல்படுவதற்குக் கூட அரசாங்க அதிகாரிகள் ஒத்துழைக்கவில்லை. ஆகவேதான் இந்தக் கமிட்டி தன் வேலையைச் செய்ய முடியாமல் -வேலை செய்ய வாய்ப்பில்லாமல் போய்விட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்தக் கமிட்டியின் தலைவரே இங்கே இருக்கின்றார். அவரே பெர்ஸனலாக எக்ஸ்ப்ளநேஷன் கொடுத்தால் பிரயோசனமாக இருக்கும் இல்லையா ?

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : சார், இந்தக் கமிட்டி மிகவும் சுறுசுறுப்பாக வேலை செய்ய விரும்பியபோதிலும் பல சந்தர்ப்பங்களிலே பதில்கள் தாமதமாக வந்ததால் கூட்டங்கள் தாமதப்பட்டன. இன்னும் கூட மூன்று இலாக்காக்களுடைய பிரச்சனைகள் சரிசெய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. அடுத்த வருஷத்திற்கு விடப்பட்டு இருக்கின்றன என்று சொல்லித்

[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி] [1973 ஏப்ரல் 5

கொண்டு, வரும் காலத்தில் இந்தமாதிரி தவறுகள் ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு இலாக்காக்கள் முடித்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவிட வேண்டும் என்று அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வரும் கமிட்டிகள் இந்தக் கமிட்டித் தலைவரவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்தையும், திரு. தங்கமணி அவர்கள் கூறிய கருத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டு அதன்படி நடப்பார்கள் என்று நம்புகின்றேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சார், இந்த ரிப்போர்ட்ஸ் காலாகாலத்தில் வராததால் இதைப் பரிசீலிக்க முடியவில்லை என்ற கருத்து இருக்கின்றது. ஆகவே, அவை உடனடியாக மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டு அவற்றின் மீது நடவடிக்கை எடுக்க இலாக்காக்களுக்கு 'டைரெக்ஷன்' கொடுக்க வேண்டும் என்றுதான் மறுபடியும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : தலைவரவர்களே, நாடாளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சியில் இருந்த காலத்தில் நானும் இப்படிப்பட்ட கமிட்டியில் இருந்து இருக்கின்றேன். பொதுவாக கமிட்டிகளின் அறிக்கை என்று சொல்லும்போது இப்படித்தான் நடக்கின்றதே தவிர, ஏதோ இப்போதுதான் 1969–70-ம் ஆண்டுக்கான அறிக்கையைக் கொடுக்கின்றார்கள் என்று சொல்லுவதில் பலனில்லை. பொதுவாக எப்போதும் இப்படித்தான் நடைபெறுகின்றது. அவற்றிலும் கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவரவர்கள் இருந்திருக்கின்றார்கள். இந்தக் கமிட்டியில் கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவரவர்கள்தான் தலைமை ஏற்றிருக்கின்றார்கள். அந்தக் குறையை எடுத்துச் சொல்லுவதும் அந்தக் கட்சித் தலைவர்தான் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இலாக்காக்களில் தாமதம் ஏற்படுகின்றது என்கின்றார். அதிகாரிகளைக் கேட்பதற்கு கமிட்டிக்கே வேண்டிய அதிகாரம் இருக்கின்றது. இதற்காக அமைச்சரவர்களிடம் போக வேண்டியதில்லை.

7. அறிவிப்புகள்.

(அ) 1973--74-ம் ஆண்டுக்கான பொதுக் கணக்காய்வுக் குழுவிற்கான தேர்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 1973—74-ம் ஆண்டுக்கான பொதுக் கணக்காய்வுக் குழுவிற்கு தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவையின் பதினாறு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொருட்டு, கீழ்க்கண்ட பதினாறு உறுப்பினர்கள் முறைப்படி நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளனர் என்பதை நான் பேரவைக்கு அறிவிக்கிறேன் :—

1. திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி.
2. திரு. மு. இராமன்.
3. திரு. கே. பி. கந்தசாமி.
4. திரு. எல். கணேசன்.
5. திரு. சொ. காவேரிமணியம்.
6. திரு. பெரி. சண்முகம்.
7. திரு. அ. சின்னசாமி.
8. டாக்டர் ச. அ. சின்னராசு.
9. திரு. க. சுப்பு.
10. திரு. சௌடி. எஸ். சுந்தரபாரதி.
11. திரு. தோப்பூர் திருவேங்கடம்.
12. திரு. கு. அ. பொம்மன்.
13. திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்.
14. திரு. முனு ஆதி.
15. திரு. ஈ. எம். நடராசன்.
16. திரு. எம். ஏ. லத்தீப்.

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டியவர்களின் எண்ணிக்கைக்குச் சமமாக இருப்பதால், 1973—74-ம் ஆண்டு பொதுக் கணக்காய்வுக் குழுவிற்கு இவர்கள் முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாக நான் அறிவிக்கிறேன்.

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1973 ஏப்ரல் 5

மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் (முதலமைச்சர்) அவர்களும், மதிப்பீட்டுக் குழுவின் தலைவர் அவர்களும் தங்கள் அலுவல் காரணமாக இக்குழுவின் உறுப்பினர்களாவர்.

இப்பேரவையின் 174-வது விதியின்கீழ் திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி அவர்களை இக்குழுவின் தலைவராக நான் நியமனம் செய்கிறேன்.

(ஆ) 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான மதிப்பீட்டுக் குழுவிற்கான தேர்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான மதிப்பீட்டுக் குழுவிற்கு தமிழ் நாடு சட்டப் பேரவையின் பதினாறு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்பொருட்டு கீழ்க் கண்ட பதினாறு உறுப்பினர்கள் முறைப்படி நியமனம் செய்யப் பட்டுள்ளனர் என்பதை நான் பேரவைக்கு அறிவிக்கின்றேன்:—

1. திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்.
2. திரு. சி. ஆறுமுகம்.
3. திரு. கே. ஆண்டி என்கிற குருசாமி.
4. திரு. கே. கந்தசாமி.
5. திரு. கா. காளிமுத்து.
6. திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்)
7. திரு. கே. என். குமாரசாமி.
8. திரு. தி. சி. ஆ. சிவப்பிரகாசம்.
9. திரு. சி. சின்னவெள்ளையன்.
10. திரு. பொ. பத்மநாபன்.
11. திரு. எ. பாலையா.
12. திரு. கே. ரங்கநாதன்.
13. திரு. எம். எஸ். இராதாகிருஷ்ணன்.
14. திரு. வெ. ந. முத்தமிழ்ச்செல்வன்.
15. திரு. எஸ். வடிவேல்.
16. திரு. மு. வேதாசலம்.

TAMILNADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1973 ஏப்ரல் 5] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டியவர்களின் எண்ணிக்கைக்குச் சமமாக இருப்பதால், 1973-74-வது ஆண்டு மதிப்பீட்டுக் குழுவிற்கு இவர்கள் முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாக நான் அறிவிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் (முதலமைச்சர்) அவர்களும், பொதுக்கணக்காய்வுக் குழுவின் தலைவர் அவர்களும் தங்கள் அலுவல் காரணமாக இக்குழுவின் உறுப்பினர்களாவர்.

இப்பேரவையின் 165-வது விதியின்கீழ் திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) அவர்களை இக்குழுவின் தலைவராக நான் நியமனம் செய்கிறேன்.

(இ) 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான (1) மதிப்பீட்டுக் குழு (2) பொதுக் கணக்காய்வுக் குழு (3) சட்டப் பேரவை சட்டவிதிகள் ஆய்வுக்குழு ஆகியவற்றுக்கான உறுப்பினர்கள் நியமனம் பற்றி மேலவைத் தலைவரது செய்தி குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவர் அவர்களிடமிருந்து கீழ்க்கண்ட செய்திகள் வரப்பெற்றன என்பதை இப்பேரவைக்கு அறிவிக்கின்றேன் :—

1973-74-ம் ஆண்டுக்கான சட்டப் பேரவை மதிப்பீட்டுக் குழுவில் பணியாற்ற கீழ்க்கண்ட சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் ஐவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார்கள் :—

1. புலவர் ஓ. அறிவுடைநம்பி.
2. திரு. நாகூர் ஈ. எம். அனிபா.
3. திரு. பி. திருஞானசம்பந்தம்.
4. திரு. எஸ். வெள்ளபாண்டியன்.
5. திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்.

1973-74-ம் ஆண்டுக்கான பொதுக் கணக்காய்வுக் குழுவில் பணியாற்ற கீழ்க்கண்ட சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் ஐவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளார்கள் :—

1. திரு. கே. ராசாராம்.
2. திரு. எஸ். டி. ஆதித்தன்.

3. திரு. க. அறிவழகன்.
4. திரு. வி. தங்கபாண்டியன்.
5. திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி.

1973-74-ம் நிதி ஆண்டுக்குரிய சட்டப்பேரவை சட்ட விதிகள் ஆய்வுக் குழுவில் பணியாற்ற கீழ்க்கண்ட ஐந்து உறுப்பினர்களை இம்மன்றம் நியமனம் செய்கிறது :—

1. திரு. எம். ராஜா அய்யர்.
2. திரு. ஜி. பராங்குசம்.
3. திரு. எம். சங்கரலிங்கம்.
4. திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி படையாச்சி.
5. திரு. இல. பலராமன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : தலைவரவர்களே, முன்னாலே இருக்கிறவர்கள் எதிலே வேண்டுமானாலும் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் எந்த விதியிலே பேசுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. எந்த விதியின் கீழே அவர்களைப் பேச அனுமதிக்கிறீர்களோ அந்த விதியின் கீழே பின்னாலே இருக்கிற எங்களுக்கும் பேச அனுமதி கொடுக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முன்னாலே இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் கட்சிகளின் தலைவர்கள் என்பது உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியும். கட்சித் தலைவர்களுக்கு மட்டுமல்ல. பேரவையில் இருக்கிற எந்த உறுப்பினரும் காரணமில்லாமல் பேசுவதைத் தடுப்பதற்கு சட்ட விதிகள்படி உரிமை எனக்கு இருக்கிறது. அந்த உரிமையை எல்லா நேரங்களிலும் நான் பயன்படுத்துவதில்லை. முன் வரிசையில் இருப்பவர்கள் கட்சிகளின் தலைவர்கள். அவர்கள் கட்சிகளின் சார்பாக இருக்கிறார்கள். நீங்கள் அவர்களைத் தலைவர்களாக ஏற்றுக் கொண்டு அவர்கள் உங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, நீங்கள் இந்தப் பிரச்னையைக் கிளப்புவது சரி என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

(5) தகவல் கோரல் (தொடர்ச்சி)

(இ) பர்மா பஜார் அகதிகள் கடைகள் அகற்றப்படும் என்பதான செய்தி குறித்து

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : தலைவரவர்களே, 42-வது விதியின் கீழ் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருந்தேன். அன்றையதினம் 27ம் தேதி நம்முடைய அரிஜன நலத் துறை அமைச்சரவர்கள் பர்மா பஜார் அகதிகள் வைத்திருக்கிற கடைகளைப் பற்றிச் சொல்லிய காரணத்தினால் அங்கே ஒரு அசாதாரணமான நிலைமை இருக்கிறது. அவர்கள் கவலை கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வியாபாரிகளாக இருக்கிற காரணத்தினால் பணம் கொடுக்கல், வாங்கல் செய்பவர்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பர்மா வியாபாரிகள் பற்றி ஒத்தி வைப்புப் பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் அதன் மீது பேசவேண்டியதில்லை. எடுத்துக் கொள்வதைப் பற்றி வேண்டுமானால் கேளுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : அகதிகள் கடைகளை அங்கேயிருந்து எடுத்துவிடுவார்கள் என்ற கருத்தில் மாண்புமிகு அரிஜன நலத் துறை அமைச்சரவர்கள் சொல்லிய காரணத்தினால் கொடுக்கல், வாங்கலில் சிக்கல் ஏற்பட்டு அவர்கள் வியாபாரம் செய்ய முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அருள்கூர்ந்து வாக்குறுதி தந்திருக்கிறார்கள். ஆகையினாலே இதை வலியுறுத்திச் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் எழுந்தார்)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, நான் பதில் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். திரு. லத்திப் அவர்கள் பர்மாவிலிருந்து வந்து வியாபாரம் நடத்துகிற தோழர்களுக்கு ஏற்படுகிற அவதி குறித்துச் சொன்னார்கள். அதிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்றாலும் கூட, அன்றைக்கு தாழ்த்தப் பட்டோர் நலத் துறை அமைச்சரவர்கள் பதிலைச் சுட்டிக்காட்டி அதன் காரணமாக அங்கு வாழ்கிற, வியாபாரம் செய்கிற அந்த மக்களுக்குப் பெரிய இடர்ப்பாடு ஏற்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். மாநகராட்சி மன்றத்தைப் பொறுத்தோ அல்லது அரசைப் பொறுத்தோ எடுக்கப்படுகிற எந்த நடவடிக்கையும்

அவர்களை அவதிக்குள்ளாக்குகிற அளவிற்கு அமையாமல் நிச்சயமாகப் பார்த்துக் கொள்ளும் என்ற உறுதியை மாத்திரம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்கள் பிரச்னையை நீங்கள் சொல்லுங்கள்.

(ஈ) சென்னை நகர் சேரிவாழ் மக்களுக்கு அளிக்கப்படும் பஞ்ச நிவாரணம் குறித்து

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, I have also given notice of a motion about the distribution of famine relief to slum dwellers in Madras particularly in Thyagarayanagar area. There it has been indiscriminately done and there are still more than 500 families who have not received the relief. They are expecting to receive the relief every day and they are disappointed. I want to know what action does the Government propose to take. Every day they are marching to the Tahsildar's office and they are told to come tomorrow, tomorrow, tomorrow. Even day before yesterday, some people were sent back like that. I only want to know what action the Government proposes to take, because there have been indicriminate distribution, bad distribution and some grants have been distributed wrongly. I want to know what action the Government proposed to take in this matter.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, நல்ல காரியங்கள் அல்லது நிவாரணங்கள் அல்லது உதவிகள் இவைகளை அரசு செய்கிற நேரத்தில் அதைப் பாராட்ட முடியாவிட்டாலும் அதில் ஏதோ தவறு இருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொல்வதன் மூலம் அரசின் முயற்சிகளுக்கு ஊறு விளைவிப்பதற்குச் சில பேர் பிரயத்தனப்படுகிறார்கள். அந்த வகையைச் சேர்ந்தது தியாகராய நகரில் உள்ள பிரச்னையாகும். உள்ளபடியே பாரபட்சமான காரியம் நடைபெற்றிருக்குமானால் நிச்சயமாக அரசு கவனிக்கத் தவறாது. இதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பாதிக்கப்படாதவர்களும், எந்த விதமான கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகாதவர்களும் தங்களுக்கு உதவி தேவை என்று முறையிட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவசரப்பட்டு பாதிக்கப்படாதவர்களுக்கு அரசாங்கம் பணத்தை அள்ளி வழங்கத் தயாராக இல்லை. எனினும் பரிசீலிக்கப்படும்.

1973 ஏப்ரல் 5]

(Dr. Hande and Thiru K. M. Subramaniam rose.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள். பிஸினஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் இருந்தீர்கள். என்னுடைய பிரச்னையையும் கேளுங்கள். எவ்வளவு சுருக்கமாகப் பேச முடியுமோ அப்படிப் பேசவேண்டும். கட்சித் தலைவர்கள் சொன்னார்கள். 5-ம் தேதி பேரவை அலுவல்களை முடித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கேள்வி நேரம் முடிந்து முக்கால் மணி நேரமாகிறது. இன்றைக்கு 9¾-க்கே கேள்வி நேரம் முடிந்தது. இப்போது 10½ ஆகிறது. இன்னும் நாம் மெயின் பிஸினஸுக்கு வரவில்லை.

DR. H. V. HANDE : Sir, it is a question of 15 lakhs of workers. It is about the cost of living

நாளைக்கு இந்த பிராப்ளம் கிடையாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் கொடுத்த 42-வது விதியின்கீழ் கொடுத்த தீர்மானம் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : காஸ்டு ஆஃப் லிவிங் இன்டெக்ஸ் பிரச்னை, 15 லட்சம் தொழிலாளர் பிரச்னை. ஒரு நிமிஷத்திற்கு மேல் எடுத்துக் கொள்ள மாட்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவுசெய்து எனக்காக உட்காருங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : ஒரு நிமிஷம்தான். முக்கியமான பிரச்னை.

MR. DEPUTY SPEAKER : I think it was not at all kept in abeyance. That particular motion of yours I think has been disallowed once.

(திரு. சோ. அழகர்சாமி நின்றார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தனிப்பட்ட முறையில் நேரம் கொடுக்க முடியாது. இன்னும் 3 பேர் கேட்டால் 11½ மணி ஆகும். நேரடியாக அமைச்சரவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்.

(7) அறிவிப்புகள் (தொடர்ச்சி).

(ஈ) தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு சட்ட நுணுக்க உதவி, ஆலோசனை வழங்குதல் சட்டமுன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண் 13/73).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு, சட்ட நுணுக்க உதவி, ஆலோசனை வழங்குதல் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 13/73) பேரவையில் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள் வதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவை அளித்துள்ளார்கள்

மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சரவர்கள் தீர்மானத்தை முன்மொழிவார்கள்.

Dr. H. V. HANDE : On a point of Order, Sir, * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : * * டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளைப் பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறேன். இதுமாதிரி பேசுவது முறையல்ல.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அவர்களையெல்லாம் விட்டீர்கள் இது முக்கியமான பிரச்னை. அதனால் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது கூட பிரிவிலேஜ் ஆகும். This will come under privilege.

(டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே நின்றார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

(திரு. துரைமுருகன் நின்றார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : துரைமுருகன் அவர்களே, டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கு மட்டும் இந்த உரிமை இருக்கட்டும். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒரு கட்சியின் தலைவர். நான் இங்கே பேரவையின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்தபோதிலும் கூட, என்னுடைய நடுநிலைமை

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1973 ஏப்ரல் 5] [பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

தவறுமல் பேச வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். நீங்கள் மூதறிஞர் ராஜாஜி அவர்களின் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள். மேலவை உறுப்பினராக இருந்தவர்கள். பேரவைத் தலைவரின் தீர்ப்பைப்பற்றி இவ்வளவு கடுமையாக விமர்சனம் செய்வீர்கள் என்று நினைக்கவில்லை. நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து அந்த வார்த்தைகளை நீக்கிவிட்டதால், அது குறித்து நான் மேலும் விமர்சிக்க விரும்பவில்லை. இருந்தபோதிலும் என்னுடைய மன வருத்தத்தை இப்பேரவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். (குறுக்கீடு) (Dr. H. V. Hande rose). (Dr. Hande, you kindly resume your seat. Do not drive me to a remote corner. Kindly resume your seat. You are continuously disobeyinf the Chair. இது ஒரு நல்ல ஜனநாயக முறையாகாது. என்னிடம் பெரிய சக்தி ஒன்றும் கிடையாது.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவரவர்களே, என்னைப்போன்ற இளம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது எல்லாம், என்ன வேண்டுமானாலும் பேசிவிடலாம். தலைவர் ஆணைக்குக் கீழ்படியாமல் இருக்கலாம், அதற்குப் பரிகாரம், அப்படிப் பேசியவைகளைச் சட்டமன்ற நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கிவிடுவதுதானா?

(டாக்டர் ஹாண்டே எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களை நான் பேச அனுமதிக்கவில்லை. நீங்கள் பேசுவீர்கள், அதற்குப் பிறகு ஒரு உறுப்பினர் விளக்கம் கேட்பது, இவ்வாறாக ½ மணி நேரம் ஆகிவிடும். (குறுக்கீடு) நான் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களைப் பேச அனுமதிக்கத் தயாராக இல்லை. நீங்கள் பேரவைத் தலைவரை மதிப்பது இல்லை, பேரவையின் சட்ட திட்டங்களை மதிப்பது இல்லை என்று சொல்கிறபோது, இங்கே பேச அனுமதிக்க முடியாது. (குறுக்கீடு) 'பர்சனல் எக்ஸ்பிள னேஷன்' கொடுக்க அனுமதிக்க முடியாது. 'பர்சனல் எக்ஸ் பிளனேஷன்' கொடுப்பதற்கு சட்ட விதிகளில் முறைகள் இருக்கின்றன. பேரவைத் தலைவரின் ஆணையை மதிக்க வேண்டு மென்று இருக்கிறது. அந்த விதிமுறைகளை நீங்கள் மதிக்கவில்லை யாதலால், 'பர்சனல் எக்ஸ்பிளனேஷன்' கொடுக்க அனுமதி மறுக்கிறேன்.

(8) அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள்.

(அ) தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு சட்ட நுணுக்க உதவி, ஆலோசனை வழங்குதல் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண் 13/73).

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I beg to move that the Tamil Nadu Legal Aid and Advice Bill, * 1973 (L.A. Bill No. 13 of 1973) be referred to a Joint Select Committee.

The Government have had under consideration the question of drawing up a scheme for ensuring that legal aid and advice is made more readily available to persons of small and moderate means. The Hon'ble Members are aware that the existing provisions in the Code of Civil Procedure for affording legal aid to poor are inadequate. The Central Law Commission has also stressed the need to enact a statute for this purpose as is the case in the United Kingdom and other countries. The Bill before the House is the result of the Government's endeavour to enact such a statute for Tamil Nadu.

I move :

"That the concurrence of the Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members of the Legislative Assembly and eight Members of the Legislative Council) to consider the Tamil Nadu Legal Aid and Advice Bill, 1973 (L.A. Bill No. 13 of 1973) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :--

1. Thiru K. K. Muthiah.
2. Thiru Kuzha Chelliah.
3. Thiru N. K. Palanisamy.
4. Thiru V. Thavamani Thevar.
5. Thiru M. A. Latheef.
6. Thiru K. H. Bomman.
7. Thiru A. Subramaniam.
8. Thiru K. Kandaswamy.

* Published in the Tamil Nadu Government Gazette, Extraordinary, dated 3rd April 1973.

9. Thiru K. Thiruppathy.
10. Thiru A. Rajamanickam.
11. Thiru M. V. Karivengadam.
12. Thiru M. Surulivel.
13. Thiru M. Subramaniam.
14. Thiru V. Rajagopal.
15. Thiru K. Vezhavendan.
16. Thiru R. Nainamalai.

THIRUMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: I want a clarification. Why no lady member is included in the Joint Select Committee? Can they not putforth the case of poor women?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: எல்லாத் தலைவர்களையும் கலந்துகொண்டுதான் போட்டு இருக்கிறோம். இப்போது வேண்டுமானாலும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

THIRUMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: A member from the ruling party can be included. I am not anxious.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்களே இருங்களேன்.

THIRUMTAHI JOTHI VENCATACHELLUM: It is better if she is a member from the ruling party.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN: Sir, I move that "in the place of Thiru Nainamalai, Thirumathi V. P. Palaniammal, M.L.A. be included."

The amendment was put and carried.

தீர்மானம், திருத்தியபடி பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்டமுன்வடிவு கூட்டாய்வுக் குழு ஆய்வு செய்வதற்கு அனுப்பப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விதி 139(1)-ன் கீழ் மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்களை இக்குழுவின் உறுப்பினராக நான் நியமனம் செய்கிறேன்.

(ஆ) 1973-ம் சென்னை மாநகர் குடியிருப்புதாரர்கள் பாதுகாப்பு (திருத்தச் சட்டமுன் வடிவு.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to move that the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill* 1973. (Legislative Assembly Bill No. 14 of 1973) be taken into consideration.

In 1972, it was represented to the Government that tenants who had invested l arge amounts in superstructures in lands taken on lease were denied the protection conferred by the Madras City Tenants' Protection Act, 1921 in view of the proviso to section 12 of that Act as it stood prior to the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Act, 1972 (Tamil Nadu Act 4 of 1972) on the ground that they had entered into contract with the landlord to surrender both the buildings and the land on the expiry of the tenancy agreement.

The Government, after careful consideration of the representation, decided that the protection given by the Act should be enjoyed by all tenants, irrespective of the fact whether they had entered into an agreement with the landlords containing stipulations as to the erection of buildings constructed after the date of the contract and limiting the rights under the Act.

In order to relieve the hardship to tenants, the Government enacted the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Act, 1972 (Tamil Nadu Act 4 of 1972), omitting the proviso to section 12 of the Madras City Tenants' Protection Act, 1921 (Tamil Nadu Act III of 1921) with retrospective effect.

The object underlying Tamil Nadu Act 4 of 1972 was to confer benefits on all the tenants who were in actual physical possession of the lands and buildings, notwithstanding any judgement, decree or order of any court holding that the tenant was not entitled to the benefits of the Act by reason of the proviso to section 12 of the principal Act. The position has been examined and it has been decided to amend the principal Act so as to confer the benefits of the Act on persons who were tenants under tenancy agreements to which the principal Act was applicable notwithstanding the fact that courts have passed decrees for

* Published in the *Tamil Nadu Government Gazette* Extraordinary, dated 3rd April 1973.

declaration or for possession or for similar relief on the ground that the proviso to section 12 of the principal Act as it stood before the publication of Tamil Nadu Act 4 of 1972 disentitled them to the benefits under the Act. The Bill seeks to achieve the above object.

The Bill also seeks to give a right to such persons to make an application to the court within a period of two months of the publication of the proposed Act for claiming the benefits under the Act. Provision has also been made empowering the courts to reopen and review the proceedings relating to such decree or order, as if the proposed Act were in force at the time at which the decree or order was passed.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

"1973-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகர், குடியிருப்புதாரர்கள் பாதுகாப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 14/73) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3, 4 பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Sir, I move that "The Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill, 1973 (L.A. Bill No. 14 of 1973) be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(7) அறிவிப்புகள் (தொடர்ச்சி)

(2) தமிழ் நாடு 1973-ம் ஆண்டு தனியார் மின்விசை வழங்கும் நிறுவனங்கள் (கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/73)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு தனியார் மின்விசை வழங்கும் நிறுவனங்கள் (கையகப் படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவினை (சட்டப் பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண் 15/73) இப்பேரவையில் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவைத் தெரிவித்திருக் கிறார்கள்.*

(8) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(இ) தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு தனியார் மின்விசை வழங்கும் நிறுவனங்கள் (கையகப்படுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 15/73.

THE HON. THIRU O. P. RAMAN: Instead of my previous motion that the Bill be taken up for consideration I propose to move that the Bill be referred to a Joint Select Committee and the concurrence of the Legislative Council be obtained in setting up such a Joint Select Committee.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

DR. H. V. HANDE: Sir, I have also given an amendment that the Bill should be referred to a Joint Select Committee. I would like to know from the Chair whether my amendment will be given preference. I do not know the exact time when the Hon. Minister gave his amendment for referring the Bill to a Joint Select Committee. My amednment—that is the cyclostyled copy—came to me earlier and the Government amendment came next.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, இதுபோன்று, எதிர்க்கட்சிகள் திருத்தங்கள் கொடுக்கும்போது, அவற்றை அரசு தரப்பில் ஏற்றுக்கொள்வதாக இருந்தால், அப்போது விட்டுக் கொடுப்பது என்பது மரபு. நானும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களைக் கேட்டேன். அவரும் ஒத்துக் கொண்டார். அதற்குப் பிறகுதான் அமைச்சரவர்கள் முன்மொழிந்தார்கள்.

THE HON. THIRU O. P. RAMAN: Mr. Chairman, Sir,

* Published in the *Tamil Nadu Government Gazette* Extraordinary, dated 3rd April 1973.

1973 ஏப்ரல் 5] [Thiru O. P. Raman]

Hon. Members are aware that in his Budget speech, our Chief Minister announced that legislation would be introduced in this Session to acquire all the private electricity supply undertakings in the State.

There are at present seven private electricity supply undertakings in the State. These undertakings make bulk purchase of electricity from the Tamil Nadu State Electricity Board and distribute it in their areas of operation at the tariff fixed by them which are in some cases higher than the tariff of the Electricity Board. Further they generally confine their activities to urban areas which are profitable and rural pockets in their areas are mostly neglected.

As early as in 1949, this Government enacted the Madras Electricity Supply Undertakings (Acquisition) Act, 1949. This Act was later replaced by the Madras Electricity Supply Undertakings (Aquisition) Act of 1954, and a large number of undertakings were taken over and transferred to the Electricity Board and at present, as I said earlier, there are only sven private electricity supply undertakings which are yet to be taken over. This process of taking over however received a set back in 1968, when some of the licensees whose undertakings were notified for acquisition took the matter to the High Court and Supreme Court and it was only recently they withdrew their appeals evidently as a result of the 25th Constitution amendment.

The 1954 Act provides for payment of compensation under three different bases as may be chosen by the licensees. One of the bases provides for payment of 20 times the net average annual profit of the undertakings during a period of five consecutive years immediately preceeding the vesting date. The licenses whose undertakings were taken over by the Government in the past have invariably chosen this basis, as it is far more advantageous than the other two basis.

As it is considered that 20 times the net average annual profit is too high having regard to the present day interest earning power of investment, it is proposed to reduce the payment of amount to 10 times of the average net annual profit of the last five years. According to our calculation, a sum of about

eight crores would have to come payable if we were to pay at 20 times. As a result of reducing it to 10 times, the commitment to Government will be about Rs. 4 crores.

It is also proposed to omit the other basis provided in the 1954 Act.

Provision has also been made in this Bill for determining the amount to be given by agreement with the licensee and if the licensee does not come to an agreement, the amount will be determined by Arbitrator.

The Government of India had informed sometime back that they were contemplating legislation to take over the private electrical undertakings in all States and to entrust them to the State Electricity Boards. But we have been informed recently that it has been decided not to undertake any Central legislation but to leave the matter to the State Governments.

It has accordingly been proposed to initiate fresh legislation to take over the remaining private electricity supply undertakings in this State. Sir, instead of my previous motion that the Bill be taken up for consideration, I move "that, the Tamil Nadu Private Electricity Supply Undertakings (Acquisition) Bill,* 1973 be referred to a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 16 Members of the Assembly and eight Members of the Council, and the following Members of the Legislative Assembly be selected to serve on such a Committee :—

1. Hon. Thiru S. Madhavan.
2. Thiru J. James.
3 Thiru Durai Govindarasan.
4. Thiru N. Marudachalam.
5. Thiru K. Kandasamy.
6. Thiru V. M. Abdul Jabbar.
7. Thiru N. V. Gurusami.
8. Thiru K. N. Kumarasami.
9. Thiru C. Pandurangam,
10. Thiru Kuppal K. S. Ramakrishnan.

* Published in the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated 3rd April 1973.

1973 ஏப்ரல் 5] [Thiru O. P. Raman]

11. Thiru M. Selvaraj.
12. Thiru K. Palanivelan.
13. Thiru K. Balakrishnan.
14. Thiru K. M Kathiravan.
15. Thiru V. K. Rajah Pillay.
16. Thiru A. Arumugam. "

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMI) : In view of the substitute motion moved by the Hon. Minister for Electricity, the amendment of Dr. H. V. Hande is disallowed.

DR. H. V. HANDE : In the list furnished by the Hon. Minister, the name of the Minister for Electricity has not been included. I would like to know whether the Hon. Minister for Electricity will be in the Chair or the Hon. Minister for Law will be in the Chair.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMI) : He will be nominated by the Chair. We will announce it later.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்கின்றேன்.

இந்த நான்கு தனியார் மின்சார நிறுவனங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு அதற்காக ரூ. 4 கோடியை நஷ்ட ஈடாகக் கொடுக்கின்றார்கள். ஏற்கனவே தனியார் மின்சார நிறுவனங்களை எடுக்கக்கூடிய சமயத்தில் மந்திரிசபையில் 5 நகரசபைகள் நடத்தக்கூடிய இந்த மின்சார ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றனவே, அவற்றையும் சேர்த்துக்கொள்வது என்று ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டது. ஆனால் மசோதாவாக வரக்கூடிய சமயத்தில் இந்தத் தனியார் ஸ்தாபனங்களை மட்டும் எடுத்துக்கொள்வது என்பது சரியல்ல. காரணம், 5 நகரசபைகள் நடத்தக்கூடிய அந்த மின்சார வாரியங்களுக்கு தனித்தனியாக பேலன்ஸ் ஷீட்டுகள் இருக்கின்றன. தனியாக நிதி இருக்கின்றது. சர்க்காருடைய கண்ட்ரோலும் இருக்கின்றது. அப்படி இருக்கக்கூடிய சமயத்தில் சர்க்கார் அதையும் அவசியம் எடுத்திருக்க வேண்டும். எடுத்திருக்க வேண்டுமென்பது மட்டுமல்ல, இந்த மசோதாவில் வரக்கூடிய மோசமான ஷரத்து என்னவென்றால், அப்படியே விட்டிருக்கலாம்— சர்க்கார் எப்போது இஷ்டப்படுகிறதோ அப்போது எடுத்துக்

கொள்ளக் கூடிய வகையில் இந்த ஷரத்து இருக்கலாம். அதற்குப் பதிலாக இந்த லோகல் பாடீஸ் நடத்தக்கூடிய மின்சார ஸ்தாபனங்களை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று ஷரத்து இருக்கின்றது. அதை செலக்ட் கமிட்டியிலாவது பார்த்து அந்த ஷரத்தை நீக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நஷ்ட ஈட்டைப் பொறுத்த வரையிலும், 10 வருஷம், 5 வருஷங்களில் எவ்வளவு லாபம் இருக்கிறதோ, அதை சராசரியாகக் கணக்கிட்டு இப்படி ஒரு வருஷத்திற்கு எவ்வளவு லாபம் வருகிறது என்று கணக்கிட்டு அதைப்போல் 10 மடங்கு என்று கணக்கிட்டு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஏற்கனவே இந்த கம்பெனிகளில் லாபம் வந்திருக்கிறது. எனவே, ரூ. 4 கோடி நமது வரிப்பணத்திலிருந்து அவசியம் கொடுத்தாக வேண்டுமா என்பதுதான் இன்றைய கேள்வி. அது மட்டுமல்ல. சர்க்கார் 1967-68-இல் இந்தக் கம்பெனிகளை எடுத்துக்கொள்வது என்று கூறியவுடனே, சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் சென்றார்கள். பல வருஷங்கள் அந்த வழக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இருந்தது. ஆனல் அப்படிப் போகக்கூடிய சமயத்தில் அவர்கள் செம்புக் கம்பிகளை அகற்றி, அலுமினியக் கம்பிகளை வைத்திருக்கிறார்கள். முக்கியமாக பெரிய பெரிய மெஷின்களை எல்லாம் மாற்றியிருக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் கணக்கிடாமல் வெறும் 4 கோடி ரூபாய் நஷ்டயீடு கொடுப்பது என்பது சரியாக இல்லை.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கார் இந்தக் கம்பெனிகளை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய சமயத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு என்ன என்ன சேரவேண்டுமோ அதைக் கழித்துவிட்டுதான் நஷ்டயீடு கொடுக்கிறார்கள். 30 நாள் வேலை செய்தால் 30 நாள் லீவ் என்றிருக்கிறது. 30 நாள் வேலை செய்தால் அதற்கு பணம் கொடுக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் இந்த நஷ்டயீட்டில் கழிக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை. சர்க்கார் தொழிலாளர்களுக்குச் சேரவேண்டிய பணத்தைத் தனியார் ஸ்தாபனங்களிடமிருந்து வாங்கிக் கொள்கிறது. ஆனல் அதைத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுப்பதில்லை. அதற்குக் காரணம் அவர்கள். இந்த

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

ஸ்தாபனங்களை எடுத்துக்கொள்ளும்போது தொழிலாளர்களை 4 மாதங்களுக்கு இஷ்டப்பட்டால் வேலையில் வைத்துக கொள்ளலாம்; இல்லாவிட்டால் நீக்கிவிடலாம் என்றிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : ஏற்கெனவே 11½ மணிக்கு இந்த மசோதாக்கள் முடிவடைய வேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறோம். உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் அதிக நேரம் எடுத்துக்கொண்டால் அதற்குள் முடிக்க முடியாது. ஆகவே, நீங்கள் உங்கள் பேச்சை 5 நிமிடங்களுக்குள் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: ஆகவே, சர்க்கார் கணக்கிட்டு பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு, தொழிலாளர்களுக்கு அது இல்லை என்று சொல்வது பொருத்தமுடையதல்ல. ஏற்கெனவே பல வருஷங்கள் அவர்கள் வேலை செய்தார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய தொகையை அப்படியே கொடுப்பது என்ற முறைதான் சரியானது. இஷ்டப்பட்டால் வேலையில் வைத்துக்கொள்வது, இல்லாவிட்டால் நோட்டீஸ் கொடுத்து நீக்கிவிடுவது என்ற ஷரத்தை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்கின்ற அதே நேரத்தில் இந்த மசோதாவிலே சில ஆகாத, கூடாத ஷரத்துக்கள் சேர்க்கப்பட்டிருப்பதை என்னால் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

இந்த மின்சார சப்ளை நிறுவனங்கள் பல ஆண்டு காலமாக குறைந்த மூலதனம் போட்டு, நிரம்ப லாபம் ஈட்டியிருப்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். அப்படியிருந்தும் அவர்களுடைய நிகர லாபத்தில் 10 மடங்கு அவர்களுக்கு நஷ்டயீடு தரவேண்டுமென்று இருப்பது கூடுதலான தொகை என்று நான் கருதுகிறேன். அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்ட பிறகு காம்பன்சேஷன் என்பதற்குப் பதில் ஒரு தொகை கொடுப்பது என்று வந்த பிறகும் இந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு—ஏராளமான லாபம் சம்பாதித்த பிறகும்—கொடுக்க வேண்டிய தேவை இல்லை; அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்வேன்.

இன்னொன்று, இந்த 4-வது ஷரத்திலே ஒரு புரொவிசோ இருக்கிறது.

'Provided that the Government may—

(a) from time to time postpone such date; or

(b) cancel such order;.........'

என்று இருக்கிறது. இந்த புரவிசோ தேவையில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். ஒரு முடிவை மேற்கொண்ட பிறகு, இந்த மசோதாவின் நோக்கம் தனியார் மின்சார நிறுவனங்களை எடுத்துக்கொள்வது என்று வந்தபிறகு, ஒத்தி வைக்கவேண்டிய அவசியம் அல்லது ரத்து செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏன் ஏற்படுகிறது என்று புரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, இந்த மசோதாவிலிருந்து உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நடத்துகின்ற கம்பெனிகளை எடுக்கக்கூடாது என்று தடை இருப்பது சரியல்ல. மின்சார விநியோக முறையை ஒரு அமைப்பின்கீழ் கொண்டுவாவேண்டுமென்ற கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு, தனித்தனியாக உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நடத்து பவைகளை விட்டுவிடுவது என்பது அவசியம் இல்லாத ஒன்று.

இன்னொன்று, இந்த மசோதாவின் 5-வது ஷரத்தில் ஒன்று இருக்கிறது. 'liabilities and obligations as on the vesting date' என்று போட்டு அதற்கு புரவிசோ ஒன்றும் இருக்கிறது.

'Provided that liabilities and obligations not incurred in a *bona fide* manner shall not vest in the Government— அதோடு நிறுத்தியிருக்கலாம். 'in sc far as they are in excess of the value on the vesting date of the corresponding assets, if any, vesting in the Government; or' என்ற அந்த இரண்டு லிமிட்டேஷன்களும் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். லய பிலிட்டீஸ் அண்டு ஆப்ளிகேஷன்ஸைப் பொறுத்தவரையில் போனஃபைடி இல்லை என்று வந்த பிறகு 'மாலாஃபைடி' என்று தெரிந்தபிறகு, அதில் எந்தப் பகுதியையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற அவசியம் அரசுக்கு இல்லை. ஆகவே அதை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

அடுத்தபடியாக 14-வது ஷரத்துக்கு வருகிறேன். This is a most retrograde clause. தொழிலாளர் தலைமீது 'Damocles sword' போல் இருக்கிறது. இந்தத் தொழிலாளர்களை அரசு விரும்பினால் வேலையில் வைத்துக்கொள்ளலாம்; இல்லாவிட்டால் நீக்கம் செய்யலாம்; 3 மாத நோட்டீஸ் கொடுத்தால் போதும் என்றிருக்கிறது. அது தேவையில்லை. ஊழியர்களுக்கு சர்வீஸ் தொடர்ச்சி நிச்சயமாக இருந்து ஆகவேண்டும். ஏற்கெனவே இருந்த சர்விஸ் தன்மையில் அவர்களுக்குப் பாதகம் இல்லாமல் இருக்கக் உத்தரவாதம் இருக்கவேண்டும். ஆகவே, இந்தப் பிரிவை மாற்றியமைக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே இருந்த சலுகை நீடிக்கவேண்டுமென்ற ஷரத்து இருக்கவேண்டும். இந்த 1973-ம் ஆண்டிலே தொழிலாளர்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற காலத்திலே—இந்த மாதிரி ஒரு பிரிவு இருப்பது நியாயமில்லை. அதனை எடுத்துவிட வேண்டும். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரவேண்டுமென்ற பிரிவைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 17-வது ஷரத்திலே ஒன்று இருக்கிறது குற்றங்கள் புரியும் நேரத்தில்: "shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to two years, or with fine என்று இருக்கிறது. இது கூடாது என்று நான் கருதுகிறேன். ஏதாவது தவறு இருக்குமானால் அதிலே சம்பந்தப் பட்டவர்களுக்கு ஃபைன் இருக்கிறது. அதுபற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை வேண்டுமென்றே குற்றங்கள் செய்கின்றவர்களுக்கு நிச்சயமாக சிறைத்தண்டனை இருந்துதான் ஆகவேண்டும். எனவே 'ஆர்' என்பதை 'அண்டு' என்று மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மாதிரியான சில அவசியமான திருத்தங்களை இந்த மசோதாவில் சேர்ப்பதற்கு அமைச்சரவர்கள் முன்வர வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை எல்லோரும் வரவேற்கத்தக்க முறையில்—தமிழகத்திலே இருக்கின்ற மக்களும் சரி, இந்த நிறுவனங்களிலே பணியாற்றும் ஊழியர்களும் சரி எல்லோரும் சேர்ந்து வரவேற்கத் தக்க முறையில், தொழிலாளர்கள் மனம் புண்படாத வகையில்,

அவசியமான மாற்றங்களைச் செய்து இந்த மசோதாவை நிறை வேற்றுவதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முன்வர வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: பேரவையின் மாற்றுத் தலைவா வர்களே, இந்த மசோதாவைக் குறித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நீண்ட காலமாக நம்முடைய தமிழகத்தில் மின்சார இலாக்கா விடம் இருந்து மின்சாரத்தை வாங்கி விற்பனை செய்துகொண்டு சில நிறுவனங்கள் இருந்து வருகின்றன. அது குறித்து பலமுறை நாங்கள் இந்த மன்றத்தில் நினைவுபடுத்தினோம். அரசாங்கம் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்கிறது. மின்சார இலாக்கா மூலம் விநியோகம் செய்கிறது. மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து இப்படிப்பட்ட சில குறிப்பிட்ட தனியார்களிடம் அதை விற்பனை செய்வதற்குக் கொடுப்பது சரியாக இல்லை என்று பல முறை நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். அந்தத் தனியார் நிறுவனங்கள் உட்கார்ந்த இடத்திலே இருந்து கொண்டு, உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மின்சாரத்தை வாங்கி விற்பனை செய்து கோடிக் கணக்கான ரூபாய் லாபம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது கூடாது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இப்போது திருச்சி, தஞ்சை பகுதிகளில் எல்லாம் சில தனியார்கள் நிறுவனம் மின்சாரத்தை விநியோகம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது நமது நாட்டில் மின்சார வெட்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையிலும் அங்கே திடீர் திடீரென்று மின்சார வெட்டோ அல்லது மற்ற பல கோளாறு களோ ஏற்படாமல் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அது உண்மையாக இருந்தால்—எனக்கு அதுபற்றிய விபரம் முழுவதும் தெரியாது—மின்சார இலாக்கா அவர்களிடம் இருந்து பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு இப்போது எப்படி அங்கே கோளாறு இல்லாமல் விநியோகம் நடைபெறுகிறதோ அதைப்போன்று விநியோகம் செய்யும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்கிறோம் என்று ஏதோ வாக்குறுதிகளை—வறட்டு வாக்குறுதிகளைக்—கொடுத்தால் போதாது. அதிகாரிகளுக்கு சரியான உத்தரவுகளைப் போட்டு இப்போது இருக்கும் முறை தொடர்ந்து நீடிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மனம் இருந்தால்

1973 ஏப்ரல் 5] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

நிச்சயமாக பார்க்கம் உண்டு. அக்கறை இருந்தால் நிச்சயமாக அதைச் செய்ய முடியும். நீங்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லுங்கள், எங்களை ஒன்றும் செய்ய முடியாது; அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்பு எங்களுக்கு இருக்கிறது; எங்கள் இஷ்டப்படி செய்வோம்; பொதுமக்களுடைய குறைகளை எல்லாம் அலட்சியப் படுத்துவோம் என்று மின்சார இலாக்கா அலட்சியமாக இருந்தால் அதைப்பற்றி நாங்கள் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை.

நாங்கள்தான் இவற்றை அடிக்கடி மன்றத்தில் சொல்ல வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் இதை எங்கள் கடமையாகவே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் எவ்வளவோ குறைகள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் சுட்டிக்காட்டி வருகிறோம். ஆனால் அவற்றின்மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படாமல் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். சில நாட்களுக்கு முன்பு இந்த மன்றத்தில் பேஸின் ப்ரிட்ஜ் மின் உற்பத்தி நிலையம் பற்றி பல விஷயங்களை எடுத்துச் சொன்னேன். அமைச்சர் அவர்கள்கூட அவற்றைக் கேட்டுவிட்டு, அதைக் கவனிக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அங்கே பல ஸ்டேஷன்கள் இருக்கின்றன. 'ஏ' ஸ்டேஷனில் எட்டாவது பாய்லரில் ஐந்து மெகா வாட்ஸ், ஒன்பதாவது பாய்லரில் 5 மெகா வாட்ஸ் என்று இருந்ததெல்லாம் இப்போது உயர்த்தப்பட்டு 70 ஆக இருந்ததை இப்போது 95 ஆக உயர்ந்திருக்கின்றது. தேசியமயமாக்கிய பிறகு—இப்படி உயர்ந்த பிறகு என்ன செய்ய வேண்டும்? உயர்ந்த பிறகு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். 'இன்ஸ்டால்டு கபேஸிட்டியை' மட்டும் உயர்த்தினால் போதாது. உற்பத்தியையும் கூடவே பெருக்க வேண்டும்.

இதை முன்பு குறிப்பிட்டேன். அப்போது அமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள். என்ன ஆச்சு? அங்கே உள்ள ஒரு அதிகாரி—நரசிம்மன் என்ற ஒரு டிவிஷனல் எஞ்சினீயர் அங்கேயிருந்து மாற்றப்பட்டார். 29-ம் தேதியன்று அவரை ட்ரான்ஸ்பர் பண்ணினார்கள். ஆனால் ஒரு சில மணி நேரத்திற்குள், எங்கேயோ ஒரு இடத்தில் இதில் யாரோ தலையிட்டு அதை மாற்றி விட்டார்கள். இலாக்கா சரியான முறையில் உத்தவிட்டு—

அதிலும் ஒரு பிரச்சினை சட்ட மன்றத்தில் உறுப்பினர் ஒருவரால் எழுப்பப்பட்டு அதன்மேலே இலாக்கா உத்தரவிடுகிறது, இதை இப்படி மாற்றிவிடுகின்றார்கள் என்றால் எந்த அளவிற்கு சட்ட மன்ற உறுப்பினர் எழுப்பும் கருத்துக்கு மதிப்புக் கொடுக்கின்றார்கள் என்பதை வேதனையோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தமாதிரிதான் நடைபெறும் என்றால் நாம் சொல்லுகிறதைக் கவனிக்க மாட்டார்கள் என்ற எண்ணம்தான் சாதாரணமாக ஏற்படும் என்பதைக் கவலையோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

உறுப்பினர் என்ற முறையில் பொறுப்போடு ஒன்றை நாங்கள் சொல்லுகிறோம், அமைச்சர் அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டு கவனிக்கிறேன் என்று சொல்லுகின்றார்கள். இலாக்காவும் மாற்றல் உத்திரவைப் போடுகிறது. இந்த உத்திரவைப் போட்ட பிறகு இலாக்காவிலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் நன்றி தெரிவித்து இருக்கின்றார்கள், அங்கே வேலை செய்கின்றவர்கள். அந்த அளவிற்குக் கொடுமை செய்த அந்த அதிகாரியுடைய மாற்றத்திற்கு அவர்கள் மகிழ்ச்சி கொள்ளுகின்றார்கள். அந்த அதிகாரி அங்கே இருக்கும் காரணத்தினால்தான் உறபத்தி குறைந்திருக்கிறது என்று இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொன்னேன். அதை ஏற்றுக்கொண்டு உத்திரவும் பிறப்பித்தார்கள். கேவலம், இரண்டு மூன்று மணி நேரத்திற்குள் அந்த உத்திரவு மறுபடியும் மாற்றப்பட்டு இருக்கின்றது என்றால் எந்த அளவிற்கு மாண்புமிகு அங்கத்தினர்களுடைய கருத்துக்களுக்கு மதிப்பும் மரியாதையும் கொடுக்கின்றார்கள் என்பதை இங்கே வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இதில் யாரோ ஒருவர் தலையிட்டு இருக்கின்றார்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : எனக்கு. . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : உங்களுக்குத் தெரியாதது ஒன்றுமில்லை. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், உங்களுக்குத் தெரியும் எல்லாம். உள்ள நேரம் குறைவு. 11-30-க்குள் இதை முடித்துவிட வேண்டும். அந்த அதிகாரி மாற்றப்பட்டதும் மீண்டும் மாற்றப்பட்டதும் இந்த

மசோதாவிற்குச் சம்பந்தப்பட்டதில்லை. இந்தப் பில்லைப் பொறுத்தவரையில் இதை முடித்து ஆகவேண்டும். தயவுசெய்து பில்லைப் பற்றிப் பேசுங்கள். 11-30 மணிக்குள் இதை முடிக்க மன்றத்திற்கு உதவி செய்யுங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: சுருக்கமாகவே நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். பேச வேண்டிய விஷயங்கள் ஏராளமாக இருந்தாலும் பேச முடியாத நிலை இருக்கின்றது. இருந்தாலும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுவதெல்லாம், பேஸின் பிரிட்ஜைப் பொருத்தவரையில் சில தவறுகளைச் சுட்டிக் காண்பித்தேன். அவை நிவர்த்திக்கப்பட வேண்டும். ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் நாளைக்கே இந்த மசோதாவின் அடிப்படையில் அங்கே ஒரு செலெக்ட் கமிட்டி ஒன்று போட்டு நீங்கள் ஒரு முடிவிற்கு வருவீர்களானால் அதற்குப் பிறகு அங்கே காரியங்கள் செம்மையாக நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். வேறு ஒன்றுமில்லை.

இவற்றை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லவில்லையென்றால் வேறு எப்போது சொல்ல முடியும்? ஒத்திவைப்புத் தீர்மானமோ அல்லது காலிங் அடென்ஷன் நோட்டீஸோ கொடுக்க முடியாது. காரணம் இந்தக் கூட்டத் தொடரின் கடைசி நாள் இது. இங்கே இனிச் சொல்ல முடியவில்லையென்றால் தெருத்தெருவாக கூட்டங்களில்தான் பேச வேண்டும். ஆகவேதான் இதைச் சொல்லுகிறேன். சொல்லிவிட்டேன், கவனித்தால் கவனியுங்கள் இல்லாவிட்டால் விட்டுவிடலாம். சொல்லுவதுதான் எங்கள் கடமை. செய்வது அரசாங்கத்தின் உரிமை. செய்தால் செய்யுங்கள் இல்லாவிட்டால் விட்டுவிடுங்கள்.

இப்போது வினியோகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அது தேசியமயமாக ஆகிவிட்டது. ஆனால் இதில் இன்னொரு கொள்கையை அரசாங்கம் இப்போது கவனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது நாம் மின்சார உற்பத்தி செய்யும் முறையில், இன்றைக்கு எங்கே பார்த்தாலும் மின்சார வெட்டு பயங்கரமாக, தொழிலாளர்களிடையே 'லே-ஆஃப்' என்று ஏற்பட்டு இருக்கின்றது. இப்படி எங்கே

பார்த்தாலும் மின்சார வெட்டும் தொழிலாளர்களிடையிலே வேலை யிழப்பும் இருக்கும் இந்த நேரத்தில்தான் நாம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் இதே நேரத்தில் உற்பத்தியைப் பெருக்க நாம் என்ன திட்டம் போட்டிருக்கிறோம்? அண்மையிலே எதிர்க் கட்சிகளின் சார்பிலே இந்த விஷயத்தின்மீது ஒரு தீர்மானம் போட்டோம். தனியார் துறையில் ஜெனரேட்டர்ஸ் போட்டு மின்சார உற்பத்தி செய்து அங்கங்கே உள்ள சிறு சிறு பகுதிகளுக்கு அவர்கள் வினியோகம் செய்வதற்கு அவர்களுக்குத் தடையிருக்கின்றது. உற்பத்தி செய்வதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் இப்படி தனியார் ஜென ரேட்டர்ஸ் வைத்துக் கொண்டு மின்சார உற்பத்தி செய்வது பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் என்ன நினைக்கின்றார் களோ எனக்குத் தெரியாது.

ஆனால் யோசனை ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். பி.அண்ட்ஸி. மில் போன்ற பெரும் தொழிற்சாலைகளில் இப்படி ஜெனரேட்டர்ஸ் வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்வதால் அங்கே தொழிலாளர்கள் 'லே-ஆஃப்' இல்லாமல் இருக்கின்றார்கள். இப்போதிருக்கும் இந்தப் பயங்கரமான மின்வெட்டின் போது கூட அங்கே 'லே-ஆஃப்' இல்லை என்பதைப் பார்க்கிறோம். இது சின்ன விஷயம் இல்லை. இப்படி முடிந்த இடங்களிலே ஜெனரேட்டர்ஸ் வைத்துக் கொள்ளத் தடை எதும் இருக்கக் கூடாது.

இதே நேரத்திலே ஒரு யோசனை. ஒரு சில வருஷங்களுக்கு முன்பு பல முனிசிபாலிடிகள் அவர்களே மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து கொண்டு வினியோகிக்க வாய்ப்புகள் இருந்தன. அப்போதெல்லாம் என்ன நடந்தது? தேவையான அளவிற்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கி வேண்டியவர்களுக்குக் குறைவில்லாமல் மின்சாரத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். அப்போதெல்லாம் இப்படித் தனியாக உற்பத்தி செய்து கொண்டு இருந்த காலத்தில் அவர்களுக்கு 'க்ரிட்' இல்லை.

1973 ஏப்ரல் 5] [டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே]

இப்போது அந்த மாதிரி ஏன் சின்னசின்னதாக உற்பத்தி செய்யும் நிலைமைகளை, தனியார் தாங்களே உற்பத்தி செய்து கொள்ளும் நிலைமைகளை ஆராயக் கூடாது? அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனிக்க வேண்டும். அங்கங்கே இப்படி de-centralisation of power production செய்வது என்பதை ஏற்படுத்திக் கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். I am not at all concerned about distribution. Production is more importance. இப்படிப் ப்ரொடக்ஷனை 'டி ஸெண்ட்ரலைஸ்' பண்ணிவிடுவதில் உள்ள நன்மைகளை அரசாங்கம் ஆராய்ந்து ஏற்றுக்கொள்ளுவது என்றால்—நாளைக்கே மான்ஸூன் நல்லபடி வந்து இந்த நெருக்கடி தீர்ந்தாலும் தீரலாம்—ஆனால் இப்படி இந்த யோசனையை ஏற்றுக் கொண்டு நடந்தால் ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரத்தைத் தேடிக் கொள்ளலாம்.

பெரிய கட்டிடத்திற்கு எப்படி ஒரே ஃபௌண்டேஷனைப் போடாமல் இரண்டாகப் பிரித்துப் போடுகின்றார்களோ அந்த மாதிரி இந்த இரண்டுவிதமான ஏற்பாடுகளும் இருக்க வேண்டும். அடுத்து இறுதியாக 14-ம் ஷரத்து பற்றி மதிப்பிற்குரிய சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னதை முழுக்க முழுக்க ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன். நான் தஞ்சைக்குப் போன நேரத்தில் அங்கே உள்ள தொழிலாளர்கள் இதைப்பற்றி ஆழ்ந்த கவலை தெரிவித்தார்கள். இது மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அவர்களே சொன்னார்கள், 'நாங்கள் அமைச்சர் அவர்களையும் அணுகியிருக்கிறோம்' என்று. இப்போது திடீரென்று எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லாமல், உத்திர வாதமும் இல்லாமல் அவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டால் அவர்கள் கதியென்ன?

ஏற்கெனவே உள்ள பாதுகாப்புகள் போதாது, இன்னும் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வரும் நேரத்தில் உள்ள பாதுகாப்புகளுக்கே ஆபத்து வருகிறது என்றால் "to terminate the services of any person on the staff of the licensee immediately before the vesting date, after giving such person three calendar months' notice in writing' என்பது பயங்கரமாக இருக்கின்றது.

இப்படிப்பட்ட ஷரத்தைப் போடுவது யாருடைய யோசனை, யாருடைய தலையீடு என்று தெரியவில்லை. செலக்ட் கமிட்டியில் இல்லாமல் இப்போதே சொல்ல வேண்டியதை யெல்லாம் சொல்லி விட்டால், பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் இதை யெல்லாம் ஆராய்வார்கள் என்று சொல்லுகிறேன். அங்கே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு இப்போது என்னென்ன பாதுகாப்புகள் இருக்கின்றனவோ அவற்றைவிட இன்னும் அதிகமாக பாதுகாப்புகள் இருக்க வேண்டும். உள்ளதைக் குறைப்பதோ அல்லது இப்படிப்பட்ட ஷரத்துக்களைப் போடுவதோ நியாயம் இல்லை என்று சொல்லி இந்த மசோதாவை வரவேற்று என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்று ஒரு கருத்தைக் கூறவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்.

அதாவது சாப்டர் 3-ஐப் பொறுத்தவரையில் staff, inventory and entry என்ற தலைப்பு இருக்கிறது. அதிலே 14-வது ஷரத்திலே Provision for existing staff of licensees என்று இருக்கிறது. அதிலே கூறியிருக்கிறது.

(*a*) terminate the services of any person on the staff of the licensee immediately before the vesting date, after, giving such person three calendar months' notice in writing or paying such person three months' pay in lieu of such notice,

என்ற ஷரத்து இருக்கிறது. இன்றைக்குத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் இந்த ஷரத்துத்தான் அதிகமான பீதியை உண்டாக்கி யிருக்கிறது. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும். அவர்கள் பதவி நிரந்தரம் செய்யப்பட வேண்டும். பல்லாண்டுகளாகப் பணியாற்றி வருகிற காரணத்தினால் அவர்களுடைய சர்வீசைப் பிரித்துவிடுவது அந்தக் குடும்பங்களுக்கு இழைக்கிற தீங்காக இருக்கும் என்று நானும் கூறுகிறேன். இன்று பல அட்ஜுடிகேஷன் போன்ற தொழிலாளர் தகராறு இருந்து வருகிறது. ஆகையால் அவை எல்லாவற்றுக்கும் எந்தவிதமான குந்தகமும் ஏற்படாத முறையில் இந்த ஷரத்து தக்க வகையில் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

அடுத்து, தனியார்களுக்கு லைசென்சு வழங்குவது தேவையில்லை என்ற காரணத்தினால் இதனை முழு மனதுடன் வரவேற்கின்றேன். ஆகவே அரசாங்கத்தின் அடிப்படை கொள்கையை வரவேற்று, இதில் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரை அநீதி இழைக்கக் கூடியதாக இருக்கிற ஒன்றிரண்டு பிரிவுகளை பொறுக்குக் குழுவினர் நல்ல முறையில் திருத்தி அமைக்க வேண்டும், திருத்தி அமைப்பார்கள் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த மசோதாவைப் பற்றி பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பல்வேறு கருத்துக்களையும் எண்ணத்தில் கொண்டு அவற்றைப் பரிசிலிக்க வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் இதை ஒரு ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடுவதாக முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பொறுக்குக் குழுவினர் இதை நல்ல முறையில் பரிசிலிப்பார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதில் உள்ள தொழிலாளர்கள் பிரிவு பற்றி பலரும் கவலை தெரிவித்தார்கள். அது நியாயம் என்றே நானும் கருதுகிறேன். 1954-ம் ஆண்டு சட்டம் இங்கே அப்படியே எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தில் இப்படி ஒரு பிரிவு இருக்கிறது அதை அப்படியே இங்கும் போட்டிருக்கிறார்கள். பஸகள் சம்பந்தப்பட்ட சட்டத்தில் நாம் அதை மாற்றி அமைத்திருக்கிறோம். அதைப் போலவே இவற்றில் பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படாத வகையில் இந்தப் பிரிவையும் மாற்றி அமைக்க பொறுக்குக் குழுவில் பரிசிலிப்பார்கள்.

அடுத்து, நஷ்ட ஈடு அதிகமாகக் கொடுக்க இதில் வகை செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1954-ம் ஆண்டு சட்டத்தில் இதைவிட அதிகமாகக் கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்தது. அதில் 3 பிரிவுகள்—எந்தப் பிரிவை வேண்டுமானாலும் அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ள வகை இருந்தது. ஆனால் நாம் இப்போது ஒரே பிரிவுதான் வைத்திருக்கிறோம். ஏ பேசிஸ் என்பதாக அமைத்திருக்கிறோம். அதோடு 1954-ம் ஆண்டு

சட்டத்தில் 20 மடங்கு நஷ்ட ஈடு செலுத்தப்படும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். நாம் அதை 10 மடங்காகக் குறைத்திருக்கிறோம். ஆகவே நஷ்ட ஈடு அதிகமாகக் கொடுக்க இருக்கிறோம் என்கிற வாதம் தவறாகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு மின்சார வாரியத்தின் நிகழ்ச்சியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். யாருடைய குறுக்கீடும் இல்லாது எது நியாயமோ அதைச் செய்வதற்கு மின்சார வாரிய அதிகாரிகள் எப்போதும் தயாராக இருப்பார்கள் என்கிற உறுதியைக் கூறுகிறேன்.

காப்டிவ் பவர்ஸ் சம்பந்தமாக அரசாங்கம் ஏதோ வேண்டாம் என்று சொல்லுவதுபோல நினைத்துக் கொண்டு சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதுபோல அவர்கள் தனியாக ஜெனரேடர்கள் வைத்துக் கொண்டு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்து கொண்டால் முன்பு அதற்கும் வரி போட்டு வந்தார்கள். அந்த வரியைக் கூட நாம் எடுத்திருக்கிறோம். அதுமட்டுமல்ல, இப்போது மின்சார வெட்டு காரணமாக காப்டிவ் பவர்சு பற்றி எங்கும் ஆர்வம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர—நேற்றே கேரளாவில் பருவ மழை ஆரம்பித்திருக்கிறது. மின்சார நிலையங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைத்து மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டால் பெரும்பாலும் அதில்தான் எல்லோருக்கும் அக்கறை இருக்கிறது. காரணம் ஜெனரேடர்கள் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற மின்சாரம் ஒரு யூனிட்டுக்கு 45 பைசா ஆகிறது. இதைப் போல மூன்று, நான்கு பங்கு ஆகிறது.

இருந்தாலும், தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் தர்மல் பவரை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் கொள்கை. என்றைக்கும் உற்பத்திச் செலவு குறைவாக இருக்கிற தொழிற்சாலைகளிலாவது ஜெனரேடர்கள் வைத்துக்கொள்வதுதான் நல்லது என்பதுதான் நமது கொள்கை. மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு ஜெனரேடர்கள் வாங்கி அளிப்பதில் தமிழ் நாட்டுக்கு முதல் ப்ரிபரன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்பதாக சிபார்சும் செய்திருக்கிறது. மேலும் சிறு தொழில்களுக்கு நாம் சிட்கோ மூலம் வாங்கிக் கொடுக்கவும் முயற்சி மேற்கொள்ளலாம். ஆக

இதில் கொள்கை அளவில் அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான வேறுபாடும் இல்லை என்று கூறி மற்ற சிறுசிறு பிரச்சினைகளைப் பொறுக்குக் குழுவினர் கவனத்தில் கொண்டு இதில் நல்ல திருத்தங்களைச் செய்வார்கள் என்கிற உறுதியைக் கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SPEAKER (Thiru N. VEERASAMI) : The question is—

"That the concurrence of the Tamil Nadu Legislative Council be obtained for setting up a Joint Select Committee of both Houses consisting of 24 members (16 members from the Legislative Assembly and eight members from the Legislative Council) to consider the Tamil Nadu Private Electricity Supply Undertaking (Acquisition) Bill, 1973 and that the following members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

1. Hon. Thiru S. Madhavan.
2. Thiru J. James.
3. Thiru Durai Govindarajan.
4. Thiru M. Marudhachalam.
5. Thiru K. Kandasami.
6. Thiru V. M. Abdul Jabbar.
7. Thiru N. V. Guruswamy.
8. Thiru K. N. Kumaraswamy.
9. Thiru C. Pandurangan.
10. Thiru Kuppal K. S. Ramakrishnan.
11. Thiru M. Selvaraj.
12. Thiru K. Palanivelan.
13. Thiru K. Balakrishnan.
14. Thiru K. M. Kathiravan.
15. Thiru V. K. Raja Pillai.
16. Thiru A. Arumugam".

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு கூட்டாய்வுக் குழு ஆய்வு பெறுவதற்கு அனுப்பப்பட்டது.

Under Rule 139(1) of the Assembly Rules, the Hon. Deputy Speaker has nominated the Hon. Thiru O. P. Raman, Minister for Electricity, as a member of the Joint Select Committee.

(ஈ) தமிழ் நாடு, 1973-ம் ஆண்டு, பொதுப் பணியாற்றுவோர் (குற்ற நடத்தை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு 3/73).

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 'தமிழ் நாடு, 1973-ம் ஆண்டு, பொதுப் பணியாற்றுவோர் (குற்ற நடத்தை) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 3/73) கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று முன்மொழிகின்றேன்.

இந்தச் சட்டத்தின் கருத்துக்களைப் பற்றி, போட்டிருக்கிற விதிமுறைகளைப் பற்றி எல்லாம் ஏற்கனவே பலமுறை விவாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதா வரவேண்டும் என்ற எண்ணம் எல்லாத் தரப்பினருக்கும் இருந்தாலும் சில அரசியல் பிரச்சினைகள் குறுக்கிட்ட காரணத்தினால் இதனை இப்போது எதிர்ப்பதுபோலத் தோன்றுகிறது. ஆய்வுக் குழுவில் இதனை நல்ல முறையில் ஆய்ந்து இந்தச் சட்டம் சிறந்த ஒன்றாக அமைய வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கமாக இருந்தது. அது முடியாவிட்டாலும் இன்றைக்கு எல்லாத் தரப்பில் இருந்தும் சொல்லப்படுகிற சிறந்த கருத்துக்களின் அடிப்படையில் இந்த மசோதாவின் ஒவ்வொரு பிரிவும் பரிசீலிக்கப்பட்டு, தேவையானால் திருத்தங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டிக்கு வர வேண்டுமென்று நாங்கள் அப்போது கேட்டுக்கொண்டோம். சில

* 1973-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 3-ந் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. செ. மாதவன்]

பேர்கள் வரமாட்டோம் என்று கூறிவிட்டார்கள். இந்த மன்றத்திலாவது ஆலோசனைகளைச் சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறோம்.

1952-ம் ஆண்டு Commission of Enquiry மத்திய சட்டம் இருக்கிறபோது இந்தச் சட்டம் தேவைதானா என்பது ஒரு கருத்து. 1952-ம் ஆண்டு சட்டம் கொண்டுவந்த காலத்தில் இதைப் பற்றி விசாரிக்கக்கூடிய எண்ணத்துடனே அதில் பிரிவுகள் உருவாக்கப்படவில்லை. அந்தச் சட்டத்தில் போடப் பட்டிருப்பது எல்லாம் 'Commission of Enuqiry for the purpose of making enquiry into any definite matter of public importance'. இப்படிப் பொதுவாக ஒரு ஷரத்து போடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அது நாம் நினைப்பதுபோல ஊழல்களை ஆராய்வதற்கு, விசாரணை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யும் நோக்கத்தில் கொண்டு வரப்படவில்லை என்பது முதல் பதிலாகும்.

அடுத்த பதில் 1952-ம் ஆண்டு சட்டம் இருந்தபோதே மத்திய அரசாங்கம் சந்தானம் குழுவின் சிபார்சின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் மத்தியிலும் உள்ள அமைச்சர்கள் மீது ஊழல் குற்றச்சாட்டு எழுந்தால் அதை விசாரிப்பதற்கு தனிச் சட்டம் வேண்டுமென்ற முடிவை எடுத்தது. அந்த முடிவின் அடிப்படையில்தான் லோக்பால், லோக் ஆயுக்த் என்கிற அமைப்பை 1969-ம் ஆண்டு சட்டத்தில் கொண்டு வரப்பட்டது. இது 1952-ம் ஆண்டு சட்டம் போதாது, வேறு ஒரு சட்டம் தேவை என உணர்ந்து அவர்களே கொண்டு வந்தது. மாநிலங்களும் இப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்கிற யோசனையும் கூறப்பட்டது. மராட்டி மாநிலத்தில் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். ராஜஸ்தான் மாநிலத்தில் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். கேரளா மாநிலத்திலும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி பல்வேறு மாநிலங்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆலோசனைகளை ஏற்றுக்கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்.

இப்போது நாம் ஒருவருக்கொருவர் ஊழல், ஊழல் என்று பொது மக்களுடைய பிரதிநிதிகளைத் தரம் தாழ்த்தி, அரசியல் வாழ்விலேயே ஈடுபட வேண்டாம் என்று அவர்கள் அஞ்சக்கூடிய

நிலையில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. சரியோ, தவறோ யார் ஆட்சியில் இருந்தாலும், மக்கள் பிரதிநிதிகள் தவறு செய்வார்கள் என்ற எண்ணம் ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை பரவிவிட்டது. இதை மாற்றத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அன்றைக்கு எதிர்க் கட்சியில் இருந்தபோது பொது மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் தங்களுடைய சொத்து விவரங்களை இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்கிற தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தது. அது அன்றைக்குத் தோற்கடிக்கப்பட்டது. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடன் அதை முதலில் நிறைவேற்றினோம். தங்களுடைய சொத்து விவரங்களை மக்கள் பிரதிநிதிகளாக வருகிறவர்கள் இந்த அவைக்கு முன்கூட்டியே தெரிவித்துவிட்டால் அதை எல்லோரும் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்று செய்தோம், ஆக, இதுபோன்ற சட்ட மன்றத்திலேதான் ஒருவருக்கொருவர் விமர்சித்து, நாட்டு மக்களுக்கு இவர் யார் என்று வெளிப் படுத்துகின்ற ஜனநாயகத்தினுடைய அடிப்படையை நாம் உருவாக்கினோம். இந்த அரசு வந்துதான் அதைச் செய்தது. அதற்குப் பின்னாலேயும் நம்மிடத்திலே சந்தேகம் வந்தது. இதற்கிடையிலே, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு, மாநில அமைச்சர்கள்மீது இதுபோன்ற விசாரணை செய்ய அதிகாரம் இருக்கிறதா என்று விவாதிக்கப்பட்டது. நாங்கள் தெளிவாகச் சொன்னோம், 1952-ம் ஆண்டு சட்டத்தை ஒதுக்கி வைத்தால், அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கத்தின்மீது ஆதிக்கம் செலுத்த முடியாது.

எங்களுடைய தலைவர் அண்ணா அவர்கள் அன்றையதினம் திட்டவட்டமாக, மாநில அரசுமீது ஆதிக்கம் செலுத்த மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லையென்று அன்றைய உள்துறை அமைச்சருக்கு எழுதினார்கள் என்று கூறினோம். இந்தச் சட்ட மன்றம்தான் எங்களைத் தட்டிக் கேட்பதற்கு, எங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு உரிமை பெற்ற மன்றம். வேறு யாரும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. 1952-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே டெல்லியிலே உள்ள அமைச்சர்களைக் கண்காணிக்கலாம். ஆனால், பிரதம அமைச்சரை கண்காணிக்க, விசாரணை செய்ய வழி இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலை பிரதம அமைச்சருக்கே

இருக்குமானால், நாம் அடிமைப்பட்டிருக்க வேண்டுமா என்ற கேள்வி அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் எழுப்பப் பட்டது. ஆக, நாம் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டம் முழுமையான சட்டம்.

1952-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே, பிரதம அமைச்சர், மத்திய அரசாங்கம் விரும்பினால், விசாரணை போடலாம் என்றிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை இந்தியப் பிரதம அமைச்சருக்குக் கொடுக்கலாமா, அப்படிக் கொடுத்தால், மாநிலங்களிலே வேறு கட்சியினர் ஆட்சியிலிருந்தால், அவர்களைக் கட்டுப்படுத்த இதைப் பயன்படுத்துவது நல்லதா? இதை மாற்ற வேண்டும். யார் ஆண்டாலும், எந்த அமைச்சருடைய தயவும் இல்லாமல், எந்த அரசாங்கத்தினுடைய தயவும் இல்லாமல், விசாரணையை சட்டத்தின் மூலம் கொண்டு வருவதற்கான ஒரு அரிய வாய்ப்பை இந்தச் சட்டத்திலே தந்திருக்கிறோம்.

1952-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே அது இல்லை. 1952-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே, மத்திய அரசாங்கம், பிரதம அமைச்சர் யாரை நீதிபதியாகப் போடுகிறார்களோ, அவர்கள்தான் விசாரணை நடத்தலாம். சுதந்திரமாக விட வேண்டியதை, நீதித் துறை வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதை ஒரு அரசாங்கத்திடம் விடுவது நியாயமாகாது. நம்முடைய சட்டத்திலே சுதந்திரமாக, உயர் நீதிமன்றம் யாரை நீதிபதியாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறதோ அவர்களைப் போட்டுக் கொள்ளலாம்.

அப்படிப் போட்டதற்குப் பின்னாலே 3 ஆண்டுக் காலத்திற்கு அவர்களை வெளியேற்ற முடியாது. அரசாங்கம் நினைத்தால்கூட வெளியேற்ற முடியாது. நீதிமன்றத்திலே நீதிபதிகள் உட்கார்ந்து, குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டுக்கு அவர்களை நீக்க வேண்டுமென்ற நிலை வந்தால், அப்பொழுது நீக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட குற்றச்சாட்டு என்று நிரூபித்தால் அப்பொழுது நீக்க நாம் வாய்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறோம். 1952-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பில்லை. 3 ஆண்டுகள், அந்த நீதிபதி களுடைய சம்பளம், சர்வீஸ் கண்டிஷன்ஸ் எதையும் மாற்றக் கூடாது என்று இந்தச் சட்டத்திலே போட்டிருக்கிறோம். 1952-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே அது இல்லை.

1952-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே விசாரணை செய்ய வேண்டும், அதுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன் முடிவு என்ன ஆகும், பிரதம அமைச்சர் முடிவு எடுப்பாரா, எடுக்க மாட்டாரா? எடுக்காவிட்டால் என்ன ஆகும்? அவை பற்றி ஒன்றுமே இல்லை. நாம் கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டத்திலே 'காம்ப்ரெஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன்', அப்படி அறிக்கை கொடுத்த உடனே, ஒரு அமைச்சர் குற்றவாளி என்று சொல்லப்படுவாரானால், அரசாங்கத்திற்கு டிஸ்கிரஷனே கிடையாது. அப்படி வந்தாலே, கிரிமினல் வழக்குப் போட வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தி இருக்கிறோம். ஆகவே ஒரு முடிவு யார் குற்றம் சாட்டுகிறார்களோ, அவர்கள் சார்பாக, குற்றம் சாட்டப்படுபவர்கள்மீது கூற, அதற்கான ஒரு வாய்ப்பை இந்தச் சட்டத்திலே தருகிறோம்.

1952-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே நிரூபிக்கப்பட்டால், என்ன தண்டனை கொடுக்கப்படும் என்று ஒன்றுமே கிடையாது. மாராட்டியத்தின் சட்டத்திலேயும் தண்டனையைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்படவில்லை. 'ரிப்போர்ட்' கொடுக்கப்பட வேண்டும், மாநிலங்களிலே சட்ட மன்றத்திலே 'ரிப்போர்ட்' வைக்க வேண்டும், டெல்லியிலே பாராளுமன்றத்திலே 'ரிப்போர்ட்' கொடுக்கப்படும், 'லோக்பால்', 'லோக் அயுக்தா'வினுடைய சாராம்சம் இது.

நாம் ஒரு படி மேலே சென்று, வழக்குத் தொடர வேண்டும், குற்றச்சாட்டு நிரூபிக்கப்பட்டால், 7 ஆண்டுகள் தண்டனை என்று போட்டிருக்கிறோம். ஆக, எந்த நாட்டிலும், எந்தச் சட்டத்திலும் இல்லாத அளவுக்குத் தண்டனை கொடுக்கக்கூடிய பிரிவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். 1952-ம் ஆண்டு சட்டத்திலே இல்லாத ஒன்றை நாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆகவே, இது பொருத்தமான மசோதா என்று நாம் கருதுகிறோம்.

இந்த மசோதாவை எதிர்ப்பதற்காக சொல்லப்படுகிற காரணம், வேடிக்கையான காரணம். இந்த மசோதாவை இன்னும் படிக்கவில்லை. படித்ததற்குப் பின்னாலே இந்த கருத்துக்கள் எல்லாம் சொல்லப்படும் என்ற கருத்தும் அளிக்கப் பட்டதைப் பார்த்தேன். இதில் உள் நோக்கங்கள், உள் உணர்ச்சிகள்

1973 ஏப்ரல் 5] *[திரு. செ. மாதவன்]*

கற்பிக்கப்படுகின்றன. இவை அரசியல் நோக்கத்தோடு பேசப் படுகின்றன என்ற காரணத்தைத் தவிர, இதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது.

இதிலே, பெரும்பாலும் ஆட்சேபிக்கப்பட்டது குற்றம் சாட்டுபவர், மனு கொடுப்பவர், அந்த குற்றத்தை நிரூபிக்கா விட்டால் 3 ஆண்டுகள் தண்டனை, இதுதான் கறுப்புச் சட்டம், இதுதான் அதற்கு அடிப்படை என்று கூறப்பட்டது. இந்தக் குற்றச்சாட்டைச் சொன்னவர்கள் இதுபோன்ற குற்றங்களைச் சொல்பவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுப்பது, சட்ட நுணுக்கங் களுக்குப் பொருந்தாது, எந்தச் சட்டத்திலும் இப்படிப்பட்ட முறை இருக்க முடியாது என்றுதான் வாதங்களைச் சொன்னார்கள். இது ஒன்றும் புதிதல்ல. சிவில் புரொசிஜர் கோட், கிரிமினல் புரொசிஜர் கோட், இவைகளிலே இப்படி இருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொன்னதற்குப் பிறகு, இதற்கு 3 ஆண்டுகள் தண்டனை கொடுப்பது எப்படி நியாயம் என்று கேட்டார்கள். வேறு சட்டங்களிலே தண்டனை கொடுக்க வாய்ப்பு இருக்கும் போது, இந்தச் சட்டத்திலே ஏன் இப்படிக் கொண்டு வருகிறீர்கள் என்ற கேள்வியும் கேட்கப்பட்டது.

மராட்டிய மாநிலச் சட்டத்திலே, இராஜஸ்தான் மாநிலச் சட்டத்திலே இதே பிரிவு இருக்கிறது. அவர்கள் அப்படி நிலை இருந்தால், 3 ஆண்டுக் காலம் தண்டனை கொடுக்கலாம் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாநிலத்திலே ஆளுகிற கட்சிகூட, இதை எதிர்க்கிறது என்று சொன்னால், என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அகில இந்திய ரீதியிலே சொல்லப்படுகிற கருத்தை நாம் பின்பற்றுவதிலே எந்தவிதமான தவறும் இல்லையென்றுதான் கருதுகிறேன்.

குற்றம் நிரூபிக்கப்படாவிட்டால் தண்டனையா என்ற கருத்து சொல்லப்படுகிறது.

" Punishment for false, frivolous or vexatious complaint " ஆக, எப்படிப்பட்ட பிரிவுகளுக்குத் தண்டனை என்று அவற்றில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்தப் பிரிவை நாம் அப்படியே இதில் போட்டிருக்கிறோம். இந்தப் பிரிவு இருப்பதனால், ஒருப்

பயமோ, ஒரு அச்சமோ, நாமெல்லாம் மனுக் கொடுத்தவர்கள், என்ன ஆகும் நமக்கு, நம்மீது என்ன வழக்குப் போடுவார்களோ, என்ன தண்டனை கொடுப்பார்களோ, என்றெல்லாம் யாரும் எண்ணத் தேவையில்லையென்று கூற ஆசைப்படுகிறேன். இது எல்லோருக்கும் பொதுவான சட்டம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நஷ்ட ஈட்டைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறோம். அப்பீல் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதைத் திருத்தத்திலே கொண்டு வந்திருக்கிறோம். நீதிபதி உட்கார்ந்து 7 ஆண்டுகள் தண்டனை என்று ஒருவர் தண்டனை பெற்ற பிறகு, அப்பீலே இல்லை, கோர்ட்டுக்கே செல்ல முடியாது என்று சொல்கிறார்களே, இது நியாயமா என்று கேட்டார்கள். அப்படி இதில் போடவே இல்லை. நாம் போட்டிருப்பதெல்லாம் அப்படி பொய் குற்றச்சாட்டு சாட்டுபவர்களுக்கும் அல்லது குற்றம் செய்தவர்களுக்கும் இரண்டு பிரிவினருக்கும் தண்டனை கொடுக்கக்கூடிய பிரிவுகளைப் போட்டிருக்கிறோம்.

இதற்கு 7 ஆண்டுகள் தண்டனை, இதற்கு 3 ஆண்டுகள் தண்டனை என்று. இந்தச் சட்டத்திலே போடப்படுகின்ற நீதிபதி தண்டனை கொடுக்க முடியாது. இந்த நீதிபதி விசாரித்துச் சொல்லிய பிறகு, அதன்பேரில் கிரிமினல் கோர்ட்டிலே, கம்ப்ளெயின்ட் பிரிஃபர் செய்ய வேண்டும். அங்கேதான் தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு அப்பீல் செய்ய, கிரிமினல் புரொசீஜர் கோடிலே வழி இருக்கிறது. ஆகவே, அப்பீலே இல்லை, அதற்கு இதில் வழி இல்லை என்று சொல்வது சரியல்ல. ஆக, சட்ட நோக்கத்தோடு, சட்ட நுணுக்கத்தோடு, நியாயமாக மற்ற மாநிலங்களிலுள்ள தன்மைகளை, சட்டங்களை எண்ணிப் பார்ப்பார்களானால், எங்களுடைய சட்டம் நேர்மையான சட்டம், நீதியான சட்டம், தைரியமான சட்டம், எல்லா நிபுணர்களாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற அடிப்படையிலே கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம், என்று அந்த நிபுணர்களெல்லாம் வெளியே பாராட்டுகிறார்கள்.

வெளியே பாராட்டினாலும், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இங்கே பாராட்டுவதற்குத் தயங்குகிறார்கள். டாக்டர் சந்தானம் அவர்கள் ஒரு குறிப்பிலே சொல்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன

சொல்கிருர்கள். 'இப்படி அமைச்சர்கள் மீது குற்றம் சாட்டப் படுமானுல், அந்தக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட அமைச்சர்கள் அது சரியல்ல என்ற முடிவிற்கு வருவார்களானுல், யார் அந்தக் குற்றம் சாட்டுகிருர்களோ, அவர்கள் மீது வழக்குத் தொடர வேண்டும். அப்படி வழக்குத் தொடர்வதற்கு எந்த அமைச்சராவது தயக்கம் காட்டுவாரானுல், அரசாங்கமே அவர்களுக்கு நிதி கொடுத்து, வழக்குகளைத் தொடர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்ற அழகான கருத்தை அவர்கள் சொல்லி யிருக்கின்ருர்கள்.

'In all other cases, the Ministers against whom the allegations are made should as a rule institute legal proceedings by filing a complaint for criminal defamation and the Minister concerned should be given legitimate assistance by the Government of which they are Ministers'

ஆக, இந்தக் கருத்து நாம் கண்டுபிடித்தக் கருத்து அல்ல. யாரையும் மிரட்டுவதற்காகச் சொல்லப்பட்டக் கருத்து அல்ல. திரு. சந்தானம் அவர்களால் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னுலே ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டக் கருத்து. இன்றைக்கு மத்திய, மாநில அமைச்சர்கள், அரசாங்கங்கள் ஒப்புக்கொண்ட கருத்து; நியாயம் சிந்திக்கப்படவேண்டும். நாம் கொடுத்த புகார் தவருகப் போய்விட்டது, நமக்குத் தண்டனை வந்துவிடுமோ என்ற அச்சப்பாடு காரணமாக இதைக் கூறக்கூடாது. பழி வாங்குகிற தன்மையே இதில் கிடையாது. எல்லா அரசியல் கட்சிகளுக்கும் வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. யாரும் பயந்துவிடாமல் தைரியமாகச் சந்திப்பதற்கும் எதிர்காலத்திலே, ஜனநாயகம் நேர்மையோடு நடப்பதற்கும், மற்ற மாநிலச் சட்டங்களெல்லாம் முதலமைச்சரை விசாரணை செய்ய அதிகாரம் அளிக்காமல் இருக்கும்போது, இதிலே அதற்கும் வழி வகுத்து, அதையும் இந்த மன்றமே, அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருப்பதோடு மட்டுமல்ல, இந்த மன்றமே தீர்மானம் போட்டு, இவர் மேல் குற்றம் இருக்கிறது, விசாரணைக்கு ஆதாரம் இருக்கிறது என்று கேட்டால், கட்டாயம் விசாரணைத் தொடங்க வேண்டுமென்ற அருமையான வாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது

இந்த மசோதாவை எதிர்ப்பதால் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை குறைந்துபோய்விடும். வேண்டாமென்று வெளியேறுவதால், அதைத் தமிழ் நாட்டு மக்கள் தவருகக் கருதுவார்கள். ஆகவே, எல்லோரும் ஏகமனதாக நிறைவேற்றுவதால், தமிழ் நாட்டிலே நல்லதொரு எதிர்காலம் உருவாகும். சனநாயகம் பாதுகாக்கப் படும் அதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று எல்லா உறுப்பினர்களையும் கேட்டுக்கொண்டு, இதை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கோரி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. தா. வீராசாமி) : திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிருர்கள். அவர்கள் இருக்கையில் இல்லை, ஆகவே அது முன்மொழியப்படவில்லை.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும், இது மிக நல்ல சட்டம், வரவேற்கத்தக்க சட்டம் என்றெல்லாம் இதனை ஏற்றிப் போற்றி மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பேசினுர்கள்.

என்னதான் பேசினுலும் இந்தச் சட்டத்தினைக் கொண்டு வந்திருக்கின்ற சூழ்நிலையையும் இந்தச் சட்டத்திலே கொடுத்திருக்கின்ற ஷரத்துக்களையும் வைத்துப் பார்க்கும்பொழுது இதனை எங்களாலே ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இல்லையென்பதை நான் முதற்கண் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே 1952 ஆம் ஆண்டு கமிஷன் ஆப் என்குயரிஸ் ஆக்ட் இருக்கிறது ; அந்தச் சட்டம் போதாது, அது ஒரு முழுமையான சட்டம் அல்ல ; அது மட்டுமன்றி அந்தச் சட்டத்தின்படி மாநில அமைச்சர்கள் மீது விசாரணை நடத்த முற்பட்டால் அது அரசியல் சட்டத்திலே இருக்கின்ற அதனுடைய பெடரல் நேச்சருக்கு, சமஷ்டித் தன்மைக்கு முரணுனது என்றெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னுர்கள். நான் இங்கே ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இங்கே ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த நாடாளு மன்றக் கட்சியின் தலைவர் அரியாறு முதலமைச்சர் மீது இதே சட்டத்தின் பேரிலே விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கையிலே கையெழுத்திட்டு அந்தக் கோரிக்கையை

ஆதரித்து இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இப்படி இன்னொரு மாநிலத்திலே மட்டும் அந்தச் சட்டத்தின் கீழே விசாரணை நடத்த வேண்டுமென்று கையெழுத்திட்டு அனுப்பினால் அங்கே மட்டும் சமஷ்டித் தன்மைக்கு. . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தி.மு.க. சார்பிலே கையெழுத்துப் போட்டவர் பெயர் என்ன ?

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : தி.மு.க.வும் அதனை ஆதரித்திருக்கிறது என்று பத்திரிகையிலே செய்தி வந்ததைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன். நாடாளுமன்ற செய்தி பற்றி, பத்திரிகையிலே தி.மு.க. அதனை ஆதரித்து இருக்கிறது என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. அப்படியானால் அங்கே மட்டும் சமஷ்டி நிலைக்குக் குந்தகம் இருக்காதா? தமிழகத்திலே அது இருக்கும் என்று சொல்வது எப்படிப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

அடுத்து யார்மீது இப்படிப்பட்ட புகார்கள் பற்றி விசாரணை செய்தாலும் அவர்களுக்கு 7 ஆண்டுத் தண்டனை வரை கொடுக்கப்படும் என்றும், முதலமைச்சராக இருந்தாலும்கூட விசாரணை செய்யப்பட வேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். விசாரணைக்காக வரக்கூடிய நீதிபதிகள், உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகள் அல்லது உயர்நீதி மன்ற நீதிபதியாகும் தகுதி படைத்தவர்கள் யார் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம் என்று வரும்பொழுது— ஏற்கனவே இந்த மாநிலத்திலே நீதித் துறையிலே அரசு தலையிட்டு இருக்கிறது என்ற புகார்கள் நிரம்ப இருக்கின்றன—அப்படி இருக்கிற நிலைமையிலே நீதிபதியாக இருக்கிறவர்கள், நீதிபதிகளாக இருக்கத் தகுதி படைத்தவர்களை நியமித்தால் அவர்கள் எந்த அளவிற்குச் சுயேச்சையாக இருப்பார்கள் என்ற ஐயப்பாடு எழுகிறது.

புகார்கள் செய்யப்பட்டு நிரூபிக்கப்படாவிட்டால் புகார்கள் செய்தவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுப்பதற்கு வழி செய்கிறது என்று சொன்னார்கள். நீதிபதிகளாக இருக்கத் தகுதி படைத்தவர்களே விசாரிக்கலாம், புகார்கள் நிரூபிக்கப்படா

விட்டால் புகார்கள் பொய்யானவை என்று தீர்ப்பளிப்பதும் அந்த நீதிபதிதான் என்ற முறையிலே அமைந்திருக்கிறது. புகார்கள் false, frivolous an dvexatious என்ற தீர்ப்பை அவர்கள்தான் வழங்கியாக வேண்டும்.

அப்படி வரும்பொழுது இந்த அரசின்மேலே ஏற்கனவே ஊழல் குற்றச்சாட்டுக்கள் வெளியாகியிருக்கின்ற நிலையில் நீதிபதியாக இருக்கத் தகுதி படைத்தவர்களை விசாரிப்பதற்காக நியமிக்கலாம் என்றால் அவர்கள்தான் விசாரணையும் செய்கிறார்கள், அவர்கள்தான் தீர்ப்பும் வழங்க வேண்டும், அவர்கள் தான் false, frivolous and vexatious என்ற தீர்ப்பையும் வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லும்பொழுது தமிழகத்திலே உள்ளச் சூழ்நிலையில் தமிழகத்திலே உள்ள அரசு மீது கடுமையான குற்றச்சாட்டுகள் சாட்டப்பட்டிருக்கின்ற அடிப்படையிலே நியாயமாக விசாரணை செய்யப்படும், குற்றவாளிகள் நியாயமாகத் தண்டிக்கப் படுவார்கள் என்ற நம்பிக்கைக்கே இடம் கிடையாது.

இந்த அரசின்மீது குற்றச்சாட்டுகள் நிரம்ப இருக்கின்றன, ஆதாரமும் சொல்லப்படுகின்றன. இந்த நிலையில் குற்றச்சாட்டுச் சொல்வதற்கு, குற்றச்சாட்டுகளை வெளியிடுவதற்கு யாரும் துணிவதற்கு ஒரு தடையாகத்தான் இந்தச் சட்டம் இருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்னொன்றும் சொன்னார்கள். ராஜஸ்தானிலே, மகாராஷ்டிரத்திலே இருக்கிறது, அங்கேயெல்லாம் ஆளுங்கட்சியாக காங்கிரஸ் கட்சி ஆளுகிறதே, அதே கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கு எதிர்க்கலாமா என்று கேட்டார்கள். மகாராஷ்டிரத்திலேயும், ராஜஸ்தானிலேயும் காங்கிரஸ் கட்சி ஆளுகிறது என்பதாலே அதே சட்டத்தை இங்கே கொண்டுவர வேண்டிய அவசியம் இல்லை. பல்வேறு மாநிலங்களிலே பல்வேறு நிலைமைகள் இருக்கலாம். தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையிலே—அங்கே கொண்டுவரப்பட்ட சூழ்நிலை என்ன என்பது எல்லாம் தெரியாது, அங்கே கொண்டுவரப்பட்டு பல நாட்களாகிவிட்டன—இங்கே இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற சூழ்நிலையிலே—மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும்—சட்டத்திலே உள்ள வார்த்தைகளை மட்டும் பார்ப்பதில்லை சாட்சியங்களை மட்டும் பார்ப்பதில்லை--சூழ்நிலைகளையும் பார்பார்கள். . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சூழ்நிலை, சூழ்நிலை என்று அடிக்கடி குறிப்பிடுகிறார்களே, என்ன சூழ்நிலை?

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : அதனைத்தான் ஏற்கனவே நான் சொல்லிவிட்டேன். ஏற்கனவே இங்கே ஊழல் குற்றச்சாட்டுகள் பல சுமத்தப்பட்டு, அவைகளைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் ஊழல் ஒன்றுமே கிடையாது என்று முதலிலே முடித்தபிறகு, மத்திய அரசுக்கு விசாரணை செய்வதற்கு உரிமை கிடையாது, அப்படி விசாரணை செய்வது சமஷ்டித் தன்மைக்கு முரணானது என்று இங்கே சொல்லி, பிறகு முதலமைச்சர் அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்றார்கள், பிரதமரைச் சந்தித்துப் பேசினார்கள், அங்கே சொல்லவில்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள், முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாகச் செய்தித்தாளிலே செய்தி வந்தது, பணம் சம்பாதிப்பது குற்றம் இல்லை, சட்ட விரோதமாகச் சம்பாதிப்பதுதான் குற்றம் என்று சொல்லியிருப்பதாக. . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, ஏதோ பணம் சம்பாதிப்பது குற்றம் இல்லை, இல்லீகலாக சம்பாதிப்பது குற்றம் என்று நான் சொன்னதாகச் சொல்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் பெரிய அபாண்டங்கள். பத்திரிகையிலே வந்ததாகச் சொன்னார்கள், எங்கே வந்தது?

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : பத்திரிகையிலே படித்த செய்தியைச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பத்திரிகையிலே படித்த செய்தி, பத்திரிகையிலே படித்த செய்தி என்று ஒரு பொறுப்புள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்வது சரியல்ல. நாங்களும் பத்திரிகையிலே வந்த செய்தி என்று சொல்லி உறுப்பினரைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கலாம். அது முறையல்ல.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : அப்படிச் சொல்லவில்லை என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னால் அதனை ஏற்றுக்கொள்ள நான் தயாராக இருக்கிறேன். . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பணம் சம்பாதிப்பது தவறு அல்ல என்று நான் சொன்னதாக எந்தப் பத்திரிகையிலே வந்தது ?

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : பத்திரிகையின் பெயர் எனக்கு நினைவில்லை, பத்திரிகை கட்டிங்கை என்றால் தர முடியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பத்திரிகைகளிலே வந்ததை ஆதாரமாக வைத்துப் பேசக்கூடாது என்பதை நாம் இந்தப் பேரவையிலே ஒரு மரபாகக் கொண்டிருக்கிறோம். எந்தப் பத்திரிகையிலே வந்தது என்று நீங்கள் விவரமாகச் சொன்னால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : நான் அதனாலேதான் சொன்னேன். முதலமைச்சரவர்கள் அம்மாதிரி சொல்லவில்லையென்றால் ஏற்றுக் கொள்கிறேன் என்று சொன்னேன். நான் பத்திரிகையில் பார்த்த செய்தி. இல்லையென்று சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்கிறேன், மறுக்க வில்லை.

ஆகவே மற்ற மாநிலங்களைச் சுட்டிக்காட்டிப் பேசுவது என்று சொன்னால் பல்வேறு மாநிலங்களில் பல்வேறு நிலைமைகள் இருக் கின்றன. அந்தந்த நேரங்களுக்கு ஏற்றவாறு காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்தில் இருக்கிறோம் என்பதற்காக இப்படிச் சொல்ல முடியாது. அதிருஷ்டவசமாகவோ துரதிருஷ்ட வசமாகவோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வேறு மாநிலங்களில் ஆட்சியில் இல்லை. இருந்தால் நாங்களும் சுட்டிக்காட்ட முடியும். அங்குள்ள நிலைமைக்கு இங்குள்ள நிலைமை மாறாக இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியும்.

இங்கேயிருக்கிற இந்தச் சூழ்நிலையில் இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. இது தேவையில்லாத சட்டம். ஏற்கெனவே பல சட்டங்கள் இருக்கும்போது, கமிஷன் ஆஃப் இன்கொயரீஸ் ஆக்ட், இந்தியன் பீனல் கோட் எல்லாம் இருக்கும்போது, இது பற்றி விசாரிப்பதற்கு, தண்டிப்பதற்கு வசதிகள் இருக்கும்போது இந்தச் சட்டம் கொண்டு வருவது, ஊழல் குற்றச்சாட்டு

1973 எப்ரல் 5] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

கிளப்புபவர்களை மிரட்டுவதற்கு, அச்சுறுத்துவதற்குத்தான் பயன்படும். அந்த நோக்கத்திற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் இதை எதிர்க்கிறோம் என்று கூறி, இதன் விவாதத்தில் எங்கள் கட்சி கலந்து கொள்ளவில்லை, இதைப் புறக்கணிக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. ராஜாராம்: துணைத் தலைவரவர்களே, பொது வாழ்வைப் புனிதப்படுத்துகிற, தூய லட்சியத்தோடு, பொறுக்குக் குழுவின் பொறுக்கான திருத்தங்களைப் பெற்று, இந்தப் புதிய மசோதா இந்த அவையில் நிறைவேற காத்திருக்கிறது. ஊரெல்லாம் ஊழல், ஊழல் என்று கூறி கிடந்தவர்கள் உளமார இந்த மசோதாவினை வாழ்த்தி வரவேற்பார்கள் என்று நாடு எதிர்பார்த்தது. நாமும் எதிர்பார்த்தோம். அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள். ஒட்டக்கூத்தர் பாட்டுக்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பாள் என்பது போல இந்தச் சட்டத்தையே ஊழல் என்று ஓங்கி அடித்து விட்டு அவர்கள் ஓய்ந்து போனார்கள். இது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. சிலருடைய கண்களுக்கு எதைப் பார்த்தாலும் மஞ்சளாகத் தோன்றும் என்பார்கள். அது அவர்களது கண்களிலே உள்ள கோளாறு. சிலருடைய எண்ணங்களுக்கு ஊழலாகத் தோன்றுகிறது என்று சொன்னால் அது அவர்தம் எண்ணக்கோளாறு? அல்லது வேறு என்ன கோளாறு என்று புரியவில்லை. இந்தச் சட்டம் அவசரம் அவசரமாக ஊருக்குத் தெரியாமல் யாருக்கும் தெரியாமல் இங்கே வந்து பிறந்திருக்குமானால் இதைக் குறை கூறுவதிலே, கோளாறு காண்பதிலே பொருள் காண முடியும். ஆனால் ஒரு கூட்டாய்வுக் குழு அமைக்கப்பட்டு, சர்வ கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் உறுப்பினர்களாக ஆக்கப்பட்டு வாருங்கள், வாருங்கள் உங்கள் அரிய கருத்துக்களைத் தாருங்கள், தாருங்கள் என்று அழைத்த நேரத்தில் மேனகையைப் புறக்கணித்த விசுவாமித்திர மாமுனியைப்போல இந்த ஆய்வுக் குழுவைப் புறக்கணித்து, வெளியே நின்று கொண்டு, எதிர்க் கட்சிக்காரர்களின் குரல் வளையை நொறுக்கக் கூடிய சட்டம், வாய்ப்பூட்டுச் சட்டம், கறுப்புச் சட்டம் என்று பேசிக் கொண்டிருப்பதில் என்ன பொருள் என்று புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

[திரு. ஜி. ராஜாராம்] [1973 ஏப்ரல் 5

விருந்து மண்டபத்திற்குள் போகாமலேயே பரிமாறப்பட்ட விருந்து வயிற்றை, வாயைக் கெடுத்து விட்டது என்று சொல்லும் வயிற்றுக் கடுப்புக்காரனைப் போல, இன்னிசைக் கச்சேரிக்குள்ளே போகாமல் கச்சேரி மோசம், பாகவதருக்குக் குரல் சரியில்லை, வாத்தியம் வாசித்தவர் ஒத்து வரவில்லை என்று சொல்வது போல, அந்த விசித்திரமான புருஷனைப் போல இந்தக் குழுவிலே கலந்து கொள்ளாமல், தங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லாமல், திருத்தங்களைத் தராமல், ஆலோசனைகளைத் தாரமல் குறை கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த அரசு முனைப்போடு செய்கிற காரியங்களையெல்லாம் தடுப்பதுதான் தங்கள் பிறவிப்பயன் என்று இங்கே இருக்கிற எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் கருதி விட்டார்கள் என்று நாங்களெல்லாம் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இந்தச் சட்ட அறிவிப்பு வந்தவுடனே என்ன சொன்னார்கள். மாநில அரசு மத்திய அரசுக்கு எதிராக உயர்த்திவிட்ட போர்க்கொடி என்று சொன்னார்கள் இது சிலருக்குப் பொழுதுபோக்கு, மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசைப் பற்றி திரை திருப்பிக் காட்டுவது வேடிக்கை. ஆனால் இந்த பூச்சாண்டிகளுக்கு இந்தக் கழக அரசு பயந்ததே அல்ல. உறவுக்குக் கை கொடுப்போம், உரிமைக்குக் குரல் எழுப்புவோம் என்ற லட்சிய முழக்கத்தை யார் முன்னிலையிலும் எந்தச் சூழ்நிலையிலேயும் சொல்லத் தயங்கியது இல்லை, இந்த அரசு. அது வேறு விஷயம்.

ஆனால் இந்தச் சட்டம் மத்திய அரசுக்கு எதிரானச் சட்டமா? இதை அமைச்சரவர்கள் விளக்கினார்கள். மத்திய அரசின் செல்லப் பிள்ளையாக, நல்ல பிள்ளைகளாக அவர்கள் கீழே கொடி கட்டிக் கொண்டிருக்கிற ராஜஸ்தானிலும், மராட்டியத்திலும் இப்படிப் பட்ட சட்டங்கள் வந்த நிலைமைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவைகள் எப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் என்று சொன்னால் இவ்வளவு சிறப்பான அம்சங்களைக் கொண்ட சட்டங்கள் அல்ல. அவர்களே சொன்னார்கள். இதிலே முதல்வருக்குக்கூட தண்டனை இருக்கிறது. பொது வாழ்வில் இருப்பவர்களுக்கு, குற்றம் நிரூபிக்கப்பட்டால் 7 ஆண்டு தண்டனை என்று இருக்கிறது. ஆம் பொது வாழ்வே தண்டனையாகிவிட்ட இந்த நேரத்தில் ஏழு ஆண்டு தண்டனை!

தண்டனை? இராமாயணக் கதாநாயகன் இராமனுக்குக் கூட ஈரேழு ஆண்டுகள் தான் தண்டனை, அவன் பெரிய தியாகி ஆகிவிட்டான், ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாக. நம்முடைய அரசு ஏழு ஆண்டு தண்டனையை ஏற்றுக்கொள்கிற சோதனைக்கு உட்படுத்திக் கொள்கிறது.

இந்த இதய சுத்தி, மனத்தூய்மையை, போற்றுகிற மனவளம், அரசியல் நாகரீகம் எதிர்க் கட்சிகளுக்கு இருக்க வேண்டாமா? இப்படிக் கேட்பதில் தவறு இருக்க முடியாது. அவர்கள் இவைகளைப் பெற்றாக வேண்டுமென்று சொல்வதில் தவறு இல்லை. இந்தச் சட்டத்தில் உள்ள 7 ஆண்டு தண்டனையைப்பற்றி பெரிதாகப் பேசவில்லை. குற்றம் சுமத்துபவன், பொய்யான குற்றத்தை சுமத்திவிட்டால் அவனுக்கு இருக்கிற தண்டனையைப் பெரிதுபடுத்திக்கொண்டு பேசுகிறார்கள். பொது வாழ்க்கைக்கு வந்தவனுக்கு என்னப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது? இப்போதுப் பாதுகாப்பு இருக்கிறதா?

முத்தனும், முனியனும், சுப்பனும், குப்பனும் சொந்த குரோதம், மன மாச்சரியம் காரணமாக எங்கே வேண்டுமானாலும் நின்று கொண்டு பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களின்மீது சேற்றை வாரி இறைக்கலாம்; பொது வாழ்வில் அவனுக்குப் பாதுகாப்புத் தேடித் தருகிற வகையில் இடம் தரக் கூடாது என்று திரு. பொன்னப்ப நாடார், டாக்டர் ஹாண்டே போன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் நினைக்கிறார்களா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த 3 ஆண்டு தண்டனை, இப்படி கொடுக்கப் படுகிற குற்றச்சாட்டு பொய்யாகப் போனால்தான் என்று இருக்கிறது. பொது வாழ்வில் வந்தவர்கள் "டு சென்சிடிவ்" ஆக வேண்டுமானால் இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்பலாம்; அதற்காக அவன் உணர்ச்சியற்ற மாக்கட்டையாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களாவென்று புரியவில்லை.

இன்னொரு குறை, இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் வருகிற நீதிபதி அரசினுடைய தயவைப் பெற்றவராக இருப்பார், அரசு சார்புடைய வாரிசாக அவர் இருப்பார், அதனாலே குற்றம் சுமத்துபவர்களுக்கு எதிராகத்தான் பெரும்பாலும் தீர்ப்பு அமையும் என்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் கருத்துக்களைச் சொல்கிறார்கள்.

இதிலிருந்து நீதிமன்ற நீதிபதிகள் மீது எவ்வளவு உயர்வான அபிப்பிராயம் எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கையிலே மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

ஆனால் இப்படிச் சொல்கிற நேரத்தில் அவர்கள் ஒரு உண்மையைச் சொல்கிறார்கள் என்று இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கழக அரசின் பாதுகாப்பிற்குத் தான் இன்றைய தினம் இந்தச் சட்டத்தை நாங்கள் கொண்டு வருகிறோம் என்று அவர்கள் சொல்வதன்மூலம் வருகிற அரசு, வரப்போகிற அரசு, அமைகிற அரசு, நிலை பெறப் போகிற அரசு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாக இருக்குமென்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், சட்டமன்றத்திற்கு வெளியே மிகச் சாதாரண பிரசங்கியிலிருந்து ரேட் பிரசங்கி வரை சொல்வது, இன்னும் 3 மாதத்திற்கு மேல் கழக அரசு தாக்குப் பிடிக்காது என்று. ஆனால் பெருந்தலைவர் போன்றவர்கள் கருணை வைத்து 76 வரை ஆயுள் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே எங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்குத்தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இதிலே ஒரு உண்மை இருக்கிறது. காற்ள்ள வரை, கடல் நீருள்ள வரை, இந்தக் கழக அரசுதான் இருக்கும் என்பதை எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சொல்லாமல் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் நல்ல உள்ளத்தைப் பாராட்டுகிறேன்.

ஆனால் நாங்கள் மக்களுடைய எண்ணங்களைப் புரிந்து கொண்டு மக்களுக்கான புரட்சிகரமான சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறோம். நேற்றைய தினம் ஒரு சட்டம் வந்தது, உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்று கொண்டு வந்தோம். இப்படிப்பட்டச் சட்டங்கள் கொண்டு வருவதன் மூலம் நாம் மக்களுடைய நெஞ்சங்களில் நிலையான இடத்தைப் பெறுகிறோம். அதன் விளைவாக இந்த இடத்தில் நிலைத்து விடுவோம் என்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் அஞ்சுகிறார்கள். அதனாலேதான் சேரக் கூடாதவர்களெல்லாம் சேர்ந்து கொண்டு, எங்களுக்கு எதிராக கை கோர்த்துக் கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை எதிர்க்கிறார்கள் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்வேன்.

பொது வாழ்வில் இருக்கிற கறை போகவும், குறை போகவும் ஒரு சேர ஒரே குரலில் இதை ஆதரிப்பதன் மூலம் நம்முடைய நல்ல பாரம்பரியத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசியல்வாதிகளைப் பற்றி ஜான்ஸன் அவசரத்தில் உதிர்த்த மொழிகளுக்குச் சவுக்கடி தருவது போல ஏகோபித்த குரலில் நாம் அனைவரும் இதை வரவேற்போம் என்று கூறி உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Hon. Deputy Speaker, Sir, at the very outset I would like to state on behalf of our Party that we strongly and wholeheartedly oppose this Bill for the following reasons :—

The Hon. Minister in his preliminary remarks has mentioned this. I will refer to the particular sentence: I would like all the members to give careful consideration to that. சந்தேகம் ஏற்பட்டதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டது. That is what he said. In other words, it is only because—he mentioned it as one of the reasons— பொதுவாழ்க்கையில் இருக்கக்கூடியவர்கள் மீது சந்தேகப்பட்டதற்காக இது ஒரு காரணம். முதன் முதலில் சொன்னார்கள். that was the first thing he mentioned.

In other words, this Bill instead of being called "The Tamil Nadu Public Men, etc. etc." Bill, as mentioned—it is because that the people have suspected the bona fides of the Ruling Party that this Bill has been brought—therefore I would like that this Bill be called, the title of this Bill be changed as "Suppression of Complaints against Criminal Misconduct of Public Men Bill" rather than "Public Men Criminal Misconduct Bill". "Suppression of Complaints Against Criminal Conduct of Public Men Bill" will be a fitting title. That is one thing.

Secondly, this Tamil Nadu Public Men (Criminal Misconduct) Bill is strange in many ways and bizarre and biassed in its new-fangled provisions. It is evident that the Bill is born in a vindictive spirit and the measure only legalises the malafide motive of the Government.

For instance, let us make a cursory glance. Even a cursory glance at the "Statement of Objects and Reasons", will indicate that though the ostensible purpose is to eradicate corruption among public men, its indirect and underlying and dominant purpose is to punish and gag the complainant, who has credible information about the criminal misconduct of the public men, but who may not perhaps pass the rigorous test of proof enjoined by the Criminal Enquiry Commission of the type envisaged in the Bill.

It was stated by the Hon. Minister for Industries and Law that we have not read the Bill. I can clearly state that we have read the Bill thoroughly. The Bill that has been brought by the Hon. Minister was thoroughly read by us. Only after reading the Bill, we have clearly stated our opinion.

We have already stated that this Bill has been brought forward with a view to create some psychological effect in the minds of the public. This has been brought forward with political motives. We have made it clear to the public. What is the real secret of this Bill? The Hon. Minister has got a tendency of correcting us, as if we were discussing the Bill without reading the clauses of the Bill.

I totally disagree with the Hon. Minister in this respect. The Bill is ill-timed and it should not have been brought before the House at all. I shall now explain how the cat comes out of the D.M.K. bag. The cat comes out of the Legislative Bag of the D.M.K. Government in the form of a Select Committee Report, dated 28th March 1973. What is the observation of the Select Committee? It has been observed that an administration is sullied not only by practice of corruption but also by wild and baseless allegations of corruption by responsible persons. What is it? I want to pinpoint that aspect. இதற்காகத் தான்கொண்டு வந்தீர்களா ?

This is exactly the reason for bringing this Bill. It is for that purpose, the mouths of persons who were making complaints have been gagged. The Select Committee is happy to note that

the Bill under consideration attempts to eradicate both these evils. Now my point is this. The warped and distorted perspective of the D.M.K. Rulers is clearly underlined in the above excerpt. They are not so much concerned by the vice of criminal misconduct and corruption but the Government are dead earnest about gagging the bona fide informant or complainant and inflict upon him the harshest and unheard of penalties, both by way of unlimited compensation (Clause 2) and by way of criminal prosecution (Clause 16).

Suffice it to say that the Bill is more intended to protect the public men, who indulge in criminal misconduct and to threaten and punish the bona fide complainant for his temerity and boldness to indict the public men. On the first count itself, the Hon. Minister Thiru Madhavan's argument is torpidoed. *(குறுக்கீடு)* அவர் அவரே சொல்லிக் கொள்கிறார் நான் நானே சொல்லிக் கொள்கிறேன். As regards clauses 11 and 16 he was saying

பில்லுக்குள்ளே நுழையப் பயப்படுகிறீர்களா என்று கேட்கிறார்கள். நாங்கள் ஒன்றும் பயப்படுவது இல்லை. பில்லுக்குள் நுழைந்தால் பிடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். நுழைந்தால் கவலைப்படுகிறார்கள்.

Let me first take up clauses 11 and 16. They provide for compensation costs and criminal punishment to be imposed on the complainant. Clause 11 deals with compensatory costs in respect of false, frivolous and vexatious charges. This provision is most mischievous, the most obnoxious and the most vindictive of all the provisions in the Bill. Probably, the provision is borne out of the built-in complex of the current occupants of the Ministerial gadi and the culmination of their misdeeds.

It is nothing short of " Mid Summer Madness " to venture upon so tyrannical, so fantastic and so irrational a legislative provision. Let me examine the clause carefully. I am going into the depth of the clause In any proceeding, a Public Man objects to any allegation of the complaint that it is false, frivolous or vaxatious to the knowledge of the complainant, the Commissioner while disposing of the ' complaint ', if he so thinks, after

reconciling the means, may give a finding that the complaint is frivolous or vexatious and direct that compensation may be paid to the public man by the complainant.

This is the most important point, which I would like all the hon. Members to give careful cousideration. I would say they are perverse and atrocious provisions. First of all, this is a new penalty created by this sinister measure. Criminal law knows of no such penalty. Let us now talk of the Indian Penal Laws.

அதற்கும் இதற்கும் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். முதலமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். அவரும் வழக்கறிஞர் அல்ல, நானும் வழக்கறிஞர் அல்ல.

We both are not lawyers. There is no such provision at all. I would say that it will go against the public. There is a provision under Section 250 of the Criminal Procedure Code with a marginal heading "False, frivolous or vexatious accusations". But the very essence of the compensatory costs provision is that the complaint should be false primarily and importantly and then it may either be frivolous or vexatious collaterally and in a supplementray way.

இங்கு அப்படி அல்ல. எல்லாம் இவர்கள் ராஜ்யம். இவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்களோ அதுதான் சட்டம். நாலரைக் கோடி மக்களையும் 15 பேருக்கு அடிமைகள் ஆக்குவதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம்.

Unless the complaint is *prima facie* false then there will be no cause of action under section 250 of the Criminal Procedure Code.

கிரிமினல் ப்ரொசிஜர் கோடில் இவ்வளவுத் தெளிவாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் முதலமைச்சர் கவனத்திற்காகக் கொண்டு வருகிறேன். அவரும் செலக்ட் கமிட்டியில் இல்லை.

Unless the complaint is *prima facie* false, then there will be no cause of action under section 250 of the Criminal Procedure Code. I would like to point out that the maximum compensation

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எதிலே போடவில்லை? இங்கும் அந்த நீதிபதி ப்ரைமா ஃபாசி கேஸ் இருந்தால்தான் ரெஃபர் பண்ண முடியும். சி.பி.சி. செக்ஷன் 35ஏ-ல் இதே மாதிரி அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Dr. H. V. Hand நானும் விளக்கமாகத்தான் சொல்லுகிறேன். நானும் பத்து லாயர்களைக் கலந்து பேசாமல் பேசுவேனா? லாயர்களுடன் கலந்து பேசி விட்டுத்தான் பேசுகிறேன்.

I may tell my hon. Friend, Thiru Ganapathi, the maximum compensation is only Rs. 1,000, however grave the charge may be. If the complaint is *mala fide* அங்கு ஆயிரம் ரூபாய்தான் சீலிங். இங்கு அப்படி இல்லை. sky is the limit. If a complainant with a *mala fide* motive involves any person in a charge of murder, even then, the Court has go power to impose a financal burden or penalty of the maximum of Rs. 1,000 only. Even this compensation will only be treated as fine and treated as such. The Court cannot execute the compensation order as a decree and attach the properties of the complainant. But there are appeals provided against the order and even, when imposing the penalty, the complainant shall be given a full opportuity to show cause.

அதற்கும் இதற்கும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது பல மடங்கு விதிக்கும் நிலைமை இருக்கிறது என்பதுதான் குற்றச்சாட்டு

Then I would like to refer to section 35-A of the Civil Procedure Code.

இதிலும் அதே நிலைதான். ஓரமாக (மார்ஜின்)ப் போட்டிருக்கிறார்கள். Even then the maximum fine is only Rs. 1,000. There is no limit to the amount of compensation. The sky is the limit for the penalty.

நீங்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் பண்ணலாம். யாரை வேண்டுமானாலும் பிடிக்கலாம். பயங்கரமாக இருக்கிறது. நீங்கள் தமாஷாக நினைக்கிறீர்கள். இதனுடைய விளைவை யார் அனுபவிக்கப் போகிறார்கள்?

But strange as it may seem, the impugned provision of clause 11 of the Bill makes a distortion of Section 250 of the Criminal Procedure Code and a mockery of Section 35-A of the Civil Procedure Code. That is an important point. Under the guise of the words "damages by way of compensation", a subtle engine of 'extortion' is legalised by our distinguished Hon. Minister.

There is no limit to the amount of compensation. This is the most sinister provision. The sky is the limit for the penalty. With this single provision, the complainant will be terrorised and if he still persists he will be made a pauper and I would like the hon. Members to note the serious aspect of the matter.

Further, the order of compensation will be passed without giving an opportunity to the complainant. Clause 11 is a source of smart money for Public Man. The provision for compensation costs under this clause provides a fertile source of making smart money or even a substantial pile by taking recource to this provision. Strange as it may seem that while the Bill ostensibly seeks to indict the Public Man it overtly and concretely helps them to make some more ill-gotten money by the trap-door of clause 11. Thus, on the whole, the clause is unconstitutional, perverse and anti-democratic in the extreme.

Now I come to clause 16 relating to criminal punishment. It is a pale imitation of section 211 of the Indian Penal Code.

இப்படி செக்ஷன் 211-ஐ அரசாங்கத்திற்குச் சாதகமாக மாற்றியமைத்துக்கொண்டு போட்டிருக்கிறீர்கள்.

The clause makes a provision for criminal punishment for false, frivolous or vexatious complaints. There is only one provision . .

THIRU N. GANAPATHY: Sir, on point of order.........

MR. DEPUTY SPEAKER: We have got limited time. There are three or four leaders of parties to speak . . .

THIRU N. GANAPATHY: Sir, on a point of order. I notice the hon. Member is reading from the papers in his hand. He may refer to his notes but he is reading the notes prepared by his lawyer. Is it permissible?

1973 ஏப்ரல் 5]

MR. DEPUTY SPEAKER : It is not permissible.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, we are entitled to use our notes. So far as these legal matters are concerned, we cannot put everything at our fingers end. I think if the hon. Member, Dr. Hande, has written his speech and he is obviously referring to it, there is nothing wrong.

MR. DEPUTY SPEAKER : I have already noticed Dr. Hande reading something from his notes. But that is not proper. He can use his notes but he should not read. . . .

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, that will be a dangerous ruling. No member is allowed to have his written speech in his hands and read it but he can make reference from his notes. A serious speaker will always refer to it. Certain things will have to be read out. My view is that if a Member reads only from his notes and not turn aside, then it will be objectionable. So far as I am concerned, generally I write out my speech and in the course of my speech I will refer to it and if that is precluded, it will be a dangerous thing. . .

MR. DEPUTY SPEAKER : I think I am misunderstood.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நீங்கள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள். ஆரம்பத்தில் இருந்தே நான் கவனிக்கிறேன். வாசித்துக்கொண் டிருக்கிறீர்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நீங்கள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆனால் இந்த மன்றத்தில் இனிமேல் யாரும் படிக்காத அளவிற்கு நம்மால் செய்யமுடியும். அதைப் பற்றி கவலை யில்லை.

MR. DEPUTY SPEAKER : This is not the proper place to challenge.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : "இந்த மன்றத்திற்குள் யாரும் பேச முடியாத அளவிற்கு செய்துவிட என்னாலே முடியும்". இது மாண்புமிகு கௌரவமிக்க உறுப்பினர் ஹாண்டே அவர்களின்

வாதம். இது சரியானதுதானு? எங்களை எல்லாம் மிரட்டுகிறுர்களா? நாங்கள் எல்லாம் என்ன வீரம் இல்லாதவர்களா? பேசமுடியாத அளவிற்குச் செய்ய முடியும் என்று சொல்வது எங்களை இழுக்குக்கு ஆளாக்குவதாகும்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: திரு. கணபதி அவர்கள் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்னையைக் கிளப்பினுர்கள். அதற்கு ஒரு தீர்ப்பு அளித்துவிட்டால் அது பாதகமான தீர்ப்பாக முடிந்துவிடும். ஆகவே நான் சொல்வது, யாரோ வக்கீல்கள் சொல்லிக்கொடுத்து அவர்கள் இங்கு வாதம் புரிகிறுர்கள் என்று சொல்வது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவர்களே சொல்கிறுர்களே.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இருக்கலாம். வக்கீல்கள் அல்லது வக்கீல் குமாஸ்தாக்களிடமும் கேட்கலாம். அது சரியல்ல என்ருல், அமைச்சர்கள் அதிகாரிகளிடத்தில் கேட்டுச் சொல்வது என்பது கூட சரியானதல்ல. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் வாதத்திற்காக யாரிடம் வேண்டுமாஞலும் கேட்டிருக்கலாம். அமைச்சர்கள் கூட படிக்கிறுர்கள். சில வேளைகளில் சட்ட நுணுக்கங்களையெல்லாம் படிக்கத்தான் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டருக்கு வாருங்கள். குறிப்பை ரெபர் செய்து பேசுவதில் தப்பு இல்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: சட்ட சம்பந்தமான விஷயங்கள் பற்றி அவர்கள் குறிப்புகளை வைத்துக்கொண்டு பேசுகிறுர்கள். ஆனுல் வழக்கறிஞராக இருக்கிற உறுப்பினர் திரு. கணபதி . . .

(மணியடிக்கப்பட்டது)

இப்படி மணி அடித்துக்கொண்டே இருந்தால் நான் சொல்ல வேண்டுமா, இல்லையா. இப்படி எல்லோரையும் விரட்டிக் கொண்டிருந்தால் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மணி அடித்தால் உட்கார வேண்டும் என்று அர்த்தம்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: நான் சொல்வதைக் கேட்பதாக இருந்தால் கேளுங்கள், இல்லையென்றால் வேண்டாம். (Hear, hear)

MR. DEPUTY SPEAKER: I am hearing. The whole House is hearing.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, we should not lose temper on the last day.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்: குறிப்புகளை வைத்துக் கொண்டு பேசுவதில், எந்த மெம்பர் பேசினாலும் ஆட்சேபணை யில்லை. அதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். இந்த மன்றமும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதுதான். ஆனால் அதை வைத்துக்கொண்டு பேஜ், பேஜாக படிப்பது தவறு. அப்படி டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் படித்திருந்தாலும் அது தவறுதான். அப்படியிருந்தால் தாங்கள் கவனமாக இருந்து 'புல் அப்' செய்வதுதான் நீதி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சாதாரணமாக நம் பேரவையில் ஒரு மரபு இருக்கிறது. வாசிக்கக்கூடாது என்று பல முறை தீர்ப்புச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் மெய்டன் ஸ்பீச்சாக இருக்குமானால், வாசிப்பதற்கும் அனுமதித்திருக் கிறார்கள். அமைச்சர்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் பேசுவதுபற்றிச் சொன்னார்கள். கொட்டேஷன்ஸ், அல்லது குறிப்பிட்ட ஒரு ப்ரொபஸர் அல்லது வேறு யாராவது ஒருவர் சொல்லியிருந்தால் நான்கு பக்கங்களானாலும் அதை வாசித்துத் தான் சொல்லவேண்டும். ஆனால் உங்களுடைய பேச்சையே வாசிப்பது முறையல்ல. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் வாசித்தேன் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறார். ஆனால், "நான் இனிமேல் யாரையும் வாசிக்க விட மாட்டேன் என்றும்" சொன்னார்கள். You have challenged that you will never allow any Member hereafter to make his speech with the help of papers. You have stated this and that shows that you have read it.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நான் பேசக் கூடாதா, காலையில் இருந்தே இப்படிப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறீர்களே . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : காலையில் இருந்து இப்படிப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறீர்களே என்று உங்களைப் பார்த்து யாராவது கேட்டால் நிலைமை என்னவாகும்? சேரைப் பார்த்து அந்தமாதிரி பேசக்கூடாது. வேறு யாரையாவது பார்த்துப் பேசினால் பரவாயில்லை. ஆனால் தலைவரைப் பார்த்து இப்படிப் பேசுவது, நான் தலைவராக இருக்கும் காரணத்தால் சொல்லவில்லை, தலைமையைப் பற்றி இப்படிப் பேசுவது சரியல்ல. அப்படிப் பேசுவதாக இருந்தால் இந்த அவையை நடத்தவே முடியாது. படிப்பது வேறு. ஆகவே படிக்கக் கூடாது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தவறான ஒரு கருத்து இந்த சபையில் ஏற்படக்கூடாது என்பதால் சொல்கிறேன். திரு. கணபதி அவர்கள் ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் கிளப்பியிருக்கிறார். திரு. கணபதி அவர்கள், குறிப்புக்களை பேச்சுக்குத் துணையாக வைத்துக்கொண்டு பேசக் கூடாது என்ற அடிப்படையில் சொல்லவில்லை. ஆனால் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது வழக்கறிஞர்களிடம் ஆலோசனை செய்து அவர்கள் கருத்துக்களை அறிந்துகொண்டு இங்கு வந்து பேசுகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு பிறகு வந்து குறிப்புகளைப் படிப்பதால் தன்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லாமல் வெளியில் இருக்கிற வழக்கறிஞர்களுடைய கருத்துக்களை இங்கு சொல்கிற வகையில் பேசுகிறார்கள் என்ற ஒரு எண்ணத்தை. . .

MR. DEPUTY SPEAKER : This is not a relevant point Hon. Members are at liberty to consult any number of advocates, any number of people. The point raised by the hon. Member Thiru M. A. Latheef is not relevant. I have not given ruling on the basis of your arguments or the argument of Thiru N. Ganapathy referring to what Dr. Hande said in the beginning. நான் பல வழக்கறிஞர்களைக் கலந்து கொண்டு பேசுகிறேன் என்று சொன்னீர்கள். அப்படிச் சொன்னதாலேயே அந்த வழக்கறிஞர்கள் சொன்னதையெல்லாம் நீங்கள் இங்கே சொல்லக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. வழக்கறிஞர்கள், பேராசிரியர்கள், நிபுணர்கள் சொல்கிற கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லலாம். நான் சொன்ன ரூலிங், பேப்பரில் உள்ளதை அப்படியே வாசிக்கக்கூடாது என்பது தான். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்கிற

முறையில் என்ன சொன்னார் என்றால், "நான் இனிமேல் இந்தப் பேரவையில் யாரும் வாசிக்காமல் செய்வேன்" என்றார். அதற்குத் தான் உறுப்பினர் அரங்கண்ணல் அவர்கள் கூட 'பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்' எழுப்பினார்கள். வழக்கறிஞர்களைக் கலந்து கொள்ளலாம். கலந்து கொள்வதில் தவறு இல்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: வழக்கறிஞர்களைக் கலந்து கொண்டேன் என்று சொன்னேன். வழக்கறிஞர்கள் சொன்னதை அப்படியே நான் இங்கே கொண்டு வந்து சொல்லவில்லை. இரண்டாவதாக, முழுக்க முழுக்கப் படித்து இருக்கிறேன் என்று நான் சொல்லவில்லை. அதிலே உள்ள 'எக்ஸ்டிராக்ட்' படித்து இருக்கிறேன். இப்படிப் பல வழக்கறிஞர்கள் சொன்னார்கள் என்று சொன்ன நேரத்தில், இவ்வளவு மோசமாகப் பேசினால் நாங்களும் பேசலாமா என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் சில குறிப்புகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இவ்வளவு மோசமாகப் பேசுகிறீர்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் சொன்னதெல்லாம், நீங்கள் சொன்ன அந்தப் பாணியை எல்லோருமே பின்பற்றலாமா என்று தான் கேட்டேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: நீங்கள் பாணி என்று கேட்டதன் தொனி அப்படி இருந்தது. அதைப் பற்றிப் பரவாயில்லை. இதன் மீது விளக்கமாகப் பேசுவதற்கு, செலக்ட் கமிட்டியில் சொல்லாத சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்காக குறிப்பு எழுதிக்கொண்டு வந்தேன். இங்கே எழுதிக்கொண்டு வந்து படிக்க வேண்டுமென்று அல்ல. எட்டு ஆண்டு காலமாக சட்டமன்றத்தில் நான் பணி யாற்றிக்கொண்டிருக்கிறேன். வழக்கறிஞர்கள் அளவுக்கு நான் கணிசமாக அறிந்து இருக்கிறேன். பல வழக்கறிஞர்கள் கூட இதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உட்காருங்கள், சொல்கிறேன். நான் உங்களை குறைத்துப் பேசவில்லை. தவறான எண்ணத்தில் பேசாதீர்கள். நான் அப்படி நினைக்கவில்லை. வழக்கறிஞர்களைக் கலந்து கொண்டு பேசுகிறேன் என்று சொன்னீர்கள். அவர்கள் சொன்னதை எழுதி வைத்திருக்கிறேன்,

'ரெபர்' செய்கிறேன் என்று சொன்னீர்கள். உங்களுக்கு ஒருவர் சொன்னதை 'கோட்' செய்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. ஒருவர் சொன்ன கருத்தைச் சொல்லலாம். 'கம்பீளிட்டாக' சென்டன்ஸ்' எழுதி வைத்துக்கொண்டு அதை அப்படியே படிப்பது சரியல்ல. நீங்கள் பேப்பரிலிருந்து வாசித்தீர்கள். ஒரு சாதாரண 'பிரொனன்சியேஷன்' கூட அதிலிருந்து தான் எடுத்துச் சொன்னீர்கள். நீங்கள் கருத்துக்களை தாராளமாக 'ரெபர்' செய்து பேசலாம்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அந்தக் குறிப்புகளை எடுத்து வைத்து விடுகிறேன். அதை வைத்து முழுக்க முழுக்கப் படித்து தான் சட்டமன்றத்தில் பேசவேண்டுமென்று இல்லை. நான் அவற்றை ஏற்கெனவே படித்து வைத்திருக்கிறேன். நான் அவைகள் இல்லாமலேயே விஸ்தாரமாகப் பேச முடியும். பல வழக்கறிஞர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொடுத்திருக்கிறேன். அதைப் பற்றிப் பரவாயில்லை.

திரு. கே. கந்தசாமி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். மாண்புமிகு ஹாண்டே அவர்கள் பேசுகிறபோது அவர்களுக்கு விவகாரம் அதிகமாகத் தெரியும் என்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. பல சட்ட ஆலோசகர்களுக்கே வழி வகை சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கி றார்கள். அது முறையான வாதமா, வழக்கறிஞர்களுக்கே ஆலோசனைக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்று சொன்னது சரியா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதையெல்லாம் இவ் வளவு சீரியசாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. வழக்கறிஞர் களுக்கு மருத்துவத்தைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கலாம். வழக்கறி ஞர்களுக்கு வழக்கைப்பற்றிச் சொல்லிக் கொடுத்ததாகச் சொல்ல வில்லை. அதையெல்லாம் இவ்வளவு சீரியசாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : வழக்கறிஞர்கள் எனக்கு "ஜுரிஸ் புருடென்ஸ்' சொல்லிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: அவர்களிடமிருந்து வக்கீல்கள் கற்றுக் கொள்வதற்கு ஆட்சேபணையில்லை. யார் நல்ல கருத்துக்கள் சொன்னாலும் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். வழக்கறிஞர்களுக்கு எல்லாம் தெரியும் என்று சொல்லவில்லை. "கற்றது கை மண் அளவு, கல்லாதது உலகளவு'. நாங்கள் எல்லோரும் கற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் சொன்ன கருத்து எல்லோருக்கும் பொருந்தும் என்று கருதுகிறேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுக்கும் பொருந்தும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: இந்த மசோதா கொண்டு வந்த அடிப்படை நோக்கமென்ன? பல ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. அதன் மீது கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று நினைத்தேன். அப்படிச் சொல்வதால் கொஞ்சம் கூடப் பிரயோசனம் இல்லை, ஆகவே, நான் சொல்வதாக இல்லை இந்த அரசாங்கத்திற்கு. நான் பல முறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். நீங்கள் இதை எந்தச் சூழ்நிலையில், எந்த முறையில் இதைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறீர்கள். இந்த அரசாங்கத்தின் மீது பல குற்றச்சாட்டுகள் சுமத்தப்பட்டன. இந்த அரசாங்கத்தின் மீது ஊழல் பட்டியல் தயார் செய்தார்கள். அவற்றை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு, பிரசிடென்ட்டிடம் கொடுத்தார்கள். இங்கே கவர்னர் கையில் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன் என்று சொன்னார்கள். தமிழகத்தில் பரவலாக இந்த அரசாங்கத்தின் மீது பல குற்றச்சாட்டுகளை, ஊழல் லஞ்சப் புகார்களை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அப்படி எழுப்பப்பட்ட பிறகு இந்த அரசாங்கத்தாலே, இந்த ஆட்சியாலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாலே தாக்குப் பிடிக்க முடியாத காரணத்தால் (குறுக்கீடு) —எனக்கு பேச உரிமை உண்டு—ஊருக்குப் போக முடியவில்லை என்ற அளவுக்கு நிலைமைகள் ஏற்பட்டதால்

(பல உறுப்பினர்கள் எழுந்தார்கள். கூச்சல், குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: எல்லோரும் உட்காருங்கள்.

திரு. துரைமுருகன் : ஊருக்குப் போக முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்களே, அப்படிச் சொல்லலாமா?

(பல உறுப்பினர்கள் எழுந்தார்கள். கூச்சல், குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இவ்வளவு கோபப்படக்கூடாது. உட்காருங்கள். இப்படிச் செய்வது முறையல்ல. தயவுசெய்து எல்லோரும் உட்காருங்கள். நான் நின்று கொண்டிருக்கும்போது நீங்கள் உட்கார வேண்டும். பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்றால்கூட என்னுடைய அனுமதி இல்லாமல் எழுப்ப முடியாது. டாக்டர் ஹாண்டே சொன்ன கருத்து முறையல்ல. ஊருக்குப் போக முடியவில்லை என்று சொல்லக்கூடாது. ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினரைப் பார்த்து சொல்வது சரியல்ல. நீங்கள் இப்படிப் பேசுவதால்தான் எல்லோரும் எழுந்து நிற்கிறார்கள். கூடியவரையில் அப்படிப் பேசுவதை 'அவாய்ட்' செய்யவேண்டும்.

திரு. தொ. ப. சீனிவாசன் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்ன வார்த்தையை திரும்பப் பெறவேண்டும்.

திரு. சி. ஆறுமுகம் : சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தொகுதிக்குப் போக முடியாது என்று சொன்னார்கள். இங்கே சட்டமன்றத்தை முடித்துக்கொண்டு தொகுதிக்குப் போகலாமா? அங்கே பார்க்கட்டும், யாருக்குத் தொகுதியில் செல்வாக்கு என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் : கவர்னர் மனுவை வாங்க மறுத்தார் என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள். கவர்னர் வாங்க மறுத்தாரா அல்லது அதை பரிசீலித்து அனுப்புகிறேன் என்று குறிப்பிட்டாரா? டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தவறான கருத்தைத் தருகிறார்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : கட்சி மட்டத்திலேயே கேட்டார்கள். பயங்கரமான சூழ்நிலை தமிழகத்தில் ஏற்பட்டது. அந்தக் கட்சிக்குள்ளேயே பிளவு ஏற்பட்டது எல்லோருக்கும்

தெரியும். அதைச் சமாளிப்பதற்கு, பொதுமக்களை திசை திருப்பு வதற்கு இந்த நாடகத்தை நடத்துகிறார்களே தவிர, இது என்ன மசோதா? பொதுமக்களை ஏமாற்றுவதற்காகக் கொண்டு வரப் பட்ட ஒரு மசோதா....

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : சட்டமன்றத்தை நாடகம் என்று சொல்லி, சட்டமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்படுகிற சட் டத்தை குறை கூறுவதை தலைவரவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா? சட்டமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்படுகிற மசோதாவைப் பற்றி நாடகம் என்று அங்கத்தினர் சொல்கிறார்கள். அந்த வார்த்தை இந்த சட்டமன்ற நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இடம் பெறச் செய்வது சட்டமன்றத்தையே கேவலப்படுத்துவதாகும். ஆகவே, அந்த வார்த்தைகளை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டு மென்று தலைவரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மசோதாவைத்தான் சொன் னேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மசோதாவை நாடகம் என்று சொன்னீர்கள். மசோதா சட்டசபை நடவடிக்கைகளின் ஒரு பகுதி.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையில் இருக்கும் மசோதாவை நாடகம் என்று சொன்னால், பேரவையையே சொல்வதாக ஆகும். நீங்கள் நாடகம் ஆடுகிறீர்கள் என்று சொல்வது முறையல்ல. அது முறையற்றது. (குறுக்கீடு) எல்லாமே பேப்பர்தான். லட்ச ரூபாய் நோட்டு என்றால் கூட பேப்பர்தான். பேரவையில் நாடகம் ஆடுகிறீர்கள் என்று சொல்ல லாமா? அதை நீங்கள் நகைச்சுவையோடு சொல்லியிருந்தால் பரவாயில்லை. (குறுக்கீடு) நீங்கள் அதை வேகமாகச் சொல்லியிருக் கிறீர்கள். அதனால்தான் அதற்கு இவ்வளவு எதிர்ப்பு வருகிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : ஒரு வார்த்தை கூறவேண்டு மென்று நினைக்கிறேன். இப்போது இருக்கின்ற பில்லைப் பொறுத்த வரையில் வேண்டுமானால் 'டிராமடிக் லெஜிஸ்லேஷன்' என்று சொன்னால் பரவாயில்லை. மன்றத்தைப் பற்றி டாக்டர் ஹாண்டே

சொல்லவில்லை. அதைப் பொருட்படுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் எல்லோரும் கடைசி நாளில், இந்த இறுதி நாளில் சண்டை போட்டுக்கொள்ளாமல், நம்முடைய கருத்துக்களை தைரியமாக, எவ்வளவு வேகமாக வேண்டுமானாலும் சொல்வதில் ஆட்சேபணை இல்லை, இருக்காது என்று கருதுகிறேன். உணர்ச்சி வயப்படாமல் நாம் எல்லோரும் இந்த மன்றத்தை நடத்திச் செல்வதற்கு எல்லா அங்கத்தினர்களும் எங்கள் தரப்பில் இருப்பவர்களும் ஆளும் கட்சித்தரப்பில் இருப்பவர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : திரு. ஹாண்டே அவர்கள் இந்த மசோதாவை நாடகம் என்று சொல்லவில்லை. நாடகம் ஆடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி பொன்னப்ப நாடார் எனக்கு என்ன தீர்ப்பளிக்கிறார் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தீர்ப்பளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவைத் தலைவருடையதாக இருக்கிறது.

திரு. நா. வீராசாமி : தலைவரவர்களே, இங்கே உள்ள உறுப்பினர்கள் எல்லாம் நாடகம் ஆடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். உள்ளபடியே, நாங்கள் நாடகம் ஆடுகிறோமென்றால், டாக்டர் ஹாண்டே ஒரு கோமாளியாக இருப்பதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. (கரவொலி)

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : இந்த மசோதாவைப் பற்றிப் பேசுகிறேன். அரசாங்கம் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிற முறையைப் பற்றிப் பேசுகிறேன். அரசாங்கம் இதைக் கொண்டு வந்தது எந்தக் கண்ணோட்டத்தில்? பொதுமக்களுடைய திசையைத் திருப்புவதற்காக. இங்கே நடந்த ஊழல்களைப் பற்றி பேசியாயிற்று. இந்தத் தமிழ் நாட்டில் மட்டுமல்ல, அகில இந்தியாவிலேயும், தி.மு.க.-வைப் பற்றி விமரிசனம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். காமெண்ட் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். "இதோ பாருங்கள், நாங்களும் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்,

புனிதமான மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம், பாருங்கள், என்ன 'கிராண்டாக' இருக்கிறது" என்று. எதற்காக இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்?

பொதுமக்களுக்கு இதை நாங்கள் செய்தோம், கேட்கவில்லை என்று சொல்வதற்காக. நாங்கள் ஊழலுக்கு ஜவாப்தாரி அல்ல என்று சொல்வதற்காக மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், ஒன்று சொல்கிறேன், பொதுமக்கள் அவ்வளவு சுலபமாக ஏமாற மாட்டார்கள். பொதுமக்களை சுலபமாக ஏமாற்ற முடியும் என்று நீங்கள் கருதாதீர்கள். பொதுமக்கள் ஏமாளிகள் அல்ல. ஏமாந்து விட மாட்டார்கள். பொதுமக்கள் உங்களை நன்றாக அடையாளம் கண்டுகொண்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் பாயிண்ட். ஆகவே, இதை நிறைவேற்றி, இந்த இறுதி நாளில் ஒரு நல்ல மசோதாவை நிறைவேற்றி விட்டோம் என்று சொன்னால், மக்கள் ஏமாந்துவிட மாட்டார்கள். இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த ரகசியம். எத்தனையோ பேர்கள் விமரிசனம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றி அந்த எண்ணத்தை மாற்றிவிட முடியும். அந்த விமரிசனத்தை தடுத்து விட முடியும் என்று நினைக்காதீர்கள். நிச்சயமாக, நீங்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய நோக்கம், எண்ணம், பொதுமக்களுக்குத் தெரியும்.

அறிக்கைக்கு பதில் கொடுத்தீர்களே, விசாரணைக் கமிஷனுக்கு ஏற்பாடு செய்தீர்களா? இந்தப் புத்தகத்தை வைத்தால் மாத்திரம் போதுமா? ஒரு பத்து பேர்கள் கூடி விசாரிக்க முடிந்ததா? அதற்கு தைரியம் இருக்கிறதா? இப்படி, ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவருவதன் மூலம் உங்களுடைய கரங்கள் சுத்தமானவை என்று சொல்லிவிட முடியுமா? இதே நிலைமை நீடித்தால் இன்னும் எத்தனை காலத்திற்கு சமாளிக்க முடியும்? சமாளிப்பது அவ்வளவு சுலபம் என்று நினைக்கிறீர்களா? (குறுக்கீடு.)

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: வெளியிலே பேசுவது போல இந்த மன்றத்தில் பேசுவது சரியல்ல. போரியா, வரியா என்ற முறையில் பேசினால் இந்த சட்டமன்றம் சரியாக நடக்காது.

டாக்டர் எச் வி. ஹாண்டே : 'திஸ் மஸ்ட் பி ரெலகேடட்'

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் வார்த்தைகளால் அர்ச்சித்தார்கள். அவைகளுக்கு நான் பதில் சொல்லத் தயாராக இல்லை. மக்கள் பார்த்துக்கொள்வார்கள் என்று சொன்னார்கள், அதே பதிலே நானும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சட்டப் பிரச்சினையைக் கிளப்பினார்கள். முதலில் குற்றச்சாட்டுகளுக்காக தண்டிக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். பின்னர், விளக்கம் சொல்லும்போது தண்டனை அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆக, தண்டிக்க வேண்டுமென்கின்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டதாகத் தெரிகிறது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எங்களைப் பொறுத்தவரையில் உங்களுடைய முகமூடியைக் கிழித்து பொதுமக்களுக்குக் காட்ட வேண்டியதுதான் எங்களுடைய பணி. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : டாக்டர் ஹாண்டேயினுடைய முகமூடி கூட எல்லோருக்கும் தெரியும்.

Dr. H. V. HANDE : I sum up by saying that this unfortunate 'masodha' should relegated into the dung—heap of abortive legislation of this State.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டம் ஒருதலைப்பட்சமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறது போன்ற ஒரு உணர்ச்சியை பிரதிபலிப்பதில்தான் டாக்டர் ஹாண்டேயின் பேச்சின் குறியாக இருக்கிறது. யார் குற்றம் செய்கிறார்களோ, அந்தக் குற்றம் ருஜுபடுத்தப்பட்டால் அந்த குற்றவாளிக்கு தண்டனை உண்டு என்று இந்தச் சட்டம் சொல்கிறது. அதேபோல நிரபராதி ஒருவரின் மீது குற்றம் சுமத்தப்பட்டால், அவர் நிரபராதியாக இருந்தால் குற்றம் சுமத்துபவனின் மீது குற்றம் இருக்கிறது. இதிலே என்ன தவறு இருக்கிறது ? இதிலே என்ன அமைச்சர்களுடைய 'பேக்-கிரவுண்ட்' இருக்கிறது? நான் நிரபராதி. நான் யார் மீதும் குறை சொல்வதில்லை. குறை சொல்ல வேண்டிய அவசியம்

இருக்கிறபோது, குறை இருந்தால் அது உண்மையாக இருந்தால், குறை என்று சொல்வேன். இதிலேஎனக்கு என்ன பயம்? ஆளுகிற கட்சிக்கு அச்சம் என்ன இருக்கிறது? நாங்கள் நிரபராதி. எதற்காக பயப்பட வேண்டும் இந்தச் சட்டத்திற்காக? குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது, ஊழல் இருக்கிறது என்றால் இதைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளை ருசுப்படுத்துங்கள். ருசுப்படுத்துவதற்கு இந்தச் சட்டம் உதவியாக இருக்கிறது. அதைச் செய்யாமல், இதைக் கொண்டுவரக்கூடாது என்று சொன்னால், யாருக்கு அச்சம் இருக்கிறது? யார் ஊழலைப் பற்றி பயப்படுகிறார்கள்? யாருடைய நெஞ்சில் இது உறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது? கொண்டு வருகிறவர்கள் குற்றவாளிகளாக இருந்தால் அவர்கள் குற்றவாளிகள் என்று கூண்டில் நிறுத்தி தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்ற பகிரங்கமான சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறவர்களை நீங்கள் பாராட்ட வேண்டாமா? (கரவொலி.)

உங்களுக்கு ஏன் அச்சம் ஏற்படுகிறது? அமைச்சர்கள் மீது குறை கூறுகிறீர்கள். அவர்கள் ஒருதலைப்பட்சமாக நடந்து கொள்வார்கள் என்று வாதிடுகிறீர்கள். வாதிடுவது இப்படித் தானா? வாதம் செய்வதற்கு ஒரு எல்லை இல்லையா? பேசுவதற்கு ஒரு வரம்பு இல்லையா? உரிமை! என்ன பாழாய்ப் போன உரிமை? எதை வேண்டுமானாலும் பேசுவது என்பது உரிமையா? எதை வேண்டுமானாலும் யார் மீதும், எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்பதுதான் உரிமை என்று சொன்னால், அது அந்த உரிமைக்கே அழகில்லை. ஹாண்டே அவர்கள் அடிக்கடி இந்தப் பேரவைக்கு தொல்லை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இதைச் சொல்வதற்காக என்னை மன்னிக்க வேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் யாருக்கு உபதேசம் பண்ணுகிறார் என்று தெரியவில்லை.

(குறுக்கீடு)

(ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களைப் பார்த்து) ஸ்பீகர் யீல்ட் பண்ணியிருக்கிறார், ஆகவே பேசுகிறேன். உங்களைக் கேட்டுக்கொண்டு தான் பேசவேண்டுமென்றால், சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பண்ணுகிற உபதேசத்தை கேட்க நாங்கள் தயாராக இல்லை. அவரும் ஒரு உறுப்பினர். அவர் எங்களுக்கு உபதேசம் பண்ணுவது சரியல்ல.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, முன்னால் பேசிய உறுப்பினருடைய கருத்துக்கு மாறுபாடான கருத்தினைப் பேசுகின்ற வாய்ப்பு இவருக்கும் இருக்கிறது. மொய்தீன் அவர்கள் தன்னுடைய உள்ளத்தில் உள்ள கருத்துக்களைக் கூறுகிறார். அதற்கு இவ்வளவு ஆத்திரப்படுவானேன் ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. மொய்தீன் அவர்கள் தன்னுடைய கருத்தைக் கூறுவதாகத்தான் அவருடைய பேச்சு இருக்கிறது. அதை உபதேசம் என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஹாண்டே அவர்கள் பொதுவுடைமைக் கொள்கைக்கு மாறுபட்ட கருத்துக்களை உங்களுக்கு உபதேசம் செய்கிறார். அப்போது கூட வருத்தம் ஏற்படாத திரு. தங்கமணி அவர்களுக்கு இப்போது உபதேசம் செய்து விட்டார் என்று கோபித்துக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. உபதேசம் செய்கிற உரிமை அவருக்கும் இருக்கிறது.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவரவர்களே, இந்த மாதிரி சொல்வது உபதேசமாகாது. இது உபதேசமல்ல. என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னுடைய உரிமையை நான் சொல்கிறேன். அவர்களுடைய உரிமையைச் சொல்லும்போது எவ்வளவு கடுமையாகப் பேசினார் ? "நீங்கள் ஏமாற்றுக்காரர்கள், மக்களை வஞ்சிக்கிறீர்கள், துரோகம் செய்கிறீர்கள், அவர்களை திசை திருப்பி விடுகிறீர்கள்", என்றெல்லாம் சொன்னதற்குப் பதில் சொல்வது உபதேசமா ? இந்தச் சட்டம் உங்களுக்குக் குலை நடுக்கத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறது. அந்த நடுக்கத்தின் காரணமாக இப்படிச் சொல்கிறார்கள். சட்டத்தில் கோளாறு ஒன்றும் இல்லை. சட்டம் வரட்டும் நீங்கள் சொல்கிற ஊழல்கள் உண்மையானால் அமைச்சர்கள் உங்கள் கைகளிலே மாட்டி விடுகிறார்கள். அவர்கள் வலையை உங்களிடம் கொடுக்கிறார்கள்.

நான் புரிந்துள்ள வரையில் இந்தச் சட்டத்திற்கு நான் கொடுக்கும் விளக்கம்—அமைச்சர்கள் தங்களைப் பிடித்துக்கொள்வதற்கான ஒரு வலையை இப்போது உங்களிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வலை என்றால் பழைய வலை இல்லை. இப்போது புதிதாக ஒரு வலை வந்திருக்கிறதே! அது என்ன வலை? (நைலான் வலை) ஆம். அந்த புத்தம் புதிய நவீன நைலான் வலையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் : அது கிழிந்து போன வலை.

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : அது எப்படி கிழிந்து போன வலையாக முடியும்? இப்போதுதான் சட்டமாக்கப்படுகிறது. இப்போதுதான் சட்டம் வருகிறது. அது எப்படி பழையதாக முடியும்? புது வலையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 'நாங்கள் குற்றவாளிகள் என்றால் எங்களைக் கோர்ட்டிலே நிறுத்துங்கள்' என்று சொல்கிறார்கள். நான் என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே சொல்லக்கூடிய கருத்து என்னவென்றால், குற்றம் செய்தவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும்; நிரபராதிகள் மீது குற்றம் சுமத்துபவர்களும் தண்டிக்கப்படவேண்டும். அதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் வருகிறது. அதில் யாருக்கும் விதிவிலக்குக் கிடையாது. எனவே, இந்தச் சட்டத்தை முழு மனதோடு ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கத்தை மட்டும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களையும், பொய்க் குற்றச் சாட்டுகளை சொன்னவர்களையும் தண்டிக்கிறது இந்த சட்டம் என்று அதை வரவேற்றுப் பேசினார்கள். ஏற்கெனவே தமிழ்நாடு சர்க்கார் கொண்டுவந்த பல சட்டங்கள் இருக்கின்றனவே! அந்தச் சட்டங்களின் அடிப்படையில் பல்வேறு வழக்குகள் நீதி மன்றங்களில் போடப்படுகின்றன. அந்த வழக்குகளில் பல நிரூபிக்கப்படாமல் தள்ளுபடி செய்யப்படுகின்றன. அப்படி பொய் வழக்குகளைப் போடுகின்ற அதிகாரிகளையும் தண்டிக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்களா?

திரு. திருப்பூர் ஏ. எம். மொய்தீன் : குற்றம் என்று சொல்லும் போது அதிகாரிகள் அதற்கு விதிவிலக்கு அல்ல. அவர்களும் அதற்கு உட்பட்டவர்கள்தான். குற்றம் செய்தவர்களை எல்லாம் இந்தச் சட்டம் சுற்றும்.

திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : இந்தியன் பினல் கோடு சட்டம் இருக்கிறது. அதை அடிப்படையாகக்கொண்டு வழக்குகள் போடப்படுகின்றபோது காவல் துறையினரைக் கட்டுப்படுத்தும் அதிகாரம் டில்லிக்கு இருக்கிறது. மாநில அரசும் பல சட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டங்களின் அடிப்படையில் வழக்குகளைப் போடுகிறார்கள். அவை நீதிமன்றங்களில் நிரூபிக்கப் படாமல், குற்றவாளிகளை விடுதலை செய்கிறார்கள். அப்போது அது பொய் வழக்கு என்று ஆகிறது. அப்படி பொய் வழக்கு என்று சொல்லும்போது அவர்களும் தண்டிக்கப்படுவோர்களா என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அந்த செக்ஷனைத்தான் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களும் வாசித்துக் காட்டினார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகள் பொய் வழக்குப் போட்டாலும் அவர்கள் மீதும் வழக்குப் போட இப்போதே சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது.

THIRU M. A. LATHEEF : The hon. Member made a wrong analogy between private persons and officers ruling the State. The hon. Member is an Advocate. I would like to know whether State also can be considered on a par with an individual who has no separate identity.

THIRU G. R. EDMUND : While criminal cases are filed by police officials or Government officials, there should be some apprehension in the minds of those officers they are filing some false complaints against the public.

THIRU M. A. LATHEEF : I am very sorry that the hon. Member is not able to visualise or comprehend the implications of the word " State ". State means not only Government but also the public. It is territory. Therefore " State " means territory, Government and everything. Even the hon. Member is included.

திரு. என். கணபதி : ஐ.பி.சி. 214-வது செக்ஷன்படி யார் பொய்க் குற்றம் சொன்னாலும் அவர்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கலாம். அதிலிருந்து அதிகாரிகளுக்கோ அல்லது மற்றவர்களுக்கோ பாதுகாப்பில்லை. அது வழக்குரைஞரான மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் தெரியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்போது 12¾ மணி ஆகிவிட்டது. இன்னும் எவ்வளவு நேரம் எடுத்துக்கொள்வது என்று முடிவுசெய்து விட்டால் நல்லது. பேசக்கூடியவர்கள் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் முடித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : கனம் துணை சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவானது பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டபோது, பொறுக்குக் கமிட்டி உறுப்பினராக இருந்த நானும் பல பிரச்னைகளை எழுப்பினேன். ஆகவே, முதல் கூட்டத்திலேயே பங்கெடுத்துக்கொண்டபோது என்னுடைய கருத்தை நான் தெரிவித்திருக்கிறேன். அந்த பொறுக்குக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட் நம் கையில் இருக்கிறது. அதில் பக்கம் 28-ல் இருக்கும் விஷயத்தை நான் வாசிக்கிறேன்.

'Thiru K. T. K. Thangamani demanded that the Bill should be withdrawn, as his party was opposed to the very basis on which the Bill had been brought forward. He did not therefore want to participate in the further deliberations of the Committee.'

இதேநிலைதான் இந்த மசோதா இங்கு வந்தபோதும் என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவானது இன்றைக்கு கூட நேரம் ஆய்விடவில்லை காலதாமதம் ஆகவில்லை.

'Thiru K. T. K. Thangamani reiterated that their view was that the Bill itself should be withdrawn. Hence, they did not want to participate in the further deliberations of the Committee.'

எந்த நேரத்திலும் வாபஸ் வாங்க அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆகவே, எங்களுடைய கருத்துக்களைக் கேட்ட பிறகாவது இப்படி ஒரு மசோதா தேவை இல்லை என்று வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

இந்த மசோதா வருகின்றபோது சட்ட அமைச்சர் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். தைரியம், துணிச்சல் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள் அவர்கள் தைரியமாகவும் துணிச்சலாகவும் தான் பேசுகிறார்கள். அதே மாதிரி எங்களுக்கும் தைரியமும் துணிச்சலும் நிறைய இருக்கிறது. அதில் ஒன்றும் குறைவில்லை. ஏனென்றால் இங்கு எதைப் பேசுகிறார்களோ அதை நாங்களும் பேசத் தயார். ஆனால் பதிலுக்குப் பதில் பேசிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனம் இல்லை. இங்கே உறுப்பினர்களாக வந்திருக்கிறோம். சொல்ல வேண்டிய விஷயங்களை தெளிவாகச் சொல்லி விளக்கவேண்டுமென்ற முறையை கடைப்பிடிப்பது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். இந்த பொறுக்குக் கமிட்டியிலிருந்து நாங்கள், ஸ்தாபன காங்கிரஸ், ஆளும் காங்கிரஸ், சுதந்திராக் கட்சி, அண்ணா தி.மு.க. ஆகியோர் வெளிநடப்புச் செய்தோம். அதற்குப் பிறகு இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலும், சுதந்திராக் கட்சியின் சார்பிலும் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலும் ஒரு கூட்டறிக்கையை வெளியிட்டோம். அதை அடிப்படையாக வைத்து சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதா must be withdrawn. They can still withdraw the Bill. இந்தமாதிரியான ஒரு மசோதா இப்போது தேவை இல்லை. மத்திய அரசினுடைய 60-ம் சட்டம் இருக்கும் போது, this is redundant. It is not necessary. Commission of Enquiry Act, 1952 1952 என்று இருக்கிறதே, அதற்கு இன்றைக்கு போதுமான அதிகார இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இப்படி ஒரு மசோதா கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று வலியுறுத்திச் சொன்னோம். பிறகு இந்த மசோதாவை சமர்ப்பிக்கின்றபோதே அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். ராஜஸ்தானில் இல்லையா, மகாராஷ்டிரத்தில் இல்லையா என்று சொன்னார்கள். அதேமாதிரி கேரளத்திலே இந்தமாதிரி ஒரு மசோதா இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதன் விவரத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கேரளத்திலே தனியார் மசோதா ஒன்று வந்தது. அதன் மீது விவாதம் நடைபெற்றது. அதற்கு முதலமைச்சர் பதில் சொன்னார். அப்போது தமிழகத்திலே

இல்லாத அளவுக்கு கேரளத்திலே இம்மாதிரி குற்றச்சாட்டுகள் வந்திருக்கின்றன. Through executive order they were appointing commissions. பல ஊழல் குற்றச்சாட்டுகளை விசாரணை செய்திருக்கிறார்கள். அதன் அனுபவம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அதையெல்லாம் பரிசிலனை செய்யாமல் திடீரென்று வேகவேகமாக எல்லா அம்சங்களையும் பரிசீலனை செய்யாத அளவுக்கு இந்த பிற்போக்கு மசோதாவை கொண்டுவர அவசியம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ராஜஸ்தானிலும் மகாராஷ்டிராத்திலும் இந்த மாதிரியான மசோதாவைக் கொண்டுவருவதற்கு ஏதாவது காரணங்கள் இருக்கலாம். அதை அவர்களிடம் தான் கேட்க வேண்டும். பல்வேறு மாநிலங்களில் இப்படிப்பட்ட சட்டம் இல்லை. அதற்கு தேவையில்லை என்று அவர்கள் கொண்டுவரவில்லை. கேரளத்திலும் சட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆகவே தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மசோதா தேவையில்லை; இதற்கு அவசியமில்லை என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்த மசோதாவின் பின்னணி என்ன? நவம்பர் 6-ந் தேதி இங்கே சட்டமன்றத்தில் உறுப்பினர்களான நானும், காங்கிரஸ் கட்சியிலுள்ளவர்களும், அன்றைய தி.மு.க. தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சிலரும் கையெழுத்திட்டு ஒரு குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலை மத்திய அரசுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். எங்கள் நோக்கம் என்னவென்றால் மத்திய அரசே நாங்கள் ஏற்கெனவே சொன்ன சட்டத்தின் மூன்றாவது பிரிவின்கீழ் ஒரு 'கமிஷன் ஆஃப் என்குயரி' அமைக்கவேண்டும் என்பது அப்படி நாங்கள் கொடுத்த அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு எல்லாம் இங்கே அவர்கள் ஒரு பதில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி பதில் கொடுத்தவர்கள் தாங்களாகவே சில அமைச்சர்கள் பேரிலே 'நாங்கள் ஒரு கமிஷன் ஆஃப் என்கொயரி'-யைப் போடுகிறோம் என்ற ஒரு நிலைக்கு வந்திருந்தால் அந்தச் சட்டத்தின்படி போட்டு இருக்கலாம். அன்றைக்கே போட்டிருக்கலாம். போட்டதற்குப் பிறகு மத்திய அரசைக் கேட்கலாம். இன்று மத்திய சர்க்கார் அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளின் பேரிலே ஒரு குற்றச்சாட்டு என்கொயரி கமிஷனைப் போட்டுவிட்டால், அதே குற்றச்சாட்டுகளுக்காக உங்களால் போட முடியாது. 1952-வது சட்டம் பிரிவு

3-ல் இது மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றது. மத்திய சர்க்கார் ஒரு கமிஷன் ஆஃப் என்கொயரி போட்டுவிட்டால் அதற்குப் பிறகு அதன் பேரிலே மாநில சர்க்கார் ஒரு கமிஷன் போட முடியாது என்பது மிகத் தெளிவாக இருக்கின்றது.

ஆகவே மத்திய சர்க்காரோடு மோத வேண்டும் அல்லது மத்திய சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லை என்ற நிலை எடுப்பது என்று சொன்னால் அது வேறு விஷயம். இன்றைக்கு அதே சட்டத்தைப் பின்பற்றி பல விசாரணைக் கமிஷன்கள் போடப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்தக் காலத்திலேயெல்லாம் இது சுப்ரீம் கோர்ட்டின் பரிசீலனைக்கு வந்திருக்கிறது. அப்படி பரிசிலனைக்கு வரும்போது, பீஹாரிலுள்ள ஒரு மாஜி முதலமைச்சர் பேரிலே ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் போட வேண்டும் என்று மாஜி ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் திரு. வெங்கட்ராம ஐயர் அவர்கள் கமிஷனைப் போடப்பட்ட நேரத்தில் 'இப்படி வெளி மாநிலத்திலிருந்து ஒரு ஜட்ஜைக் கொண்டு வந்து போடலாமா' என்ற பிரச்னை சுப்ரீம் கோர்ட்டில் எழுப்பப்பட்டது.

அந்த நேரத்தில், 'வெளி மாநிலத்தில் உள்ள ஒரு ஹைகோர்ட் ஜட்ஜைத்தான் போட வேண்டும். ஏன் என்றால் அந்த மாநில அமைச்சர்களை நன்கு அறிந்திருக்கும் அந்த மாநில ஜட்ஜையே போடக் கூடாது, அப்படிப் போடுவது என்பது பல கோளாறுகளுக்கு இடம் அளித்துவிடும். ஆகவே வெளி மாநிலங்களிலிருந்து தான் ஒரு ஹைகோர்ட் ஜட்ஜைப் போட வேண்டும்' என்று பல இடத்தில் பல சந்தர்ப்பங்களிலே சுப்ரீம் கோர்ட்டில் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: மாநில முதலமைச்சர்கள் பேரிலும் மத்திய அரசின் பிரதம மந்திரியின் பேரிலும் அப்படிப்பட்ட விசாரணைக் குழுக்கள் போடுவதற்குத்தான் அந்த மாதிரி . . .

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: என் முறைப்படி நான் சொல்லுகிறேன். நான் சொல்லுவது, இந்த மாநிலத்திலுள்ள ஒரு அமைச்சர் பற்றி விசாரணைக் கமிஷன் போட வேண்டும் என்றால் அந்த மாநிலத்திலுள்ள ஹைக்கோர்ட்டு ஜட்ஜ் கூடாது என்ற

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

கருத்து சுப்ரீம் கோர்ட்டில் பல இடத்தில் சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றது. வேண்டுமென்றால் எந்த எந்த வருஷத்தில் எந்தெந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுப்ரீம் கோர்ட்டு அப்படிச் சொல்லி யிருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துச்சொல்லுவதற்கு தயாராயிருக்கின்றேன்.

The salutary principle of appointing a retired judge of the Supreme Court or a Judge of the High Court outside the State followed, when commissions of enquiry were appointed in Bihar, Orissa and Jammu and Kashmir in the past in more than half a dozen instances should not be departed from என்று ஒரு விஷயத்தை சுப்ரீம் கோர்ட்டு சொல்லியிருக்கின்றது. ஏன் என்றால் 1952-வது வருஷச் சட்டம் இருக்கின்றதே, அதில்

The cleanliness of public life in which the public should be **vitally** interested must be matter of public importance.

'matter of public importance' என்று சொல்லும்போது **நிர்வாகம்** தவறற்ற முறையில் இருக்க வேண்டும், நிர்வாகம் நேர்மையாக இருக்க வேண்டும் என்பது 'பப்ளிக் இம்பார்ட்டென்ஸ்'. ஆகவே பப்ளிக் இம்பார்ட்டென்ஸ் என்று வரும்போது தனிப்பட்ட அமைச்சர் தவறு செய்வது பிரச்னை இல்லை.

The people are entitled to know whether they have entrusted their affairs to an unworthy man'

நாம் பொறுப்பைக் கொடுத்திருக்கிறோம். பொறுப்பைக் கொடுத்த பின் தலைமையில் வந்தவர்கள் சரியானவர்கள்தானு whether they are worthy men or unworthy men என்ற விஷயத்தில் பல தடவை சுப்ரீம் கோர்ட்டு சொல்லியிருக்கின்றது என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன். It is too late to contest the validity of the central enactment of 1952 to appoint a Commission to enquire into corruption charges of public men wherever they may be

இது 1958, 1969, 1968, 1969, 1958 என்று இப்படி நாலைந்து தடவை சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இது சம்பந்தமாகத் தெளிவாகச் சொல்லி யிருக்கின்றார்கள். ஆகவே மத்திய சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கின்றதா இல்லையா என்ற பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில் அரசியல் ரீதியில் மத்திய சர்க்காரோடு நாம் சமர் புரிந்து

கொள்ளலாம். ஆனால் இன்றைக்கு அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில் இயங்கும் உயர்நீதி மன்றம் இருக்கின்றதே சுப்ரீம் கோர்ட், அதைப் பொறுத்த வரையில் 'டெஃப்பனெண்ட்'-டாகச் சொல்லியிருக்கின்றது இந்த விஷயத்தில். அப்படிச் செய்யும்போது கூடியவரையில் ஒரு மாநில ஜட்ஜைப் போடாமல் இருப்பது நல்லது என்ற கருத்தைத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இதுதான் அந்தக் கமிஷன் ஆஃப் என்கொயரியை அமைக்க வேண்டியதன் சட்டத்தைப் பொறுத்தது.

திரு. என். கணபதி: ஸார், ஒரு க்ளாரிஃபிகேஷன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: If Hon'ble member Thangamani is yielding I have no objection

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நான் 'யீல்டு' பண்ணுவது என்பதற்கு ஒன்றுமில்லை. ஆனால் நேரம் மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றது.

திரு. என். கணபதி: ஸார், நான் க்ளாரிஃபிகேஷனை என்ன கேட்க விரும்புகிறேன் என்றால் பல வழக்குகள் இந்தக் கமிஷன் ஆஃப் என்கொயரி ஆக்டின் கீழ் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் நடைபெற்று இருக்கின்றது என்கின்றார்கள். சரி. ஆனால் ஏதாவதொரு வழக்கில் மத்திய சர்க்கார் மாநில அமைச்சர் மீது கமிஷன் ஆஃப் என்கொயரி ஆக்டின் கீழ் ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் போட்டு இருக்கின்றார்களா? இதைப் பற்றிய சர்ச்சை சுப்ரீம் கோர்ட்டில் எழுந்திருக்கின்றதா என்பதைத்தான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: ஸார், நிறைய இருக்கின்றன.

The plea that an enquiry cannot be conducted against a State Minister under the Commission of Enquiry Act except at the instance of State Legislature has been emphatically overruled by the Supreme Court in 1967—S.C. 122—and this decision of five Judges lays down the law.
வெளியே போய் ஜட்ஜுகளைப் பற்றிப் பேசிக்கொள்ளலாம்.

திரு. என். கணபதி: நான் கேட்க விரும்புவது, சுப்ரீம் கோர்ட்டில், மத்திய அரசு எந்த மாநில அரசு, எந்த மாநில அமைச்சர் மீது இப்படி ஒரு விசாரணைக் குழுவினைப் போட்டு,

அது சரியானதுதானா, மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு, மாநில அமைச்சர் மீது இப்படி விசாரணைக் கமிஷன் போடுவதற்கு அதிகாரம் இருக்கின்றதா இல்லையா என்ற பிரச்சனையை, சுப்ரீம் கோர்ட்டில் வழக்கு வந்து விசாரித்திருக்கின்றார்களா ?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : எனக்கு உள்ள தகவல்களை இப்போது சொல்லுகிறேன். இல்லை என்றால் உங்கள் நேரத்தில் உங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லுங்கள். வேண்டுமானால் சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜ்மெண்டைப் படிக்கிறேன். அதில் அவர்களுடைய நிலை என்ன, மத்திய சர்க்கார் எந்த அமைச்சர் மீதும் விசாரணைக் குழுவைப் போட முடியுமா என்பதைப் பற்றித் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கின்றது. இதைத்தான் ஆங்கிலத்தில் வாசித்தேன். தமிழில் சொல்ல வேண்டுமானால் இப்போது மத்திய சர்க்காருக்கு மாநில அரசின் பேரிலே அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லி வருகின்றார்களே அதை அவர்கள் எந்த அளவிற்கு விகலாக எடுத்துச் சொல்ல முடியுமோ அந்த அளவிற்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறேன். இன்னும் ஒரு முக்கியமான விஷயம். நாங்கள் குற்றச்சாட்டுகளைக் கொடுத்தோம்.

Thiru M. A. LATHEEF : Sir, on a point of order . . .

Thiru K. T. K. THANGAMANI : Sir, I also need some protection. If there is deliberate interruption like this, I will not then continue. What I am saying is from the judgement . . .

Thiru M. A. LATHEEF : Point of order, Sir.

(Thiru S. Alagarswamy stood in his seat)

Mr. DEPUTY SPEAKER : Mr. Alagarswamy, please resume your seat. He is on a point of order.

Thiru M. A. LATHEEF : The Supreme Court's observations are not adjudications. They were made by the Supreme Court with reference only to certain cases . . .

Mr. DEPUTY SPEAKER : This is not a point of order.

THIRU M. A. LATHEEF : You may hear me . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : No. The hon. Member, Mr. Latheef will kindly resume his seat. This is not a point of order.

THIRU M. A. LATHEEF : He is giving wrong information to the House . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : I am not going to allow this. You please resume your seat.

THIRU M. A. LATHEEF : The judgment is given in a wrong way . . .

(திரு. கே. என். குமாரசாமி எழுந்து நின்றார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. குமாரசாமி, தயவுசெய்து நீங்கள் உட்காருங்கள்.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, if I am accused from behind, I too need some protection.

THIRU M. A. LATHEEF : I submit he is giving wrong information to the House.

THIRU K. T. K. THANGAMANI : If it is wrong, I will answer it. If there is going to be interruption like this, why should I waste my time?

THIRU M. A. LATHEEF : He cannot give wrong information to the House.

MR. DEPUTY SPEAKER : This is not a point of order . . .

THIRU M. A. LATHEEF : No, Sir.

MR. DEPUTY SPEAKER : No. I have completely listened to your point of order and I am giving my ruling. You kindly resume your seat.

THIRU M. A. LATHEEF : I am rising on a point of order, and I am raising point of order, point of order again and again.

1973 ஏப்ரல் 5]

MR. DEPUTY SPEAKER : There is no point of order. Please resume your seat.

THIRU M. A. LATHEEF : I will raise a point of order again. You can expel me from the House. But I am raising . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சற்று திரு. தங்கமணி அவர்கள் பொறுமையாக இருக்க வேண்டும். திரு. தங்கமணி அவர்கள் ஒரு தீர்ப்பிலிருந்து சில பகுதிகளை எடுத்துச் சொல்லு கின்றார்கள். அதைத் தவறான வழியில் பயன்படுத்துகிறார் என்று நீங்கள் (திரு. லத்தீப்) சொல்ல முடியாது. இது பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்பது ஒருவர் சொல்லும் கருத்தில் நமக்கு உடன்பாடு இல்லை என்பதற்காக அதை மறுக்கும் முறையில் எழுப்பக்கூடியதல்ல. நடைமுறைப் பிரச்சனையில் இந்த நடை முறையில் தவறு இருக்கின்றது என்று எடுத்துச் சொல்லு வதற்குத் தான் 'பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர்' என்று எழுப்பலாம். தன் கருத்துக்கு மாறுபட்ட கருத்தினை மறுக்க வேண்டும் என்று சொல்ல பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்று எழுப்ப முடியாது. வேண்டுமானால் ஆன் ய பாயிண்ட் ஆஃப் எக்ஸ்ப்ளனேஷன் என்று சொல்லலாம். இந்த விஷயத்தில் பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்ற பெயரால் இதை எழுப்புவது இந்த மன்றத்தின் முறைகளை மேலும் மற்றவர்கள் மீறக்கூடியதாக அமைந்துவிடும்.

THIRU M. A. LATHEEF : I am raising my point of order, Sir.

THIRU S. ALAGARSAMY : Sir, I am raising another point of order . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் இப்படிக் குறுக்கிடுவது நல்லது அல்ல. திரு. லத்தீப் அவர்கள் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்றால், அவர் சொல்லப்போவது என்ன என்றே தெரியாமல் அதன்மீது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று எழுப்புவது முறை அல்ல.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I invite your attention to the rule providing for point of order and it specially provides . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: Let us finish that point of order. Mr. Latheef, what is your point of order?

THIRU M. A. LATHEEF: My point of order is this. The Supreme Court judgment was only with reference to former Ministers and not against State Governments subsisting in power. Mr. Thangamani's arguments look as if the Supreme Court gave the judgment with reference to Government constitutionally constituted. It is not the case. That is my submission. The judgment is quoted in a wrong way. It should be corrected. That is what I submit.

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member is an advocate.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, we want your clear ruling. Unless we are permitted to speak here as per rules, there is no use in our sitting talking here in the opposition. I shall refer to Rule 83. In Sub-rule (3) of Rule 83, it is said:

"A point of order shall relate to the interpretation or enforecement of these rules or such Articles of the Constitution as regulate the business of the House and shall raise a question which is within the cognizance of the Speaker".

This rule is being raped. This rule is being abused, Sir. That is the only submission, I want to make.

THIRU M. A. LATHEEF: It is being raped by the Opposition and not by us.

(Thiru R. Ponnappa Nadar rose)

MR. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member Thiru K. T. K. Thangamani was referring to some lines from a judgment. The hon. Member cannot expect him to give the full judgment or prevent him from referring to the judgment. There is no point of order.

1973 ஏப்ரல் 5]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: பொதுவாக நான் எதிர்க்கட்சியில் இருந்துபேசும்போது ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களோ, அமைச்சர்களோ குறுக்கிடாதிருக்க உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டியது உங்கள் பொறுப்பு. எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவரே ஆளுங் கட்சிக்காரராகிவிட்டார்.

* *

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இன்று நம்முடைய பேரவையின் தொடர்புக் கூட்டம் முடிவடைய இருக்கிறது. நாம் கடைசிநாள் நிகழ்ச்சியில் கலந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். கருத்துக்களைச் சொல்லலாம். ஆனால் ஒருவருக்கொருவர் குரோத உணர்ச்சிகளை உள்ளத்தில் ஏந்தி நாம் விடைபெற்றுக் கொள்வது முறை அல்ல. அதன் காரணமாக திரு. லத்தீப் அவர்களும் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும், கடைசியாகப் பரிமாறிக் கொண்ட கடுமையான சொற்களை அவைக் குறிப்பில் இல்லாமல் செய்துவிடுவது நல்லதாக இருக்கலாம். வாதத்தில் கடுமையாக எடுத்துச் சொல்லலாம். ஒருவருக்கொருவர் மனம் புண்படும் படியாக நடந்து கொள்வது நல்லது அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. லத்தீப் அவர்களும், திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்களும் இறுதியில் ஆங்கிலத்தில் பரிமாறிக்கொண்ட வார்த்தைகளைப் பேரவைக் குறிப்பில் இருந்து எடுத்துவிட ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நான் சொல்ல ஆரம்பித்தது நவம்பர் மாதம் 6-ம் தேதி அன்று நானும், திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சிலரும் ஜனாதிபதி அவர்களிடம் நேரில் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தது இந்த அமைச்சரவையைப்பற்றிய குற்றச்சாட்டுகள். இந்தக் குற்றச் சாட்டுகளுக்கு பதில் இந்த அவையில் 14—12—72-லே சமர்ப்பிக்கப் படுகிறது. அந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் ஒரு பக்கத்தில் இருக்கின்றன. மத்திய சர்க்கார் இதுவரையிலும் அந்தக் குற்றச்

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

சாட்டுக்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காதது தவறு என்பது என் கருத்து. இதைச் சொல்கிறபோது இந்து தலையங்கத்தை நான் குறிப்பிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். 17—11—72-ம் தேதி இந்து பத்திரிகை தன் தலையங்கத்தில்

"Santhanam Committee recommendations apart, Nehru showed how such matters may be dealt with when he personally looked into allegations made against Mr. R. Sankar, the then Chief Minister of Kerala, as well as against Pratap Singh Kairon of the Punjab, before initiating adequate action or dropping the matter altogether. Prolonged suspense over important matters will hardly be conducive to the orderly conduct of public life in a democracy."

அப்போது இந்தக் குறிப்பிட்ட விஷயத்தில் எங்கள் குற்றச்சாட்டு எல்லாம் மத்திய அரசின் பேரில்தான். ஏன் தாமதம் ஆகிறது? ஆறு மாதமாக ஏன் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் குற்றச்சாட்டு. இந்தமாதிரி இருக்கிற காரணத்தினால் தான் பலவிதமான கோளாறுகள், தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அன்றைக்கு நாங்கள் கொடுத்த குற்றச்சாட்டை இந்த மன்றத்தில் பேச துணிச்சல் இல்லை என்பது அல்ல. அவற்றை எல்லாம் சொல்ல வேண்டுமென்றால் 5 மணி வேண்டும். நீங்கள் கொடுக்கப் போவதில்லை. எவ்வப்போது சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறதோ அவ்வப்போது அவற்றை இந்தச் சபையில் சொல்லியிருக்கிறோம்.

கமிஷன் என்று போடப்பட்டால் மேலும் பல விவரங்களைத் தர முடியும் என்றுதான் சொன்னோம். ஆட்சிப் பொறுப்பில் இன்றைக்கு நம்மால் வைக்கப்பட்டவர்கள் சரியாக நடக்கிறார்களா என்று பார்த்துக்கொள்வதுதான் முக்கியமான விஷயம். அரசியல் சட்டம்பற்றி சில நிபுணர்கள் கூறியுள்ள கருத்துக்கள் சிலவற்றையும் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். மெஜாரிட்டி உறுப்பினர்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற அரசு என்பதனால் என்ன வேண்டுமென்றாலும் செய்யலாம் என்பது முடியாது.

"There are two basic tenets that cannot be written into any Constitution but which alone can keep a democracy meaningful. 1). Majority must exercise restraint and keep its own powers in

check. 2) There is no such thing as a fixed and permanent majority. The majority has often great things to answer for and a reponsibility which may far outweight its capacities for shaping the future. Nor are many necessarily right even in this democratic age when they are elected to power and do not arrive at by usurpation or inheritance.
ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் நாங்கள் மைனாரிட்டியாக இருக்கலாம், நாங்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருக்கலாம். நியாயம் வேண்டுமென்று சொல்வதற்கு எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஓட்டின் மூலம் சொல்லலாம் என்றால் கட்சிக்கட்டுப்பாடு காரண மாக ப்ரீ ஓட்டு அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. மெஜாரிட்டியாக இருக்கிறவர்கள் எந்தத் தீர்மானத்தை வேண்டுமானாலும் நிறை வேற்றலாம், வேண்டாம் என்றால் நிராகரித்துவிடலாம். இந்த நிலைதான் இன்றைக்கு இருக்கிறது. மைனாரிடியாக இருக்கக் கூடியவர்கள் கருத்து தப்பாக இருக்கலாம். மைனாரிட்டியாக இருக்கிறவர்கள் சொல்வது எல்லாம் நியாயம் தான், அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் வாதிடத் தயாராய் இல்லை. நாங்கள் சட்டவிரோதமாக என்ன செய்திருக்கிறோம்? 1952-ம் ஆண்டு சட்டம் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டோமேதவிர வேறு என்ன? அதற்கான உதவியை இந்த அரசு செய்வதற்குப் பதிலாக இன்றைக்கு திசை திருப்பக்கூடிய சட்டமாக இது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால்தான், This is politically motivated, என்ற நிலை இருக்கிறது. இங்கே பல விஷய களை உங்கள் அனுமதி பேரில் எந்த அளவுக்கு வலியுறுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு வலியுறுத்துகிறோம். நமக்கு அரசியல் சட்டம் இருக்கிறது. இன்றைக்கு எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும் We are loyal to the Constitution. Constitution is supreme. அவர்கள் சட்டத்தை மீறும்போது, அரசியல் அமைப்புக்குவிரோதமாகப் பிரச்சாரம் செய்தால் நடவடிக்கை எடுக்கத்தான்வேண்டும். இன்றைக்கு நாடு தனியாகப் போகவேண்டுமென்று பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள் என்றால் ஐ.ஜி. அப்படிப் பிரச்சாரம்செய்கிறவர்களைக் கைது செய்யத்தான்

வேண்டும். அரசியல்சட்டத்திற்கு உட்பட்டே இந்த அரசும், மாநில அரசுகளும் செயல்படுகின்றன. அப்படி யாராவது தவருன குற்றச்சாட்டுகளை வைத்து பிரச்சாரம் செய்தால் செய்தால் இப்போதேநடவடிக்கை எடுக்க முடியும்.

அவர் அப்படிச் சொல்லவேண்டுமென்றுதான், நான்தான் அதைக் குறிப்பிட்டு, அந்தப் பகுதியைச் சேர்த்தேன். அந்த ஒரு விஷயம் இருக்கிறது. நம்முடைய உறுப்பினர்கள் சொன்னுர்கள், இதை 'எக்ஸ்டென்ட்' பண்ணிஞல் என்ன வரும், என்று. It may be carried to an absurd limit. ஒருவர் திருடிவிட்டார் என்ற உடனே, சப்-இன்ஸ்பெக்டர் பிராசிக்யூட் செய்கிருர். ஆறு மாதம் தண்டனை கிடைப்பதற்குப் பதிலாக அவர் விடுதலை ஆகிருர். உடனே அந்த மாஜிஸ்டிரேட் 'நீ மூன்று மாதம் ஜெயிலுக்குப் போய் வா' என்று சப் இன்ஸ்பெக்டரைப் பார்த்துச் சொல்லவேண்டும். இந்த சட்டத்திலே இப்படி ஒரு புரவிஷன் இருக்கிறது.

இராஜஸ்தானிலே,—அல்லது மகாராஷ்டிரத்திலே தவறுதலாக ஒரு காரியத்தை செய்துவிட்டால், அதே தன்மையிலே இங்கே செய்யவேண்டுமென்று இல்லை. இந்தச் சபையிலே நாங்கள் சொல்கிருேம். அதற்காக, குற்றச்சாட்டைத் தப்பாகச் சொன்னவர்களை தண்டிக்கக் கூடாது என்ற நிலையிலும் நான் இல்லை. அவர்களும் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். அதைவிடப் பொறுப்பு இன்றைக்கு ஆட்சியிலே இருப்பவர்களுக்கு இருக்கிறது. சந்தானம் கமிட்டியினுடைய ஒரே ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி மட்டும் சொல்லிவிட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன், இன்னும் இரண்டு மூன்று விஷயங்கள் இருந்தாலும். சந்தானம் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டைப் பற்றி சொல்லும்போது, தப்பாக யார் தகவல் கொடுத்தாலும் அவர்களும் தண்டிக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்கிறது என்று அமைச்சர் குறிப்பிட்டார்.

This is what is stated in the report of the Santhanam Committee on the prevention of corruption :—

'It was represented to us that corruption has increased to such an extent that the people have lost faith in the integrity of Public Administration. We wish we could confidently and with-

1973 எப்ரல் 5] *[திரு. கே. டி. கே தங்கமணி]*

out reservation assert that at the political level, Ministers, Legislators, party officials were free from this malady. The general impressions are unfair and exaggerated. But the very fact that such impressions are there, causes damage to the social fabric—the general belief about failure of integrity amongst Ministers is as damaging as actual failure . . . '

ஒருவர் குற்றம் செய்துவிட்டார் என்று அர்த்தம் இல்லை. குற்றம் செய்து விட்டார்கள் என்ற அளவுக்கு இன்றைக்கு மக்கள் மத்தியிலே ஒரு கருத்து பரவுகிறது என்று சொன்னால், பரவி இருக்கிறது என்று நாங்கள் வேண்டுமென்றே பரப்பவில்லை. பரவி இருக்கிறது என்று பொதுவாக, நாட்டைப் பொறுத்த அளவிலே சந்தானம் கமிட்டி சொல்கிறது. நாங்கள் அதற்கு உருவம் கொடுத்து, தமிழ்நாட்டிலே பரவி இருக்கிறது என்று சொல்கிறோம். அப்படி இருக்கும்போது இதற்காக நடவடிக்கை எடுக்காமல் போனால், நம்பிக்கை குறையத்தான் செய்யும். ஆகவே, இதை நேரடியாக சந்திப்பதற்குப் பதிலாக, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்து ஒரு திசை திருப்பும் மசோதாவாக இது இருக்கிற காரணத்தால், இந்த மசோதா தேவையில்லை, இந்த மசோதாவை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்று கூறி, நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த மாமன்றத்தில், பொதுஜனப் பிரதிநிதிகள், அமைச்சர் பெருமக்கள், சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் போன்ற பொறுப்பிலுள்ள தலைவர்கள் தங்களுடைய பொது வாழ்க்கையில் தங்களுக்கு மக்களால் அளிக்கப்பட்ட அதிகாரத்தை பயன்படுத்தி சேவை புரிகின்ற முயற்சியில் ஈடுபடுகிறபொழுது, பொது மக்களால் அல்லது பிறரால் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, தாங்கள், தங்களுக்கு மக்களால் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்ததற்கு, நியாயத்திற்குப் புறம்பான முறையில் தனக்கோ, அல்லது தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கோ, ஊதியத்தை அல்லது லாபத்தை பெறுகின்ற வகையில் செயல்பட்டார்கள் என்று குற்றம் சாட்டுவதற்கு வகைதேடி அந்தக் குற்றம் சாட்டுகிறவர்கள் கமிஷன் முன்னால் நிரூபித்தால், குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபருக்கு 7 வருட தண்டனையும், அவ்வாறு சாட்டப்படுகின்ற குற்றம் உண்மைக்குப் புறம்பானது என்று நிரூபிக்கப்பட்டால் அந்த

குற்றம் செய்தவர், பொய்க் குற்றத்திற்குக் காரணமாக இருந்து செயல்பட்டவர்கள் மீது 3 வருட தண்டனையும் என்ற சட்டத்தை இன்றைய தி.மு.க. அரசு, அவைமுன் வைத்து, அதற்கு சபையினுடைய அனுமதி கோரி இருக்கிறது.

இந்தச் சபையிலே எனக்கு முன்னால் பேசிய பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் டாக்டர் ஹாண்டே உட்பட மிகக் கடுமையாக, இந்தச் சட்டத்தை, 'உங்களுக்கு தைரியம் இல்லாத காரணத்தால், உங்களிடம் துணிவு இல்லாத காரணத்தால், நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள், இது மக்களை ஏமாற்றுவதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்ட சட்டம்' என்ற அளவுக்கு மிகக் கடுமையாக விமர்சனம் செய்து, ஒருமாதிரியாக மாண்புமிகு அங்கத்தினர் கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பொறுக்குக் குழுவில் தெரிவித்த எதிர்ப்பு உணர்ச்சியையும், உயர்நீதிமன்றத்தில், கருத்துக்கள் இவ்வித போக்குக்கு விரோதமாக தெரிவிக்கப்பட்டது என்ற விவரத்தை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில், இந்த சட்டமானது 'revolution ary and reformatory measure' என்றே நான் கருதுகிறேன். இது ஒரு புரட்சிகரமான, சீர்திருத்த கருத்தோடு கொண்டு வரப்பட்ட நல்ல சட்டம் என்று நான் முழுமனதோடு தெரிவித்து, இதை பார்வார்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதைப் புரட்சிகரமான திட்டம் என்று நான் கூறுவதற்குக் காரணம், இன்று அவையில் பல மாதங்களாக மிகக் கடுமையாக விமர்சிக்கப்பட்ட, ஊழல் புகார்களை பட்டியல் பட்டியலாகத் தயாரித்து, இங்கேயும், வெளியேயும், கவர்னரிடமும், இன்னும் பிரதமர், ஜனாதிபதி போன்றவர்களிடமும், மகஜர் பட்டியல்கள் அனுப்பப்பட்டு, அதன் மூலமாக, இந்த அரசை சில வாரத்தில், சில நாட்களில், அல்லது சில மாதங்களில் கவிழ்த்துவிடலாம், இதை நீக்கிவிட்டு, புதியவர்கள் ஆட்சியிலே உட்காரலாம் என்று திட்டம் தீட்டி பல அரசியல் தலைவர்கள் அதற்கான முயற்சியிலே ஈடுபட்டார்கள்.

அந்தப் பட்டியல்கள், இறுதியிலே நமது அமைச்சருக்கு அனுப்பப்பட்டு, அவருடைய பதிலும் அளிக்கப்பட்டு, இந்த மாமன்றத்திலே, அச்சுப் பிரதிகள் அத்தனை பேருக்கும் அளிக்கப்

1973 ஏப்ரல் 5] *[திரு. கே. கந்தசாமி]*

பட்டது என்பதை நாம் அறிவோம். முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ஆணித்தரமான பதில், திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிடப் பட்டிருப்பதையும், கூறப்பட்டிருக்கிற குற்றச்சாட்டுகள் எந்த அளவுக்கு ஆதாரபூர்வமற்றவை, நியாயமற்றவை என்பதை நாம் அறிவோம். எனவே, இப்பொழுது பேசுகிறபொழுது கூட, காலையிலே மாண்புமிகு சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்பொழுது ஒரு கருத்து தெரிவித்து, உடனே முதலமைச்சர் அவர்கள், எங்கே கிடைத்தது அந்தக் கருத்து என்று கேட்டபொழுது, பேப்பரிலே வந்தது என்று உறுப்பினர் சொல்லி, எந்த பேப்பரிலே என்று முதல் அமைச்சர் திரும்பிக் கேட்டபொழுது, பேப்பரினுடைய பெயரை மறந்துவிட்டேன் என்று சொன்னார்.

இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் மறுத்தால் நான் வலியுறுத்த வில்லையென்று சொன்னார். முதலில் பேப்பரில் வந்தது என்று சொல்லி, எந்த பேப்பர் என்றால், அந்த பேப்பரினுடைய பெயர் தெரியவில்லை, அதையும் அமைச்சர் அவர்கள் மறுத்தால் நான் வாபஸ் பெற்றுக்கொள்கிறேன் என்ற அளவுக்கு வலுவிழந்த, உண்மைக்குப் புறம்பான கருத்தை, ஒரு பெருத்தக் குற்றச் சாட்டாக, பொது வாழ்வில், பொறுப்புமிக்க பதவியில் உள்ளவர்கள் மீது கூறுவது சாதாரண காரியம் அல்ல.

இதை மிக வேதனையோடு சொல்லுகிறேன். பொதுவாக சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் வீட்டிற்கு சென்று மனு கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். சிலரை சேர்த்து அனுப்பி, அவர்கள் வந்தார்கள். என்னுடைய வீட்டிற்கு வருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன், வரவில்லை. தோழமைக் கட்சியினர் வீட்டிற்கும் வருவார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதிலும், 'most corrupt' என்று பயங்கரமான லஞ்ச ஊழலிலே மூழ்கிக் கொண்டிருக் கிறார்கள் என்ற அளவில், 'பொலாட்' செய்வது, கலப்படமாக ஆக்குவது, அரசியலில், ஜனநாயகத்தில் சிறந்த பணியாகும் என்று யார் சொன்னாலும், நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை.

இன்ன இடத்தில் உங்களுடைய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, சட்டத்திற்குப் புறம்பாகச் செய்திருக்கிறீர்கள் என்று தெள்ளத் தெளிவாக யாரும் கூறவில்லை. முன்னால்கூட, அரசியல்

பொறுப்பிலிருந்த பல தலைவர்கள் மீது குற்றச்சாட்டுகள் அள்ளி வீசப்பட்டன. அரசுக்கு விரோதமாக, மக்களுக்கு விரோதமான குற்றங்கள், அமைச்சர் பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள் செய்தார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். எங்களுடைய பெரும் தலைவர் முத்துராமலிங்கத்தேவர் அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள். அதை முன்னாலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். திரும்பச் சொல்லத் தேவையில்லையென்று கருதுகிறேன்.

அப்படி அவர்கள் பல நூற்றுக்கணக்கான குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்வதற்குப் பதிலாக, ஒன்றை எடுத்து, இன்ன அமைச்சர், இன்ன தேதியில், இன்ன இடத்தில், பதவியைத் துஷ்பிரயோகம் செய்திருக்கிறார் என்று சொன்னால் அது பாராட்டுதலுக்குரியதாகும். அதன்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் வாய்ப்பிருக்கும். பொதுமக்களுக்கும் தங்களுடைய நிலையைத் தெரிந்து கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும். அதை விட்டுவிட்டு, எதை வேண்டுமானாலும் செய்வோம், கேட்டால் பேப்பரினுடைய பெயர் கூடத் தெரியாது, அங்கே பார்த்தேன் என்று சொல்லி, பார்த்தீர்களா உங்கள் மேல் நம்பிக்கை இல்லை என்று மக்கள் பிரதிநிதிகளாக இருக்கக்கூடிய தன்மையை மறந்து, பொறுப்பற்ற முறையில் குற்றச்சாட்டுகளை அள்ளி வீசினால் நமக்கும் நாளை, அந்த நிலையில் இருக்கக்கூடிய நமக்கு அந்நிலை வராதா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் பேசினார்கள். ஜனநாயகத்திலே அரசியல் பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள், பதவிப் பொறுப்பிலே இருப்பவர்களுக்கு பதவி நிரந்தரமற்றது, அநித்யமானது, மாறும் தன்மையுடையது என்று ஒரு அறிஞர் சொன்னதாக வாசித்தார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். அந்த அளவிற்கு மாறும் தன்மையுடையது என்று அறிந்திருந்தால் அதிலே நம்பிக்கையுடையவர்களாக இருந்தால் இந்த அமைச்சரவை அவர்களுக்குச் சாதகமாக சட்டத்தைப் பயன்படுத்துகிறது என்று கருதினால் நீங்களும் வாருங்கள், இங்கே வந்ததற்குப் பிறகு குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டுவாருங்கள், விசாரணை செய்யுங்களேன். என்ன தவறு நடந்திருக்கிறது? சொல்லுங்களேன். அப்படியில்லாமல் நீங்கள் நடந்துகொண்டால்

குற்றச்சாட்டுகளை சுமத்தினுல், கூரிய வாள் இருவர் மீதும் பாயும் என்ற வகையிலே இன்றைக்குக் குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறுகிற நிலையில் இருந்தால் பொதுமக்கள் உங்களையும் நாளைக்கு லஞ்ச ஊழல் என்றுதான் சொல்வார்கள்.

ஏதோ குற்றச்சாட்டைச் சொல்லிவிட்டு, பேப்பரிலே பார்த்தது என்று சொல்லிவிட்டு, எந்தப் பேப்பர் என்று கேட்டால் அது தெரியவில்லை என்று இன்றைக்குச் சொல்வீர்களானுல் இதைப் போன்ற நிலைமை மீண்டும் உங்களுக்கே வந்தாலும் ஆச்சரியப் படுவதற்கில்லை. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் முகமூடி கிழிந்து விடும் என்று சொன்னுர்கள். யாருடைய முகமூடி எங்கே கிழிந்தது? உங்களுடைய முகமூடிதான் மக்களாலே கிழித் தெறியப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள் சொல்வதையே ஆதாரத்தோடு சொல்வதற்கு உங்களுக்கு நெஞ்சிலே உரம் இல்லை, நேர்மைத் திறமும் இல்லை. ஆகவே எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிட்டு வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு போகிறீர்கள் என்றுதான் மக்கள் சொல்கிறுர்கள். யார் எதைச் சொன்னுலும் கூடுவது மாபு. இதைப் பார்த்துவிட்டு மக்களுடைய ஆதரவு தங்களுக்குப் பொங்கி வழிவதாக கனவு காண்பது சரியல்ல.

குற்றச்சாட்டுக்களை நீங்கள் கொண்டுவரும்பொழுது மக்களுடைய முறைகள், குணுதிசயங்கள், பண்புகள் இவைகளை வளர்ப்பதற்காக பாடுபடக்கூடிய முறையிலே அது இருக்க வேண்டுமேயொழிய, இருக்கின்ற சொஸைடியை சமுதாயத்தை டிமாரலைஸ் செய்வதற்காக, டிஜெனரேட் பண்ணுவ தற்காக என்ற முறையிலே உங்களுடைய முயற்சிகளும் குற்றச் சாட்டுகளும் அரசியல் காரணமாக அமையுமானுல் உண்மையி லேயே உங்களுக்கே அது பாதகமாக அமையும் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன்.

வெளி மாநில நீதிபதிகளைப்பற்றியெல்லாம் இங்கே பேசினுர்கள். நேரம் குறைந்து இருக்கிற காரணத்தினுல் விரைவிலே முடித்து விடலாம் என்று நினைக்கிறேன். எனக்கு எல்லாம் சீனியராக இருக்கக்கூடிய திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னுர்கள், அவர்கள் அவர்கள் நிலையிலிருந்து தவறி விட்டார்களோ என்னவோ தெரியாது, ஊழல் என்று சித்தரிக்கக்

கூடிய அளவிற்கு நீதிபதிகளைப்பற்றியும், நீதி ஸ்தலங்களைப் பற்றியும் அவர்கள் சொல்லியது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஜுடிஷியரி, எக்சிக்யூடிவ், லெஜிஸ்லேச்சர் என்ற முறையிலே நாம் செயல்படும்பொழுது Judiciary is most independent. It should function as an independent body என்ற முறையிலே நாம் அமைப்புக்களை வைத்து அவற்றிலே தலையிடக்கூடாது என்ற மரபுகளை ஒத்துக்கொண்டிருக்கின்ற பொழுது ஜுடிஷியரியை ஒரு அட்மினிஸ்டிரேடிவ் விங் போலக் கருதி சித்தரிப்பது சரியல்ல, ஜனநாயகத்தினுடைய மரபுகளைக் கெடுக்கிற முயற்சியாகும் அது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு குற்றங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டால் 7 வருட தண்டனை என்று வைத்திருக்கிறோம். என் குற்றத்தை நிரூபிக்கக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் நியாயமான சட்டம், புரட்சிகரமான சட்டம், நல்ல சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் அடங்கிய சட்டம், பொது வாழ்விலே ஈடுபட்டு உள்ளவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய சட்டம் என்பதைத் தெரிவித்து இதை ஆதரித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே விவாதித்துக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த லஞ்ச ஊழல் சம்பந்தப்பட்ட மசோதாவைப் பற்றி நம்முடைய மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சாதுரியமான பேச்சை இங்கே நிகழ்த்தினார்கள். உண்மையாகவே நான் அவர்களுடைய சாதுரியத்தையும் இந்த மாமன்றத்திற்கு அளித்த உரையையும் வெகுவாகப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் சில நேரங்களிலே உண்மைக்கும் தோற்றத்திற்கும் நிரம்ப வித்தியாசம் உண்டு. அதுவும் இந்த மசோதாவைப் பார்த்தால் ஒரு பெரும் நல்ல காரியத்திற்காக, புனித காரியத்திற்காகக் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இந்த மசோதாவிலே அப்படிப்பட்ட அம்சங்கள் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் அதற்கு நேர் எதிர்மறை விளைவுகள்தான் இருக்கின்றன என்பதை நான் இந்த மசோதாவைப் பார்த்த

வரையிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், இதற்கு ஏதோ அரசியல் வர்ணம் பூசுகிறேன் என்று மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கருதத் தேவையில்லை.

இப்படிப்பட்ட ஆலோசனைகளையெல்லாம் கூறி தவறான திசை காட்டிய சட்ட அமைச்சர், முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த நிலைமையை ஏற்படுத்திவிட்டார்கள் அவர்களுடைய சட்ட நிபுணர்களும் மற்றவர்களும் என்றுதான் கருதிக்கொள்ள வேண்டும். முதலமைச்சர், அமைச்சர்கள், பொதுத் துறையிலே உள்ளவர்கள்மீது முறைகேடுகள், ஒழுங்கீனங்கள் இருந்தால் அவற்றைப்பற்றி விசாரிக்க, இது ஒரு பெரிய நல்ல நோக்கம், புனிதமான நோக்கம். ஒரு அரசுக்கு மிக முக்கியமான பொறுப்பு முறையான நிர்வாகம் இருக்கச் செய்யவேண்டும், ஒழுங்கீனங்களற்ற தூய்மையான நிர்வாகத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதிலே யாருக்கும் மாறான அபிப்பிராயம் இருக்கமுடியாது.

அப்படி மாறான அபிப்பிராயங்கள் கொண்டிருந்த அரசாங்கங்கள் அழிந்து இருக்கின்றன, வீழ்ந்து இருக்கின்றன; லஞ்ச ஊழல்கள் மிகுந்த அரசாங்கங்கள், ஒழுங்கீனமான அரசாங்கங்கள் அப்படி அழிந்திருப்பதற்கு எவ்வளவோ சாட்சியங்கள் இருக்கின்றன. பிரஞ்சு நாட்டிலே இருந்த பெரிய அரசாங்கம் வீழ்வதற்கு, பிரஞ்சு புரட்சி ஏற்படுவதற்கு பிரபுக்களுடைய லஞ்ச ஊழல்கள்தான் காரணம். ரஷ்ய நாட்டினுடைய ஜார் வம்சம் அழிந்ததற்குக் காரணம் அங்கே அதிகாரிகள், அமைச்சர்கள் செய்த லஞ்ச ஊழல்கள்தான் காரணம். சியாங்கே ஷேக் அரசாங்கம் போனதற்குக் காரணம் லஞ்ச ஊழல்தான். பொது வாழ்க்கையிலே லஞ்ச ஊழல்கள் போக்கப்படவேண்டும் என்பதற்கு நல்ல நிர்வாக நெறிமுறைகள் ஏற்படுத்தப்படவேண்டுமென்பதுதான் அதனுடைய லட்சயம். A good standard in public dealings என்பதுதான் பெரிய அடிப்படையான ஒரு லட்சியம். லஞ்ச ஊழல்களாலே யாரோ சில பேர்கள் லட்சாதிபதிகளாகி, குறுக்கு வழியிலே கோடீஸ்வரர்களாகி விட்டார்கள் என்ற பொருளாதாரப் பிரச்னை இங்கே பெரிய பிரச்னை அல்ல. ஜனநாயகத்தில் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள்

இல்லாத முறையிலே ஆரோக்கியமான வழிவகைகளைக் கண்டு பொது வாழ்க்கையிலே கொண்டுவரவேண்டுமென்பதுதான் அடிப்படையான நோக்கம் என்பதை யாரும் மறுக்கமாட்டார்கள்.

இந்தப் புனித நோக்கத்திற்கு நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருப்பது கொஞ்சமாவது உதவி செய்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. இல்லை என்றுகூடச் சொல்வதை விட அதற்கு நேர்மாறான எதிர்மறைவிளைவுகளைத்தான் இது ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்றுதான் சொல்வேன். அவர்கள் இன்றைக்கு இருக்கிற கமிஷன் ஆப் என்குயரிஸ் ஆக்ட் போதுமானதல்ல, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சட்டங்கள் எல்லாம் போதுமானவையல்ல, இவற்றையெல்லாம் ஒழிக்கமுடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். மற்றக் கட்சிக்காரர்கள் என்ன கருது கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால் போதுமானது அல்ல என்பதுதான். போதுமான தல்ல என்று சொல்லிக்கொண்டே நீங்கள் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய சட்டம் போதுமானதாக இருக்கிறதா என்றால், இல்லை என்றுதான் மறுக்கவேண்டும். லஞ்சம் வாங்குபவனைப் பாதுகாப்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக் கிறார்கள். எப்படி டெனன்ட்ஸ் புரட்டக்ஷன் ஆக்ட் என்ற சட்டம் மாதிரி லஞ்சம் வாங்குபவனைப் பாதுகாப்பதற்காக, அவர்களுக்கு அபயாலயம் என்ற முறையிலேதான் இந்தச் சட்டம் அமைந் திருக்கிறது. இந்த அவை அதை அவ்வளவு பொறுமையாக அனுமதிக்கவில்லை. இரண்டு விதமான வழிமுறைகள், பொதுவாகவே இப்படித்தான் இருக்கிறது. நாட்டினுடைய நிலையே அப்படி. ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரியிலே யாரோ ஒரு பியூன் நோயாளியிடம் ஒரு ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு உள்ளே அனுமதித்தான் என்பதற்காக 6 மாதக் கடுங்காவல் தண்டனை அவனுக்கு. அதையே பெரிய அதிகாரிகள் செய்தால், லஞ்சம் பெற்றால், அவர்கள் மேல் வழக்கே கிடையாது.

இப்படிப்பட்ட சமுதாய அமைப்பு இருக்கிறது. உண்மை யிலேயே குற்றம் சாட்டுகிறவனுக்கு ஒருமாதிரி நீதியையும், லஞ்சம் வாங்கினவனுக்கு, குற்றம் சாட்டப்பட்டவனுக்கு ஒரு மாதிரி நீதியையும்தான் இந்தச் சட்டங்களிடையே காண

முடிகிறது. அவர்கள் கேட்டார்கள், எனக்கு சட்டமும் தெரியாது, நான் வக்கிலும் அல்ல. என்னை உபத்திரவம் செய்ய வேண்டாம்.

திரு. கணபதி அவர்கள் என்னென்னமோ செக்ஷன்களை சொன்னார்கள். நேற்று ஒரு நம்பர் கொடுக்கிறார்கள், இன்றைக்கு அது 'ரீ-நம்பர்' ஆகிறது. எது வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும். ஃபால்ஸ், ஃப்ரிவெலஸ், வெக்சேஷியஸ் என்று இருந்தால் வழக்கு போடக்கூடாது என்று இருக்கிறது. பாராட்டுகிறேன். வைல்டு அலிகேஷன்ஸ், பேஸ்லெஸ் அலிகேஷன்ஸ், இர்ரெஸ்பான்சிபில் அலிகேஷன்ஸ் பண்ணுகிறார்கள் என்றால் கிடையாது என்று இருக்கிறது. ஏழு வருஷ காலம் முதலமைச்சருக்கு தண்டனை கொடுக்கிறதற்கு இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்த முதலமைச்சருக்கும் 7 வருஷ கால தண்டனை கிடைக்கவேண்டு மென்று விரும்பவில்லை. முதலமைச்சரைத் தேர்ந்தெடுத்தவர்கள் யாரும் விரும்பமாட்டார்கள்.

கவர்ச்சிகரமாக காணப்படுகிறமாதிரி இருக்கிறதே தவிர வேறு எதுவுமில்லை. ஒருவர் ஃபால்ஸ், ஃப்ரிவெலஸ், வெக்சேஷியஸ் ஆக வழக்கு தொடுத்தால்—ஃபால்ஸ் என்று சொன்னால் பிரைமரிலி ரெஸ்பான்ஸிபில் என்று கிரிமினல் புரொசிஜர் கோடில் இருக்கிறது. ஃப்ரிவெல்ஸ் என்றால் அற்பத்தனமானது, வெக்சேஷியஸ் என்றால் இழுத்தடிப்பது என்லாம், எனக்கு அதற்குத் தமிழ் வார்த்தை சரியாகத் தெரியவில்லை, சட்ட நிபுணர்கள், காரியதரிசிகள் சொல்ல வேண்டும். ஃபால்ஸ்-க்குப் பக்கத்தில் 'கமா' போடுகிறீர்களே, அதற்கு பிரைமரிலி ரெஸ்பான்சிபில் என்று கிரிமினல் புரொசிஜர் கோடில் இருக்கிறது. அற்பத்தனம் என்று சொன்னால் கூட நீங்கள் போடுகிற நீதிபதி, அந்த நீதிபதி பார்த்து கஜானாவிற்குக் கூட அல்ல, அந்த அபராதத் தொகையை குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லலாம் என்று இருக்கிறது.

எதிரேயிருக்கிற மந்திரிகளுக்கு என்று நான் சொல்லவில்லை. மேயர் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள், ஒருவர் மேயர் மீது சொல்லிவிடுகிறார். அந்த மேயருக்கு அபராதம் கொடுக்கவேண்டு மென்பதற்கு வழி முறை இல்லையே! 250-வது செக்ஷன் படி

1,000 ரூபாய் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அதனுலே இதை வைத்து மிரட்டுவதற்காக, சொத்தைப் பறிமுதல் செய்வதற்காக இது இருக்கிறது. நியாயமானவர்கள், யோக்கியமானவர்கள், பொது வாழ்க்கையில் அக்கறை இருப்பவர்கள் எந்த வழக்கையும் கொண்டுவர முடியாதமாதிரியாக இந்த செக்ஷன் இருக்கிறது என்பதைத்தான் எடுத்துக் காட்டினுர்கள். வேறு ஒன்றுமில்லை.

ஃபால்ஸ் என்பதற்கு, ஃபால்ஸ் என்பது எய்தர் ஃப்ரிவெலஸ் ஆர் வெக்சேஷியஸ் என்பது ஆகாது. இதை அவர் பேசியதி லிருந்து தெரிந்து கொண்டு சொல்கிறேன். க்ரிமினல் புரொசீ ஜரில் கூட அப்படி இல்லை. அவ்வளவு சுதந்திரமாக சட்ட நிபுணர்கள் 'கமா' எடுப்பதில், '½ புள்ளி' போடுவதில் சாமர்த் தியம் காட்டுகிறுர்கள். இதுதான் அபாயகரமான செக்ஷன். இந்த நாட்டில் உண்மையில் தவறு நடக்கிறது, ஊழல் நடைபெறு கிறது என்ருல் ஒருவர் பார்த்துச் சொன்னுல் அந்த நீதிபதி இது ஃப்ரிவெலஸ், வெக்சேஷியஸ் என்று தீர்ப்பு சொன்னுல் சொத்துக் களைப் பறிமுதல் செய்துவிடலாம் என்று இருக்கிறதே, இந்த மாதிரி இருந்தால் வழக்கு வருமா ?

இது பதவியில் உள்ளவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு என்று சொன்னுல் என்ன தவறு என்று கேட்கிறேன். அபயாலயம் என்று சொன்னுல் என்ன தவறு என்று கேட்கிறேன். ஆக, அதே மாதிரியாகத்தான் 3 ஆண்டு காலத் தண்டனை என்று போட்டிருக்கிறுர்கள். ஃப்ரிவெலஸ் ஆக இருந்தால் 3 ஆண்டுத் தண்டனை. குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒருவர் மீது குற்றம் இருக்கிற தென்ருல் 18-வது செக்ஷனில் என்ன சொல்கிறுர்கள், முதலமைச்சராக இருந்தாலும் 7 ஆண்டு தண்டனை கொடுக்கலாம் என்று சொன்னுர்கள். எற்கெனவே ஒருவர் 10 லட்சம் ரூபாய் ஊழலில் சம்பாதித்தார் என்று அவர் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டு நிரூபிக்கப்படாவிட்டால், அவர் மேலும் 5 லட்சம் சம்பாதிக்கட்டும் என்று சொல்வதற்கு 12-வது செக்ஷன், பழைய 11-வது செக்ஷன், புதிய 12-வது செக்ஷன் வழி செய்கிறது. அதே மாதிரியாகத்தான் லிமிடேஷன் பற்றிச் சொல்லவேண்டும். வழக்குரைஞர்கள் எல்லாம் இருக்கிறுர்கள். லா ஆஃப் லிமிடேஷன் என்று சொன்னுல், ஒருவர் எதோ குற்றம் செய்கிறுர், அல்லது தவறு நடந்து விடுகிறது, அல்லது ஒரு இரண்டு லட்ச ரூபாய் முறை

கேடாக ஆக்கி விட்டார் என்ருல், அதை ஒரு வருஷத்திற்குள்ளே சொல்லவேண்டும். குற்றம் நடந்ததிலிருந்து 12 மாதத்திற்குள் சொல்லவேண்டும்.

குற்றம் அல்லது முறைகேடு நடந்து ஒரு வருஷத்திற்குள்ளே சொல்லவேண்டுமென்ருல் எங்கேயிருக்கிறது அப்படி, எந்த ஜுரிஸ் ப்ருடன்ஸில் அப்படிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? ஒருவன் கொலை செய்கிருன் என்று சொன்ஞல், அவனை ஒரு வருஷத்திற்குள் கண்டு பிடிக்கவில்லையென்ருல் உடனே அவனை விட்டு விடவேண்டு மென்பது போல் அல்லவா இந்த 8-வது செக்ஷன் இருக்கிறது. லஞ்சத்தை ஒழிக்கப் போகிறோம், தூய்மையைப் பாதுகாக்கப் போகிறோம், புனிதத்தன்மையை பாதுகாக்கப் போகிறோம் என்று காண்பித்த அவர்கள் இதற்கு சொல்லிக் காட்டட்டும்.

திரு. என். கணபதி : லா ஆஃப் லிமிடேஷன் பற்றிச் சொன்ஞல் நம்முடைய கிரிமினல் சட்டத்தைப் பற்றி ஆராய்வ தற்கு சட்டக் கமிஷன் போட்டார்கள். அதற்குத் தலைவராக திரு. கே. வி. கே. சுந்தரம் இருந்து சென்ற ஆண்டு அதன் அறிக்கையை இந்திய அரசுக்கு சமர்ப்பித்திருக்கிருர்கள். குற்றங்களின் கால வரையறையை ஃபிக்ஸ் செய்யவேண்டு மென்று சிபாரிசு செய்திருக்கிருர்கள். மத்திய அரசு விரைவிலே லிமிடேஷன் செய்ய இருக்கிருர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : தலைவரவர்களே, லா ஆஃப் லிமிடேஷன் பற்றி இன்னெரு கருத்து இருக்கிறது. லா ஆஃப் லிமிடேஷன் என்று சொல்லி ஒரு சாராருக்கு கொடுத்து இன்னெரு சாராருக்குப் பயன்படுத்தவில்லையென்று சொன்ஞல் ஒருவருக் கொருவர் டிஃபரன்ஸ் காட்டுவதுமாதிரி இருக்கிறது. இது ஆர்டிகல் 14-ன் கீழ் அல்ட்ரா வயர்ஸ் என்று தெளிவாக சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. It is unconstitutional, it will be struct down as contravening Article 14.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சட்டத்தில் இன்னெருவருக்கு லிமிடேஷன் இல்லை என்று சொல்லப்படவில்லை.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எத்தனை ஆண்டாக இருந்தாலும், எந்தத் துறையாக இருந்தாலும், புலனாய்வு செய்து நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஒருவருக்கு லிமிடேஷன் இல்லாமல், இன்னொரு வருக்கு லிமிடேஷன் போட்டு விட்டால் அது வேறுவகையாக டிஸ்க்ரிமினேஷன் அண்டர் ஆர்டிகில் 14 என்று வந்து விடும். It may be struck down. For the information of the Lawyer Member and for the information of the Lawyer Minister. I say this.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : திரு. மதியழகன் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இதே லிமிடேஷன் ஃபார் கிரைம்ஸ் என்பது மராட்டியத்திலும், இராஜஸ்தானிலும் போட்ட சட்டங்களில் இந்தக் கொள்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Normally person action dies with the death of the person. That is the fundamental principle so far as criminal law is concerned. Personal action will die with the death of the person so far as crimes are concerned. Crimes are wrongs against society. So there can be no bar of limitation so far as crimes are concerned. Mr. Kenny has said as follows : " Crimes are wrongs whose sanction is *bona fide* and in no way remissible by private persons but remissible by Crown if remissible by Crown at all ".

So, there can be no limitation so far as crimes are concerned.

திரு. என். கணபதி : நான் இந்திய அரசாங்கத்தின் சட்டக் கமிஷன் லிமிடேஷன் செய்திருக்கிறது என்று தான் சொல்ல வந்தேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நீங்கள் சொன்னாலும் சரி மற்றவர்கள் சொன்னாலும் சரி, எனக்குத் தெரிந்த ஜுரிஸ்ப்ருடன்ஸ், There is no law of limitation for crimes **என்று** இருக்கிறது. ஒருவன் கொலை செய்கிறான் என்றால், 73-ல் கொலை செய்கிறான் என்றால், 75-க்கு மேல் அவன் மீது கொலைக் குற்றத்தின் மேல் வழக்கு தொடரக் கூடாது என்பது போல 8-வது விதி இருக்கிறது. இந்த நோக்கம் நிறைவேறுகிறதா என்பதற்காகத் தான் இதைச் சொன்னேன். ஆனல் குற்றம் சாட்டுகிறவர்களுக்கு

அபராதம் போடலாம், சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. நீதிபதி லஞ்சம் வாங்கியவன் மேல் குற்றம் இல்லை என்று சொன்னால் இல்லை என்று 18-வது விதி கூறுகிறது. இருக்கிறதென்றால், லஞ்ச ஊழல் செய்திருக்கிறார் என்றால் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது. எப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள், யார் எடுக்கப் போகிறார்கள். வழக்கு போட வேண்டுமென்றிருக்கிறது. shall be prosecuted என்று இருக்கிறது. ஆனால் பிராசிக்யூட் பண்ணுகிறாரா இல்லையா என்று அதைக் கேட்பது யார். அந்த கமிஷனர் கேட்க முடியுமா? முதலமைச்சர் லஞ்ச ஊழல் குற்றச்சாட்டு சாட்டப்பட்டார் என்று சொன்னால், அது நிரூபிக்கப்பட்டால் அவரே அவர் மீது வழக்கு போட்டுக் கொள்வாரா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். நான் ஒன்றும் சட்ட நிபுணன் அல்ல. 18-வது விதியைப் பற்றி வக்கீல்கள் எல்லாம் கொஞ்சம் பார்த்துச் சொல்வதற்குக் கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் ரொம்பவும் சாதாரணமாகச் சொன்னார்கள். நாங்கள் அவதூறு சொன்னால் யாரையும் விடுவதாக இல்லை என்றார்கள்.

அவர்களுடைய உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியது தான். அவதூறுகள், அநியாயமான பழிகள் யார் சொன்னாலும் தவறுதான். அதற்கு பொதுவாழ்வில் இருப்பவர்களுக்கு அதிகமாகப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியதுதான். அதற்காக சந்தானத்தை இணைத்துக் கொண்டார்கள். சந்தானம் கமிட்டியினர் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர்கள் மீது தவறாகச் சொன்னால் அவதூறு வழக்கைத் தொடரலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று ரொம்ப சாமர்த்தியமாக சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் படித்துக் காண்பித்தார்கள். அதே சந்தானம் கமிட்டி அதை மட்டும் சொல்லவில்லை. அதற்கு முன்னடியே ஒன்றைச் சொல்லியிருக் கிறார்கள். திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கூட ஒன்றை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

The Santhanam Committee felt that the very fact that such an impression had come to be created in the Public mind demanded prompt action to improve the image of the public mind.
என்று சொல்லிவிட்டு இன்னொன்றையும் அவர்கள் கூறியிருக்

கிறார்கள். இதை எல்லாம் ரொம்பத் திறமையாக நம்முடைய சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் மறைத்து விட்டார்கள் என்று சொல்ல மாட்டேன், அவர்களுடைய வழக்கப்படி சொன்னார்கள்.

அதற்கு முன்னாலே என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்

The Committee suggested that whenever ten Members of Parliament or legislature made written complaint against any incumbent of ministerial office and forwarded it to the Prime Minister or concerned Chief Minister through Presiding Officer of Parliament or Legislature, the allegation should be immediately referred to a Committee for investigation என்று சொல்லிவிட்டு இன்னொன்றையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டுவகையாக அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

The Prime Minister or Chief Minister should be free to refer the matter to Enquiry Committee. The Ministers concerned should take action to sue the complainants for libel. In cases where the Ministers are unwilling to take legal action, the Prime Minister or Chief Minister of State, as the case may be, should take it as proof of guilt and keep them out of office என்று கூறியிருக் கிறார்கள். சந்தானம் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டிலிருந்துதான் நான் படிக்கிறேன்.

அமைச்சர்கள் மீது தவறு சொன்னால் வழக்குப் போடலாம் என்று இருப்பதைப் பற்றி மட்டும் சொன்னார்கள். அமைச்சர் மீது இப்படிப் புகார் வந்தால் விசாரணைக்கு அனுப்ப வேண்டு மென்று சொன்னதைச் சொல்லவில்லை. அவருக்கு வேண்டியதை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு வாதிக்கின்ற முறையில் வாதித்து விட்டார்கள்.

ஆனால் இங்கு இருக்கிற விவகாரம் என்ன? கோபம், கொந்தளிப்பு எல்லாம் இருந்தது. நான் மிகுந்த, ஆழ்ந்த கவலையுடன் இந்த மசோதாவை அணுகுகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவின் மூலமாக 'சூழ்நிலை, சூழ்நிலை' என்று சொன்னார்கள். மராட்டிய மாநிலத்திலே இருக்கிறது, ராஜஸ்தான் மாநிலத்திலே இருக்கிறது என்றெல்லாம்

சொன்னார்கள். மாராட்டிய மாநிலத்திலும், ராஜஸ்தான் மாநிலத்திலும், இந்தமாதிரி நிலைமை வந்ததா? சூழ்நிலை சூழ்நிலை என்றார்கள்.

இங்கு ஒரு நிலை வந்துவிட்டது. அதற்குப் பிறகு ஒவ்வொரு கட்டமாக மாறுகிறீர்கள். நான் குறையாகக் கூடச் சொல்ல வில்லை. அந்த நிலை இருக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்படவில்லை. இந்த நாட்டில் பொறுப்பு வாய்ந்த எதிர்க்கட்சிகள், பொன்னப்ப நாடாரில் ஆரம்பித்து,—சில பேரை நடுவில் விட்டு விடுவோம்,— எல்லாக்கட்சிகளும் இந்த அமைச்சரவை மீது குற்றம் சாட்டுகிறார் கள். அவை எல்லாம் சரியானதுதான் என்று கூட ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அவை இல்லாமல் இருக்குமானால் என்னைப் போல் மகிழ்பவன் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள் என்பது முதலமைச்சருக்குத் தெரியும்.

சரியாகவோ, தவறாகவோ குற்றச்சாட்டுகள் சாட்டப்பட்டு விட்டன. பொறுப்பானவர்கள், அரசியல் வாழ்வில் இருக்கக் கூடிய தலைவர்கள் குற்றச்சாட்டுகளைச் சாட்டியிருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சித் தலைவர் திரு. எம்.ஜி.ஆர் அவர்களும், கம்யூனிஸ்டு கட்சித் தலைவர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்களும் மட்டுந்தான் குற்றச்சாட்டுக்கள் சாட்டினார்களா? எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும், ஸ்தாபனக் காங்கிரஸ் கட்சி, இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி, சுதந்திராக் கட்சி எல்லோரும் சேர்ந்துதான் குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறியிருக்கி றார்கள். விசாரணைக் குழு நியமியுங்கள் என்று சொன்னால் அது "பாக்ட் பைண்டிங் கமிட்டி" தான் என்று மாதவன் அவர்கள் அழகாகச் சொன்னார்கள். உங்களை ஜெயிலில் போடப் போவதில்லை, வீட்டுக்கு அனுப்பப் போவதில்லை, அபராதத் தொகை போடப் போவதில்லை. ஒருசில விவரங்கள், அதற்கு ஒரு கமிஷன். கிளைவ் ஹாஸ்டல் சம்பவத்திற்கு கமிஷன் போடவில்லையா? பாளையங் கோட்டை சம்பவத்திற்குப் போடவில்லையா? அந்தமாதிரி கமிஷன் போடவேண்டுமென்று சொன்னதற்கு நீங்கள் எப்படிப் பட்ட கட்டங்களை எல்லாம் எடுத்தீர்கள்? மடியில் கனம் இல்லை என்றால் வழியில் என்ன பயம்? இதை விட ஒரு நல்ல வாய்ப்பு முதலமைச்சருக்கு வருமா? இது பாக்ட் பைண்டிங் கமிட்டிதான்.

அதைப் பற்றி முதலில் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. பிறகு இவர்கள் யார் எங்கள் மீது விசாரணைக் கமிஷன் போடுவதற்கு? மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா?

குற்றவாளிக் கூண்டில் இருக்கிறோம் என்றால் குற்றவாளி அல்ல என்று நிரூபிக்க வேண்டியது நான் கடமையே தவிர, அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா என்று கேட்பதெல்லாம் வேறு கேள்வி. அதிகாரம் இருக்கலாம், இல்லாமல் இருக்கலாம். திரு. தங்கமணி அவர்கள் இருக்கிறது என்று வாதாடுகிறார்கள். மத்திய சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லாமல் இருந்தால் ரொம்ப சந்தோஷம் உங்களுக்கே அந்த அதிகாரம் இருக்கட்டும், நீங்களே கூட கமிஷன் போட்டிருக்கலாம். செய்ய வேண்டிய கடமையை விட்டு விட்டு இங்கிலாந்து நாட்டு ராஜாக்கள் உள்நாட்டில் குழப்பம் ஏற்பட்டு விட்டால் மகுடத்திற்கு ஆபத்து வந்துவிடுமோ என்று பயந்து பிரஞ்சு நாட்டின் மீது படையெடுக்கிறோம், பாசறைக்கு வாருங்கள், கொடி மரத்தில் போர்க் கொடியை ஏற்றுங்கள் என்று அழைப்பது போல் இந்த அரசு நடக்கிறது.

நாட்டு மக்களுக்குச் சமாதானம் சொல்லாமல் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். டெல்லிப் பட்டணத்திற்குச் சென்று குற்றச் சாட்டுக்களைக் கொடுத்த திரு. எம்.ஜி. ராமச்சந்திரன் சட்டம் தெரியாதவர். அன்றைக்கே மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொன்னீர்களா? நெடுநாட்கள் கழித்து இவர்களுக்கு எங்கே அதிகாரம் இருக்கிறது, எப்படி இவர்கள் "கமிஷன் போட முடியும்?" என்று கேட்டார்கள். இவர்களுக்கு எங்கே அதிகாரம் இருக்கிறது என்று கேட்டவர்கள், கடைசியில் கீழ்பாக்கத்திற்கு பதில் அனுப்புகிறார்கள். "மத்திய அரசுக்கு அதிகாரம் கிடையாது, மாநில அரசு மத்திய அரசு உறவு வேறு, இந்த விவகாரத்தில் நாங்கள் பதில் அனுப்ப மாட்டோம்" என்ற தாக்கீதையல்லவா முதலமைச்சர் அவர்கள் அனுப்பியிருக்க வேண்டும்.

இது ஒரு கட்டம். அடுத்த கட்டம்—பாருங்கள், பாருங்கள்—ஏழு ஆண்டுகள் தண்டனை— முதலமைச்சராக இருந்தாலும், அமைச்சர்களாக இருந்தாலும் யாராக இருந்தாலும் விட மாட்டோம் என்று வாய்ப்பூட்டுப் போடுவதற்காக, சுதந்திரத்தை அழிப்ப

1973 எப்ரல் 5] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

தற்காக இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். லஞ்சத்தை ஒழிக்க வகை செய்வதாகவே இருக்கிறது, இது? அதனுடைய மூன்றுவது கட்டமாகத்தான் இப்படி ஒரு மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறுர்கள். இந்த மசோதாவின் நோக்கத்தை நான் சொல்ல வேண்டுமென்றல்—நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறுர்களே, அவர்கள் ரொம்பப் பெரிய நிபுணர் என்று ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன்—உங்களுடைய அனுமதியோடு இங்கிலாந்து நாட்டுப் பிரதமர் எட்வர்டு ஹீத் அவர்கள் நம்முடைய முதலமைச்சர் கொள்கையைப் பற்றி ரொம்ப அழகாகச் சொல்லியிருப்பதை என்னுடைய மொழியிலே சொல்லுவதை விட—என் மீதுதான் கோபம்—யாராவது நான்கு பெரிய மனிதர்கள் வார்த்தையில் சொன்னல் பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். நான் வைத்திருப்பது கன்சர்வேட்டிவ் கட்சித் தேர்தல் அறிக்கை. நான் லண்டன் நகரத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது அவர்களுடைய அலுவலகத்தில் கொடுத்தார்கள். அந்த அறிக்கையில் பிரதமர் முதல் பக்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறுர். இந்த அரசாங்கம் அதை அப்படியே எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

During the last six years we have suffered not only from bad policies, but from a cheap and trivial style of Government. Decisions have been dictated simply by the desire to catch tomorrow 's headlines. The short-term gain has counted for everything; the long-term objective has gone out of the window. Every device has been used to gain immediate publicity and Government by gimmick has become the order of the day. Decisions lightly entered into have been as lightly abandoned.

What is more, its decision should be aimed at the long-term. The easy answer and the quick trick may pay immediate dividends in terms of publicity, but in the end it is the national interest which suffers. We have seen that too often in the recent past என்று எட்வர்டு ஹீத் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறுர்கள். இதே நிலேதான் இங்கும். பத்திரிகைகளில் நாளைக்கு எப்படி தலைப்பு போட வேண்டும் என்ற முறையில் விளம்பரச் சாவடியாகத்தான் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துகிறுர்களே தவிர, நாலரைக் கோடித் தமிழ் மக்களுக்கு என்ன பதில்

சொல்லுகிறார்கள் என்று கவனித்தால் அந்த நோக்கத்திதான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

இந்த மசோதாவின் மூலம் பெரிய அடக்குமுறைச் சட்டத்தை, கறுப்புச் சட்டத்தை இங்கு ஏவுகிறீர்கள். 177 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதால் இதைச் சட்டமாக்கிவிடலாம். ஆனால் நான் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன், ரௌலட் ஆக்டில் தொடங்கியதுதான் ஜாலியன்வாலாபாக் படுகொலை. பஞ்சாபில் மிகப் பயங்கரமான ரத்தத் தடாகத்தை அது சிருஷ்டித்தது. (சிரிப்பு). சிரிக்கிறார்கள். இப்படித்தான் டயர் சிரித்துக் கொண்டிருந்தான். இப்படித்தான் ஜார் மன்னர்கள் சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்படித்தான் ப்ரெஞ்ச் நாட்டு பூபதிகள் சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் மூன்று ஆண்டுகள் தண்டனை அல்லது அவர்கள் சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்துவிடலாம். எந்த நியாய உணர்வு கொண்டவர்கள் மத்தியிலும் இது வருவதில்லை. துணிந்தவர்கள், தைரியமானவர்கள் மனித குலத்தில் இருப்பதால் சொல்கிறேன், இந்தச் சட்டம் சட்ட ஏட்டிலிருந்து தூக்கி எறியப் படும் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன், இந்தச் சட்டத்தினால் உங்கள் அரசுக்கு பெரிய அபகீர்த்தி என்று சொல்லமாட்டேன், இது இந்த அரசுக்கு கல்லறையாக அமைய இருக்கிறது என்று தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்வேன். (சிரிப்பு.)

நீங்கள் சிரிக்கலாம். இன்னும் பலமாகச் சிரியுங்கள். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் காப்பாற்றலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். மாநில உரிமைகள் பற்றியெல்லாம் பேசுகிறார்கள். இவர்களுக்கு நாங்கள் குறைந்தவர்கள் அல்ல. ஆனால் லஞ்சம் செய்கிறவர்கள், ஊழல் காரர்களை, முறைகேடானவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் செய்யப் படுகிற இந்த முயற்சிகள் மூலம் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், அவர்கள் தூக்கி எறியப்படுவார்கள் என்பது கூட அல்ல; இதே சட்டத்தை இதே மன்றம் மாற்றப்போகிறது. இதே சட்டத்தை மக்கள் பிரதிநிதிகள் மாற்றப் போகிறார்கள்.

1973 ஏப்ரல் 5] *[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]*

இதன் மூலம் ஒரு முகமூடி போடலாம், ஒரு அபயாலயத்தை சிருஷ்டிக்கலாம் என்று கருதுவது, நாலரைக் கோடி மக்கள் அதற்குத் தயாராகயில்லை என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லி இந்த மசோதாவை வாபஸ் பெற வேண்டும்; இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் ஏற்கெனவே இழந்துவிட்ட செல்வாக்கை இன்னும் மேலும் இழந்துவிடும் நிலைமைக்கு ஆளாகக் கூடாது என்று தெளிவாகத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : How long are we going to sit? So that, I can adjust myself.

MR. DEPUTY SPEAKER : Normally, the hon. Member, Thiru R. Ponnappa Nadar is very concise in his speech.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I oppose the Bill. Not only I oppose this Bill, but I would like to characterise this Bill as "black piece of legislation". I feel that it should not find a place in the Statutes of Tamil Nadu, because it is a retrograde step and also a retrograde legislation. Why I call this legislation as retrograde legislation is this. I would like to give the points in seriatim. The first point is this. This legislation is something like a unwanted baby. In this legislation, sufficient safeguards have not been given for those who want to bring the offenders to book.

So far as this Bill is concerned, there is no necessity for this at all. I would say that it contravenes Article 254 of the Constitution. There are laws already made by the Indian Parliament as well as by the Central Government which govern all the States. There is inconsistency between the present law and the laws that are prevailing in the Centre.

So far as this legislation is concerned, it is inconsistent. It is because there is already the Penal Code and Criminal Law. There is also the Commission of Inquiry Act 1952.

All these laws give us enormous powers to deal with the cases of corruption. Now a question will arise as to whether it could be used against a Minister. That question we have to consider. Again I would say that it is contrary to Article 254 of the Constitution of India. In this connection, I may kindly be permitted to refer to Article 254 of the Constitution. Article 254 of the Constitution reads as follows :—

" If any provision of a law made by the Legislature of a State is repugnant to any provision of a law made by Parliament which Parliament is competent to enact, or to any provision of any existing law with respect to one of the matters enumerated in the Concurrent List, then, subject to the provisions of clause (2), the law made by Parliament, whether passed before or after the law made by the Legislature of such State, or, as the case may be, the existing law, shall prevail and the law made by the Legislature of the State shall, to the extent of the repugnancy, be void. "

It may be contented that this Act would be referred to the President for his consent. Sir, I am also fully aware of it. It has been argued by the Hon. Minister for Law that similar legislation was brought forward by the Maharashtra and Rajasthan States.

The Bill is now a subject matter for discussion and it abundantly draws many of the provisions in the Bill for criticism and discussion. I contend that there is repugnancy and so much so it is void. This is the point which I want to make. Then I would like to refer to Section 29 of the Bill. This is the next point which I am canvassing before this House. Section 29 of the Bill is as follows :—

" 29. Act to override other laws, etc.—The provisions of this Act shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in any other law for the time being in force or any custom usage or contract or decree or order of a court or other authority. "

So, this is a special provision to override all general laws. The point before the House is whether it would override the general law and Article 254 of the Constitution. In my opinion, I would say that it will not override the general laws and Article 254 of the Constitution. So far as dealing with the corruption case is concerned, there is the Corruption Act of 1947. In that Act, corruption has been defined and publicmen can also be brought within the ambit of that enactment by bringing suitable amendment. The next point is this. The Central Government is fully competent to enquire into any Minister, be he the Chief Minister or any other Minister.

It was argued by my hon. friend Thiru K.T.K. Thanagmani, with reference to Supreme Court Judgment 122 of 1967, that such an enquiry cannot be embarked upon by the existing law. Sir, there has been some confusion raised in the House with regard to this judgment. In this case, a Commission was set up to enquire into the allegations made against the Chief Minister of Jammu and Kashmir State. It was held by the High Court that no such enquiry could be embarked upon and the matter was referred to the Supreme Court. With your permission, I may read the decisions of the Supreme Court :—

"A Commission of Inquiry under Section 3 of the J. and K. Commission of Inquiry Act can be set up at the instance of the Government to inquire into the acts of a Minister of J. and K. State."

"Thus such a Commission can be set up at the instance of the Government and it cannot be contended that such a Commission to inquire into acts of Minister can be set up only at the instance of the Legislature and not by an order of the Government."

It was contended that the Government has no power to enquire into the charges. It can only be done by a Resolution of the Legislature, because the Ministers are responsible to the Legislature. The Chief Minister is also responsible as any other Ministers to the Legislature. Here I would like to point out that our constitutional propisions are not akin to the provisions

of the Constitution of England. But the Ministerial responsibility is the same. The Parliamentary practice of England has been adopted here and according to that practice the Parliament is supreme. The Parliament has got powers to make laws. While referring to the powers of the Parliament, it has been stated that the Parliament has got powers to make 'man' a 'woman'. Such wide powers have been conferred on the Parliament. Thus, the Parliament is the highest Court of Justice.

Such a concept is not prevalent so far as the State Legislature is concerned. So far as our State Legislature is concerned, we are governed by the Constitution and the Constitution is supreme. It cannot be contended and it cannot be controverted that the Constitution is not supreme. Bearing these aspects in mind, I think the Central Government have clothed themselves with power and authority under the Commissions of Inquiry Act (Central Act) to enquire into the conduct of the Ministers whether it be a case of mal-administration or corruption or any other charge which may be levelled against them.

So, I would once again say that this is certainly a matter of public importance and the lapses on the part of Ministers should be exposed. It was contended that there should be a public agitation as in the case of Jammu and Kashmir case but here there is a public agitation. The Parties who gave memorandum are agreed that there should be a Commission of Inquiry. Every Opposition Party, nay, the whole of Tamil Nadu, are looking forward for the day when the Central Government may institute an inquiry against the State Government.

Now the State Government are being protected by the Central Government and that is the charge which I am making. The Central Government are in receipt of the memorandum that has been submitted by the Opposition Members who levelled charges and this Government were pleased to submit their replies and after that there has been a rejoinder and a reply has been made. That file is slumbering in the chamber of Mrs. Gandhi, mother of socialist society. Sir, does it speak well of the Central Government

and that is the charge I am levelling. Why they are hesitant? Because they are fully aware that they would have to institute enquiries against their own Ministers also.

In Haryana what has happened? There has been a charge levelled against the Chief Minister of Haryana not by one Member but by several Members of Parliament. More than 140 Members of Parliament levelled charges against him. What has happened? The Central Government are shy or chary to hold enquiry against him. They had only appointed a Sub-Committee consisting of the Central Ministers to go into the matters. What did they do? They scrutinised it and stated that there was no *prima facie* case. If that be the case so far as Haryana is concerned, what is wrong in saying we will also constitute a sub-committee to go into the charges and we will move only when there is a *prima facie* case in regard to the charges which have been levelled against the present Ministry. Such a procedure has not been followed by the Central Government and I am sure that they are playing Dr. Jekyl and Mr. Hyde and they are playing that trick.

The next point is with regard to our legislation. So far as the Rajasthan and Maharashtra legislations are concerned, in the matter of the appointment of Commissioner and the Additional Commissioner, the Leader of the Opposition or other Opposition Members would be consulted but why such a procedure has not been adopted here. That is a point which I want to bring to the notice of the Government. The Hon. Minister for Law may say that I could have suggested such an amendment if I had participated in the deliberations of the Select Committee. My point is that such a procedure could have been followed here if this Government are very serious about it. But I think that they are not serious and so I charge this Government of being partial so far as this legislation is concerned.

The next point which I want to elaborate is with regard to the definition of 'complaint'. In the Criminal Procedure Code, 'complaint' has been defined. So far as this legislation is concerned,

it has not been defined. In the Criminal Procedure Code, the term 'complaint' has been defined as follows:—

"Complaint" means the allegation made orally or in writing to a Magistrate, with a view to his taking action under this Code, that some person, whether known or unknown, has committed an offence, but it does not include the report of a police officer."

The report of the police officer has been excluded in the definition of 'complaint' so far as the Criminal Procedure Code is concerned. So far as the present legislation is concerned, that has not been clearly stated. That is the point which I want to bring to the notice of the Government. A complaint in a criminal case is what a plaint is in a civil case and this aspect of the matter has to be looked into.

As regards the definition of 'public man', it has been whittled down. Many important persons have been left out and they are given a go-by by the Select Committee.

Regarding false or frivolous or vexatious allegations mentioned in the Bill, the provision contained in section 250 of the Criminal Procedure Code should be adapted here. Also in this Bill imprisonment is made mandatory and a maximum punishment of three years has been prescribed in this Bill.

But in section 250 (2A) of the Criminal Procedure Code, if compensation is not paid, a person can be imprisoned for only 20 days. Such a provision should find a place in this Bill.

Next I want to refer to clause 19 of the Bill. This clause refers to the Criminal Law (Amendment) Act, 1952. It says—

'In section 5 of the Criminal Law (Amendment) Act, 1952 (Central Act 46 of 1952) in clause (*a*) of sub-section (1), the expression "or under section 15 of the Tamil Nadu Public Men (Criminal Misconduct) Act, 1973" shall be added at the end.'

Sir, is this reference necessary? That is the question I am posing. When there is a Central Act, there is no necessity for such a provision in this Bill.

Then, damages by way of compensation could not be made. So far as damages are concerned, it is a civil right and it cannot be given any such penalty.

Then, Sir, there are other provisions of the Constitution which this Bill offends. For instance, under Article 20 of the Constitution, two punishments could not be given. Here there is a civil liability as well as a criminal liability. We cannot have two punishments for the same offence.

So far as imprisonment is concerned, an imprisonment of seven years is not necessary. In sections 161, 162, 164 and 165 of the Indian Penal Code, only a maximum punishment of three years is contemplated. In section 163 of the Indian Penal Code it is only one year. Why should there be any departure from that accepted practice is the question.

Sir, another point which I want to refer is with regard to limitation. So far as crimes are concerned, there can be no question of limitation and if it is a personal action, it will die with the actual person. So I think there need not be any period of limitation because it is not possible to deduct cases of lapses within 12 months.

Another point which I want to stress is this. There may be cases of previous Ministers who might have been sent out on some corruption charges. They can also be enquired into so that public life can be made more clean. That is why I say there is no necessity to have a limitation. This limitation of 12 months should be taken away. This is a penal law. It is crime against society. So limitation will have to be taken away. Thiru Ganapathy was saying that Law Commission has recommended certain limitation period. At present as the law stands in Anglo-American jurisprudence, which we are following, there is no question of limitation for criminal cases. We are also following the very same principles and so there should be no limitation on criminal things.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, முன்னாள் அமைச்சர்களுக்கும் இதில் விதிகள் வைத்திருக்கிறோம். அமைச்சர் வெளியேறியதற்குப் பிறகு 6 மாதத்திற்குள் என்று வைத்திருக்கிறோம். அதை எக்ஸ்டண்ட் பண்ணவேண்டுமென்றால் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

கிரிமினல் அஃபென்ஸ்களுக்கு லிமிடேஷன்கள் வைக்கக் கூடாது என்று எந்தச் சட்டத்திலும் சொல்லவில்லை. 198-பி ஆக்டில், ஸ்பெஷல் அஃபென்சாக இருந்தால் லிமிடேஷன்கள் உண்டு. சென்டிரல் லோக்பால் பில்லில் மத்திய சர்க்கார் சிபாரிசின் படி லிமிடேஷன் இருக்கிறது. மகாராட்டிரா, இராஜஸ்தான் சட்டங்களிலும் இது இருக்கின்றது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: That is not binding so far as our legislature is concerned because we say we support Rajasthan or Maharashtra. Why should we beg from them? We can have our own traditions. We need not be guided by them. The learned Law Minister has been pointing out there are certain limitations. In Police standing orders, there is period of limitation. These are small things. So far as major crimes are concerned, I think there would be no point in imposing period of limitation. In the Central Parliament there has been heated discussions about Maintenance of Internal Security Act. The learned Members were remarking that the legislation was a 'black law'. You need not be bothered and frightened if the Opposition were to liken this as equivalent to Rowlatt Act and say that this is black piece of legislation. You may feel proud of this but people of Tamil Nadu will have to render judgment against you. I think judgment by the people against you will come very soon. That is the view I am just expressing.

This is a black law and it is a retrogade step. It will become an instrument of tyranny and oppression at the hands of the Ruling Party. It is worse than the law of detention. The next point which I am saying is that this Bill is redundant in view of the Central Act and this will be used by the Government to wreak vengeance on politicians. So I once again emphatically reiterate that this is a black piece of legislation. It has to be taken

away and even now, it is not too late and Government may withdraw it. Already legislation is there, the Central Act, and this Bill is redundant. I once again say that is an unwanted legislation. There are so many legal lacunae which are inconsistent with the Central Act. I once again appeal to the House and to all Members that this piece of legislation may be withdrawn. With these words I conclude.

(மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதிலுரை அளிக்க எழுந்தார்.)

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Before the Hon. Chief Minister replies, I may be permitted to say that we are not prepared to participate in the other deliberations of this Bill. I once again say that this is a Black Bill, which would impair the name of this Government and if this Government is going to pass this Black Bill, with its brute majority it would be their and. We strongly protest and condemn this Bill. As mark of protest we stage a walk-out.

(அமைப்புக் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

THIRU K. A. MATHIALAGAN: I want to ask one thing of the Hon. Chief Minister. Is he going to withdraw it?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: என்னுடைய பதிலின் முடிவில் தெரியும், வாபஸ் வாங்குகிறோமா, நீடிக்கிறோமா என்பது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்பது இங்கே எங்களால் தெளிவாகப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்வதாலோ, நீடிப்பதாலோ எங்களுக்கு ஏது மில்லை. இந்த மசோதா தவறானது, ஆட்சேபகரமானது என்று கூறி இந்த அவையிலிருந்து வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

(அண்ணா தி.மு.க., இந்தியக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி, சுதந்திரா, ஆளுங் காங்கிரஸ் ஆகிய கட்சியினர் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இவர்கள் இந்தச் சட்டத்திற்கு மாத்திரம் பயப்படவில்லை. இவர்களுடைய பேச்சுக்கு என்னுடைய விளக்கங்களைக் கேட்பதற்குக்கூட பயந்து கொண்டு (கை தட்டல்) ஓட்டமாய் ஓடுகிறார்களே என்று பார்க்கிற போது நான் உள்ளபடியே வருந்துகிறேன். கவலைப்படுகிறேன்.

மாற்றுக் கருத்துக்களைச் சந்திக்க, எதிர்க்கட்சியிலுள்ளவர்கள் இவ்வளவு அஞ்சுபவர்களாக இருப்பார்கள் என்று நான் கொஞ்சமும் எண்ணவில்லை.

பொதுப்பணியாற்றுவோர் குற்ற நடத்தை சட்டத்தை வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். வாபஸ் பெற வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு, அதிலே பிரிவு, பிரிவாக எடுத்து இங்கே வாதங்கள் எல்லாம் நடத்தினார்கள். கல்யாணமே வேண்டாமென்று சொன்னவன், பெண் எப்படி இருக்க வேண்டும், மூன்றடி உயரமா, நான்கடி உயரமா; மூக்கும் முழியுமாக எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றெல்லாம் வர்ணித்துக் கொண்டிருந்ததைப்போல எதிர்க் கட்சியினுடைய தலைவர்கள் சிலபேர் இந்தச் சட்டமே தேவையில்லை, இந்தச் சட்டம் வந்தால் ஊருக்கு ஆபத்து, நாட்டுக்கு ஆபத்து, தங்களுக்கு முதலில் ஆபத்து என்கிற அந்தப் பயத்தின் காரணமாக இந்தச் சட்டத்தை வேண்டாம், வேண்டாம், திரும்பப் பெற வேண்டுமென்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நாம் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததின் நோக்கம் இருக்கிற எந்தச் சட்டத்தையும் நீக்கி வைத்துவிட்டு, இந்தச் சட்டத்தை மாத்திரம்தான் அந்தச் சட்டங்களுக்கெல்லாம் பதிலாக நாம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதல்ல.

இப்போது இருக்கிற சட்டங்களும் இருக்கும், இந்தச் சட்டமும் புதிதாக வரும். இந்தச் சட்டத்தை யார் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கருதுகிறார்களோ, அப்படி விரும்புகிறவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். தேவையில்லை என்று கருதுகிறவர்கள் விட்டுவிடலாம் என்ற அளவில்தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களை அறிந்திட நாடினோம்.

இதற்கு ஏதோ பின்னணி இருக்கிறது, தமிழ் நாட்டில் உள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின்மீது களேபாமாகக் குற்றஞ்

சாட்டி விட்டோம். அதைத் தாக்குப் பிடிக்க முடியாமல் இவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்று திரு. தங்கமணியும், திரு. பொன்னப்ப நாடாரும், நண்பர் மதியழகனும், டாக்டர் ஹாண்டேயும், மற்றவர்களும் இங்கே பேசினார்கள். அது எனக்கு வியப்பாக இருந்தது.

இவர்கள் கொண்டுபோய் டெல்லியிலே கொடுத்த குற்றச் சாட்டுகளில் எந்த ஆதாரத்தைச் சொன்னார்கள்? இவர்கள் குற்றச்சாட்டுகளைப் பற்றி அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொல்ல வகையில்லாமல், வழி இல்லாமல், வாக்கியத்திற்கு வாக்கியம், இப்படி நம்பப்படுகிறது, இப்படிச் சொல்லப்படுகிறது, இதுபோலத் தெரிகிறது, இப்படிப் பத்திரிகையிலே வந்தது, யாரோ ஒருவன் துண்டு நோட்டீஸ் போட்டிருக்கிறான் என்று இந்த வகையிலே தான் டெல்லியிலே கொண்டுபோய் தங்களுடைய குற்றச் சாட்டுக்களை இவர்கள் அளித்தார்கள். ஏதோ இந்த அரசாங்கத்திலே இருக்கிற அமைச்சர்களுடைய நிலை என்ன, தகுதி என்ன, லஞ்ச லாவண்யத்திலே ஈடுபட்டவர்கள் என்றெல்லாம் பேசினார்கள். அதிலும் நண்பர் மதியழகன் அவர்கள் லஞ்சம் பற்றி இங்கே பேசியது மிகவும் உருக்கமாக இருந்தது. (கரவொலி). அவர், லஞ்ச லாவண்யத்தினால் பல ஆட்சிகள் கவிழ்ந்து விட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார். ஆட்சிகள் கவிழ்ந்ததோ இல்லையோ, தனிப்பட்ட மனிதர்கள் சிலர் கவிழ்ந்து போயிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நாடே அறியும். தெளிவாக உணரும். (பலத்த கைத்தட்டல்).

நீங்கள் குற்றவாளிகள் அல்லவா என்று எங்கள்மீது குற்றஞ் சாட்டுகிறார்கள். எங்கள்மீது சாட்டப்பட்ட குற்றச்சாட்டு களுக்கு நாங்கள் அளித்திருக்கிற விளக்கங்கள் என்னென்ன? நாங்கள் குற்றவாளிகளா என்று மதிப்பிற்குரிய மாமன்றத்திலே இருக்கிற சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்களே, நீங்களே சொல்லுங்கள் என்பதற்கேற்ப, எந்த ஒரு மாநிலத்திலும் யாரும் இதுவரை கடைப்பிடிக்காத ஒரு முறையைக் கடைப்பிடித்து, சாட்டப் பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் அத்தனைக்கும் விளக்கமாகப் பதில் அளித்தது இந்த ஒரே ஒரு மாமன்றத்தில் தான் என்பதை நாடு நன்கு உணரும். அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பகிரங்கமாகப் பதிலளித்த அரசு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான்.

நண்பர் மதியழகன் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ஏதோ காரியங்களை எல்லாம் பத்திரிகைகளிலே விளம்பரப்படுத்திக் கொள்வதற்காக எல்லாவற்றையும் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று இங்கிலாந்து நாட்டின் பிரதமர் சொன்னதாகவும், மேலும் அவர் மறுநாள் பத்திரிகையிலே வருவதற்காக இன்றைக்குக் காரியங்களைச் சில ஆட்சியாளர்கள் செய்கிறார்கள் என்றும் கூறியிருப்பதாக இங்கே படித்துக் காட்டினார். இங்கிலாந்து நாட்டுப் பிரதமர் சொன்னதும், பத்திரிகையிலே வந்து, அது புத்தகத்திலே வந்துதான் அதை இங்கே படித்துக் காட்டினார் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

இந்த ஆட்சி, கடந்த 40 நாட்களாக இந்த மாமன்றத்திலே நிறைவேற்றியிருக்கிற சட்டங்கள், ஏழை எளிய மக்களைத் தொடுவதற்காகச் செய்யப்பட்டிருக்கிற சாதனைகள் எத்தனை என்பதை நாட்டு மக்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

குற்றஞ்சாட்டுகிற நேரத்தில், ஒரு ஆட்சியின்மீது களங்கம் சுமத்துகிற நேரத்தில், அந்தக் குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலை எடுத்து வைத்து விளக்கங்களைத் தொகுத்து, அதை இந்த மாமன்றத்திலே வைத்து விட்ட பிறகு, இதிலே இன்னின்ன தவறு என்று எடுத்துச் சொல்லி, அதிலே வெற்றி பெறுகின்ற அளவுக்கு ஆதாரத்தை எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் யாராவது இங்கே புள்ளி விவரங்களோடு எடுத்து வைக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றிருந்தார்களா என்றால் இல்லை. டெல்லிக்கு இதைக் கொண்டுபோன கதாநாயகர் இருக்கிறாரே, அவர் இந்த அவையின் பக்கமே திரும்பிப் பார்க்கவில்லை, அவ்வளவு வீராதி வீரர் அவர்! இங்கே வந்து, இன்னின்ன குற்றச்சாட்டுக்களைக் கொண்டுபோய் டெல்லியிலே கொடுத்திருக்கிறேன்; கருணாநிதியே, அதற்கு உன்னுடைய பதில் என்ன? நெடுஞ்செழியனே, உன்னுடைய பதில் என்ன? அமைச்சர்களே, உங்களுடைய பதில் என்ன என்று சுட்டிக்காட்டிக் கேட்டிருப்பாரானால்—அதற்கு நாம் தருகிற விளக்கங்களில் சமாதானம் இல்லை: இன்னின்ன காரணங்களால் சரியில்லை, ஆகவே நீ குற்றவாளி என்று சொல்லியிருந்தால் அவரை நாம் வீரர் என்று பாராட்டியிருக்கலாம். ஆனால் இந்த அவைக்கு வருவதையே தவிர்த்துக்கொண்டு, வந்தால் "இவர்கள்மீது நாம் வீண் அபவாதத்தைச் சுமத்தி குற்றஞ்சாட்டினோமே, அதற்கு மாறாக நம்மீது உள்ள உண்மையான குற்றச்

சாட்டுக்களை எல்லாம் எங்கே வெளிப்படுத்தி விடுவார்களோ" என்ற பயத்தில் அவர் இங்கே வருவதே இல்லை. நான் இப்போதும் சொல்கிறேன். உள்ளபடியே திறன் இருந்தால் நாம் சாட்டுகிற குற்றச்சாட்டுக்களைச் சந்திக்கிற நேர்மையான உள்ளம் இருந்தால் இந்த அவைக்கு வந்து நாம் அவர்மீது சாட்டுகிற குற்றச்சாட்டுக்களுக்குப் பதில் அளிக்க வேண்டும். "நீ குற்றஞ் செய்யவில்லையா" என்று கேட்டால், நாங்கள் குற்றவாளிகள் அல்ல; எங்கள்மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கிற குற்றச்சாட்டுகள் ஆதாரமற்றவை, அதிலே எள்ளவும் உண்மை கிடையாது என்று எழுத்துக்கு எழுத்து பதில் அளித்து விட்ட பின்னால்தான் இந்தக் கேள்விகளை நாங்கள் கேட்கிறோம். நீங்கள் செய்யவில்லையா? நாங்களும் செய்கிறோம் என்பதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை.

பொது வாழ்க்கையில் இருப்பவர்கள்மீது கண்டபடி எதுவும் பேசிவிடக்கூடாது. இந்த அவையிலே ஒரு காலத்தில் அமைச்சராக இருந்த ஒருவர் சொன்னார்: 'பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக எவ்வளவு கேவலமான முறையில் எங்களை நடத்துகிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்; முதலமைச்சர் சொன்ன மாதிரி, இந்தமாதிரி சாடுகள், புரட்டல்கள் எல்லாம் பொது வாழ்வில் இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம், எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம் என்று கண்ணியக் குறைவான முறையில் சொல்லக் கூடாது' என்று பேசிய அந்த அமைச்சர் யார் தெரியுமா? இவ்வளவு நேரம் இங்கே ஆர்த்தெழுந்து, அர்ச்சனைகள் செய்தாரே--போர் முழக்கம் செய்தாரே. அதே நண்பர் மதியழகன்தான்! இதே மன்றத்தில் அவர்மீது திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டை எடுத்து வைத்தபோது, அவரேதான் இந்தப் பதிலை திரு. கருத்திருமன் அவர்களுக்கு அளித்திருக்கிறார் என்பதை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

குற்றஞ்சாட்டுபவர்கள் ஒருமுறை தங்களைத் திரும்பிப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். நாங்கள் யார் என்பதை, எங்களுடைய கைகள் கறைபடாத கரங்கள் என்பதை நாங்கள் தந்திருக்கிற பதிலுரைமூலம் நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறோம். அதே நேரத்

தில் குற்றஞ்சாட்டியவர்களின் தகுதி என்ன? அவர்கள் எப்படிப் பட்டவர்கள் என்பதைக் காட்ட, குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலி லிருந்தே ஒரு சுவையான அம்சத்தை இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்.

உறுப்பினர்களுக்கு இது மிகமிகத் தேவையான அம்சம். தேவைப்படுகிற நேரத்தில் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய அம்சம். குற்றப் பட்டியலைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தார்களே டெல்லியில்—எம்.ஜி.ஆரும், தங்கமணியும், கல்யாணசுந்தரமும் வேறு சிலரும் கையெழுத்திட்டுக் கொடுத்தார்களே, குடியரசுத் தலைவரிடம்—அந்தக் குற்றச்சாட்டுகளில் ஒன்று 'குளோப்' தியேட்டரைப்பற்றிய குற்றச்சாட்டு.

நாங்கள் தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில் 1972-ம் ஆண்டு ஒரு சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்தோம். 1921-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகர வாடகைக் குடியிருப்போர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் 12-வது பிரிவின்கீழ் வழங்கப்பட்ட உரிய அளவினதா யிராத பாதுகாப்புக் காரணமாகக் குத்தகைக்காரர்களுக்கு ஏற் பட்ட சிரமங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அந்தச் சட்டத்தை அப்போது கொண்டு வரவேண்டுமென்று கடிதம் எழுதினார்கள். பழைய காங்கிரஸ் கட்சியில் அப்போது இருந்த திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி அவர்களும், காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்—இப்போது இங்கே ஆங்கியத்தில் அழகழகாக அடுக்கடுக்காகக் குற்றச்சாட்டுகளை சுமத்திப் பேசினாரே, அந்த பொன்னப்ப நாடாரும், டென்னிஸ், ஜேம்ஸ், கோபால் ஆகியோரும் இன்னும் ஓ. என். சுந்தரம், சுதந்திராக் கட்சி உறுப்பினர் பொம்மன் ஆகியவர்களும் கையெழுத்துப்போட்டு, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அந்தத் திருத்தச் சட்டம் இந்த அவையில் விவதிக்கப்பட்டபோது, அதை ஆதரித்துப் பேசியவர்கள் கே. டி. கே. தங்கமணி, ஹாண்டே, பொன்னப்ப நாடார், அனந்த நாயகி அம்மையார் ஆகியோராகும். அதற்குப் பிறகு அந்தத் திருத்தம் இங்கே கொண்டுவரப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு அதே தங்கமணியும், எம். ஜி. இராமசந்திரனும் இந்தக் குற்றச்சாட்டை எழுதி அதைக் கொண்டுபோய் டெல்லிப் பட்டணத்திலே கொடுக்கிறார்கள். யாரோ சில பணக்காரர்களுக்

காக இந்தத் திருத்தச் சட்டம் சட்டமன்றத்தில் நிறைவேறியது என்று கொண்டுபோய் கொடுக்கிறார்கள்.

" This law is clearly passed only to enrich the party bosses and the benefit that has passed on to the Ministers is believed to be substantial and the extent of the same will be obvious on an enquiry ". என்று கொண்டு போய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். யார் திருத்தத்தை இங்கே ஆதரித்துப் பேசினார்களோ, யார் இந்தத் திருத்தம் வரவேண்டுமென்று கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்தார்களோ, அவர்களே திருத்தம் வந்தபிறகு, இப்படி ஒரு குற்றச்சாட்டைக் கொண்டுபோய் குடியரசுத் தலைவரிடத்தில் கொடுக்கிறார்கள், இதை வைத்து விசாரணை நடத்துங்கள் என்று கேட்கிறார்கள்.

இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வந்த பிறகு, அதை எதிர்த்து அதனால் பாதிக்கப்பட்ட சிலர் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று வழக்குத் தொடுத்தார்கள். நீதிமன்றத்திலே நாம் கொண்டுவந்த திருத்தத்திற்கு விரோதமான ஒரு தீர்ப்பை, சரியில்லை என்ற தீர்ப்பை, அதிலே உள்ள சில இடர்பாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டி நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. அது அதோடு முடிந்துவிடவில்லை.

இன்றைக்குக் காலையிலே அந்தத் திருத்தத்திற்கு நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பை அடிப்படையாகக்கொண்டு, என்னென்ன வகையிலே நாம் அந்தச் சட்டத்தை மீண்டும் சரிசெய்ய வேண்டும் என்பதற்கான நிலைமைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து, அந்தத் திருத்தம் மீண்டும் நிறைவேறியிருக்கிறது. அந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று மறுபடியும் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்த உத்தம சிரேஷ்டர் யார் தெரியுமா? சங்குமுத்து தேவர், எம்.எல்.ஏ., அம்பாசமுத்திரம் தொகுதி. அவர் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்—

" தமிழக அரசு உழுபவருக்கே நிலத்தைச் சொந்தமாக்கிய அரசு. நிலத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கட்டடம் கட்டி, நியாயமான வாடகை கொடுத்து, இருந்துவரும் ஏழைகளைக் காக்கும்பொருட்டு 'நகர குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் இருந்த குறைகளை நீக்கி 1972-ல் ஒரு திருத்தத்தைத் தமிழக அரசு கொண்டுவந்தது. பெருநிலச் சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து ஏழைகளைப் பாதுகாக்கும் இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை

உள்ளன்போடு வரவேற்கும் இந்நேரத்தில் மேற்படி சட்டத் திருத்தம் இன்னும் எதிர்பார்த்த பாதுகாப்பினை அளிக்கக் கூடியதாக இல்லை. அதில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மீண்டும் ஆலோசித்து, அந்தக் குறைகளை நீக்கி ஏழை குத்தகைதாரர்களுக்கு முழு பாதுகாப்பு அளிக்கும் திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்து, சட்டத்தைக் குறையற்றதாக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்கிறேன். ஏழைகளுக்கு உதவும் இந்தச் சட்டத்தைத் தாமதிக்காமல் உடனே கொண்டுவர ஆவன செய்யக் கோருகிறேன்.'' இதை எழுதி அனுப்பியவர் பழைய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சங்குமுத்து தேவர். 29—3—73 அன்று இதை எழுதியிருக்கிறார்.

முதலிலே கடிதம் கொடுத்து, திருத்தம் கொண்டுவந்த பிறகு பணக்காரர்களுக்காகக் கொண்டு வந்த சட்டம் என்று எம்.ஜி.ஆரும் தங்கமணியும் கொண்டுபோய் அங்கே ஊழல் புகார் கொடுத்து விட்டு, பிறகு நீதிமன்றத்திலே அந்தத் திருத்தம் தோற்றுப் போன பிறகு, இப்போது அதே திருத்தத்தைக் கொண்டு வாருங்கள்; நீதிமன்றத்தீர்ப்பின்படி அடிப்படையில் மாற்றித் திருத்தத்தைக் கொண்டுவாருங்கள் என்று கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார் பழைய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த சங்கமுத்துதேவர். இவரைப் பிற்போக்கு வாதி என்று சொல்வார்கள். ஆனால் இன்னொரு முற்போக்கு வாதியும் கொடுத்திருக்கிறார். அவர் என்ன சொல்கிறார் :

" I would therefore request you to kindly imtiate and take such steps as are necessary to remove these defects and to plug the loopholes in section 3, 9 and 12 of the Act retrospectively in order to further protect the interest of the tenants so that they may be really benefited by the Act ' அவர் யார் தெரியுமா? சாட்சாத் அதே தங்கமணி தான். 19—3—73-ல் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்.

" அவர் கொஞ்சம்தான் முற்போக்கு. நாங்கள் அதைவிட முற்போக்கு, ஆளுகிற முற்போக்கு'' என்று அதைப்போலவே வாசகங்கள் அமைந்த இன்னொரு கடிதத்தை திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி, பி.ஏ., பி.எல்., எம்.எல்.ஏ, அவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் பிற்போக்கு வாதிகளாக இருந்தாலும், முற்போக்கு வாதிகளாக இருந்தாலும்

நாங்கள் நடுநிலைமையோடு நாணயமாக இருப்போம்; எல்லா வற்றிலும் இருப்போம் என்று சொல்கிற டாக்டர் ஹாண்டே இருக்கிறாரே அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. பொம்மன், எம்.எல்.ஏ., கூடலூர் தொகுதி, அவரும் கையெழுத்துப் போட்டு ஒரு கடிதத்தை இங்கே கொடுத்திருக்கிறார். "நாங்கள் இவர்கள் எல்லோரையும் மதிப்பதில்லை. நாங்கள் அண்ணாவின் கொள்கையைப் பின்பற்றுகின்றவர்கள்; ஏன் என்றால் எங்களுடைய தலைவர்தான் குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலைத் தரச் சென்றபோது அக்பர் ஹோட்டலில் தங்கிய ஏழைப் பங்காளன்" என்று வாதிப்பார்கள் அல்லவா? அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த வேலப்பன், எம்.எல்.ஏ.-வும் இதிலே கையெழுத்துப் போட்டுக்கொடுத்திருக்கிறார்.

இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால், தமிழ் எல்லாம் ஒரே மாதிரியான வாசகம், ஒரே மாதிரியான பேப்பர்; ஆங்கிலம் எல்லாம் ஒரே மாதிரியான டைப், ஒரே மாதிரியான வாசகம், என்று இந்த விதத்திலே இருக்கின்றது.

இதைச் சொல்லுவதற்குக் காரணம், இது திருத்தப்பட வேண்டிய சட்டம் என்பதை நாங்களும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். இது ஏதோ பணக்காரர்களுக்காகத்தான் செய்யப்பட்டது என்று சொல்லிப் புகார் கொடுத்தார்களே, இன்றைக்கு அதையே ஏழை எளிய மக்களுக்காகத் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று சொல்லுகின்றார்களே—நான் கேட்கிறேன், குற்றஞ்சாட்டியவர்களே, உங்களுக்கு நாக்கு ஒன்று, இரண்டா? என்று இந்த நாடு கேட்கும் அல்லவா? ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பதைப்போல, இதை எடுத்துக் காட்டாகத்தான் நான் கூறினேன். இதற்கு முன்பு பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகளுக்கு வேண்டிய அளவிற்கு விளக்கங்களை எல்லாம் இந்த மாமன்றத்திலே நாங்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். இவர்கள் எப்படிப் பட்டவர்கள் என்பதை அனைவரும் உணர்ந்துகொள்வதற்காகத் தான் இதை மீண்டும் சொல்லுகிறேன்.

கருணாநிதி நாணயமற்றவன் என்று வெளியே போய்ப் பேசுகின்றார்கள். இந்த அமைச்சரவையிலே இருப்பவர்கள் நாணயமற்றவர்கள் என்று பேசுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் எப்படியிருக்கின்றார்கள்?

உத்தாப்பிரதேசத்தில் உள்ள நிலைமைகளைக் கண்டறிந்துவா என்று கூறி, ஆயிரம் ரூபாயைக் கட்சிச் சார்பில் செலவிற்காகக் கொடுத்து அனுப்பி, அதற்கு இதுவரை கணக்குக் கொடுக்காத ஒரு பேர்வழி, இங்கேயும் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு, "நான் பார்லிமெண்டிற்கு வந்தேன்" என்று அங்கேயும் பணத்தை வாங்கி வாயிலே போட்டுக்கொண்ட ஒரு பேர்வழி இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசைப் பார்த்துக் குற்றஞ்சாட்டுகிறார். இது இன்றைக்கு உள்ள நிலைமை.

"நான் லட்சம் ரூபாய் தனுஷ்கோடி புயல் நிவாரணத்துக்காக நன்கொடை கொடுப்பேன்" என்று சொல்லுகிறார்; எடுத்துப் பார்த்தால் இதுவரை 50,000 ரூபாய்தான் வந்திருக்கிறது. "மீண்டும், இலங்கை செல்லுவேன், 25 லட்சத்திற்குக் கல்லூரி கட்டிக்கொடுப்பேன்" என்கிறார். இதுவரை இலங்கைக்கு இரண்டாவது முறையாகச் செல்லவும் இல்லை, கல்லூரி கட்டிக் கொடுக்கப்படவும் இல்லை. அடுத்து, தனக்கு மதுரையிலே கொடுக்கப்பட்ட தங்க வாளை மதுரையிலே பக்தவத்சலம் அவர்களிடம் கொடுக்கப்போகிறேன் என்று பத்திரிகையிலே செய்தி; பக்தவத்சலமும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்றும் செய்தி வருகிறது 1965-ல். ஆனால் பக்தவச்சலமும் போகவில்லை, தங்க வாளும் கொடுக்கப்படவில்லை.

தலைவரவர்களே, 1960-ஆம் ஆண்டில் இந்த மன்றத்திலே தலைவராக இருந்த டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் அவர்களையும் கழகப் பொதுச் செயலாளர் நாவலர் அவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு போய் ஒரு பெரிய ஆஸ்பத்திரியைக் கோடம்பாக்கத்தில் திறந்து வைத்து, "எம்.ஜி.ஆர். ஃப்ரீ டிஸ்பென்ஸரி" என்று அதிலே போட்டு, திறந்து மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு, அது மூடப்பட்டு இப்போது 12 ஆண்டுக் காலமாகிறது. அது இன்னமும் மூடப் பட்டுக் கிடக்கிறது. மக்களுக்காக இப்படி விளம்பரத்துடன் திறக்கப்பட்ட அந்த ஆஸ்பத்திரி இன்றளவும் மூடப்பட்டுக் கிடக் கிறது.

ஆனால் இவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்தினுடைய நிர்வாகம் சரியில்லை; நாங்கள்தான் மக்களுக்காகப் பாடுபடுகின்றவர்கள்; நாங்கள்தான் கொடை

வள்ளல்கள், நாங்கள்தான் பாரிகள், நாங்கள்தான் குமணர்கள் என்று ஏதோ நாட்டில் ஏற்பட்டுவிட்ட விளம்பரத்தின் காரணமாகத் தாங்கள்தான் புத்தர், உத்தமர் என்று கருதிக்கொண்டு, தாங்கள் எதைச் சொன்னாலும் அதை நாட்டில் இருக்கிற மக்கள் நம்புவார்கள் என்ற அளவில் ஊழல், ஊழல் என்று பேசுகின்றார்கள்.

காமராசர் அழகாகச் சொன்னார். 'ஊழல் என்று யார் சொல்லுகிறார்களோ அவர்கள்தான் முதல்தரமான ஊழல் பேர்வழிகள்' என்று அவர் கூறியது புத்தகமாகவே அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தகுந்த நேரத்தில் நாம் பயன்படுத்த வேண்டிய அருமையான பொன் மொழி அது. "எவன் ஊழல், ஊழல் என்று சொல்லுகிறானே, அவன்தான் கடைந்தெடுத்த ஊழல் பேர்வழி" என்று காமராசரே சொல்லியிருக்கிறார்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஊழல் அரசு அல்ல; குற்றஞ்சாட்டுகிற சிலர்தான் கடைந்தெடுத்த ஊழல் பேர்வழிகளாக இருக்கிறார்கள். இங்கே யாரும் வரி கட்டாதவர்கள், வரி ஏய்த்தவர்கள் கிடையாது. இங்கே யாரும் கறுப்புப் பணத்தைச் சேர்த்து, கள்ள வாணிபத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் கிடையாது.

இன்றைக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தச் சட்டம் இராஜஸ்தானிலே இல்லையா? மராட்டியத்திலே இல்லையா என்று கேட்கிறார்களே, இது பற்றி மத்திய சர்க்கார் விசாரணை வைக்கலாமா என்று கேட்கிறார்களே என்று எல்லாம் பேசினார்கள்.

"மத்திய சர்க்கார் ஒரு மாநில முதலமைச்சர் மீதோ மற்ற அமைச்சர்கள் மீதோ விசாரணை நடத்த உரிமை பெற்ற சர்க்கார் அல்ல" என்று எங்கள் தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அன்றைக்கே தெரிவித்திருக்கிறார். தெரிவித்தது மாத்திரமல்ல, அன்று உள்துறை அமைச்சராக இருந்த சவான் அவர்களுக்குக் கடிதமே எழுதியிருக்கிறார். "உங்களுக்கு உரிமை கிடையாது; அரசியல் சட்டத்தில் தரப்பட்டுள்ள சுயாட்சி உரிமையை அது பாதிக்கும், ஆகவே, லோக்பால் என்ற அமைப்பை நான் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டேன்" என்று அமைச்சரவை சார்பிலே நாலும் நாவலரும், நண்பர் மதி அவர்களும் இருந்த அமைச்சரவை சார்பில் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசுமீது,

முதலமைச்சர் மீதோ, மற்ற அமைச்சர்கள் மீதோ சாட்டப் படுகிற குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிக்க மத்திய சர்க்காருக்கு அதிகாரங்கள் கிடையாது" என்று அண்ணா அவர்கள் கடிதம் எழுதினார்கள்.

அந்த அண்ணாவின் கொள்கையை இன்றைக்கும் அப்படியே பின்பற்றி வருகிற கழக அரசு அதைத்தான் சொல்லுகிறது. அதைச் சொல்லிவிட்ட பிறகு, என் டில்லிக்கு விளக்கம் அளிக் கிறீர்கள் என்று கேட்டால், புரியாமல் இருப்பவர்களுக்கு விளக்கம் அளிக்க வேண்டும், யாரையும் குழப்பிவிடாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். யாராவது ஒரு பத்துப்பேர் திரும்பத் திரும்ப ஒன்றையே சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் ஒருகால் அவர்கள் சொல்லுவதில் உண்மையிருக்குமோ என்று மற்றவர்கள் சந்தேகப்பட்டு விடுவார்களானால், அதைத் தெளிய வைக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த நிலைமைகளை டில்லிக்கு விளக்கியிருக்கிறோம்.

இது போன்ற காரியங்களில், மாநில அரசுமீது மத்திய அரசு தலையிட உரிமையில்லை என்று அரசியல் சட்டம் சொல்லுகிறது என்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறோம். அந்த அடிப் படையில் இன்று பொது வாழ்வில் இருப்பவர்கள்மீது களங்கம் சுமத்தப்பட்டால், அவர்கள் உள்ளபடியே மாசு உள்ளவர்களாக இருந்தால் அவர்களைத் தண்டிக்கவும், அதே நேரத்திலே, வேண்டு மென்றே, அவர்கள்மீது களங்கம் கற்பிக்க வேண்டுமென்றே, அவதூறு சுமத்த வேண்டும் என்பதற்காகவே, பழி சொல்லுபவர் களைத் தடுத்து நிறுத்தவும், அந்த முறைக்கு ஒரு முடிவு கட்டவும் தான் இந்தச் சட்டம் இன்று வந்திருக்கின்றது. ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஏற்று நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

"தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு பொதுப்பணியாற்றுவோர் (குற்ற நடத்தை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/73) கூட்டாய்வுக் குழு திருத்தியமைத்தவாறு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்."

1973 ஏப்ரல் 5]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சட்ட முன்வடி விற்கு திருத்தத்தினைக் கொடுத்த திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் இருக்கையில் இல்லை. எனவே திருத்தத் தீர்மானம் முன்மொழியப்படவில்லை.

பிரிவுகள் 2 முதல் 29 முடிய—அட்டவணைகள் 1, 2 ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, "தமிழ்நாடு 1973-ம் ஆண்டு பொதுப்பணியாற்று வோர் (குற்ற நடத்தை) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 3/73) சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்" எனக் கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு சட்டமுன் வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்போது மணி 2-40 ஆகப் போகிறது. போய் உணவு அருந்தி உடனே வரவேண்டும். பத்திரிகை நிருபர்களும் சொன்னார்கள், தங்க ளுடைய சிரமங்களைப்பற்றி. ஆகவே, நாம் இன்று மாலை 4 மணிக்குப் பதிலாக 4-30 மணிக்குக் கூடலாமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, நான் மாலை இரயிலுக்குச் செல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தாங்கள் பதி லுரைக்க வேண்டிய சட்ட முன்வடிவு முதலிலேயே வந்துவிடும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மாலை நிகழ்ச்சி எப்போது ஆரம்பிப்பது என்பதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்ல வில்லை. எனது துறையைச் சார்ந்த சட்ட முன்வடிவிற்குப் பதில் சொல்லுவதற்கு ஏற்றவகையில் மாலை 6.30 மணிக்குள் அதை முடித்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் காலை நிகழ்ச்சிகள் இந்த அளவோடு முடிகின்றன. மாலை நான்கு மணி அளவிலே பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-40 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப் பட்டது.

பேரவை மாலை 4-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் கூடியது.

(9) அரை மணி நேர விவாதம்.

நியாய விலைக் கடைகள்மூலம் பொதுமக்களுக்கு அத்தியா வசியமான பொருள்கள் வழங்குவதுகுறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் பொதுமக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பொருள் கள் வழங்குவதுபற்றிய அரை மணி நேர விவாதம் இப்பொழுது நடைபெறும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் பேச வேண்டும் என்பது இல்லை.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : ஒவ்வொரு கட்சியிலும் ஒவ்வொருவர் பேசினால் போதும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அப்படி என்றால் கூட அரை மணி போதாது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 10 நிமிட மாவது தமக்கு வேண்டும் என்கிறார். எல்லாக் கட்சிகளிலும் இருந்து சில குறிப்பிட்ட உறுப்பினர்கள் பேசினால் போதும். இப்போது திரு. என். கே. பழனிசாமி விவாதத்தைத் தொடங்கு வார். 7 நிமிடத்திற்குள் முடிக்க வேண்டும்.

1973 ஏப்ரல் 5]

திரு. என். கே. பழனிசாமி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் அரிசி, பருப்பு மற்ற எண்ணெய்ப் பொருள்களின் விலை எல்லாம் விஷம்போல ஏறிவருகின்றன. இதுபற்றி இந்தச் சபையில் பலதடவை விவாதித்தாகிவிட்டது. இருந்தாலும் இன்றைக்கு உணவுதானிய வியாபாரத்தில் பதுக்கலும், கொள்ளை லாபமுமாக இருக்கிறது. உணவு வியாபாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளப்போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் திருச்சியில்போய் ஒரு அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். அரிசி நெல் போன்ற வியாபாரத்தை அக்டோபர், நவம்பர் மாதத்தில் இருந்து அரசே எடுத்துக் கொள்வது என்பது வரவேற்கக்கூடிய அம்சம். ஆனால் இது வரையிலும் மொத்த வியாபாரம் என்று சொல்லிச் சில பேர்களுக்கு லைசென்சு வழங்கியிருப்பது அகற்றப்படவேண்டும். இம் மாதிரியான முறையினால்தான் பதுக்கலும், கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறபோக்கும் ஏற்படுகிறது. அரிசி, நெல் மட்டுமின்றி கம்பு, சோளம், ராகி போன்றவைகளையும் மொத்த வியாபாரத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்றைக்கு லைசென்சு வழங்குவதோடு சூப்பர்மார்க்கெட் அதிகமாகத் திறப்பது ஒன்று. இவற்றைத் திறப்பதன் காரணமாக வெளியில் இருக்கக்கூடிய விலைகளைக் குறைப்பது என்பது முடியாது. மொத்த வியாபாரத்தைச் சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதுவும் கார்ப்பரேஷனிடம் விட்டுவிடலாம். கொள் முதலுக்கும், விநியோகத்திற்கும் தகுந்த முறையில் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இப்பொழுது நகரத்திலே இருக்கக்கூடிய பெரிய பெரிய மொத்த வியாபாரிகளது லைசன்சை ரத்துசெய்து, நகர்ப் புறத்திலே அதிகப்படியான நியாயவிலைக் கடைகளைத் திறந்து, ஓப்பன் மார்க்கட்டுகளை ஒழிக்கவேண்டும். கிராம மக்கள், விவசாயிகள், சுலபமாகப் பொருள்களை வாங்கக்கூடிய முறையில் நியாயவிலைக் கடைகள் திறக்கப்படவேண்டும். ரீடெய்ல் டீலர்ஸ் கிராமப்புறத்திலே கொள்முதல்செய்ய அனுமதிக்கப்படக் கூடாது. இதில் சம்பந்தப்பட்ட வியாபாரிகள் இந்தத் திட்டத் திற்குள் வருவார்களானால், அவர்களை வரவேற்று அவர்களுக்கு என்ன பங்கு கொடுக்கமுடியுமோ அந்த அளவுக்குப் பங்கு கொடுக்கவேண்டும்.

இந்தியா பூராவும் இருக்கிற மொத்த வியாபாரிகள் பூராவும் வேலை நிறுத்தம் செய்யப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். அக்டோபர் மாதத்தில் இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளப் போவதால், யார் யாருக்கு லைசென்ஸ் தேவையோ அத்தனை பேருக்கும் லைசென்ஸ் வழங்கவேண்டும். கிராமப்புறத்திலே வினியோகம் செய்யக்கூடிய காலத்திலே, பொறுப்புடன் ஜனங்களுக்குத் தேவையான கெரசின், சர்க்கரை போன்றவைகளையும் வினியோகம் செய்யவேண்டும். அப்படி வினியோகம் செய்கிற பொருள் தரமானதாகவும், நல்லதாகவும் இருக்கவேண்டும். அத்தோடு, கொள்முதலும் வினியோகமும் சரியாக நடப்பதற்கு எல்லா மாவட்டங்களிலும் பொதுஜன கமிட்டிகளை நியமிக்க வேண்டும். சரியாகக் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறதா ; சரியாக வினியோகம் செய்யப்படுகிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இன்னும் வரக்கூடிய சமயத்தில், சர்க்காரே ஒப்பந்தம் பேச வேண்டுமேதவிர, தனிப்பட்டவர்களுக்கு அதைக் கொடுக்கக் கூடாது என்று தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இது சென்னை நகர மக்களுக்கு மிக அவசியமான பிரச்சினை, அவசரமான பிரச்சினை. இன்றைக்கு விலைவாசிகள் விஷம்போல் ஏறி, இங்கே இருக்கக்கூடிய குடும்பங்கள் எல்லாம் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ரூ. 300-க்குக் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு நியாயவிலைக் கடையிலே அரிசி வழங்க இன்றைக்கு வழி செய்து இருக்கிறார்கள். அந்த ரூ. 300 மிகக் குறைவு, குறைந்தது ரூ. 700 இருக்கக்கூடிய குடும்பங்களுக்கு எல்லாம் பாமிலி கார்டு கொடுக்கவேண்டும். ரூ. 700-ல் 1/4 பங்கு ரென்ட்டுக்குப் போய்விடுகிறது. கட்டை என்ன விலை விற்கிறது இப்பொழுது. காட்டுக் கட்டை குண்டு ரூ. 4½, சவுக்குக் கட்டை ரூ. 5½-க்கு விற்கிறது. லீக்கோ மூட்டை ரூ. 6 விற்றது, இப்பொழுது ரூ. 17-க்கு விற்கிறது. அதுவும் பிளாக் மார்க்கெட்டிலேதான் கிடைக்கிறது. புளியங் கட்டையும் அதேமாதிரிதான். காஸ் கிடைக்கவில்லை. கெரசீன் கிடைக்கவில்லை.

சென்னையிலுள்ள பெண்கள் ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்பொழுதைக்கப்பொழுது, பஞ்சம் வந்து விடுகிறது. முன்

1973 ஏப்ரல் 5] [திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி]

பெல்லாம், அடுப்பை ஊதி, ஊதிக்கொண்டிருந்த நிலைக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது அதற்கேற்ற மாதிரி நாங்கள் சமையல் முறையை மாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது, திரும்பவும் பழைய சமையல் முறைக்குப்போக வேண்டியிருக்கிறது. காரணம் கெரசீன் கிடைக்கவில்லை, காஸ் கிடைக்கவில்லை. இவற்றை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கருணையோடு பார்க்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு நியாயவிலைக் கடையிலே ரூ. 300 சம்பளம் உள்ளவர்களுக்கு அரிசி கொடுக்கிறார்கள். அதுவும் எவ்வளவு, 4½ அவுன்ஸ். மற்றவற்றையெல்லாம் வெளி மார்க்கெட்டிலே வாங்கியாகவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறாரேயென்று, நேற்று நியாயவிலைக் கடையிலே துவரம் பருப்பு வாங்கி வரச் சொன்னேன். கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள் என்பதற்காக வாங்கச் சொன்னேன். பருப்பெல்லாம் கொடுக்கமாட்டோம், அரிசிதான் கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். ஃபேர் பிரைஸ் ஷாப், கூட்டுறவுத் துறையால் நடத்தப்படுவதில்லை, பச்சைப் பருப்பு கிலோ ரூ. 3.10. கடலைப் பருப்பு ரூ. 2.90. கிட்டத்தட்ட ஒரு படி ரூ. 4½-க்கு வருகிறது. புளி ஒரு கிலோ ரூ. 2½, ரூ. 2¾-க்கு விற்கிறது. இன்னும் 2 மாதம் போனால், ரூ. 5, ரூ. 6 ஆகிவிடும். இன்றைக்கு இந்நிலையில் எப்படிக் குடும்பம் நடத்துவது என்று சென்னையிலே இருக்கிற மக்கள் ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்பது, ரூ. 300 வருமானம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் கார்டு என்பதை, ரூ. 700 ஆக உயர்த்துங்கள்.

அவர்களுடைய நபர் எண்ணிக்கையை பார்த்துக் கொடுங்கள். ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸ் டிபார்ட்மெண்டிலே அதைச் செய்யலாம். ஒரு குடும்பத்திலே 5 நபர் இருந்தால், இவ்வளவு துவரம் பருப்பு, இவ்வளவு கடலைப் பருப்பு, இவ்வளவு புளி, இவ்வளவு மிளகாய் தேவைப்படும் என்று கணக்குப் பாருங்கள். அது ஓரளவுக்கு ஹோம் சையன்ஸ் கிராஜுவேட்சுக்குத் தெரியும். நாங்கள் எல்லாம் படிக்கும்போது 5 நபர் கொண்ட குடும்பத்திற்கு இவ்வளவு செலவாகும் என்று பட்ஜெட் போட்டிருக்கிறோம். 4 கிலோ

[திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி] [1978 ஏப்ரல் 5

துவரம்பருப்பு, 4 கிலோ கடலைப் பருப்பு, இவ்வளவு மிளகாய் என்று ஒவ்வொரு பொருளையும் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டியில் வாங்குகிற வசதியைச் செய்தால், நாங்கள் தாராளமாக வாங்கிக்கொள்ள முடியும். இன்னும் கொஞ்சம் அதிக மான அளவிலே கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிஸ் திறந்து அங்கே இருப்பவர்களுக்குப் பயிற்சியும் கொடுக்கவேண்டும்.

சாதாரணக் கடையிலே கிடுகிடு என்று வேலை நடக்கிறது. கூட்டுறவுக் கடைகளிலே இருப்பவர்கள் மெதுவாக வேலை செய் கிறார்கள். கன்ஸ்யூமர்ஸ் கோவாப்பரேடிவ் சொசைட்டியிலே இருப்பவர்களுக்குத் தனிப் பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள் அன்னிய நாடுகளிலே. உடனடியாகப் போனவுடன் சாமான்களைக் கொடுக்க வசதி செய்ய முடியுமா என்று இவர்கள் பார்ப்பது மிக மிக அவசியம் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நமக்குத் தேவைப்படுகிற எண்ணெய் என்ன விலை விற்கிறது? நல்லெண்ணெய் லிட்டர் ரூ. 7.90, ரூ. 8-க்கு விற்கிறது. கிட்டத் தட்ட ஒரு வீசை ரூ. 12 ஆகிறது. இந்த விலையில் ஒரு குடும்பம் நடத்த முடியுமா? இதற்கு ஏதாவது ஒரு வழி கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். இதே மாதிரிக் கடலை எண்ணெய், தேங்காய் எண்ணெய். கேட்டால், நாங்கள் எள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்போகிறோம். துவரை உற்பத்தி செய்யப்போகிறோம், செய்கிறோம் என்று சொல்கிறார்களேதவிர, சந்தை கடைக்கு வரவில்லை.

நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து வெளியே போகின்ற அவற்றை நிறுத்தினால் நமக்கு ஒருவேளை அனுகூலமாகக் கிடைக்குமா என்று யோசிக்கவேண்டும். முன்னால் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள், வேர்க்கடலையை வெளியே விடாதீர்கள். அதைக் கொஞ்சம் தடைசெய்தால் எண்ணெய் விலை இறங்கும் என்று சொன்னார்கள். எந்த ஆயிலை எடுத்துக்கொண்டாலும், கிட்டத்தட்ட ரூ. 8 ஆகிறது. ஒ.கே. நல்லெண்ணெய் அந்த விலை. (குறுக்கீடு) சன் பிளவர் ஆயிலா, அது இன்னும் விலை அதிக மாகும். இப்பொழுதுதான் பயிர் செய்ய ஆரம்பித்திருக் கிறார்கள். எப்பொழுது எண்ணெய் கொடுப்பார்களோ தெரிய வில்லை.

1973 ஏப்ரல் 5] [திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி]

இதே மாதிரி விலைவாசி போனால், பெண்கள் எல்லாம், நாங்கள் எல்லாம், கோட்டையை நோக்கி ஊர்வலம் வரவேண்டியதுதான். குடும்பம் நடத்தவே முடியாது. சென்னையில், பெண்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்ற காரணத்தாலே, உடனடியாகக் கவனித்து, இதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும். 531 கடைகள்தான் திறக்கப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 500 கார்டுகள் கொடுத்ததாகச் சொன்னார்கள். ரூ. 700 வருமானம் வாங்குகிறவர்களுக்கு கார்டுகளைக் கொடுத்து, கடைகளை அதிகரித்து, ஒழுங்காக வினியோகிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அவைகளைக் கண்காணிக்க சிட்டி எம்.எல்.ஏக்கள் கொண்ட, அவர்கள் எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும், கமிட்டி போட்டு பொதுமக்களுக்குப் பொருள்கள் ஒழுங்கான முறையிலே சேர்க்கப்படுகின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டும்.

சர்க்கரையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். 1-ம் தேதி கடைக்குப் போனால், சனிக்கிழமை வாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். சனிக் கிழமை கடைக்குப் போனால், திங்கட்கிழமை வாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அடிக்கடி கடைக்குப் போகவேண்டிய கட்டத்திலே நாங்கள் நின்றுகொண்டிருக்கிறோம்.

அடுத்து அறைவைக் கூலி. அமைச்சர் சொன்னார், மாவு மில் களுக்கு 25 சதவீதம்தான் கட் என்று. அவர்களுக்கு 75 சதவீதம் கட். ஒரு கிலோ சீயக்காய்க்குக் கூலி ரூ. 6. சில மிஷின்களிலே சீயக் காயை அறைக்க முடியாது என்று கூறிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, அதை இடி இடி என்று இடித்துப் பொடியாக்குவதற்காகப் பெண்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். ஒரு கிலோ கோதுமைக்கு 40 பைசா வாங்குகிறார்கள். இங்கே கேட்டால், 25 சத வீதம் கட்தான், தாராளமாக அறைப்பார்கள் என்று சொல் கிறார்கள். அந்த அறைவை மில்லுக்கும் 75 சதவீதம் கட். ஒரு கார்டு கூட நான் வைத்திருக்கிறேன். பெண்கள் நலிந்திருக் கிறார்கள். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினை முக்கியமானது என்று யோசித்து ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அதே மாதிரி அரிசியை கோடம்பாக்கத்திலே பிரிட்ஜுக்கு கீழே விற்றுக்கொண்டிருந்தார்கள். அங்கே லைசென்ஸ் கட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை, ரைஸ் ஒப்பன் மார்க்கெட்டிலே விற்

கப்படுகிறது. போலிஸ்காரர்கள் வந்து தூக்கிக்கொண்டார்கள். சட்டத்தை அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். எல்லாக் கடைகளிலும் அரிசி விற்கப்படுகிறது. கோடம்பாக்கம் பிரிட்ஜ் அடியிலே விற்றவர்கள் என்ன பாவம் செய்தார்கள். ஏன் திடும் என்று போலீஸ் நடவடிக்கை எடுக்கிறது? இது மக்களுடைய அன்றாடப் பிரச்சினை, இது இல்லையென்றால் ஒரு நாள் ஓடாது. ஆகவே அரசாங்கம் இந்த உணவுப் பிரச்சினையிலே அதிகமாக அக்கறை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ஒரு விசை எண்ணெய் விலை 6 ரூபாய் என்று விற்றுக் கொண்டிருந்த நேரத்திலே நீங்கள் எல்லாம் கலெக்ட்ர் ஆபீசுக்கு முன்னாலே மறியல் செய்தீர்கள். இன்றைக்கு விலை என்ன? நாங்கள் எல்லாம் ஊர்வலம் தான் வரமுடியும். நாங்கள் எதிர்க் கட்சியாக இருக்கக்கூடியவர்கள் குறைவாகத்தான் இருக்கிறோம். ஒருவர் போனால் ஒருவர் கட்டாயமாக வந்து உட்கார வேண்டியிருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய பிரச்னையைப்பற்றி . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இவ்வளவு பெரிய பிரச்சினையைப்பற்றி விவாதம் நடக்கும்பொழுது எதிர்க் கட்சியிலே யாரும் அதிகமாக வராதது வருத்தமாக இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: எங்களுடைய பிரச்சினை பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கின்றது. நீங்கள் 174 பேர்கள் இருக்கிறீர்கள். ஆனால் நாங்கள் கொஞ்சமாகத்தான் இருக்கிறோம். ஆகவே விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய வகையிலே நடுத்தர மக்கள், லோயர் மிடில் கிளாஸ் பீபிள், குறைந்த வருமானத்திலே உள்ளவர்களுக்காக அரசாங்கம் என்ன என்ன நடவடிக்கையை எடுக்கவேடுமோ அதைக் காலாகாலத்திலே எடுக்கவேடும். கிரோசினிலிருந்து உப்பு, மிளகாய் வரைக்கும் விலை அதிகமாகி விட்டது.

பெண்கள் எல்லாம் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காய்கறித் தோட்டம் என்று ராஜாஜி ஹாலிற்குப் பக்கத்திலே போட்டார்கள். அங்கே கடை என்று ஒன்று வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே போய்ப் பார்த்தால் தெரியும், காய்கறி எல்லாம் வாடி வதங்கியிருக்கின்றன ஆகவே அங்கேயும் உற்பத்தியாகவில்லை. ஆகவே காய்கறிகள், அத்தியாவசிய

1973 ஏப்ரல் 5] *[திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி]*

உணவுப் பொருட்கள் இவைகளின் விலைகளைக் குறைப்பதற்கும் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்தால் தான் நடுத்தர மக்களும் குறைந்த வருமானமுள்ள மக்களும் பிழைப்பதற்கு வழி ஏற்படும். இது மிக முக்கியமான பிரச்சினை, அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இந்த முக்கியமான பிரச்சினையை விவாதிக்கின்ற நேரத்திலே பெரு வாரியான அங்கத்தினர்கள் வரவில்லையே என்ற குறைபாடோடு இருந்துகொண்டிருக்கின்ற நிலைமையிலே நாம் இருக்கின்றோம்.

இன்றைக்கு மிகப் பெரிய பிரச்சினையாக இருப்பது, விலைவாசி கிடுகிடுவென ஏறிக்கொண்டே இருக்கின்ற அவல நிலைமையைத் தான் தமிழக மக்கள் உற்றுக் கவனித்துக் கொண்டேயிருக் கிறார்கள். இதிலே என்ன என்ன வழிவகைகள் அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்து செய்யப் போகிறார்கள்? இன்னும் நியாய விலைக் கடைகளை சிட்டியிலும் மற்றக் கிராமப் பகுதிகளிலேயும் திறக்கப் போகிறார்களா? அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலையைப் பற்றி சட்டத்திலே ஏதாவது மாறுதல் செய்யப்போகிறார்களா என்பதை அறிவதற்கு நாங்கள் எல்லாம் மிக ஆவலாக இருக் கிறோம். அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலைகளைக் குறைப் பதற்காக மத்திய அரசு நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்க வேண்டியது அவர்களுடைய கடமை என்றாலும்கூட இந்த மாநிலத்தின் ஆட்சியிலே உள்ளவர்கள் விலையேற்றத்தைத் தவிர்க்க என்ன என்ன செய்யவேண்டுமென்பதையும் பார்க்க வேண்டும்.

இன்று பிக்சட் இன்கம் குரூப்புக்கு பெருத்த கஷ்டமும் இன்னலும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. பொதுவாக அரிசி போன்ற அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலைகள் எப்படி அதிகமாகியிருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் அம்மையார் அவர்கள் மிகவும் திறமையாகவும் உருக்க மாகவும் இந்த மன்றத்திலே நம்முடைய குடும்பங்கள் எவ்வளவு கஷ்டங்களோடு நடத்திச் செல்லப்படுகின்றன என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் நல்லமுறையிலே கோடிட்டுச் சித்தரித்துக் காட்டியிருக்

கிறார்கள். நானும் அதை ஆதரிக்கின்ற வகையிலே என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கிறேன். புட்கிரயன்ஸ் டிரேடை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்ற முறையிலே வட இந்தியாவிலே 6 மாநிலங்களிலே உள்ள வீட் முழுவதையும் கொள் முதல் செய்து விநியோகம் செய்வதற்கு மத்திய அரசாங்கம் நட வடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டு இருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

தமிழகத்திலே உள்ள நாம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறோம்; தன்னிறைவைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டு இருந்தாலும்கூட—அதே நேரத்திலே இன்னும் அத்தியா வசியப் பண்டங்களின் விலைகள் குறையவில்லை; அதிகமாகிக் கொண்டே இருக்கின்றன என்பதைத்தான் பார்க்கிறோம். இன்னும் நம் கைகளுக்கு பருப்பு, எண்ணெய், விறகு போன்ற பொருட்கள் கிடைக்கவில்லை. அதற்கு என்ன என்ன வழிவகை களைச் செய்யவேண்டும்? கன்ஸ்யூமர்ஸ் கோவாப்ரேடிவ் சொசை டிகள் ஏற்படுத்தவேண்டும் அல்லது சிறப்பு அங்காடிகள் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவைகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலமாக முடியாது என்ற கருத்தைத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அத்தியாவசியப் பண்டங்களை யெல்லாம் பூட்டி வைத்து, தேக்கி வைத்து, சேமித்து வைத்து இருப்பதைத் தடுப்பதற்கு உடனடியாகச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும்.

மத்திய அரசாங்கத்திடம் அணுகி—யுத்த காலத்தில் எப்படிச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறதோ அந்த முறையிலே இப் பொழுதும் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். முன்பு ஒரு படி அரிசித் திட்டம் என்று இந்த அரசாங்கம் கொண்டு வந்து, இப்பொழுது விட்டிருக்கிறது. அதுவும் குறிப்பிட்ட 300 ரூபாய்க்குக் கீழே வருமானம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் நியாயவிலைக் கடைகள் என்ற முறையிலே பட்டணத்திலே இருக்கிறது, பட்டிக்காட்டிலே இல்லை யென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எங்கு பார்த்தாலும் அமோக விளைச்சல் என்று ஒரு பக்கம் நாம் சொல்லுகிற நேரத்திலே அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலை இன்றைக்கு ஏறிக்கொண்டே போகின்றது என்றால் பொரு

ளாதாரத் திட்டத்திலே ஓட்டை உடைசல்கள் இருக்கின்றன என்பதுதான். அதையெல்லாம் தடுக்கவேண்டும். விலைவாசி உயர்வுக்கு யார் காரணம் என்ற முறையிலே இந்த விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லாமல், மத்திய அரசுதான் காரணம் என்று சொல்லாமல், நாம் என்ன என்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளப் போகிறோம் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டவேண்டும்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதியிலே ஒரு சிறப்பு அங்காடி இருக்கிறது. அதிலே பணியாற்றிய ஊழியர்கள் எல்லாம் ஸ்ட்ரைக் செய்தார்கள் என்ற காரணத்தினால் பல நாட்களாக அது மூடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே உள்ளவர்கள் அதனாலே உணவுப் பொருட்கள் வாங்குவதற்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மண்ணெண்ணெய் பல இடங்களிலே கிடைக்காத நிலைமைதான் இன்னும் இருக்கிறது. ஆனால் பத்திரிகையிலே பார்த்தால் தாராளமாகக் கிடைக்கிறது என்று கலெக்டர்கள் அறிக்கைகளை விட்டுக் கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

கடைகளிலே சென்று பார்த்தால் இல்லையென்று நான் தைரியமாகச் சொல்வேன். எல்லாப் பொருட்களின் விலைகளும் கிடுகிடு வென ஏறிக்கொண்டே இருக்கின்றன. அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுத்தாக வேண்டும். நான் போராட்டத்தைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லவில்லை.

1965-ஆம் ஆண்டிலே விலைவாசி இருந்ததைப்போன்று இன்று எத்தனை அதிகமாக விலைகள் உயர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

தமிழகத்திலே உள்ள மக்கள் எல்லாம் பொறுமையாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் அரசியல் கட்சிகளுக்கு தைரியம் இல்லை என்று சொல்வார்கள், திறமை இல்லை என்று சொல்வார்கள், ஆற்றல் இல்லை என்று சொல்வார்கள். அவை மௌனமாக இருப்பதால் எந்தவிதக் கிளர்ச்சியும் இல்லையே என்று ஆளுங் கட்சியிலே இருக்கிற அமைச்சரவையிலே இருக்கிற அமைச்சர் பெருமக்கள் எல்லாம் நினைக்கக்கூடும். ஆனால் மக்கள் இந்த நிலைமையைப்பற்றி அதிருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள்.

பெருத்த அளவிலே விலைவாசிகள் உயர்வதற்கு விட்டால் நாட்டிலே பெரும் பொருளாதாரப் புரட்சி ஏற்பட்டுவிடும் என்று எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்னையிலே தீர்வு காணுவதற்கு, விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு, விறகு போன்ற பொருட்கள் கிடைக்கச் செய்வதற்கு—தொழிலாளர் பெருமக்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக் கிறார்கள். பட்டணத்திலே உள்ளவர்கள் வீட்டுவாடகை கொடுப் பதற்கே தங்கள் வருவாய் போதவில்லை என்ற நிலைமை இருப் பதால் அரிசி போன்ற அத்தியாவசியப் பண்டங்களை வாங்கு வதற்கு மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்—எல்லா இடங்களிலும் நியாயவிலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தி விநியோகம் செய்வது நல்லது. இதிலே வியாபாரிகள் பார்த்துக்கொள்வார்கள் என்று விட்டுவிடுவது சரியல்ல, அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

குறிப்பாக எல்லைப் பகுதிகளிலே விலை அதிகமாக உயர்ந்திருக் கிறது. எங்கள் பகுதியிலே ஒரு பக்கா அரிசி ரூ. 2.60 விற்பதாக எங்கள் பட்டணத்தில் உள்ள எம்.எல்.ஏ. டாக்டர் மோஸஸ் அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இந்தவிதமாக நெருக்கடி நிலைமைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. எல்லை யோரப் பகுதிகளிலே இருக்கின்றன என்பதால் மட்டுமல்ல, அந்தப் பகுதியிலே விளைச்சல் குறைவாக இருப்பதால் விலைவாசி உயர்ந்திருக்கிறது. இந்தப் பிரச்னைகளை மனிதாபிமானத்தோடு அணுகி இதற்கான சுமுகமானத் தீர்வினை ஏற்படுத்துவதற்கு அமைச்சரவையிலே இருக்கிற மக்கள் நல்வாழ்வை அதிகமாக கவனித்துக்கொண்டிருக்கிற உணவுத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டிய பரிகாரம் தேடித் தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தலைவர் அவர்களே, கொள்முதலைப் பொறுத்தவரைக்கும்—நியாயவிலைக் கடைகளைப் பொறுத்த வரையிலே இங்கேயே பலமுறைகள் பேசி யிருக்கிறேன். இருந்தாலும் இன்றைக்கு கொள்முதலைப் பற்றி மத்திய சர்க்கார் கோதுமையைப் பொறுத்தவரையிலும் அவர் களே கொள்முதலை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நெல், அரிசியைப் பொறுத்தவரையிலும் பிறகுதான் யோசிக்க வேண்டு

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

மென்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே அகில இந்திய ரீதியிலே மறுபடியும் உணவு அமைச்சர்கள் மாநாட்டைக் கூட்டி மொத்தக் கொள்முதலை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வதுபற்றி ஒரு விதியை, ஒரு சட்டத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று—அந்த முடிவிற்குத் தமிழக அரசும் தன்னுடைய கொள்கையை நல்லமுறையிலே முன்னாலே சொல்லி, அதன்படி கோதுமையைப் பொறுத்தவரையிலே மத்திய சர்க்கார் இப் பொழுது முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, விரைவிலே நாம் கொள்முதலையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்கிற ஒரு நிலைமை வந்து விடும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமந்தோறும் கடைகளை வைக்க வேண்டு மென்று நண்பர் பழனிசாமி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அத்தியாவசியமானப் பொருள்களையெல்லாம் கிராமங்கள் அளவிற்குக் கொண்டுபோகிற அளவிலே நமக்கு அதற்கான வசதி கள் இல்லை என்பதை நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். குறிப்பாக துவரம் பருப்பையோ, மற்ற பருப்பு வகைகளையோ எடுத்துக் கொண்டால் கிட்டத்தட்ட 4 லட்சம் டன் அளவிலே தேவைப்படுகிறது.

நம்முடைய மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படுவது கிட்டத் தட்ட 1 லட்சம் டன் தான். மற்ற 3 லட்சம் டன்னும் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. திடீரென்று விலைவாசி ஏற்றம் ஏற்பட்டது எல்லோரும் அறிந்த ஒன்று. நம் மாநில சர்க்கார் அரிசியைப் பொறுத்த வரையிலே மாநிலம் பூராவும்—ஏதோ கன்னியாகுமரியில் ஒரு சில இடங்களில் வியாபாரிகள் அங்கு லெவியைக் கொண்டு வந்து விட்டதற்காக விலையேற்றி சர்க்காரைப் பயமுறுத்த வேண்டுமென்று விலையை உயர்த்தியிருக்கிறார்களே தவிர—கொள்முதல் செய்வதில் குறை பாடு நிலைமை நிச்சயமாக இருக்க முடியாது.

அரிசியைப் பொறுத்த வரையில் சொல்கிறேன், நமது மாநிலம் தனி மண்டலமாக ஆக்கப்பட்டு விட்ட பிறகு நிச்சயமாக நம் மாநிலத்தில் அரிசியைப் பொறுத்த வரையில் விலை அதிகமாக ஏறவில்லை கோவை, சென்னை போன்ற இடங்களில் 80 ஆயிரம்

டன் சர்க்காரால் கொள்முதல் செய்யப்பட்டு நியாய விலைக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். நம்முடைய அம்மையார் 300 ரூபாய்க்கு போதாது, 700 ரூபாய்க்கு வேண்டும் என்று ஒருவேளை சம்பளம் உயர்ந்த காரணத்தினாலோ என்னவோ கேட்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த அரிசி போன்றவை களையெல்லாம் விலை அதிகமாக உயர்த்த முடியுமா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

பொதுவாகச் சொல்கிறேன், எந்த அளவிற்குச் சர்க்கார் சமாளிக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்குச் சமாளித்துக் கொண்டு வருகிறோம். இந்த அரசு தனி மண்டலமாக ஆக்கப்பட்டு, அரிசி யைப் பொறுத்த வரையில் சமாளித்து வருகிறோம். மைதாவைப் பொறுத்தவரை நம் கையில் இல்லை.

கோதுமையைப் பொறுத்தவரை அகில இந்திய ரீதியிலே சில மாநிலங்களைச் சேர்த்து தனி மண்டலமாக ஆக்கியிருக் கிறார்கள். இனி நிச்சயமாக கோதுமையைப் பொறுத்த வரையில் கஷ்டம் இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற கோதுமை மாவுகள் எல்லாம் கேரளா விற்கும், ஆந்திராவிற்கும் செல்லக் கூடிய நிலைமை, மேலும் நமக்கு அதிகத் தேவையற்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. மைதாவைப் பயன்படுத்துகிற மக்கள் எவ்வளவு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் அதிகம் இல்லை.

இருந்தாலும் எங்கு பார்த்தாலும் மைதா கிடைக்கவில்லை என்ற பெரிய கோஷம் எழுப்பப்படுகிறது. கேரளாவிற்கும் ஆந்திராவிற்கும் அனுப்பவேண்டியவர்கள் இந்தக் கோஷத்தை சொல்லிக்கொண்டு வந்தார்களே தவிர மக்களின் அன்றாடத் தேவைக்கு நிச்சயமாக இது கிடையாது.

பொதுவாகச் சொல்கிறேன். ஏழை மக்களுக்கு எந்த விதமான கஷ்டமும் உணவுப் பிரச்னையில் ஏற்படவில்லை என்று கூறிக்கொள்கிறேன். அம்மையார் சொன்னார்கள், நான் கடைக்குப் போய் கேட்டேன், பருப்பு கிடைக்க வில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் முன்னாலேயே சொன்னபடி சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் வைத்திருக்கிற

1973 எப்ரல் 5]

கடைகளில் துவரம் பருப்பைத் தருகிறோம்; 50 பைசா குறைத்துத் தருகிறோம்; உள்ளபடியே ஒரு லட்சத்து 30 ஆயிரம் கார்டுகளுக்கு 14 கடைகளிலும் கொடுத்திருக்கிறோம்.

இந்த 14 கடைகளைப் பொறுத்தவரை, அரிசியைப் பொறுத்த வரை எடுத்தால் ஒரு மாதத்திற்கு 700 டன், கோதுமை 76 டன், மைதா 107 டன், ரவை 60 டன், கோதுமை தவிடு 130 டன், சர்க்கரை 487 டன், கடலைப் பருப்பு 1.19 டன், பயத்தம் பருப்பு 1.27 டன், உளுத்தம் பருப்பு 0.16 டன், துவரம் பருப்பு 23 டன், மண்ணெண்ணெய் 2,273 லிட்டர் என்று ஆகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: நியாய விலைக் கடைகள் 537 இருக்கின்றன. இங்கே கொடுப்பது 14 கடைகளில் என்று மாத்திரம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: தவறுகப் புரிந்துகொண்டு கேட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் 14 கடைகளிலும் துவரம் பருப்பை வைத்து, 50 பைசா குறைவாக விற்கிறோம். மற்றவைகளை சப்ளை செய்வதற்கு வெளி மாநிலத்திலிருந்து கொள்முதல் செய்து கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொன்னால், அங்கே திடீரென்று விலையேறி விட்ட காரணத்தினால் கொள்முதல் செய்து கொடுப்பது என்றால் விலை ஏறிவிடும் என்ற காரணத்தினால் செய்யவில்லை.

இந்த 14 கடைகளிலும் துவரம் பருப்பை வைத்து 50 பைசா குறைவாகக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இதை எதற்காகப் படிக்கிறேன் என்றால் உள்ளபடியே துவரம் பருப்பைப் பொறுத்த வரையில் 1 லட்சத்து 30 ஆயிரம் குடும்பங்களுக்கு கிட்டத்தட்ட 130 டன் மாதம் விற்கும் என்ற அளவிலே சேமித்து வைத்தோம் என்றாலும் கூட 28 டன்னுக்கு மேல் விற்க வில்லை. குவாலிடியைப் பொறுத்த வரைக்கும் குறை சொல்ல முடியாது. குவாலிட்டி நன்றாக இல்லை என்று சொல்ல முடியாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: 14 கடைகளிலும் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதற்குத் தகுந்த விளம்பரம் கிடையாது. எல்லோரும் நியாய விலைக் கடையில்

கேட்டு ஏமாந்து போகிறார்கள். எதையெதையோ பத்திரிகையில் விளம்பரம் செய்கிறீர்கள். இதைப் பற்றி தினத் தந்தியில் விளம்பரம் செய்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். 14 கடைகள் எங்கெங்கே யிருக்கின்றன என்று விளம்பரம் செய்திருக்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : நான் சொன்னது இந்த 14 கடைகளிலும் 130 ஆயிரம் பேர் அரிசி வாங்குகிறார்கள். ஜீனி வாங்குகிறார்கள், மண்ணெண்ணெய் வாங்குகிறார்கள். ஆனால் துவரம் பருப்பை வாங்க விரும்பவில்லை. துவரம் பருப்பு அதிகமாகத் தேவைப்படுவதில்லை என்று தெரிகிறது. ஒரு மனிதனுக்கு அன்றாடம் தேவைப்படுவது, 3 சதவீதம் தான் ஒரு குடும்பத்திற்குச் செலவாகிறது. 100 ரூபாய் ஒருவனுக்கு வருமானம் என்றால் 3 ரூபாய் தான் அவன் செலவு பண்ணுகிற காரணத்தினால் இதை அவ்வளவு அத்தியாவசியம் என்று கருத வில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்த புள்ளி விவரத்தை அதற்காகக் குறைத்துக் கொள்ள வில்லை. எந்த அளவிற்கு மக்களுக்குத் தேவைப்படுகிறதோ அந்த அளவிற்கு கொள்முதல் செய்வதற்கு சர்க்கார் தயாராகி விட்டது. கொள்முதலுக்கும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். வெளி மாநிலங்களில் சீசனில் கொள்முதல் செய்ய ஏற்பாடு தயாராகி விட்டது.

உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பேசினார்கள். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் ஜாக்கிரதையாகப் பேசினார்கள். மத்திய சர்க்காரைப் பழிக்க வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். அம்மை யார் அவர்கள் அதைத் தொடுவதே கிடையாது. எல்லாம் மாநில சர்க்கார் கைக்குள்ளே இருக்கிறது என்று—குற்றம் குறைகள் இங்கே இருக்கட்டும், பெருமைகள் அங்கே இருக்கட்டும் என்று— நினைக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை.

இந்த எண்ணெய்யைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். கடலை பூராவும் இங்கேயிருந்து போய்விடுகிறது. 6½ லட்சம் டன்னுக்கு மேல் உற்பத்தி செய்கிறோம். இதில் முக்கால்வாசிக்கு மேல் வெளிப் பகுதிக்குப் போகிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்துகிற செல் வாக்கு எங்களுக்குக் கிடையாது.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவரவர்களே, இந்த 14 கடைகளில் விற்கிற பருப்பின் குவாலிடி நன்றாக இல்லை என்றும் அதனால் வாங்கவில்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : நீங்கள் இரண்டு பேர்கள் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் வாங்கி சமைத்துப் பார்த்துச் சொல்லுங்கள். இதெல்லாம் பேப்பரில் போடுகிற வியாபாரம் இல்லை. அவரவர்களுக்கு வேண்டிய அளவிற்கு வாங்கிக் கொள்ளலாம். நிறையப் பணம் இருப்பதால் அதைத் தேடிப் போகவில்லை என்று கருதுகிறேன். சப்செக்டை மாற்றவேண்டாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அரை மணி நேரத்திற்குள் முடித்தாகவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : எனக்கு அரை மணி நேரம் கிடையாதா? மாநில சர்க்காருக்கு உள்ள அதிகாரப்படி அரிசி ஒரு மண்டலமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல் கோதுமை அகில இந்திய ரீதியில் ஒரு மண்டலமாக்கப்பட்டு—கோதுமையைப் பொறுத்தவரை பதில் சொல்ல முடியும். அம்மையார் அவர்கள் போராட்டம் துவக்குகிறேன் என்கிறார்கள், தயவு செய்து அகில இந்திய ரீதியில் போராட்டம் துவக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்குள்ள நிலைமையைச் சொல்கிறேன்.

உங்களுடைய மத்திய உணவு அமைச்சர் 4, 5 நாட்களுக்கு முன்னால் பேசியிருக்கிறார். "நாங்கள் தோற்று விட்டோம், மத்திய சர்க்காரின் திட்டமே தோற்று விட்டது" என்று ஒப்புக் கொண்டார். எங்கள் மேல் கல்லை வேண்டுமானால் தூக்கிப் போடுங்கள், நியாயத்தை மறைத்துப் பேசாதீர்கள். இதனால் என்ன ஆகிறது என்று சொன்னால் ஏழை எளிய மக்கள் அன்னத்தில் சுண்ணம் கலக்கவேண்டாம் என்று பழமொழி, அதைச் செய்யாதீர்கள்.

இது சாப்பாட்டு விஷயம். ஏழைக்கு உண்மையாகவே நன்மை செய்ய வேண்டுமென்றால், இதற்கு என்ன காரணம், யார் தவறு செய்கிறார்கள், யாரால் விலை ஏறுகிறது என்று பார்த்து இந்த விலைவாசியைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதில் எல்லா உறுப்பினர்களும் தயவு செய்து அக்கறை காட்ட வேண்டும்.

குற்றம் சுமத்துவது சுலபம். யார் வேண்டுமானாலும் குற்றம் சுமத்தலாம். மண்ணெண்ணெய் பிரச்னை பற்றிச் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். எனக்கு ஒன்றும் குறை இல்லை. கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் எல்லா இடங்களிலும் நடைபெற்று வருகிறது.

அப்படி மண்ணெண்ணெய் விநியோகத்தில் ஏதாகிலும் குறைபாடு இருக்குமானால் ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களானாலும், எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்களானாலும் என்னிடத்திலோ, அல்லது ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் கமிஷனரிடத்திலோ கூறினால், செய்தி அனுப்பினால் 24 மணி நேரத்திற்குள்ளாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்ற நிலைமையைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது)

என்னையே அவசரப்படுத்தினால் எப்படி?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஹவுஸ் பர்மிஷனை வாங்கிக் கொள்ளுங்கள்.

With the leave of the House, the time is extended.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: மற்றப் பிரச்னைகளிலும் இதற்கு முன்பே நிறையப் பேசியிருக்கிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் எந்த அளவுக்குத் துரிதமாகக் கொள்முதல் செய்து ஆங்காங்கு கடைகளைத் திறக்க வேண்டுமோ அந்த முயற்சியிலே ஈடுபட்டுத் தீவிரமாகச் செயலாற்றி வருகிறது.

தனியார் கொள்முதலை எந்த அளவுக்குக் குறைக்க முடியுமோ அதற்கும் ஜாக்கிரதையாக ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறோம். சில்லரைக் கடைகளையும் சர்க்கார் நடத்துவதற்கான முயற்சியினையும் செய்து வருகிறோம். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கன்னியாகுமரி முழுவதும் அரிசி விலை ஏறி இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். கன்னியாகுமரி பூராவும் லெவி போட்டு விட்டோம். கேரளாவுக்குப் போகிற அரிசியைத் தடை செய்ய மிகக் கவனம் செலுத்துகிறோம்.

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னபடி விளவங்கோடு பூராவும் ரேஷன் கார்டு கொடுக்க ஏற்பாடுகள் நடந்து வருகின்றன. யார்

யாருக்கு நிலம் இருக்கிறது, குத்தகைதாரர்கள் யார் யார் என்று கணக்கெடுப்பதில் தாமதம். அதுவும் விரைவில் செய்யப் படும். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சொன்னது போல் 1,400 கிராம் போடப்பட்டு வந்ததை 1,600 கிராமாகப் போட முடிவு செய்திருக்கிறோம்.

எப்போது பேசினாலும் அமைச்சர் வியாபார நோக்குடன் பேசுவதாகச் சொன்னார்கள். அந்தக் கடைகள் எங்கே இருக் கின்றன என்று கேட்டார்கள். அந்த இடங்களைப் படித்து விடுகிறேன். மூர் தெரு ஜி.டி.-இல்; மின்ட், தண்டையார்ப் பேட்டை, வியாசர் நகர், வெங்கடேசபுரம், ஆரிங்டன் தெரு, கோபாலபுரம், இந்திரா நகர், கோமளிஸ்வரன்பேட்டை, அண்ணா நகர், இ.டி. மில் காம்பவுண்டு, பெரம்பூர், சி.என்.கே. ரோடு திருவல்லிக்கேணி, அசோக நகர், நந்தனம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சென்னை நகரில் 14 கடைகள் போதுமா? ஒவ்வொருவரும் ஒரு ஊருக்குப் போய் சாமான் வாங்குவதுபோல் வாங்க வேண்டியிருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: சென்னையில் இருப்பவர்களுக்கு இருக்கும் ஆசை இருக்கிறதே, எவ்வளவு செய்தாலும் போதவில்லை. கிராமத்தில் இருக்கும் மக்களையும் தயவு செய்து கொஞ்சம் நினைத்துப் பாருங்கள். மெட்ருசிலேயே ஓட்டை வாங்கிக்கொண்டு மெட்ருசுக்கு எவ்வளவு செய்தாலும் போதவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். மற்றவர் களையும் கொஞ்சம் பாருங்கள்.

இந்தப் பிரச்சினையிலே முடிந்த வரையிலும் எல்லா வசதி களையும் செய்து கொடுக்க சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்று கூறி இந்த அளவோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: அமைச்சர் அவர்கள் நாம் சொன்ன பாயிண்டுகளுக்குப் பதில் சொல்லவில்லை. சமீபத்தில் மதுரையில் பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு அளித்த பேட்டியில் அக்டோபர் மாதத்தில் அரசு நெல் மொத்த வியாபாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளப்போவதாக அறிவித்தார்கள். முடிவு செய்து தான் அறிவித்திருப்பார்கள். அந்த முடிவின் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: ஆரம்பத்தி லேயே சொன்னேன். கோதுமையைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய சர்க்கார் கொள்முதலை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அரிசியைப் பொறுத்தவரை கரீஃப் சீசனில் உணவு அமைச்சர்கள் மாநாட்டில் முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கி றார்கள். வெகு சீக்கிரத்தில் முடிவு எடுக்கப்பட்டு விடும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: அமைச்சர் அவர்கள் கன்னியாகுமரியில் விளவங்கோடு தாலுகாவில் கார்டு முறையில் அரிசி விநியோகம் செய்யப் போவதாகச் சொன்னார்கள். விளவங்கோடு தாலுகா வைப் போல் கல்குளம் தாலுகாவிலும் மோசமான நிலைமை இருக்கிறது. கடலோரப் பகுதிகளில் கார்டு விநியோகம் செய்ய இருப்பது போல் மலையோரப் பகுதியிலும் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மைனர் டீடைல்ஸ் எல்லாம் இதிலே எப்படிக் கேட்க முடியும்? தனியாக அமைச் சரிடம் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: மலையோரப் பகுதிகளிலும் உற்பத்தி செய்ய முடியாத காரணத்தால் விளவங்கோடு தாலுகாவைப் போல் கல்குளம் தாலுகாவிலும் கார்டு முறையை அமல் செய்தால் நெருக்கடி தீரும். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வரு வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: கல்குளம் தாலு காவில் நான்கு கிராமங்களில் கார்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றப் பகுதிகளில் விவசாயம் நடைபெற்று அறுவடை நடக்க இருக்கும் காரணத்தால் கொண்டுவரப்படவில்லை.

வெளி மார்க்கட்டில் இருந்து அரிசி வாங்கிக் கொண்டுவர அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கலெக்டரிடம் சொல்லி வாங்கி வரும் அரிசியைப் படி அரிசி இவ்வளவு ரூபாய்க்குத் தான் விற்க வேண்டுமென்று கட்டாயமாக விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் சாதாரணமாக வெளியிலிருந்தும் வாங்கிக் கொண்டு வரலாம். இதிலே ஏதாவது குறை ஏற்பட்டால் பரிசீலிக்கலாம்.

1973 ஏப்ரல் 5]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: ஒரு படி அரிசி கூட வாங்கிக் கொண்டு வருவதற்கு அனுமதிப்பது இல்லை. அப்படி அனுமதிக்காத காரணத்தால்தான் கார்டு மூலம் விநியோகம் செய்தால் பிரச்சினை தீரும் என்று கூறுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: அனுமதிக்கச் சொல்லி கமிஷனர் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார். அனுமதிக்கவில்லை என்றால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்கு இப்போது அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது ஊழியர்களுக்கு அந்தமாதிரிச் சலுகை ஏற்படவில்லை. அவர்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுத்திருப்பதன் காரணமாக விலை ஏறக் காரணமாக இருக்கும்.

ஆகவே, நமது ஊழியர்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் நியாயமான, கட்டுப்படியான விலையில் பண்டங்கள் கிடைக்க என்ன வழிவகைகளை அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது? அதற்கு திட்டம் இருந்தால் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி: அதற்கான திட்டங்களை எல்லாம் இப்போது திடீரென்று சொல்ல முடியாது. மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம் உயர்ந்து விட்டது, மாநில அரசு ஊழியர்களுக்குக் குறைவாக இருக்கிறது என்ற பிரச்சினை எல்லாம் போய்விட்டது. மத்திய அரசில் வேலை செய்பவர்கள் மாநில அரசில் கொடுக்கப்படுகின்ற அளவுக்கு வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள்.

அந்தக் கணக்கை எல்லாம் பார்ப்பதைவிட எந்தெந்தத் துறைகளில் விலைவாசிகளைக் குறைக்க முடியும், உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்பதில் நம்முடைய மாநிலம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதற்கான எல்லா உரிமைகளையும் மத்திய சர்க்காரிடம் கேட்டிருக்கிறோம். அந்த உரிமைகள் எல்லாம் வந்து விட்டால் இந்தப் பண்டங்களின் விலைவாசிப் பிரச்சினை தீரும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது.

(10) தனியார் அலுவல்கள்—(i) சட்ட முன்வடிவு.

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்த்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 17/72)—(தொடர்ச்சி).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அடுத்து, 12—2—1973-ம் நாளன்று திரு. மணலி சி. கந்தசாமி அவர்களால் முன்மொழியப்பட்ட "தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர் திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 17/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்ற தீர்மானத் தின் மீது மேலும் விவாதம். அன்றையதினம் மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அதைத் தொடர்ந்து அமைச்சர் அவர்கள் உரையாற்றுவார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, அன்றையதினம் நடைபெற்ற விவாதத்தில் நான் என்னுடைய உரையிலே பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லிவந்தேன்.

நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்தமட்டில் தமிழக அரசு எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் முயற்சியை உள்ளபடியே இந்த அவையில் இல்லாவிட்டாலும் வெளியிலே உட்கார்ந்து பேசும் போது நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள், மிகச் சிறந்த முறையில் சீர்திருத்தங்களை இந்த அரசு செய்து வருகிறது என்ற உண்மையை. நேற்றைய முன்தினம் இந்த அரசு நிறைவேற்றி இருக்கிற குத்தகைதாரருக்கு நிலத்தை உரிமையாக்கும் சட்டம் பொதுமக்களிடையே மாபெரும் புரட்சியை ஏற்படுத்த இருக்கும் சட்டம் என்பதை யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது. இப்படி பல்வேறு சட்டங்களை, நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களை இந்து மன்றத்தில் நிறைவேற்றி பல சட்டங்கள் சட்டங்களாகவே போய் விட்டன என்று கருதாமல் சமுதாயத்தில் எந்த அளவுக்கு மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

உதாரணமாக குடியிருப்புச் சட்டம். அதன் மூலம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் 1,57,000 மக்கள் பலனடைந்திருக்கிறார்கள். நிலம் அற்ற ஏழைகளுக்கு, குடிசை மட்டும் போட்டு வாழ்ந்தவர்களுக்கு, அவர்கள் குடிசை போட்டிருந்த இடத்தை அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கும் திருவிழா தஞ்சையில் இன்னொரு மூலையில் நடைபெற்றபோது, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் என் தலைமையில் பட்டா வழங்கும்போது, இந்தத் நீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிற கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் அன்று பேசும்போது மனம் திறந்து சொன்னார்கள். திரண்டிருந்த லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் எதிரில் பேசும்போது அவர்கள் சொன்னார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்களே, உங்களால் இன்றையதினம் இடம் பெறுகிற இந்த லட்சக்கணக்கான மக்கள் இந்த இடங்களை சொந்தமாக்கிக் கொள்ள எவ்வளவோ போராட்டங்களை நடத்திப் பார்த்தார்கள்; எவ்வளவோ பேர்கள் செத்தார்கள் என்று செத்தவர்கள் பெயர்களை எல்லாம் இன்று உணவு அமைச்சராக இருக்கும் மன்னை நாராயணசாமி அவர்களும், மணலி கந்தசாமி அவர்களும் அவர்களின் பெயர்களைச் சொல்லி, இவ்வளவு பேர்கள் செத்தார்கள், அப்போதெல்லாம் நிறைவேற முடியாமல் போய் விட்டது, எப்போது இப்படிப்பட்டச் சட்டம்வரும் என்று எதிர்பார்த்தோம் இப்போது இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, லட்சக்கணக்கான ஏழைகளுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்கிவிட்டீர்கள்; அவர்கள் இன்று வீட்டில் இரவில் படுக்கும்போது சொந்த வீட்டில் படுக்கிறோம் என்ற பெருமையோடு படுப்பது மட்டுமல்ல, கலைஞர் ஆட்சி வாழ்க என்று வாழ்த்துவார்கள் என்று பெரியவர் மணலி அவர்கள் வேதாரண்யம் கூட்டத்தில் அறிவித்தார்கள்.

அதை நான் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன். அவ்வளவு சிறப்பான சட்டங்களையெல்லாம் நாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். இன்று நாட்டில் தனித்தனியாக எவ்வளவோ விதிவிலக்குகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை ஒவ்வொன்றாக நீக்கி, பெரும்பாலானவற்றை அகற்றியிருக்கிறோம். சர்க்கரை ஆலைகளுக்கான கரும்பு பயிரிடும் பூமியாக இருந்தால் அரசின் அனுமதி பெற்று எவ்வளவு வேண்டுமென்றாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று விதி வைத்து,

ஒருவர் விலக்கு மூலம் அனுகூலம் பெறச் செய்து, ஏறக்குறைய ஏழாயிரம் ஏக்கர் விதிவிலக்கு மூலம் பயன் அடைந்திருந்தார்கள். ஒரே நாளில் சட்டத்தின் மூலம் அரசு எடுத்துக்கொளும் என்று அறிவித்ததோடு மட்டுமல்ல; அதற்கான ஏற்பாடுகள் எல்லாம் துரிதமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன.

அடுத்து, ட்ரஸ்ட் லான்ட்ஸ், கிருஷ்ணன் படத்திற்காக அறுபது ஏக்கர், வேறு பள்ளிக்கூடங்கள், பாடசாலைகள், மருத்துவ மனைகள் என்று இவைகளின் பெயரால் நிலங்களை எழுதி வைத்துவிட்டு நாட்டில் ஏமாற்றி வந்த அந்த நிலப்பிரபுக்களின் ட்ரஸ்ட்கள் செல்லுபடியாகாத அளவில் செய்திருக்கிறோம். சட்டம் இயற்றியிருக்கிறோம். பொறுக்குக் குழுவில் அவர்களும் இருந்தார்கள். பொறுக்குக் குழுவில் அவர்கள் சொன்ன ஒரே கருத்து அறநிலையங்களுக்குச் சொந்தமான பூமிகளை எடுத்துவிட வேண்டும் என்ற கருத்தைத்தான் அவர்கள் வற்புறுத்தினார்கள்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: மேய்ச்சல் நிலங்களுக்கான விதி விலக்கை ரத்து செய்தார்கள். இரண்டாயிரம் ஏக்கர்கள் என்றால் 1,500 ஏக்கருக்கு வசதி இருக்கிறது, மீதி 500 ஏக்கர் மேய்ச்சல் நிலமாக இருக்கிறது. விதி விலக்கு ரத்து செய்யப்படும்போது 2,000-க்கும் ரத்து செய்யப்படுமா? அல்லது 500-க்குத்தான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றால் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: இரண்டு வகையான சட்டங்களை ரத்து செய்திருக்கிறோம். மேய்ச்சல் காடு என்று சொல்லி யார் வேண்டுமானாலும் 50 ஏக்கர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று ஒரு விதிவிலக்கு இருந்தது. வேறொன்று, கால்நடைகள், பால் பண்ணைகள் இவற்றிற்கான விதிவிலக்கு சில பெரியவர்களுக்கு—13 அல்லது 14 பேர்கள் இருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்—கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஐம்பது ஏக்கர் வரையில் யார் வேண்டுமானாலும் மேய்ச்சல் பூமியாக வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற சட்டத்தை ரத்து செய்தோம்.

அதேபோல் கால்நடைகள், பால் பண்ணைகள் இவற்றிற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட அந்த விதிவிலக்கை ரத்து செய்வதன்மூலம் அவர்களின் நிலத்தையும் எடுத்துக்கொள்வோம் தவிர

நீர்பாயும் இடம் தவிர மற்றவற்றை விட்டுவிட்டோம் என்பதல்ல. ரத்து செய்யப்பட்டு எல்லாம் சர்ப்ளஸ் ஆக டிக்ளேர் செய்யப் படும்; அதாவது அவர்களுக்கு உரிய நிலம் போக மிச்சத்தை எடுத்துக்கொள்ள ஏற்பாடுகள் துரிதமாக நடந்து கொண்டிருக் கின்றன. சீக்கிரத்தில் முடிவு அடையும். இன்டஸ்ட்ரியல் அன்ட் கமர்ஷியல் அண்டர் டேக்கிங்ஸ், தொழிற்சாலைகள் வைத்திருப் பவர்கள் ஏராளமான பூமிகளை வளைத்து, உள்ளே அவர்கள் இன்டஸ் ரியைப் பெருக்குகிறேன் என்று சொல்லி வேளாண்மை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதையும் ரத்து செய்து, வரம்புக்குள் கொண்டுவர வேண்டுமென்று செய்திருக்கிறோம்.

அடுத்து, தோப்புகள், பழத்தோட்டங்கள் எல்லாம் 1—7—1959 அன்று எவை தோப்புகளாக இருந்தனவோ அந்தத் தோப்பு களுக்கு மட்டும்தான் விதிவிலக்கே தவிர, அன்று தோட்டங்களாக இருந்திருக்குமானால் விதிவிலக்கே தவிர, பிறகு பழத்தோட்டங்கள் வைத்து விதிவிலக்கு கேட்க முடியாது என்று சொல்லி அந்தச் சட்டத்தையும் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஹில் ஏரியாஸ், மலைகள் முழுவதற்கும் விதிவிலக்கு கொடுத்திருந்தார்கள்.

ப்ளான்டேஷனுக்கு மட்டும் விதிவிலக்கு கொடுப்பது நியாயம். அதுவும் பல்வேறு காரணங்களுக்காக. அதை விட்டுவிட்டு மலைச் சரிவில் இருக்கிற வயல்கள், பூமிகள், நெல் பயிரிடும் பூமி, உருளைக் கிழங்கு பயிரிடும் பூமி எல்லாவற்றையும் சேர்த்து விதிவிலக்கு கொடுத்திருந்ததை, அந்த ஹில் ஏரியா விதிவிலக்கை ரத்து செய்தோம்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: தனிப்பட்டவர்களுக்கு காட்டு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை அக்ரிகல்ச்சரல் டிப்பார்ட் மென்ட் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் அல்லது இருக்கக் கூடிய காடுகளை நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் ஒன்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தனியார் காடுகள் எங்குமே கிடையாது. இரண்டு இடங்களில்தான் இருக்கின்றன. ஒன்று சேலம் சேர்வராயன் மலையின் மேல் இருக்கிற ஒரு ஜாகீர்.

அந்த ஜாகீர் இன்னும் அரசாங்க ஆட்சியின் கீழ் வரவில்லை. செட்டில்மென்ட் தகராறுக ஆகி நீதிமன்றத்தில் ஸ்டே இருப்பதால் அதை ஒன்றும் செய்யமுடியவில்லை.

இன்னொன்று 40,000, 45,000 ஏக்கர்கள் ஜன்மிச் சட்டத்தின்கீழ் நீலகிரி மாவட்டத்தில் இருக்கிற காடுகள் அப்படியே காடுகளாக இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஜன்மி ஒழிப்புச் சட்டம் இந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆனால் ஜன்மி ஒழிப்புச் சட்டம் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் சென்று அவர்கள் செல்லாது, அங்குள்ள ப்ளான்டேஷன்சை வேண்டுமென்றால் நீங்கள் நிலச் சீர்திருத்தம் என்று சொல்லி யாருக்கு வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொடுக்கலாம், அதற்குத்தான் 15,000 ஏக்கர் கொடுத்துவைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் காடுகளை எப்படி நிலச் சீர்திருத்தம் என்று சொல்கிறீர்கள், அவை நிலச் சீர்திருத்தத்தின்கீழ் வராது என்று சொல்லி அதை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டார்கள். இதற்கிடையில் அரசாங்கச் சார்பாக நான் டெல்லி சென்றிருந்த போது டெல்லியில் உள்ள மத்திய உணவு அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்து—வேளாண்மைத் துறையும் அவர்களிடம் இருக்கிறது—பேசும்போது சொன்னேன், அரசியல் சட்டப் பாதுகாப்பு தேவை. சுப்ரீம் கோர்ட் செல்லாது என்று சொல்லிவிட்டது. தமிழ்நாடு அரசாங்கம் நிறைவேற்றிய சட்டத்தைச் செல்லுபடியாக்கும் விதத்தில் அரசியல் சட்டத்தில் பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறேன். இந்தக் கூட்டத் தொடரில் கொண்டுவருவதாக அவர்கள் வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். மீண்டும் மத்திய அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறோம்.

பெரிய காடுகள் என்று சொன்னால் 40,000, 45,000 ஏக்கர்கள் பயங்கரமான தேக்கு மரங்களைக் கொண்டுள்ள காடுகள். அது நிலம்பூர் கோயிலகத்திற்கு சொந்தம், இருநூறு குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்குச் சொந்தமானது அது. ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 250 வரையில் காம்பன்சேஷன் கொடுத்துவிட்டு நீங்கள் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். தனிப்பட்ட முறையில் அவர்களிடம் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி 40,000 அல்லது 45,000 ஏக்கரையும் ஏக்கர்

ஒன்றுக்கு ரூ. 250 என்று பேசி குறைவாக எடுத்தாலும் கூட ஏதாவது தவருகச் சொல்லக்கூடியவர்கள் நாட்டில் நிறைய இருக் கிற காரணத்தால் அது வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டோம்.

இன்னென்று கூடத்தெரிவித்தார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு ஒரு மரம் வெட்டிக்கொள்கிறோம், அதற்கு அனுமதி கொடுங்கள், நிலத்தை இனமாகக் கொடுத்துவிடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். பொருள் என்னவென்றால் ஒரு தேக்கு மரத்தை வெட்டினல் அது 30,000 அல்லது ரூ. 40,000-க்குப் போகும், அவ்வளவு பெரிய தேக்கு மரங்கள் உள்ளன. காடுகளை அரசுடைமையாக்க வேண்டும், இதை எடுத்துக்கொள்ள அரசியல் சட்டப் பாதுகாப்புத் தர வேண்டுமென்று டெல்லி செல்லும் சமயத்தில் அங்குள்ள அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்துவிட்டு வந்திருக்கிறோம்.

சமீபத்தில் கூட வருவாய்த்துறை வாரிய அதிகாரி ஒருவரை அனுப்பி நிலைமையை அறிந்துவரச் சொன்னேம். வெகு சீக்கிரம் அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட இருக்கிறது. அதில் இது சேர்க்கப் படுமென்று உத்தாவாதம் அளித்திருக்கிறார்கள்.

இன்னென்று, ரென்ட் அரியேர்ஸ். அதையும் ரத்து செய்தோம். அதை ரத்து செய்வதால் இது சாதாரணச் சட்டம் என்று கருதி விடத் தேவையில்லை. அதனல் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் வெளி யேற்றப்படுகிற நிலைமையிலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றுவோம் என்று பெருமையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்போது பால் பண்ணைகளுக்குக் கொடுத்த விதிவிலக்கு, மேய்ச்சல் காடு களுக்குக் கொடுத்த விதிவிலக்கு, இவை எல்லாம் ரத்து செய்யப் பட்டதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி அவை ரத்து செய்யப் பட்டதன் மூலம் விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்ட நிலங்கள் பூராவும் அரசின் கைக்கு வந்துவிட்டதா? அல்லது இப்போது நாம் நிறைவேற்றியிருக்கிற உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் கீழ் அவைகளை அவர்களின் குடும்பத்தினருக்குள் பிரித்து வைத்திருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு.ப. உ. சண்முகம்: அவர்களுக்குரிய பதினைந்து ஸ்டான்டேர்ட் ஏக்கரா போக மிச்சம் இருப்பதை முழுதும் அரசாங்கம் எடுத்து நிலமற்றவர்களுக்குக் கொடுப்போம் என்ற

உறுதியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாம் போட்டிருக்கிற சட்ட வரம்புகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் எடுக்கமுடியும் என்பதை ஞாபகப்படுத்திக்கொள்கிறேன். இந்த ரென்ட் அரியர்ஸ் சட்டத்தின் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் பயன் அடைந்து இருக்கின்றன என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

மற்றொரு சட்டத்தையும் நாம் கொண்டுவந்தோம். ஒரு குடும்பத்தில் ஒவ்வொருவர் பெயரிலும் 5-5 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்று எழுதிவைக்க ஆரம்பித்தார்கள். அதாவது கணவன் பெயரில், மகன் பெயரில், மனைவி பெயரில், பேரப்பிள்ளைகள் பெயரில் என்று போட்டு வைத்திருந்தார்கள். அதையும் நாம் மாற்றி விட்டோம். ஒரு குடும்பம் என்று சொன்னால், கணவன், மனைவி, மைனர் குழந்தைகள் தான் என்று தீர்மானம் போட்டோம். ஒரு குடும்பம் மொத்தத்திற்கும் சேர்த்து 5 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கருக்கு மேல் பயிர் வைக்கக்கூடாது, குத்தகை எடுக்கக்கூடாது என்று சட்டம் போட்டு, மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒப்புதலுக்குச் சென்றுவர இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அந்தச் சட்டத்தையும் நாம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம்.

5-00 பி.ப. இன்னொரு சட்டத்தையும் நாம் நிறைவேற்றி, அந்தச் சட்டத்திற்கு ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரத்தை எதிர்பார்த்து இருக்கிறோம். அது நாட்டிலுள்ள வலிவலங்களைப் பிடிப்பதற்கான சட்டமாகும். நாம் இயற்றியிருக்கும் சட்டம் மிகவும் மகத்தானது. இப்போது இருக்கும் சட்டப்படி ஆதரைசுடு ஆபீசர்கள், அதிகாரம் பெற்ற அதிகாரிகள், யாருக்காவது பினாமியாக குத்தகைக்கு விட்டிருந்தால், அந்த நிலத்தை எடுத்து வேறு ஒருவருக்குக் கொடுக்க முடியாது. அதனுடைய உடைமையாளர்கள் வேண்டுமானால் வேறு ஒருவருக்கு விடலாம் என்று இருந்தது.

நாம் போட்டு இருக்கும் புதிய சட்டத்தின் மூலம், அதைத் தடுத்து நிறுத்த போதிய அதிகாரம் எடுத்து இருக்கிறோம். எங்காவது பினாமியாக டெனன்ட் இருந்தால், அது எங்கே நடந்தாலும் சரி, அதை ஆதரைசுடு ஆபீசர்கள் ரத்து செய்து, அந்த நிலத்தை வேறு ஒருவருக்கு—அதாவது அவரிடத்தில் பதிவு செய்துகொண்டுள்ள வேறு ஒரு உழவனுக்கு அதைக் கொடுக்கலாம்.

ஆகவே, இந்த பினமி டெனன்ட் ஒழிப்புச் சட்டத்தையும் நாம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி, அதையும் மத்திய அரசின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பியிருக்கிறோம். இப்படி பல்வேறு சட்டங்களை தமிழக அரசு வேகவேகமாக நிறைவேற்றி வருகிறது.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

ஒவ்வொரு சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலும் நாம் நிலச்சீர் திருத்தம் பற்றி விவாதிக்காமல் கூட்டங்கள் நடைபெற்றது இல்லை. புதிய சட்டங்கள் வராமல் நடப்பது இல்லை. இப்படி பல்வேறு சட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றி உழவனுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்து இருக்கிறோம். ஆனால் பெரியவர் மணலி அவர்கள் இந்தத் திருத்தங்களையெல்லாம் கொடுத்து இவைகளெல்லாம் கொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் என்றால் அதை 15 ஆகக் கொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ஒரு குடும்பத்திற்கு மொத்தம் 30-க்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று வைத்து இருக்கிறோம். முன்பு 40 என்று இருந்தது, அதையும் 30 ஆகக் குறைத்து விட்டோம். ஏற்கெனவே அதைத் திருத்தி விட்டோம். 15 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் ஒரு குடும்பத்திற்கு இருக்கலாம். அதிக பட்சமாக நபர்கள் அந்தக் குடும்பத்தில் இருக்குமானால்—முன்பு இருந்த ஆட்சியில் 60 என்று இருந்ததை நாம் வந்த பிறகு 40 என்று மாற்றினோம், அதையும் 30 என்று குறைத்துவிட்டோம்—30 ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கர் இப்போது இருக்கலாம் என்று வைத்து இருக்கிறோம்.

ஸ்ரீதன நிலம் யாருக்கும் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எக்சம்ஷன் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலம் பற்றி டெல்லியில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் கூட விவாதித்தோம். இருக்கிற சட்டம் எப்படியிருக்கிறது என்றால் 60-61 வருஷத்தில் ஸ்ரீதன நிலம் யாருக்காவது கொடுத்து இருந்தால் அதற்குத்தான் விதிவிலக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். இப்போது யாராவது ஸ்ரீதன நிலம் கொடுத்தால் அதற்கு விதிவிலக்கு கிடையாது.

ஆகவே, முன்பு கொடுத்த நிலத்தை அவர்கள் யாருக்கு விற்றார்களோ, யார் கையில் கொடுத்தார்களோ அதற்கு இப்போது

'ரிட்ராஸ்பெக்டிவ் எபக்ட்' கொடுத்து—61 வரையில் யாருக்குக் கொடுத்திருந்தாலும் அது அவர்களோடு நின்றுவிடும், மேற் கொண்டு ஸ்ரீதன நிலம் கொடுக்க முடியாது—சட்டம் கொண்டு வந்தால், அது பல சட்டச் சிக்கலைக் கொண்டுவரும் என்பதால், அதை அப்படியே விட்டு வைத்து இருக்கிறோம்.

நேற்றைக்கு முன் தினம் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்தின் மூலம் இந்த நாட்டிலுள்ள கோயில்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள், பெரிய பெரிய மடாலயங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் இவைகளெல்லாம் எடுத்து, உழுபவர்கள் வாங்கிக் கொள்கிற உரிமையை நாம் தந்து இருக்கிறோம்.

இவ்வளவு மகத்தான சட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றியிருக் கிறோம். மேலும் சீர்திருத்தங்கள் வேண்டுமென்று கருதுவதில் தவறு இல்லை. சீர்திருத்தம் வேண்டுமென்று நாம் சொல்கிற போது, நாம் 10 என்றால், அவர்கள் 5 என்றும், நாம் 5 என்றால் அவர்கள் 3 என்றும் அந்த முறையில் சீர்திருத்தம் கொள்ளாமல், நாட்டிலே இருக்கும் நிலைமைக்கேற்ப, இந்த ஆளுகின்ற அரசு தான் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற கொள்கைக்கேற்ப நிலச்சீர்திருத் தங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தேர்தல் அறிக்கையில் என்ன அறிவித்ததோ, என்ன செய்வோம் என்று சொன்னோமோ, அவைகளை நிறைவேற்றியிருக் கிறோம் என்று பெருமையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனவே, தலைவரவர்களே, தங்கள் மூலமாக நான் தெரிவித்துக் கொள்வதெல்லாம் இந்தத் தனி நபர் தீர்மானம் தேவையில்லை, அரசே பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து முடித்து இருக்கிறது— வேண்டுமானால் இந்த அவையிலே அவர்கள் பேசலாம், தனிப் பட்ட முறையில் மனதிற்குள்ளேயே அவர்கள் இந்த அரசை வாழ்த்துகிறார்கள்—என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்தத் திருத்தச்சட்டத்தை அவர்கள் வலியுறுத்த மாட்டார்கள் என்று நம்பி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, கொடுத்து இருக்கக்கூடிய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் மீது மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் உயர்திரு சண்முகம் ரொம்ப அழகாக படிப்படியாகப் பேசினார்கள். நிலச்சீர்திருத்தம்

என்பது 5 என்று சொன்னால் 3 கேட்பது, 3 என்று சொன்னால் 2 கேட்பது என்ற அர்த்தத்தில் என்றைக்குமே நாங்கள் சொன்னது இல்லை. இந்த நாட்டின் வருங்கால வாழ்விற்கு, இந்த நாட்டின் உணவு உற்பத்தி அபிவிருத்திக்கு உபயோகமாக இருக்கக்கூடிய வகையில் ஒரு சமூக மாறுதலை ஏற்படுத்தக்கூடிய அடிப் படையில்தான் இந்த நிலச்சீர்திருத்தத்தை நாங்கள் பார்க்கிறோம். 10 ஏக்கர் என்றால் 7 ஏக்கர், 7 என்றால் 5 ஏக்கர் என்ற அடிப் படையில் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நாட்டிலே 100-க்கு 70 பேர் செய்யும் தொழில் விவசாயம்தான். இந்த நாட்டிலே வருவாய் வருவதற்குப் பொது வழியாக இருப்பது இந்த விவசாயம்தான். இந்த நாட்டின் பொருளாதாரமே இதன் அடிப்படையில்தான் இருக்கிறது. இன்று இருக்கும் அமைப்பு முறை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது.

இந்த நாட்டின் பொருளாதாரம் இன்றைக்குத் தனி நபர்கள் கையில் இருக்கிறது. மக்கள் கையில் இல்லை. பல்வேறு வகையில் இது க்ஷீணித்து வருகிறது. இந்த நிலையில் நிலச் சீர்திருத்தம் என்ற ஒரு தேசிய நோக்கத்தின் மூலமாகத்தான் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களை, அரசியல் மாற்றத்திற்கான ஒரு பெரிய சேவையை நாம் செய்யமுடியும். அந்த அடிப் படையில்தான் நாங்கள் இந்த நிலச்சீர்திருத்தத்தைப் பார்க் கிறோம். அந்த அடிப்படையில்தான் என்னுடைய திருத்தங்கள் அமைந்து இருக்கின்றன என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நீங்கள் துண்டு துக்காணியாகப் பலவற்றைச் செய்து இருக் கிறீர்கள். அவைகளை நான் அவ்வப்போது பாராட்டியிருக்கிறேன். ஒரு லட்சத்தி சொச்சம் குடியிருப்பு மனைகள் கொடுத்தீர்கள். அதைப் பாராட்டினேன். நேற்றையதினம் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தக் குடியானவர்களுக்கு நிலம் சொந்தம் என்று சட்டத்தின் மூலம் 3 லட்சத்தி சொச்சம் பேருக்கும் நிலம் சொந்தமாக்குவது என்று கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். அதிலே இருக்கும் குறைகளை எடுத்துக்காட்டி, இருப்பினும் நல்ல சட்டம் அதை ஒழுங்காக நிறைவேற்றுங்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறேன்.

அதிலும் கூட வேகவேகமாக ஒருசொட்டு வைத்து விட்டார்கள். ஒரு 10 ஏக்கர் கோவில்கள் சொந்தப் பயிருக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். பார்த்தால் இது பரிதாபமாக இருக்கும். இந்த 10 ஏக்கர் பல்லாயிரக்கணக்கான குடியானவர்களைப் பாழ்படுத்த இருக்கிறது. இந்த 10 ஏக்கர் எந்த 10 ஏக்கர் என்று சொல்லவில்லை. 10 குடியானவர்கள் இருக்கிற இடமாக இருந்தால் சரி. அவர்கள் 100 குடியானவர்கள் இருக்கும் இடத்தில் போய் தங்கள் அதிகாரத்தைக் காட்டு வார்கள். சாமியா இந்த நிலங்களை உழப்போகிறது. அங்கே யிருக்கிற ஆசாமிகள்தான் அவர்கள் பிராணனை வாங்கப் போகிறார்கள்.

விதிவிலக்கை ரத்து செய்துவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். வடபாதிமங்கலம் கரும்பு நிலங்களுக்கு இருந்த விதி விலக்கை ரத்து செய்துவிட்டார்கள், சரி. ஆனால் அது அங்கேயேதான் இருக்கிறது. அதை கம்பெனியாக மாற்றி அதற்கு தியாகராஜ முதலியார் தானே மேனேஜிங் டைரக்டராக இருக்கப்போகிறார்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நான் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே ஒரு கார்ப்பரேஷன் அமைத்து இருக் கிறோம். அந்தக் கார்ப்பரேஷனுக்கு என்று தனி இலாகா அமைத்து இருக்கிறோம். அந்தக் கார்ப்பரேஷன் இன்டஸ் டிரிஸ் டிபார்ட்மெண்ட்டின் கீழ் வருகிறது. அமைச்சர் திரு. மாதவன் அவர்களின் கண்டிரோலில் வருகிறது. தனியாக அதிகாரிகளும் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: ஆனால் அந்தக் கரும்பு விவசாயம் செய்யும் குடியானவர்களை வைத்துக்கொண்டு கார்ப்பரேஷன் அமைத்தால் அதைவிட 2 மடங்கு உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கும். இது உத்யோகபூர்வமான கார்ப்பரேஷன் என்று இருந்தாலும் அதிலே தியாகராஜ முதலியாருக்கு அதிகம் கை மேலோங்கி யிருக்கும். அவர்களுக்கு ஒரு பிடிப்பு இல்லாமல் இருக்காது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தெளிவாக, உறுதியாக நான் சொல்கிறேன். அரசாங்கம்தான் கார்ப்பரேஷன் நிறுவி இருக்கிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர்தான் 'நான் அபிசியல் மெம்பராக' இருக்கிறார். எல்லோரும் உத்யோகப்

பற்று உள்ளவர்கள்தான். தனிப்பட்டவர்கள் யாரும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வி.எஸ்.டி. கரும்பாலைச் சொந்தக்காரர்கள் கார்ப்பரேஷன் அமைத்துவிட்டால் இருக்க மாட்டார்கள். இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள். உழுகின்றவனுக்கு பங்கு இருக்கவேண்டாமா, லாபம் இருக்கவேண்டாமா? என்று. கொஞ்சம் பொறுங்கள். இப்போது பஸ் எடுத்த உடனே 24 சதவிதம் கொடுத்திருக்கிறோம். இதுகூடக் கொடுக்காமலா போய்விடுவார் களென? எடுத்து முடிந்ததற்குப்பின் பாருங்கள்.

திரு மணலி சி. கந்தசாமி: ஆகவே, நிலத்திலே உழுகின்றவனுக்குப் பலன் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். அப்போதுதான் அவனுக்கு நிலத்திலே பாடுபடுகின்ற ஒரு விருவிருப்பு ஏற்படும். இதற்காக எந்தச் சொத்தையும் பிடுங்க வேண்டுமென்பதல்ல. நிலச்சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி என்னைப் பொறுத்தவரையில் சொல்லியிருக்கிறேன். ரெட்ராஸ்பெக்டிவ்வாக, அந்தத் தேதியிலிருந்தே அமுலுக்க வரவேண்டுமென்பது தான் முக்கியம்.

இன்றைக்குப் பெரிய அளவில் நிலங்களைப் பினாமியாக மாற்றி இருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். மந்திரி என்பதை மறந்துவிட்டுச் சொல்லுங்கள், இருக்கிறதா, இல்லையா என்று நிச்சயமாக ஒத்துக்கொள்வார்கள். பொறுப்பில் இருப்பதால், ஒத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கலாம்.

இன்றைக்கு 15, 16 ஆயிரம் ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம், என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், எனக்கு ஒன்றுமே இல்லை, 15 ஏக்கர்தான் இருக்கிறது, என்கிறார்கள். எங்கே போச்சு இந்த நிலங்கள் எல்லாம்? நான் இந்தச் சட்டசபையில் உறுப்பினராக 1952-லிருந்து 1957 வரை இருந்தேன்.

எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இன்றைக்கு அவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய பெண்டாட்டி, பிள்ளை, பேருக்கு, ஏன், குதிரை, நாய்க்குட்டி பேருக்கெல்லாம் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். இதை கவனிக்கவேண்டும். இந்த நிலங்களையெல்லாம் மீட்கவேண்டும்.

அடுத்தது, 'குடும்பம்' என்று வரும்போது, 5 பேர்கள் கொண்டதுதான் குடும்பம் என்று சொல்கிறார்கள். எனக்கு

ஆட்சேபணை இல்லை. சி.எல்.ஆர்.எஸ்.சி. என்ன சொல்கிறார்கள் கடைசியாக போடப்பட்ட 9 பேர்கள் கமிட்டி என்ன கூறுகிறது? மாண்புமிகு உணவு அமைச்சரவர்கள் கூட கலந்துகொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கமிட்டி என்ன முடிவு எடுத்தது? எனவே, இந்த நிலையில் என்ன சீர்திருத்தம் செய்திருக்கிறார்கள்? ஒன்றுமே இல்லை. கடைசியாகக் கணக்கு என்ன? நமது தமிழ் நாட்டில் 25 லட்சம் எக்டேர்—62 லட்சம் எக்கர் நீர்ப்பாசன வசதி உள்ள நிலம் இருக்கிறது. இந்த நிலத்திலே 60 ஆயிரம் எக்கர் தான் இன்றைக்கு டிஸ்டிரிபூட் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னால் என்ன நிலச்சீர்திருத்தம்? உள்ளபடியே, கொஞ்சம் யோசித்துப் பாருங்கள். இதனால் தான் சொல்கிறேன். ஒரு குடும்பத்திற்கு 15 எக்கர் தான் என்று சொல்லுங்கள். 30 எக்கர் என்று வைத்தால் கூட, ஆளுக்கு 15 எக்கர் . . .

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: உறுப்பினர் தவறாகச் சொல்கிறார். குடும்பம்—பேமிலி யூனிட் என்பது 5 பேர்கள் கொண்டதுதான். புருஷன், மனைவி, மைனர் குழந்தைகள்—மேஜர் சில்ட்ரனை இருந்தால் 5 எக்கர் தலா என்று எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட, அதிகபட்சம் 30 எக்கர் என்று வைத்திருக் கிறார்கள். எனவே, ஆளுக்கு 15 எக்கர் என்று வைக்கவே இல்லை.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: இருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் ஏற்கெனவே பிரிந்துக்கொண்டு விட்டார்கள். இது தான் யதார்த் தம்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு குடும்பத்திற்கு என்று ஸ்டிரிக்டாக இம்பிளிமெண்ட் பண்ணிவிட்டால் பெரிய அளவுக்கு மிச்சம் ஏற்படும். அந்தை நம்பி இருக்கக்கூடியவர்கள் பலனடை வார்கள். ஒரு சேம்பிள் சர்வே என்று பார்த்தால், இன்றைக்குக் கூட குறைந்தபட்சம் என்று வைத்துக்கொண்டவர்களை கணக் கெடுத்தால், அதிகம். மேலே போகப் போகக் குறைவாக இருக்கும். 20 எக்கருக்கு மேலே வைத்திருப்பவர்கள் என்று பார்த்தால், 7, 8 சதவீதம் தான் இருக்கும். அதில், 30 சதவீதம் நிலம் அப்படிப் பட்டவர்களிடம் தான் இருக்கிறது.

குறைவாக வைத்திருக்கிறவர்களின் நிலம் என்று பார்த்தால், குறைவாகத்தான் இருக்கும். எனவே, இந்தக் கான்சண்ட்ரேஷன் ஆப் லேண்ட் இருக்கிறதே, அதைக் குறைக்க வேண்டும். இதுதான் விஞ்ஞான ரீதியிலான வழி. எந்த அரசும், இது வரை, எந்த நிலச்சீர்திருத்தத்தின் மூலமாகவும் இதைப் பண்ணவில்லை. நிலத்தைக் கலைத்து விட்டதுதான் மிச்சம். குழப்பம் ஏற்பட்டது தான் மிச்சம்.

Dr. Wolf Ladejinsky, a well-known authority on land reforms in Asia என்று சொல்லக் கூடிய நிபுணர் இந்தியாவில் மட்டுமல்ல, ஆசியா பூராவிலுமுள்ள நிலச் சீர்திருத்தம் பற்றி வெகு அழகாகக் கூறியிருக்கிறார்.

'Looking back, the entire ceiling episode was one of evasions by commission and omission. With deliberately poorly-drawn enactments holdings had been fictitiously divided up among close and distant relations so as to make them appear under the ceiling; many owners did not bother even with such pre-cautionary measures. Lacking a single punitive clause in the entire mass of legislation—with the exception of the ineffective one in Maharastra—there was no reason why they should have. It made no difference whether the ceiling applied on an individual or family basis; there was no concern about records that would have established the bona-fides of the owners subject to ceilings, or for that matter administrative arrangements worth mentioning. Enforcement was not a problem; there was little to enforce. In sum, while officially the States accepted, the ceilings programmes, they rejected them in practice—and with results one might have expected . . .

என்று கூறியிருக்கிறார். தமிழ்நாடு மட்டுமல்ல, இந்தியா பூராவும் யோக்கியதை இப்படித்தானிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நமது தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற நிலச்சீர்திருத்தம் பற்றிப் பலரும் புகழ்ந்து பேசியிருக்கிறார்கள். அண்மையிலே நான், முதலமைச்சருக்குப் பதிலாக, மத்திய அரசாங்கம் கூட்டிய செண்டிரல் லேண்ட் ரிபார்ம்ஸ்

கமிட்டிக் கூட்டத்திலே கலந்துகொண்டேன். அப்போது, பல மாநிலங்களிலுமுள்ள நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டங்களைப் பற்றியெல்லாம் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டபோது, நானே ஆச்சரியப்பட்டுப்போனேன், 'இப்படியும் இருக்கிறதே' என்று. ஒரு மாநிலம்—அந்த மாநிலத்தின் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை—இன்னொரு மாநிலத்தைக் குறை சொல்வது இந்த அவைக்கு அழகல்ல—உதாரணத்திற்காகத் தான் சொல்கிறேன்—அங்கே, மெகனைஸ்ட் ஃபார்ம் இருக்குமானால், யந்திரங்கள் மூலமாகப் பண்ணை நடத்தினால், அதற்காக எத்தனை ஏக்கர் நிலம் வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம், இந்த நிர்ணயம் பாதிக்காது, என்ற வகையிலே ஒரு சட்டம். இன்னொரு சட்டம், சொந்தமாகச் சாகுபடி செய்கிறவர், எத்தனை ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம், உச்சவரம்பு அவரைப் பாதிக்காது, என்று. இப்படியெல்லாம் சட்டங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் பார்த்துவிட்டுத்தானே, என்னவோ, அவர் அப்படி எழுதியிருக்கிறார் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: பூராவும் பார்த்திருக்கிறார். உங்களை விட்டுவிட்டார் என்று நினைக்காதீர்கள். எல்லாவற்றையும் பார்த்து விட்டுத்தான் இந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்.

அடுத்தபடியாக, விதிவிலக்கு எதுமே இருக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய கருத்து. கிராமப்புற விவசாயிகளுக்கு நிலத்தைக் கொடுத்து அவர்களை வாழ வைக்கவேண்டுமானால், அவர்களுடைய பூரா உழைப்பையும் பயன்படுத்தி, உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டுமானால், உண்மையான நிலச்சீர்திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டுமானால், இந்த விதிவிலக்குகள் இருக்கக்கூடாது. இந்தத் துண்டு துக்காணி நிலங்களினால் என்ன பயன்? வேண்டுமானால் ஒரு பந்தயம் கட்டுகிறேன். இந்த விதிவிலக்குகளை எல்லாம் எடுத்துவிட்டு, நிலம் உண்மையிலேயே விவசாயிக்குச் சொந்தமாக்கப்படுமேயானால், இப்போது இருப்பதைப்போல 2 மடங்கு உற்பத்தி பெருகும், விவசாயிகளின் வாழ்வும் வளம் பெறும்.

விவசாயிகளுக்குப் புதிய வாழ்வு கொடுப்பதற்கு அது ஒரு அஸ்திவாரமாக இருக்க முடியும். இன்றையதினம் அந்த விவசாயி,

ஒன்றுமே இல்லாமல், அனுதையாக இருக்கிறன். இப்போது செய்திருக்கிறீர்கள். பாராட்டுகிறேன். இது போதாது. இன்னும் செய்யுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கு எதிராக நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்தபோது எவ்வளவு பயங் கரமான போராட்டங்களைத் துவக்கினீர்கள் என்பதை மறந்துவிட வேண்டாம்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: அதெல்லாம் அவ்வப்போது இருக்கிற சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு முடிவு செய்யப்படுகிற விவகாரம்.

ஆகவேதான் உங்களுக்கு மறுபடியும் சொல்கிறேன். நீங்கள் எவ்வளவோ செய்துவிட்டோம் என்று திருப்திபட்டுவிட முடியாது. நீங்கள் செய்திருக்கிறீர்கள், இல்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனல் அதிலே நீங்கள் திருபதி அடைந்துவிட முடியாது. இரண்டொரு நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறீர்கள், அதனல் மக்கள் பலனடைந்திருக்கிருர்கள். அதுவும் பிள்ளையாரையே கிள்ளி வைத்து நைவேத்தியம் பண்ணிவிட்ட மாதிரி சில காரியங்களைச் செய்திருக்கிறீர்கள்.

இப்போது 10 ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கிறீர்கள்; அந்த 10 ஏக்கர் என்ன செய்யப் போகிறது? என்ன அதிகாரம் செலுத்தப் போகிறது? எந்தக் கிராம மக்களுக்குப் பயன்படப் போகிறது? 10 ஏக்கர் கொடுத்துவிட்டால் அதை சாமியா வைத்து உழப் போகிறது! இல்லையே. அரசியல் வாழ்விலே ஈடுபட்ட சிலர் அதிலே தலையிட முற்படுகிருர்கள். உங்கள் கட்சியிலே உள்ள சிலர் அதிலே தலையிட முற்படுகிருர்கள். உங்கள் தோழமைக் கட்சிக்காரர்கள் தலையிடுகிருர்கள். நேற்றுக் கொண்டு வந்த மசோதாவே எப்படி நிறைவேறியது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஓட்டுக்கு வந்தபோது 75 பேர்கள்தான் இருப்பார்கள். அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு அக்கறை இல்லை. அதற்கான காரணம் என்ன என்பது உங்களுக்கும் தெரியும்; எங்களுக்கும் தெரியும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: நேற்று அந்த மசோதாவுக்கு ஆதரவாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஓட்டுப் போட்டது; ஆளும்

காங்கிரஸ் கட்சியும் ஓட்டு போட்டது. நியூட்டலாக இருந்தது ஸ்தாபன காங்கிரசும், முஸ்லீம் லீகும். அப்படி இருந்தும் நேற்று அந்த மசோதாவுக்குக் கிடைத்தது கிட்டத்தட்ட 80 ஓட்டுகள்தான்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: அடுத்தபடியாக இதுவரை நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற நிலச் சீர்திருத்தங்களை எண்ணிப் பார்ப்போம். நீங்கள் செய்து இருக்கக்கூடிய நிலச் சீர்திருத்தங்கள் போதாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப் போல ஏதோ ஒன்றிரண்டைச் செய்துவிட்டு நீங்கள் திருப்தியடைந்துவிட முடியாது. இன்று கிராமப் புறங்களிலே என்ன நடைபெறுகிறது? பணக்காரர்களின் சுரண்டல்தான் இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. 'ஃப்யூடல் ஃபோர்ஸ்' முதலாளித்துவம் இன்னும் மாறவில்லை. ஆனால் 100 எக்கர், 200 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருந்தார்கள் என்ற நிலை மாறியிருக்கிறது. உங்கள் சட்டங்களால் அந்த நிலங்களைப் பிரித்து வைத்து, பினாமி முறையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கிராமப் புறங்களில் கூட்டுறவு பாங்கியிலிருந்தும் சரி, சொசைட்டியி லிருந்தும் சரி, கிராம உற்பத்தியை வாங்குவதிலும் சரி, அதை விற்பதிலும் சரி, சிறு தொழில்களை நடத்துவதிலும் சரி—இப்படி எந்தப் பக்கத்திலே பார்த்தாலும் அவர்கள் கை ஓங்கிதான் இருக் கிறது. சாதாரண ஏழை எளிய மக்களை அவர்கள் முழுங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நீங்கள் செய்கின்ற ஒன்றிரண்டு நல்ல காரியங்களும் உழுபவர்களுக்குப் போய் சேரவில்லை; இடையிலே இருக்கின்ற இவர்கள் அதன் பயனை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வந்திருக்கின்ற நிலச் சீர்திருத்தங்களால் அவர்களுக்குள் ஊடல் நிலைதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றையதினம் நீங்கள் அதைத்தான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

பினாமி முறையிலே நிலங்களைப் பிரித்து வைத்துக் கொண்டு, நாங்கள் சாதாரணமானவர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நெல்லை விலைக்கு வாங்குகிறார்கள். ரைஸ் மில் வைத்துக் கொள்கிறார்கள். கூட்டுறவு பாங்கு, சொசைட்டிகள் மூலம் கிடைக்கும் ஆதாயத்தையும் பயன்படுத்திக்

கொள்கிறார்கள். உழைக்கக்கூடிய மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் முன்னேற வழியில்லாமல் அவர்களைச் சுரண்டிக் கொண்டேதான் இருக்கிறார்கள் முன்னைப்போல.

அவர்களை எல்லாம் இப்படி விட்டு வைத்திருப்பதற்குக் காரணமும் எல்லோருக்கும் தெரியும். அவர்களைத் தடுப்பதற்குள்ள வலிவு யாருக்கும் இல்லை. தேர்தல் வந்தாலே போதும்; எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் அப்படிப்பட்டவர்களை அண்டிப் பிழைக்கக் கூடிய நிலைமையைத்தான் இன்றைக்கு நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த நிலைமையைப் போக்க வேண்டும். அதுதான் அவர்களின் சுரண்டலைத் தடுக்கும் முதல் வழி.

நான் என்னுடைய வாழ்நாள் பூராவும் இந்த நிலச் சீர்திருத்தங்களுக்காகப் போராடியிருக்கிறேன். கிராமப் பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று நான் பல கஷ்டங்களை அனுபவித்திருக்கிறேன். நிலைமை இப்படியே போய்க் கொண்டிருந்தால், கிராமமக்கள் கிளர்ந்தெழுவார்கள். போராட்டம் நடத்துவார்கள். புரட்சி ஏற்படும். அப்போது ரத்தக்களரி தான் ஏற்படும். சரியான நிலச் சீர்திருத்தம் வராவிட்டால் மறுபடியும் ஏற்கெனவே செய்தப் போராட்டங்களைத் தொடங்க வேண்டியதுதான் வரும்; மீண்டும் பல்வேறு தியாகங்களைச் செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும்.

ஆகவே கிராம மக்கள், உழுபவர்கள் சுபிட்சமான வாழ்வு வர வேண்டுமானால் யாருக்கும் சலுகை கூடாது; விதிவிலக்குகளை எல்லாம் ரத்து செய்துவிட வேண்டும். அந்த வகையிலே நான் கொடுத்திருக்கும் தீர்மானத்தை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். ஏனென்றால் உங்கள் லட்சியமும் அதுதான். அதன் அடிப்படையை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறீர்கள்.

அதற்காகச் சில துண்டு துக்காணி சட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். கொண்டு வந்த சட்டங்களை ஒழுங்காக நிறைவேற்றவில்லை. விதிவிலக்குகளைக் கொடுத்ததினால் பினாமி முறைதான் வளர்ந்திருக்கிறது. இந்த முறைகளை எல்லாம் ஒழித்து, சாதாரண மக்களுக்கும் உழவர்களுக்கும் பயன்படுகின்ற வகையிலே நான் இந்த மகத்தான தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

1973 ஏப்ரல் 5] *[திரு. மணலி சி. கந்தசாமி]*

கடந்த 15 வருஷங்களில் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் ஆயிரங்கோடி ரூபாய்க்குமேல் விவசாயக் காரியங்களுக்காகச் செலவுசெய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்கேற்ற முறையில் உற்பத்தி பெருகவில்லை. இன்றைக்கு 72 லட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு விலைவாசி குறையவில்லை. இங்கே அரை மணி நேரம் விலைவாசிப் பிரச்சினைபற்றி உணவு இலாகாவின்மீது விவாதம் நடைபெற்றது. பருப்பு விலை ஏறிவிட்டது, அரிசி விலை ஏறிவிட்டது, உளுந்து விலை ஏறிவிட்டது, விறகு விலை ஏறிவிட்டது, எண்ணெய் விலை ஏறிவிட்டது என்று அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். இவ்வளவு உற்பத்தி பெருகியும் விலைவாசி குறையவில்லையே. அதற்கு என்ன காரணம் என்பதை நாம் யோசிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : திட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது பணத்தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. அதைச் சரிக்கட்ட நோட்டு அடிப்பதைத்தவிர வேறுவழியில்லை. அதனால் விலைவாசி ஏறுகிறது.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : நோட்டு அடிப்பது எதற்காக? பட்ஜெட் டெஃபிசிட் வருவது எதற்காக? அத்தியாவசியப் பொருட்களின் வர்த்தகத்தைச் சர்க்காரே ஏற்று நடத்துவதாக இருந்தால் அந்த நிலை வராது. வரியை அதிகரித்திருக்கலாம்; வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கும்; நெருக்கடி இருக்காது. நோட்டு அடிப்பதற்குக் காரணம், திட்டங்களை ஒழுங்காக நிறைவேற்றவில்லை; நிலச் சீர்திருத்தத்தில் ஒழுங்கில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : சமீபத்திலே மத்திய அரசு நோட்டுகளை அதிகமாக அச்சடித்துவிட்டது என்று பத்திரிகைகளிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. அதனால் விலை ஏறியிருக்கிறது. இது எல்லோருக்கும் தெரியும். நாட்டிலே உணவு உற்பத்திக் குறைவு இருக்கிறது என்றால், இயற்கை செய்த சதி என்று சொல்லலாம். உணவு உற்பத்தி பெருகி, விலைவாசியும் உயர்ந்திருக்கிறது என்றால், யாரோ கள்ளச் சந்தை நடத்துகிறார்கள் என்றுதான் அர்த்தம். அதைத் தடுக்க வேண்டியது அரசின் கடமை. அதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். அதையெல்லாம்

மீறி மத்திய அரசு நோட்டு அச்சடிக்கிறது. அதனால் விலையேற்றம் யாராலும் கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறது. இது தவிர்க்கப்பட வேண்டிய ஒன்று.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு அதுவும் ஒரு காரணம். திட்டங்களை ஒழுங்காக நிறைவேற்ற முடியாத நேரத்தில் நோட்டடிக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன? டெஃபிசிட் பினான்ஸ் ஏற்படக் காரணம் என்ன? அதை யாரும் யோசிக்கவில்லை. மத்திய அரசு நோட்டடிப்பதன் காரணமாகப் பல்வேறு விபரீதங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதுமட்டுமல்ல.

வர்த்தக சூதாடிகளும் விலையேற்றத்திற்கு ஒரு காரணம். வர்த்தக சூதாடிகள் என்பது மிக முக்கியமானது. உற்பத்தி கூடியிருக்கும்போது விலையேற்றம் என்றால் எப்படி? இடையிலே இருக்கின்ற இடைத்தரகர்கள், கொள்ளை லாபம் அடிப்பவர்கள், கள்ள மார்க்கெட்காரர்கள், வர்த்தக சூதாடிகள்தான் அதற்குக் காரணம். அப்படிப்பட்டவர்களை அரசாங்கம் கண்காணிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய தயவை எதிர்பார்க்கக்கூடாது. கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அவர்களுடைய சுரண்டல் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். நான் குறிப்பிடக்கூடிய விதத்திலே இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வந்தால் அதற்கெல்லாம் ஒரு பரிகாரம் காண முடியும். இப்போது நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தில் என்ன தவறு இருக்கிறது? என்ன தீவிரம் இருக்கிறது? வாழ்க்கைக்குப் பொருந்தாத விஷயம் என்ன இருக்கிறது? அமைச்சரவர்கள் யோசிக்க வேண்டும். அதைப்பற்றி எதுவும் சொல்வது கிடையாது.

இந்தத் தீர்மானம் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற 70 சதவிகிதம் விவசாயப் பெருமக்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. உங்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலேகூட இந்த மாதிரியான சட்டங்களைக் கொண்டுவருவோம் என்று அறிவித்திருக்கிறீர்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை எங்கள் கட்சி கொடுத்திருக்கிறதே என்று அமைச்சரவர்கள் யோசிக்கக் கூடாது.

இதை ஒரு கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கக்கூடாது. விவசாய மக்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிக்கிறது என்பதைத்தான் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, அமைச்சரவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, அரசாங்கச் சட்டங்களுடன் தனியார் ஒருவர் கொடுத்த தீர்மானம் சட்டமாகச் சேர்க்கப் பட்டது என்ற பெருமையைத் தமிழக வரலாற்றில் ஏற்படுத்திச் சிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் வகையில், அரசு இந்தத் தீர்மானத்தினுல் பெருமைப்படும் என்று சொல்லியமைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி அரசுக்கு அந்தப் பெருமையை முழுமையாகச் சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. மணலி கந்தசாமி அவர்கள் தங்கள் தீர்மானத்தை வற்புறுத்துகின்றார்களா?

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி: யெஸ்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: From the way you and the Hon'ble Minister were speaking, I thought you are not pressing. பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி:

"தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு நிலச் சீர்திருத்தங்கள் (நிலத்திற்கு உச்சவரம்பு கட்டுதல்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு சட்டப் பேரவை சட்டமுன் வடிவு எண் 17/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றதாக அறிவிக்கப்பட்டது.

(அ) அரசுப் பணிகளுக்கான வயது வரம்புகுறித்து.

(ஆ) தீர்மானங்கள்

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 17—8—1972-ம் நாளன்று முன்னுரைக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்ட அரசுப் பணிகளுக்கான வயது வரம்புபற்றிய தீர்மானத்தின்மீது இப்பொழுது மேலும் விவாதம் தொடரும்.

திரு. க. சுப்பு: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தினை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே நான் மொழிந்து அதன்மீது விவதாமும் நடந்திருக்கிறது.

"அரசுப் பணிகளில் அமர்த்தப்படுவதற்கு நிர்ணயிக்கப் பட்டுள்ள வயது வரம்பை 25 என்பதிலிருந்து 30-ஆக உயர்த்த வேண்டுமென இம்மன்றம் அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்கிறது."

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இத்தீர்மானத்தின் மீது ஏற்கெனவே திரு. க. சுப்பு, திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம், திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார், திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி ஆகியவர்கள் பேசியிருக்கின்றார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவரவர்களே, இந்தத் தீர்மானம் ஏற்கெனவே விவாதத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, அதன்மீது பல கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டு இருக்கின்றன. இதன் நோக்கம் வேலை வாய்ப்புகள் குறைவாக இருக்கும் காரணத்தினாலும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கும் காரணத்தினாலும் வயது வரம்பு பழைய நிலையிலேயே இருந்தால் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. எனவே வயது வரம்பை அதிகப்படுத்துவதன் மூலம் இந்த வாய்ப்பினை அதிகப்படுத்தலாம் என்பது இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கம் என்று கருதுகிறேன்.

ஆனால் நம் நாட்டில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் என்பதைக் குறிப்பாக படித்தவர்களிடையே உள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் பார்க்கும்போது, வயது வரம்பை 30-க்கு அதிகப்படுத்துவதால் இந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும் என்று கருத முடியாது. நாட்டிலே வேலை வாய்ப்பினை ஏராளமாக உருவாக்குவதன்மூலம்தான் இதற்குப் பரிகாரம் காண முடியும்.

ஆகவே, அந்த முயற்சியில் நாம் வெற்றி பெற்றால்தான் நாம் இதில் வெற்றி பெற முடியும்.

மத்திய அரசு இந்த வயது வரம்பை ஓரளவிற்கு உயர்த்தி யிருக்கின்றார்கள். அந்த அடிப்படையில் நாமும் ஓரளவிற்கு உயர்த்தியிருக்கிறோம். முப்பது வயது வரையில் என்று உயர்த்தா விட்டாலும் ஓரளவிற்கு உயர்த்தியிருக்கிறோம். ஆகவே, இது போதும் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தின் நோக்கத்தை நாம் எதிர்க்க முனையாவிட்டாலும், அந்த நோக்கம் ஈடேறச் செய்ய உள்ள ஒரே வழி வேலை வாய்ப்பினை அதிகரிப்பது தவிர வேறு இல்லாத காரணத்தினாலும், வெறும் வயது வரம்பை மட்டும் உயர்த்துவதால் அது ஈடேறாது என்ற காரணத்தினாலும் இந்தத் தீர்மானத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, நான் பேசும்போது வயது வரம்பை உயர்த்துவதால் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடப் போவதில்லை என்று குறிப்பிட்டேன். ஆனால், ஒருவன் பள்ளி இறுதித் தேர்விலோ அல்லது கல்லூரி இறுதித் தேர்விலோ தேர்வுற்ற பிறகு வேலை தேடி எம்ப்ளாய்மெண்டு எக்ஸ்சேஞ்சில் தன் பெயரைப் பதிவு செய்து கொள்ளுகிறான். ஒருவன் 1970-ல் தன் பெயரைப் பதிவு செய்து கொண்டால் அவனுக்கு 1976-ல் வேலை கிடைக்கலாம். ஆனால், இடையிலே அவனுக்கு வயது 25 ஆகிவிட்டால், பிறகு அவனுக்கு அரசாங்கத் துறையில் வேலை இல்லை, வயதாகிவிட்டது என்ற நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே, அவன் எந்தத் தேதியில் தன் பெயரைப் பதிவு செய்துகொள்ளுகிறானோ, அந்தத் தேதியினைக் கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு அந்தத் தேதியில் அவன் வயது அந்த வரம்பிற்குள் இருந்தால் பின்னர் ஐந்து ஆண்டுகள் அல்லது ஆறு ஆண்டுகள் கழித்து வேலை கொடுக்கும்போது வயது வரம்பைத் தாண்டியிருந்தாலும் அவனுக்கு வேலை கொடுக்கலாம் என்ற முறையைக் கொண்டுவந்தால், வயதாகிவிட்ட காரணத்தினால், வேலை கிடைக்கவில்லை என்று அவதிப்படும் பலருக்கு உதவியாக இருக்கும். இதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, இது நிர்வாகத்தில் பல பிரச்சினைகளை, பல சிக்கல்களை ஏற்படுத்தும்.

1973 ஏப்ரல் 5]

திரு. க. சுப்பு : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், அமைச்சர் அவர்களும் இந்தத் தீர்மானத்தின்மீது தங்கள் கருத்தைச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.

குறிப்பாக, வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தினைப் போக்க வழி வகுக்கும் என்ற அடிப்படையில் இத்தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருத்தினைத் தெரிவித்தார்கள். ஏற்கெனவே இந்தத் தீர்மானத்தை முன்மொழியும்போது சொன்னேன், 'வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைத் தீர்ப்பதற்கு இது உதவாது. ஆனால், வேலையில்லாமல் வாடிக்கொண்டுள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் இன்னும் ஒரு ஐந்து ஆண்டுக் காலம் முயற்சித்துப் பார்க்கலாமே என்று முயற்சிப்பதற்காவது இடமளிக்கப்பட வேண்டும் என்பது தான் இதன் நோக்கம்' என்று. இதனால் அரசாங்கத்துக்கு எந்தவிதமான நஷ்டமும் இல்லை, கஷ்டமும் இல்லை.

குறைந்த பட்சம் 'வேலை கிடைக்கவில்லையே, வயதும் 25 ஆகிவிட்டதே, இனி என்ன செய்வது' என்று விரக்தி அடையக் கூடிய தங்கள் வாழ்க்கையை வேறு திசையில் திருப்பிக்கொள்ள எண்ணுகின்ற பல ஆயிரக்கணக்கானவர்கள், இப்படித் தங்கள் வாழ்வில் வெறுப்படைந்த நிலையில் இருந்தால் அதனால் சமுதாயத்திற்கே பெருந்தீங்கு விளையும் அந்தப் போக்கை மாற்றிக்கொள்ளுவது நல்லது என்ற அடிப்படையில் வெறுப்படைந்துள்ள அவர்களுக்குச் சிறிது நம்பிக்கை ஊட்டத் தக்க விதத்தில் இதை இன்னும் ஐந்து வருஷமாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

திரு. அப்துல் ஜப்பார் அவர்கள் கூறினார்கள் வயது வரம்பே கூடாது என்று. 'நாங்கள் விருப்பம் தெரிவிக்கிறோம், வேலை செய்ய, வேலை கொடுங்கள்' என்று கேட்கின்றார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு வேலை இல்லை என்றால் வேலை வேண்டும் என்று விரும்பாமல் இருந்தால் பரவாயில்லை. ஆனால், வேலைக்குச் செல்லத் தயாராயிருக்கின்றார்கள். ஆனால், வேலை கொடுக்க வேண்டிய அரசாங்கம் வேலை கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால், அது அரசாங்கத்தின் குற்றமா அல்லது மக்களுடைய குற்றமா? மண்ணிடை ஆட்சிக் குற்றம் என்று சொல்லுகிறதைத்தவிர, வேறு ஒன்றும் சொல்ல முடியாது.

[திரு. க. சுப்பு] [1973 ஏப்ரல் 5

இருபத்தைந்து வயது அடையும் காலத்திற்குள் அவனுக்கு வேலையை அளிக்க இயலாமலிருப்பது நம் குற்றமே, ஆட்சியின் குற்றமே. இவர்கள் குற்றத்திற்காக அப்பாவி மக்கள், இளைஞர்களைத் தண்டிப்பது அவர்கள் வாழ்வில் வெறுப்பு அடைந்து அவர்களை வேறு பாதைக்கு இட்டுச் செல்லுவதை அனுமதிப்பது சரியில்லை என்றுதான் 25 வயதை 30 ஆக ஆக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். அண்டையிலுள்ள பாண்டிச்சேரியில்கூட, இந்த வயது வரம்பை உயர்த்தி யிருக்கின்றார்கள். அது போன்று இங்கேயும் நீட்டிக் கொடுப்பதில் என்ன கெட்டுவிடும் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். முனிசிபாலிடிகளுடைய ஆயுள் காலத்தைக் கூட்டிக் கொள்ளுகின்றீர்கள். இப்படி வேலையில்லாது அவதிப்படும் இளைஞர்கள் விஷயத்தில் ஏற்கெனவே உள்ள வயது வரம்பைச் சற்றுக் கூட்டிக் கொடுத்தால் என்ன கெட்டுவிடும்?

இதைக் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு பாராமல், பலரும் இதை வரவேற்று இருக்கின்றார்கள், ஆளும் கட்சி உள்பட. ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்றவர்கள்கூட 30 வயது ஆகிவிட்டால் வேலை இல்லை என்று சொல்லுகின்றார்கள். தனியார் துறையிலுள்ள பள்ளி களிலிருந்து அரசாங்கத் துறையிலுள்ள பள்ளிகளுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்றால் 30 வயது ஆகிவிட்டது. எனவே, நீங்கள் வருவதற்கு இல்லை என்று சொல்லப்பட்டு விடுகிறது. பயிற்சி முடிந்ததும் தொடர்ந்து முயற்சி செய்து வருகின்றார்கள் ஆசிரியர் வேலைக்கு. ஆனால், 30 வயது அடைந்தவுடன், சுலபமாகச் சொல்லிவிடுகின்றார்கள், 'உங்களுக்கு 30 வயது ஆகிவிட்டது, இனி அரசாங்கத்தில் உங்களுக்கு வேலையில்லை' என்று.

எனவே, இப்படி வெறுப்புற்ற இளைஞர் சமுதாயத்தினருக்குச் சிறு மன ஆறுதல் கிடைக்கத்தக்க விதத்தில் இன்னும் ஐந்து ஆண்டுக் காலம் முயற்சி செய்து பார்க்கலாம் என்ற விதத்தில் இவர்களுக்கு உள்ள இந்தத் தடையை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். இது பல்லாயிரக்கணக்கான இளைஞர்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கக்கூடிய ஒன்றாகும். இன்றுள்ள நிலையில், 30 இல்லை 40 வயது ஆனால்கூட இந்தப் பிரச்சினை தீரப் போவதில்லை. இருந்தாலும் 25-ஐ 30 ஆக உயர்த்துவதன்மூலம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் சிறு வாய்ப்பினைத் தடுத்துவிட வேண்டாம். இதனால் அரசுக்கு எந்தவிதமான இழப்பும் இல்லை என்ற அடிப்படையில் இந்தத் தீர்மானத்தை யார் கொண்டு

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. க. சுப்பு]

வந்திருக்கின்றார்கள் என்று பாராமல் இத் தீர்மானத்தின் தன்மை என்ன என்ற அடிப்படையில் இதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறி என் உரையினை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. சுப்பு அவர்கள் தங்கள் தீர்மானத்தை வற்புறுத்துகின்றார்களா ?

திரு. க. சுப்பு :. ஆம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

"அரசுப் பணிகளில் அமர்த்தப்படுவதற்கு நிர்ணயிக்கப் பட்டுள்ள வயது வரம்பை 25 என்பதிலிருந்து 30 ஆக உயர்த்த வேண்டுமென இம்மன்றம் அரசுக்கு பரிந்துரை செய்கிறது."

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வி யுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் இருக்கையில் இல்லை. அவர் இல்லாத காரணத்தினால் அவரது தீர்மானம் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் அவர்கள் தம் தீர்மானத்தை இப் பொழுது முன்மொழிவார்.

(ஆ) அரசியல் அமைப்புக்கு முரணாக அமைச்சரவைக்குக் களங்கம் ஏற்படுத்தும் முயற்சியைக் கண்டித்தல்குறித்து.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, I move the following resolution—

" Whereas Article 164 (2) of the Constitution of India categorically declares that the Council of Ministers of a State shall be collectively responsible to the Legislative Assembly of that State, whereas irresponsible attempts are being made to bring the Council of Ministers of Tamil Nadu into disrepute by bringing in the Central Government in the form of an Enquiry Commission, this House, while condemning these unconstitutional attempts, solemnly declares that under the Constitution this House and this House alone has the duty and power to hold the Council of Ministers responsible to it, and further declares that any interference with this Constitutional power and responsibility of this

Assembly will be not only an unconstitutional act but also a most undemocratic act cutting at the very roots of the system of Federal democracy that has been enshrined in our Constitution.

THIRU V. M. ABDUL JABBAR : Sir, I second the resolution.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய மாநில உறவுகளைப்பற்றி, நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில் மாநில அரசுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களைப்பற்றி இன்றைக்குப் பலவிதமான கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டு வருகின்றன. என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன், இது என்னுடைய கருத்து மட்டுமல்ல நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கிய Founding Fathers of the Constitution, அவர்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துப் பார்த்தாலும், நம்முடைய நாட்டிலே ஏற்பட்டிருப்பது ஒரு கூட்டாட்சி Federal set-up என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

இதை இந்த அவையில்கூட பல தடவை பல உறுப்பினர்கள் வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக, நாம் இந்த அவையில் இன்று உறுப்பினர்களாக வீற்றிருந்தாலும், பொறுப்பு மிகுந்த அமைச்சர்களாக வீற்றிருந்தாலும், மாநில அவையில் மட்டுமல்ல—பாராளுமன்றத்திலே உறுப்பினர்களாக உரிமைகளைப் பெற்று, கடமைகளைப் பெற்று வீற்றிருந்தாலும், பாராளுமன்றத்திலே இந்திய அரசினுடைய அமைச்சர்களாகச் சில அதிகாரங்களைப் பெற்று இருந்தாலும் இவர்கள் எல்லோரையும் தேர்ந்தெடுத்து, பாராளுமன்றத்திற்கும், மாநிலச் சட்ட மன்றங்களுக்கும் அனுப்பக்கூடிய நம்முடைய ஜனநாயக அமைப்பிலே இருக்கிற வாக்குரிமை பெற்றிருக்கிற மக்களுடைய கடமைகளாக இருந்தாலும் இந்த உரிமைகளை எல்லாம் எதனிடத்தில் இருந்து பெறுகிறோம் என்றால்—எல்லாவற்றுக்கும் மூலமான ஒரு சட்டத்தில் இருந்துதான் பெறுகிறோம்.

The main source which confers right to the private citizens of the country as well as the body constituted to administer or enact laws for governing the country.

எல்லாவற்றுக்கும் மூலமாக இருப்பது அரசியல் சட்டம்தான். அந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே வரையறுக்கப்

பட்டிருக்கிற அதிகாரங்களின் காரணமாகத்தான் ஒரு மாநில சட்ட மன்றம் மாநிலச் சட்ட மன்றமாக உரிமைகளைப் பெற்று, அதிகாரங்களைப் பெற்றுச் சட்டம் மன்றமாக இருக்கிறது. அது போல், பாராளுமன்றம் தன்னுடைய அதிகாரங்களை அரசியல் சட்டத்தில் இருந்து பெறுகிறது. ஆகையால், பாராளுமன்றத் திற்குத்தனி அதிகாரங்களையும், மத்தியில் இருக்கிற ஆட்சிக்குத் தனி அதிகாரங்களையும், அந்த மத்திய பாராளுமன்றத்தினுடைய அதிகார வரையறைகளை, அந்த அதிகாரங்களை யார் பயன்படுத்த வேண்டும், எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற முறைகளையும், வகைகளையும் அரசியல் சட்டம் மிகத் தெளிவாக, நமக்கு விளக்கமாகத் தருகிறது.

அதேமாதிரி மாநிலங்களில் இருக்கிற மாநிலச் சட்ட மன்றங்களும் அவை அதிகாரங்களைப் பெற்ற, கடமைகளைப் பெற்ற சட்ட மன்றங்களாக இருக்கின்றன என்று சொன்னுல் அந்த அதிகாரங்களைத் தருவதற்கு மூலமாக இருப்பது அரசியல் சட்டம் தான். நான் சொல்வதன் நோக்கம் என்னவென்ருல், மத்தியில் இருக்கிற பாராளுமன்றம் பரிபூரணமான அதிகாரத்தைப் பெற்ற பாராளுமன்றமாக இருக்கிறது. மத்திய அரசின் அமைச்சர்களாகப் பாராளுமன்றத்தில் விற்றிருக்கிறவர்கள் அந்தப் பாராளு மன்றத்திற்கே ஜவாப்தாரியாக, தம்முடைய விளக்கங்களைத் தரக் கூடியவர்களாக, கடமைகளை ஆற்றக் கூடியவர்களாக அங்கே விற்றிருக்கிருர்கள். அந்தப் பாராளுமன்றத்தின் கடமைகளில், உரிமைகளில், தலையிடுவதற்கு யாருக்கும் அதிகாரம் இல்லை. பாராளுமன்றத்திற்கே இருக்கிறது.

அரசியல் அமைப்பின் படைப்பான பாராளுமன்றம்போல, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் மற்ருெரு படைப்பாக இருப்பது மாநிலச் சட்ட மன்றங்கள். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் படைப்பான பாராளுமன்றத்தினுல், அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் மற்ருெரு படைப்பாக விளங்குகிற மாநிலச் சட்ட மன்றங்கள் விஷயத்தில் தலையிட நிச்சயமாக உரிமை கிடையாது என்பது தெளிவு. அதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இந்தச் சட்ட மன்றத்திற்கு வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிற சட்ட மன்ற அதிகாரங்களிலே இந்தச் சட்ட மன்றத்திற்கு இருக்கிற உறுப்பினர்களின் உரிமைகளிலே யாரும் தலையிட முடியாது.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1973 ஏப்ரல் 5

மாநில அமைச்சர்களைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அதிகாரம் இந்தச் சட்ட மன்றத்திற்கே இருக்கிறது. இந்த மாநில ஆட்சியாளர்களைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய உரிமை, அவர்கள் தவருக நடக்கிருர்கள் என்ருல் ஏன் இப்படி நடக்கிறீர்கள் என்று தட்டிக்கேட்கக்கூடிய உரிமை, விளக்கம் கேட்கக்கூடிய உரிமை, தவறு செய்ததாக நிரூபிக்கப்படுமாளுல் தவறு செய்த அமைச்சர்கள் அதிகாரத்தில் இருந்து, ஆட்சியில் இருந்து இறங்க வேண்டுமென்று கோரக் கூடிய உரிமை இந்தச் சட்ட மன்றத்திற்குத்தான் உண்டு என்பதை நமதுஅரசியல் சட்டம் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

ஆளுல் துரதிருஷ்டவசமாக சமீப காலமாக சாதாரணப் பொது மேடைகளிலும், பொறுப்பு வாய்ந்த இடங்களிலும் மாநிலச் சட்ட மன்றங்களுக்குள்ள அதிகார வரம்பில் தலையிடுகிற முறையில், மத்திய அரசுக்கு இருக்கிற அதிகாரங்களைத் துஷ்பிரயோகம் செய்கின்ற முறையில் சிலர் பேசி வருகிருர்கள். இது அரசியல் சட்டத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத நிலை என்பதை வலியுறுத்துகிறேன். அதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தையே முன்மொழிந்திருக்கிறேன்.

இன்றைக்குப் பேசுகிருர்கள். இன்று இந்த அவையில் நடந்த விவாதத்தின்போதுகூட மத்திய அரசாங்கம் மாநில ஆட்சியின் மீது சொல்லப்படுகிற ஊழல்கள்பற்றி விசாரிக்கக் கமிஷன் போடலாம், தீர்ப்புகளை வழங்கலாம், அதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று ஒருசிலர் சொன்னுர்கள். இது மிக மிக அபாயகரமான நிலை என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அரசியல் சட்டத்தின் 164-வது பிரிவிலேயே மிகத் தெளிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது :

" There shall be a Council of Ministers for every State who will be responsible for the Legislative Assembly or the Legislature of the State "

என்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்தின் நோக்கத்தை, அதனுடைய விளக்கத்தை நாம் நன்ருகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அமைச்சர்கள் அதிகாரத்தில் இருக்கிற காரணத்தால் அவர்கள் சில காரியங்களை ஆற்றுகிறபோது அந்தக் காரியங்கள் எவ்வாறு ஆற்றப்பட்டன, அதிகாரங்கள் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டன, இந்த அவையால் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட–

நிதி எவ்வாறு செலவழிக்கப்பட்டது, அது இந்த அவையால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட வரையறைக்கு உட்பட்டதுதாஞ என்பதை எல்லாம் அறிந்துகொள்வதற்குப் பல வகைகள் இருக்கின்றன.

உதாரணமாக, ஒவ்வொரு நாளும் பர்ஸ்ட் அவர்—கேள்வி நேரம் என்று வைத்திருக்கிறோம். கேள்விகள்மூலமாக அமைச்சர்கள் என்ன என்ன வகையில் பணியாற்றுகிறுர்கள் என்பதைக் கேட்க முடிகிறது. அவர்கள் பதில் சரியாக இல்லாவிட்டாலும் துணைக் கேள்விகள் போட்டுச் சரியான பதிலைக் கொடுக்க வைத்திருக்கிறோம்.

விதி 164 இன்கீழ் இந்த ஆட்சி ஒரு தவறு செய்கிறது என்றுல் இந்த ஆட்சி செய்கிற தவறுகளைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறவர்கள் இந்த அவையில் உள்ளவர்கள்தான். அரசியல் சட்டத்தின் மற்றொரு படைப்பான பாராளுமன்றத்திற்கு இந்த அதிகாரம், உரிமை கிடையாது. ஆனல் சென்ற சில நாட்களுக்கு முன்பு—எனக்கு மிகவும் வேதனை ஏற்பட்டது, படித்தபோது. அபாயகரமான நிலை அது—பாராளுமன்றத்தில் அமைச்சர் ஒருவர் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கிறபோது மாநில அரசுக்கு விரோதமாக ஒரு கமிஷனை நியமிக்கக்கூடிய அதிகாரம் பாராளுமன்றத்திற்கு இருக்கிறது என்பதாகப் பேசியிருக்கிறுர்கள்.

அப்படி அரசியல் சட்டத்தினுடைய படைப்பான சட்டமன்றத்தினுடைய ஒரே உரிமையாக இருக்கிற ஆட்சியைத் தட்டிக் கேட்கின்ற, ஆட்சியினிடத்திலே விளக்கம் கேட்கின்ற உரிமையை, இந்த மன்றத்தின் பாகமாக, அங்கமாக இல்லாத அரசியல் சட்டத்தினுடைய, மற்றொரு அங்கம் பறித்துக்கொள்கிற ஒரு நிலை இருக்குமானல், நான் கேட்பது இதுதான்—காலையிலே கூட இந்த கேள்வி கேட்கப்பட்டது—மாநிலத்திலே ஒரு ஆட்சி தவறு செய்தால், மத்தியிலே இருப்பவர்கள் விசாரணை செய்ய அதிகாரம் படைத்திருக்கிறுர்கள் என்றுல் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக, மக்களுடைய பணத்தைப் பெற்று, வரிகளை விதித்து, அந்தப் பணத்தை எல்லாம் சேகரித்து, செலவு செய்யக் கூடிய அதிகாரத்தைப்பெற்ற மத்திய அரசு, ஒரு தவறு செய்யு

1973 ஏப்ரல் 5] *[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]*

மானால், அவர்களுக்கு விரோதமாக ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் அமைக்க, அவர்களுடைய வாதத்தின்படி, ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு தத்துவமாக, நிலையாகத்தான் அது இருக்கமுடியும்.

இப்படி இருப்பதாக நாம் நினைக்கவில்லை. இப்படித் தனியாக, அரசியல் சட்டத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட, நமக்கே உள்ள அதிகாரத்தை, வெளியே இருக்கிற மத்திய அரசு பார்த்துக் கொள்ளும்வகையிலே, சில கருத்துக்களை இங்கே வெளியிடுவதும் இங்கே இருப்பவர்கள் அல்லது வெளியே பொறுப்புமிக்க அங்கத்திலே இருப்பவர்கள் இப்படிப் பேசுவதும், ஜனநாயகத்தை அரசியல் சட்டத்தை உதாசீனப்படுத்துகின்ற வகையிலே, அரசியல் சட்டத்தை, அதற்கு ஒரு சாவு மணி கொடுத்து அதைப் புதைக்கின்றவகையிலே பேசுகின்ற பேச்சு, உண்மையான பேச்சு என்று நான் சொல்லவில்லை.

அரசியல் காரணங்களுக்காக அதைச் சொல்கிறார்கள். நான் பேசுவது, நம்முடைய மரபுகள் காப்பாற்றப்படவேண்டும். இதை முன்மொழிந்திருக்கிற காரணம், யாருக்கும் ஆதரவு தர வேண்டும், அல்லது யாரையும் கண்டிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழியவில்லை. நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தினுடைய உயிர்நாடியான தத்துவங்கள் பாது காக்கப்பட வேண்டும், இந்த மன்றத்தினுடைய அதிகாரங்கள், மரபுகள் எல்லாம் பாதுகாக்கப்படவேண்டும்.

அதே மாதிரியாக, நம்முடைய அரசியல் சட்டத்திலே வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களுக்கு எல்லாம் உண்மையான உருவம் கொடுக்கப்படவேண்டும். மாநிலத்திலே இருக்கிற ஒரு ஆட்சியை மத்திய ஆட்சி இந்த நிலையிலே அணுகமுடியுமானால், அது ஜனநாயகத்திற்குப் பேராபத்தாக முடியும் என்ற நிலை உருவாகிறது.

இன்றைக்கு தி.மு. கழகக்காரர்கள் ஆட்சியிலே இருக்கலாம். தி.மு.கழகம் ஆட்சியிலே 10 ஆண்டுக் காலம் இருக்கலாம், 15 ஆண்டுக் காலம் இருக்கலாம், 25 ஆண்டுக் காலம் இருக்கலாம், 50 ஆண்டுக் காலம் இருக்கலாம். ஆனால், 50 ஆண்டிற்குப் பிறகு தி.மு.க. விழக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டால், மற்றவர்கள் ஆட்சிக்கு வரலாம். ஆனால் அரசியல் சட்டமும், அதன் மரபுகளும், ஜனநாயகமும் அதன் மரபுகளும் பாரம்பரியங்களும், மரபுகளும்.

1973 ஏப்ரல் 5] *[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]*

உண்மையான தத்துவங்களும் பாதுகாக்கப்படவேண்டும், அதை நாம் விருப்பு வெறுப்பற்று அணுகவேண்டும்.

இவை ஜனநாயகம் பாதுகாக்கப்படவேண்டுமென்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் இந்த அவையின் வாயிலாகக் கண்டிக்கப்பட வேண்டியவை, தனிப்பட்ட யாருக்கும் அல்லது இப்படி பேசப் படுகின்ற வாதத்திற்கு விரோதமாக இந்தத் தத்திவத்தைப் பேசக் கூடியவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அது தனி நபராக இருந் தாலும் அல்லது நபர்களுடைய கூட்டு அமைப்பாக இருந்தாலும், அல்லது இந்தியா பூராவும் ஆளுகின்ற அமைப்பாக இருந்தாலும், அல்லது ஒரு கட்சியே வழிநடத்தக்கூடிய நிலையிலே இருந்தாலும் இப்படிப்பட்ட பேச்சுகளை அரசியல் காரணங்களுக்காகப் பேசுவது மிகப்பெரிய போராபத்தை உண்டாக்கும். அதை இந்த அவை, எந்தக் காரணத்திலும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது. அதை ஏற்றுக்கொள்ள இந்த அவை நிச்சயமாக அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதாலேயே இந்த அவையினுடைய ஆழ்ந்த கவலையையும், இந்த அவை ஜனநாயகத்திலே வைத்திருக் கின்ற நம்பிக்கையையும் உரிமையையும் நிலை நாட்டுவதற்குக் கொண்டிருக்கிற உரிமைகளையும் புறக்கணித்தால், அவர்கள் எப்பேர்பட்டவர்களாக இருந்தாலும், இந்த அடிப்படையை யாருக்கும் விட்டுக் கொடுக்கமுடியாது என்ற ஒரு தீவிரமான எண்ணத்தை, தன்னுடைய அதிகாரத்தை, தன்னுடைய உரிமை களை நிலை நாட்டுகின்ற நிலையிலே, இதனை நிறைவேற்றி, வழி தவறிச் சென்று விட்டவர்களுக்கு, வழி கொடுக்கிற, அரசியல் காரணங்களுக்காக ஜனநாயகத்திற்கு சாவு மணி அடிப்போம் என்று சொல்கின்றவர்களைத் திசை திருப்ப, சென்று விட்டவர்கள் சென்று கொண்டிருப்பவர்கள், ஆகியோரை நேர்பாதைக்குக் கொண்டுவர இந்தத் தீர்மானம் நிச்சயமாக உதவும் என்ற வகை யிலேதான் இந்த தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிந்திருக்கிறேன். இந்த அளவுக்கு இந்த கருத்தைச் சொல்லி, மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் தங்களுடைய கருத்தைச் சொன்னபிறகு, அதற்குப் பதில் அளிக்கின்ற வகையிலே, என்னுடைய கருத்தைச் சொல் கின்றேன் என்று தெரிவித்து இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

THIRU K. T. K. THANGAMANI : Sir, I am raising a point of order. My point of order refers to the Articles of the Constitution

and our Rules. My point is that under Rule 144, the Resolution is out of order. Rule 144 defines—

" A resolution may be in the form of a recommendation addressed to Government or of a declaration of opinion by the House or in the form of a motion for the appointment of a committee of the House for any purpose or in any other form suitable to the subject-matter of the resolution. "

So far as I can understand this Resolution, it is not making a recommendation to the Government of India or a recommendation to the State Government or giving a declaration of opinion about any particular matter. Here, the expression or declaration of opinion goes far beyond the declaration of opinion as laid down in the Rule. It seeks to interpret the Constitution.

We are not here to express an opinion about what the Constitution stands for or things of that kind. So my submission is that the Resolution is out of order and this should not have been admitted. This resolution is not in conformity with the Rule and it is out of order if we are strictly to adhere to Rule 144 of our Assembly Rules. That is my submission.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, I submit that this Resolution as such is strictly in conformity with the Rule of the Assembly Rules, namely, Rule 144, and it comes under the caption ' declaration of opinion '. If the hon. Member contends that this House is not here to interpret the Constitution, according to him, this House is incompetent to indulge in any interpretation of the Constitution. In that also, there may be difference of opinion. Sir, so far as I am concerned, this House is quite competent to express any opinion, including an opinion on the constitutional provisions or to interpret the constitution in such a way as to give life, meaning pith and substance to the various constitutional provisions.

At the same time, here the resolution clears the position that in so far as certain attempts are being made by certain irresponsible quarters to dwindle or to reduce the powers that are conferred by the Constitution upon this House and in so far as an illegal or irresponsible attempt is being made to question the very authority of this House, the Sovereign power of this House, the competency

of this House, to question the Ministers and to censure Ministers; thus the resolution becomes necessary and valid. This is quite relevant and so far as the fundamental right of this House is questioned and sought to be jeopardised by outside forces, this House is competent to express its opinion that such interference or attempt is quite illegal and undemocratic

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, as per Rule 143, the Resolution should be as follows :—

"it shall be clearly and precisely expressed and shall raise a definite issue;

"it shall not contain arguments, inferences, ironical expressions or defamatory statements, nor shall it refer to the conduct or character of persons except in their official or public capacity."

The fact is that the hon. Member who has brought this resolution Thiru Latheef says that there is an attempt made by irresponsible members. The resolution contains ironical expressions and is full of arguments. Whether it is within the constitutional powers or not, whether such charges can be made against the Council of Ministers, are all arguments. Unless and until the resolution is without arguments, without ironical expressions and without inferences, it cannot be admitted.

The resolution leads to so many inferences. It refers even to strained relationship between the Centre and the State and it is full of inferences. So, my submission is that it does not at all come under Rule 143 and it should not have been permitted to be brought before the House at all.

THIRU S. KANDAPPAN : Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to make a few observations about the point of order raised by Thiru K. T. K. Thangamani and supported by the lady member Thirumathi T. N. Ananthanayaki.

Sir, I am afraid there is no point of order involved in this. Though the resolution is long-winding and contains complex sentences, I think that the crux of the matter is that the hon. Member has expressed his concern about the danger to the federal set-up of our country.

It is true, as Thiru K. T. K. Thangamani stated, that he is expressing some opinion about the constitutional position with regard to this matter. But I do not think that Thiru K. T. K. Thangamani is correct in saying that the House or for that matter a Member cannot interpret the Constitution of India in his own way.

We cannot cast aspersions on the Constitution, but we have got every right to interpret the Constitution. For that, I would like to point out that we are enacting so many legislations in the Assembly and a number of legislations are passed on its own interpretation that the House is making about the Constitution. Sometimes it does not happen that the validity of a legislation is questioned in a Court of Law and it may even be struck down as null and void. It does not mean that the House has no right to hold its opinion about the Constitution. One may differ and we know for a fact that even in the Supreme Court with regard to interpretation of certain sections, with regard to fundamental rights that some interpretation given in an earlier period was changed later on by different Judges in a different context.

The interpretation differs, but that does not tantamount to casting any aspersion or questioning the validity of our Constitution. It is only an approach or interpretation as we see it. One may differ as the lawyers differ or for that matter even as the Judges differ. Even in important Judgments, dissenting notes are given by some Judges. If some Judge gives a different dissenting note, it does not mean that he is not respecting the Constitution, but he sees in a different light the writing or the wording of the Constitution.

Likewise, Thiru Latheef in his own best judgment thinks that this provision of the Constitution has to be related and he feels concerned about the safety of the federal democratic set-up in our country. I think, Sir, it is quite proper and relevant and in tune with the times.

Also, I may point out that he has never mentioned anywhere that some irresponsible members are doing this and that. What he has said is this. Let us again look into the wording. He has very carefully worded the resolution. In fact, I appreciate the wording and the way in which the resolution is constructed. What

he has said is, 'irresponsible attempts are being made . . .' Certainly responsible members in this House may not be a party to the irresponsible attempts. Their names might have been involved or might not have been involved in it. We do not know about it.

For that matter Thiru Latheef does not even say that people are talking and press reports are appearing but has only said that certain irresponsible attempts are being made unfortunately in our State. When he is referring to that, he is only deprecating the unconstitutional attempts. He is only condemning the irresponsible atempts. He is not condemning any person either by name or by inference. So, there is no point in Thirumathi T. N. Ananthanayaki's contention that Thiru Latheef is casting aspersion on anybody directly or indirectly.

So, Sir, I think this resolution is perfectly in order. In fact, I would like to plead with the Government that they themselves may sponsor such a resolution. This happens to be a private member's resolution. I do not know our convention.

I think that even Thiru K. T. K. Thangamani would appreciate in the interest of federal democratic set-up in our country that we should all support this resolution and pass this resolution here.

(Thiru N. Ganapathi rose.)

MR. DEPUTY SPEAKER : I am rather afraid that we will spend the whole time in the point of order. One by one our learned Advocate Members are coming forward to speak.

THIRU N. GANAPATHI : Mr. Deputy Speaker, Sir, I will be very brief.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is this. The hon. Members Thiru K. T. K. Thangamani and Thirumathi T. N. Ananthanayaki have raised a point of order regarding the validity of this resolution, whether it conforms with the rules of our Assembly procedure and the Constitution, whether it is relevant or not. The first question is, or the first doubt raised by hon. Member Thiru K. T. K. Thangamani is that it is rather *ultra vires* of the Constitution—or shall I put it as unconstitutional?—it violates certain provisions of the Constitution.

I think the hon. Member Thiru Latheef has started the resolution with due respect to the Constitution. He says 'Whereas Article 164 (2) of the Constitution of India categorically declares . . . etc. For his defence he is seeking the help of the Constitution. I do not think he is going away from the Constitution. Rule 143 (*b*) of our Assembly Rules clearly says:

'it shall not contain arguments, inferences, ironical expressions or defamatory statements, nor shall it refer to the conduct or character of persons except in their official or public capacity.'

Something has been mentioned about some persons or the act of some persons. Hon. Member has said in his resolution—

'Whereas irresponsible attempts are being made to bring the Council of Ministers of Tamil Nadu into disrepute by bringing in the Central Government in the form of an Enquiry Commission . . .'

This wording of course seems to be somewhat strong. But I do not think it refers to any particular person. It does not refer to any particular person or any group of persons.

The second thing is about the interpretation of the Constitution or whether it is criticism of the Constitution. I do not remember anything said by our friend Thiru Latheef about it. Particularly it was an interpretation.

Of course interpretation is a legal attempt. But whether he was going away from the Constitution is the problem. Anyhow in view of the point of orders raised by our hon. Members, I would like to request the hon. Members who want to speak on this subject to be very careful regarding the provisions of our Constitution and regarding the wordings of the resolution put forward by Thiru Latheef.

THIRUMATHI JOTHI VENKATCHELLUM : Rule 146 clearly gives discretion to the Speaker to allow the member concerned to amend the resolution. It reads :

"The Speaker shall decide on the admissibility of a resolution where the resolution or a part thereof is, in the opinion of the Speaker, in contravention of the rules, he may in his discretion give the member concerned an opportunity of amending it or disallow the same."

1973 ஏப்ரல் 5]

MR. DEPUTY SPEAKER : I think there is no necessity to amend the resolution because after due consideration and careful scrutiny, I have admitted this resolution.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, after reading the resolution I find that very strong words are used in this resolution. It may not be directly attributable to any person. But the inference is there. Everybody knows in this world who are the people who charge-sheeted the Government, who took the statements and who accused the Government and represented the matter to the Central Government. It is all well-known that it is Thiru M. G. Ramachandran and Thiru M. Kalyanasundaram. There is no use of hiding these facts. So, the inference is correct, I think.

MR. DEPUTY SPEAKER : I would like to request the hon. Member not to drag in the names of hon. Member Thiru M. G. Ramachandran and Thiru M. Kalyanasundaram into this discussion.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Thiru Latheef in his own clever way of strongly putting up cases or strongly putting up arguments for bad causes, has brought in this resolution in such a way that the facts are clear to everybody, but it is hidden by good words. That is all. It is clearly known about whom we are talking. So, I want to bring this to the notice of the public. I may add that we represent certain constituencies elected by people. If we use words like 'irresponsible', 'unconstitutional'; undemocratic' etc., it will be an insult not only to the Legislators but to lakhs of people who have elected us. I am sure that aspect will be considered favourbly by my hon. friend Thiru Latheef, when he makes such reference. When I make this, I know he will interrupt me. I am not yielding. I know he is very clever. By his cleverness, he is getting many things done.

MR. DEPUTY SPEAKER: You are paying too much compliments. That is the problem.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: My hon. Friend, Thiru Latheef knows where to strike and he strikes carefully and get things done. That is why I am paying my compliments to him. He is a most tactful man to argue. He argues nicely. On many

occasions, he has also argued nicely supporting the action of the Government. But in the Resolution, words like 'irresponsible attempt' 'unconstitutional attempt' and 'undemocratic' etc., have been used.

I do not know how the resolution was admitted. Since the resolution was admitted by the Hon. Deputy Speaker, I cannot question. Then I would like to refer to Article 254 (2) of the Constitution. It relates to inconsistency between laws made by Parliament and laws made by the Legislatures of States. There are certain subjects which are dealt with by the Centre and certain subjects that are dealt with by the States.

The constitution of a Commission of Inquiry is a subject included in the concurrent list and a legislation has been enacted by the Parliament in 1952. Now after twelve years, we are thinking of bringing forward a legislation, when the Parliament has already enacted an Act called the Inquiry Commission Act of 1952. Based on that Act, certain enquries were held and persons have been found guilty. They have recommended certain action against them.

It is not an Executive Body. It is only a recommendatory body. The execution is left to somebody else. The appointment of an Inquiry Commission cannot be debarred because of Article 254 (2) of the Constitution. The Ministers are collectively responsible. There is no doubt about it. Administratively, they are collectively responsible. They are not collectively responsible for swindling or corruption. I am not saying that they are corrupt.

All these things have been discussed in the House, this morning. I am not going into the details of the concurrent list.

I may tell my hon. friend, Thiru Latheef that it has been clearly stated in the Constitution, that if the law made by the State is repugnant it shall be void. I therefore point out that the resoluition is absolutely incorrect. Even those people who want provincial autonomy want unity of the country as a whole. If there is anything wrong or there is difference some authority should be there to go into the details.

It may be argued that the people will decide. It will take four or five years for the people to decide. Who is the authority to decide if there is anything wrong. It is the Central Government which can interfere and enquiry into such things.

It was argued that the Central Government has no right to interfere. Now the representations have been made to the President of India and to the Central Government. The President is elected by the Members of the Lok Sabha and Rajya Sabha and by the Members of the Legislatures. He is the President of India and not President of the Central Government. If anything goes wrong in any part of the country, the President is the supreme authority. The President has got every right to haul up and enquire into the affairs in the interest of the country. There is nothing wrong in that. The Resolution of Thiru Latheef smacks all these things.

The clever way of doing things by Thiru Latheef may even protect certain actions of the Government. So long as the President is there, so long as the Constitutional laws are there, the Union Government or the President has the right to inquire into the commissions and omissions of Government, not of ordinary routine things. We have the question hour. The question hour is not there to find out whether the Hon. Minister has received two lakhs. I do not say that a Minister has received two lakhs.

For example, I am telling this. The question hour cannot be used for that purpose. There should be checks and counter-checks then only the democracy will succeed. If Thiru Latheef's Resolution is accepted, this will be the end of democracy in this country. I am sure he himself will withdraw this unholy resolution after knowing the provisions of the Constitution and its effects pointed out by various members.

THIRU S. KANDAPPAN: Mr. Deputy Speaker, Sir, in support of the resolution moved by my hon. friend, Thiru Latheef, I would like to make a few observations.

Let us be clear about one point. The question that we are considering now has rele vance to the powers that is vested in a state under federal democratic structure. One may have double

about the federal character of the Constitution. We are working under the Federal Constitution. Once this point is concerned, the resolution brought forward by my friend Thiru Latheef should in all fairness be supported by all the members of the House. He is not questioning the validity or bonafide of the members of the Legislature; but he is only making charges against those who are making frivolous charges against the members occupying the Treasury Benches. He is exercising his basic right as a Member of the House.

It is true that the Constitution provides election once in five years and the Members of the Treasury Benches and other members contest in the general elections. What does it mean? It means they have to account for all commissions and omissions in the eyes of the public. When they get the mandate, they try to carry out the promises they have given to the people during the elections.

It is for the people through the Legislators to watch the actions of the Members of the Government. Instead of that if anybody is going to argue that there must be some sort of super body all the time to watch the actions of the Government, that will create an anamalous situation.

I would like to pose one question to Mr. K. M. Subramaniam. For a long time, our Hon. the Law Minister, the Hon. the Chief Minister and also many other Members have been repeatedly asking: 'If you are going to justify the enquiry by the Centre over the State, then let us do it logically. After all, the Ministers of the Government at the Centre are also elected by the people. They are also Indians and equal citizenship is being enjoyed by everybody. Any Chief Minister in a State, if he is lucky enough or if the circumstances warrant, can become the Prime Minister of this country also. A Prime Minister does not get a mandate from the god-incarnate. He or she derives mandate from the people. After all, human nature being what it is—I am not attributing motives to the present occupant of that post but I am speaking in a general way—if the Prime Minister who is also a human being, commits errors and if there is a demand for an

enquiry either in the Parliament or in the various State Assemblies, then how would you resolve the problem? Is there a superstructure or superbody to go into it . . .

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : There is the President.

THIRU S. KANDAPPAN : The President, as per the Constitution, is the mouth-piece of the Home Ministry

MR. DEPUTY SPEAKER : It is not fair on our part to comment upon the President or the Governor.

THIRU S. KANDAPPAN : He is the constitutional head and anyhow this aspect, everybody knows . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : Will it not be nice if the hon. Member kindly withdraws those words?

THIRU S. KANDAPPAN : Sir, I withdraw those words. He is the constitutional head and he has to act as per the advice of the Government of India. So, Sir, that being the position, if we once take up the stand that the Chief Minister cannot on his own be relied upon for having a clean administration, then how are you going to justify the Prime Minister's action if there is anybody to cast aspersion on justifiable grounds. What is the remedy for it? The only answer could be that the Parliament is responsible for checking the Government of India for the commissions and omissions of the Prime Minister or for that matter any Member of the Cabinet or the Council of Ministers. If that point is conceded, then the same argument holds good for the State.

Unfortunately in this country we are suffering from a fallacy that simply because the Central Government is a supreme structure with a bureaucratic apparatus and huge and colossal money at their disposal as also vast powers that they have and the international identity that they enjoy, that whoever works in the Central Government whether official or non-official, is more intelligent and super-intelligent than somebody working in the State.

This is very unfortunate. I have had experience of Parliament for about nine years, and I do not want to cast any aspersion on the bureaucracy or the Secretariat or the non-official Members of the Parliament but still I have got the right to say, let us not for a moment suffer under this illusion, that simply because they are working in the Centre, they are superior to us.

After all, it is people like us who go there and constitute the Central Government or for that matter the Parliament. So, let us be fair and let us forget for a moment that we are talking in a particular situation or with reference to the State Government and Central Government. But in general the State Government do have certain sovereign rights within its own constitutional spheres.

I know that in a coal-mining case between the State Government of West Bengal and the Central Government, a very clear dissenting note was written by a famous Judge that the State Government also had got sovereignty in the field allotted to it. Of course, the majority of the judges did not agree with that view. Whether the sovereignty vested with the State or with the Centre or with the people, is still a point that is being debated by constitutional pandits.

But I hold the view that we are sovereign in our field. In fact this resolution is very much intune with the letter sent along with the replies forwarded to the Government of India to the memorandum relating to the charges. So, this resolution as I have already pointed out, is not only quite in order but it also gives a proper perspective.

Therefore, nobody here is trying to protect anybody committing mistake. Nobody is trying to white-wash any mistake if at all it is committed by anybody on the Government side or through the Treasury Benches. I need not go into details.

Even this morning, the Hon. Chief Minister gave a fitting reply to the charges raised with regard to the Bill that was passed in this House in the forenoon. So, Sir, now this is the only point that we have to decide. Do you think that we are working under the Federal Constitution in this country? If you do so, you should observe the Federal principles in practice.

[Thiru S. Kandappan]

Nobody who is interested in upholding the Constitution and safeguarding the interests of the State will even remotely think of surrendering the rights of the State to the Centre. Once we surrender the right of the State to the Centre, I am afraid it will have far-reaching complications and not only will it affect the economy of the State but will also affect the sound administration of the State.

Sir, I know for a fact that Ministers of the State Government write letters to the Cabinet Ministers or the Prime Minister at the Centre. Sometimes the letter is not even being acknowledged by the concerned Minister.

Some years back, this point was raised on the floor of the Parliament itself. One hon. Member from Andhra Pradesh, Thiru Tenneti Viswanathan, was very vehement in pleading with the Central Government that they had got to treat the State as a State and not as a glorified municipality. So, if the State itself, without being conscious of its rights, is going to surrender or relegate their rights to the background and succumb to the pressure—whether healthy or unhealthy pressure—of the Centre, then woe unto democracy and woe unto the Federal Democracy in this country.

It is not a question whether the D.M.K. is the ruling party or some other party. The motive behind the resolution moved by Thiru Latheef has got to be appreciated. If I understand him correctly, he wants that there should be a good healthy set-up in this country.

After all, we are interested in the development of the country. Anybody who belongs to a particular State must be mostly interested in his own State. So, naturally I take it that everybody is interested in the development and welfare of the State.

So, let us try to safeguard and protect the interests of the State and not the interests of the Treasury Benches or a few Ministers.

If we are interested in safeguarding the welfare of our State and in getting its due share, then certainly this resolution has got to be passed and approved by all sections of the House. With these words, I fully and wholeheartedly support the resolution.

THIRU K. KANDASAMI : On behalf of the Forward Block, I stand here to endorse and support the resolution passed by . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : Not passed, but moved.

THIRU K. KANDASAMI : Yes, Sir, moved by Thiru M. A. Latheef. My learned friend who spoke before me, Mr. Kandappan, argued the case as to why this resolution should be passed and my friend Mr. K. M. Subramaniam argued vehemently opposing the same.

By way of answer to Thiru K. M. Subramaniam, who opposed the resolution, let me submit that though we have a constitution modelled on parliamentary democracy as in England, we have got a federal structure but in actual working, we are working in a unitary way. We have accepted the principal of federal laws. But we have to work on unitary lines.

Every State has got its own field of activity and it has to work in a limited way. As Mr. Kandappan rightly pointed out, it is not as if our State should be treated as a glorified municipality or minority institution by the Centre. It is part and parcel of the country and we have got our own sphere in the federal structure. The Centre and the States are ruling the country.

Regarding opposition to this resolution, some frustrated groups oppose this due to political reasons. Unfortunately in Tamil Nadu, to tarnish the good name of Tamil Nadu, these groups, out of frustration . . .

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : We are not frustrated at all.

THIRU K. KANDASAMI : I have got the right to say that.

MR. DEPUTY SPEAKER : Right of 'fair comment'.

THIRU K. KANDASAMI : Out of frustration, these groups had gone to President of India and presented frivolous allegations against this Government which has great achievements and which

has ushered in many socialistic measures. In spite of the many achievements to its credit, instead of appreciating the good deeds of this Government, instead of developing such healthy trends, these groups out of frustration wanted to bring discredit and tarnish the good name of this Government.

Our friends think that this is an attempt, a guise. I mean the bringing in of this resolution at this stage. It is not at all correct. This resolution appreciates the spirit of Article 164 (2) which has not been properly understood, by many.

By this resolution we can show the proper spirit of the Constitution to the entire country. So this resolution moved by Thiru M. A. Latheef has got constitutional and moral validity.

Those who oppose it do not have legal validity, having failed in their attempt by submitting petition to the President alleging something against this popular Government, they have failed morally. They are immoral in the sense that as representatives of the people we are bound to set up good morals to other citizens of the country. They have not done so and so they are immoral. They had tried to topple this Ministry without any legal basis at all. They have failed legally first. They have no moral justification because what they had done is against principle of natural justice. They levelled some frivolous charges.

They relied on some newspapers but ultimately they were not able to name the papers. Is it not immoral to do such things? They have crossed the mark of tolerant behaviour. We are here to lead the people, to do something good by our actions.

But these Opposition members are trying to tarnish the fair name of this Minister with baseless allegations, false allegations etc., which they could not substantiate. I want to support and endorse the resolution moved by Thiru M. A. Latheef.

It is a good resolution and it deserves not only appreciation unequivocally but full support from all quarters. With these words I conclude.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தவன் என்ற முறையிலும் சட்டவல்லுநர்கள் வாதத்தைக் கொண்டும் சாமான்யன் ஆகிய

என்னுடைய கருத்தை நான் இச்சபைக்குத் தெரிவிப்பது நல்லது என்றும் கருதுகிறேன்.

நம் நாடு ஒரு பரந்த பெரிய நாடு. இங்கு பல கோட்பாடுகள், கலாசாரங்கள், நடையுடைபாவனைகள் மற்றும் பலவகையான அம்சங்கள் பரவி நிற்கின்றன. உண்மையில் அஸ்ஸாம் மலைக் குன்றில் நாகா மலைத்தொடரில் வசிக்கும் மக்களுக்கும் தமிழ்நாட்டுப் பகுதியில் வசிக்கும் மக்களுக்கும் அதிக கலாசார ஒற்றுமைகளையோ அல்லது நடையுடை பாவனைகளையோ நம் பெருமைகளையோ நாம் காணவில்லை. நாம் அனைவரும் இந்தியர்கள் என்ற முறையில் மனப்பான்மையில் உள்ள ஒரு ஒற்றுமையைத் தவிர மற்றப் பெருமைகளை நாம் காணவில்லை.

ஆகவே நம் இந்திய திருநாட்டினுடைய அரசியல் சாஸனத்தை வரைந்த அரசியல் வல்லுனர்கள் நம் நாட்டினுடைய இந்த ஒரு நிலையை கவனத்தில்கொண்டுதான் பல மாநிலங்களாகப் பிரித்து அந்த அந்த மாநிலங்கள் தனித்தனியாக செயல்படக்கூடிய முறையில் அரசியல் சாஸனத்தை அமைத்துள்ளார்கள் என்பது என் கருத்து.

மாநிலங்கள் தங்கள் தங்களுடைய தேவைகளுக்கேற்ப தங்கள் தங்கள் சக்திக்கு ஏற்ப தங்கள் தங்கள் பகுதிகளிலுள்ள பலத்தைக் கொண்டு முன்னேற்றம் அடைவதற்கான ஒரு சூழ்நிலை வளர்வதற்காக மாநிலங்களை அதிகப் பொறுப்புடையவைகளாக்கி ஓரளவிற்கு சுயாட்சி படைத்ததாகவும் அரசியல் வல்லுநர்கள் அரசியல் சாஸனத்தை அமைத்துள்ளார்கள் என்பது என் கருத்து.

உதாரணமாக, இன்று குஜராத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள தெருக்களில் மதுக் கடைகளை திறந்து விற்பது இயலாத காரியமாக இருக்கலாம். ஆனால் தமிழ்நாட்டில் அது அபசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒன்றாகயிருக்கலாம். ஆகவே ஒரு மாநிலத்தில் ஒரு அரசாங்கம் அனுமதிக்கக் கூடிய காரியம் மற்றொரு மாநிலத்தில் குற்றமுள்ள செயலாக இருக்கிறது. இந்நிலையில் மாநிலங்கள் தங்கள் தேவைகளுக்கு ஏற்ப சட்டங்களை இயற்றியுள்ளன என்பது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய ஒன்று.

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

இன்று சென்னையில் ஒருவன் சந்தனக் கட்டைகளை பகிரங்கமாக அரசின் அனுமதியில்லாமல் தெருவில் விற்பது என்பது குற்றமான செயலாகும். ஆனால் கல்கத்தாவில் அதை தெருவில் போட்டு விற்பது என்பது சர்க்கார் அனுமதிக்கக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது. இந்த இரண்டு மாநிலங்களும் இந்திய திருநாட்டில் தான் இருக்கின்றன. ஆகவே ஒரு மாநிலத்தில் குற்றம் எனக் கருதப்படுவது மற்றொரு மாநிலத்தில் அனுமதிக்கப்பட்ட ஒன்றாக இருக்கிறது. ஆக, மாநிலங்கள் ஓரளவிற்கு சுயாட்சி படைத்தவை என்ற வாதத்திற்கு ஆதாரமாகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

மற்றொரு அம்சத்தையும் இங்கே கவனிக்க வேண்டும். என்னவென்றால், மத்திய அரசு எல்லா மாநிலங்களின் மொத்த வளர்ச்சிக்காக ஏற்பட்ட ஒரு அரசு. இந்த நாட்டின் தற்காப்பு, பொருளாதாரம், மற்ற வகைகளிலே வளர்ச்சிக்காகவும், வெளி நாட்டு உறவைக் கொண்டிருப்பதற்காகவும் உள்ள அரசே தவிர, மற்ற மாநிலங்களின் மீது ஒரு அரசியல் சட்டாம்பிள்ளையாக இருப்பதற்காக ஏற்பட்ட அரசு அல்ல. அதை அரசியல் சாசனத்தை உருவாக்கிய சட்ட வல்லுநர்களும், அறிஞர்களும் கருதியதாக இல்லை என்பதை இங்கே என்னால் திட்டவட்டமாக, தெளிவாகச் சொல்ல முடியும்.

அந்த சமயத்திலே மாநிலங்களுக்கு எந்த அளவுக்கு கூடுதலாக சுயாட்சி தரவேண்டுமென்றும், அனைத்து ஆட்சிப் பொறுப்பையும் மத்திய அரசு கொண்டு இருக்கும் கருத்தும் ஒன்றோடொன்று மோதின நேரத்தில் அன்று இருந்த வல்லுனர்கள் இந்த மாநிலங்களுக்கு உள்ள அரசியல் அதிகாரங்களை, மத்திய அமைச்சரவைக்கு உள்ள அதிகாரங்களை வரையறுத்து திட்டவட்டமாக ஆக்கி உருவாக்கித் தந்து இருக்கிறார்கள். ஆக, இந்த நிலையில் இன்று இந்த மாநில அரசு இதற்கு அளிக்கப் பட்ட அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு, அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி அரசாட்சியை அமைத்து இங்கே அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த அரசின்மீது ஏதேனும் குற்றச்சாட்டு, மற்ற அம்சம் சொல்லவேண்டுமானால் அதற்குப் பொறுப்பாக இருப்பது இந்தச் சபை தான். இந்தச் சபைக்கு இந்த அமைச்சரவை பொறுப்பாக இருக்கிறது என்பதையும் நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உதாரணமாக, இந்த அமைச்சரவை நம்பிக்கை பெற்று இருக்கிறது என்று சொன்னால், அல்லது நம்பிக்கை பெறாது இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதற்கு இந்தச் சபையில்தான் தீர்மானம் நிறைவேற்ற வேண்டும். பாராளுமன்றத்தில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவர முடியாது. இந்தச் சட்ட மன்றத்தைத் தவிர வேறு எந்த மன்றத்திற்கும் பொறுப்பு கிடையாது என்பது திட்டவட்டமாக, தெளிவாக இருக்கக்கூடிய நிலையில், இந்த அமைச்சரவைக்கு எதிராக இருக்கும் அமைச்சரவை, மத்திய அரசு, ஒரு விசாரணைக் குழுவை அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்வது முறையாகாது. அப்படியே அவர்களுடைய எல்லைக்கு அப்பால் மத்திய அரசு அமைத்தால், அது அரசியல் சாசனத்தால் அமைக்கப்பட்ட ஒரு சட்ட வரம்புக்கு வெளியே தன்னுடைய அதிகாரத்தை விஸ்தரித்து மாநில அரசு மீது அதற்குள்ள முழு அதிகாரத்தைக் குறைப்பதாக ஆகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இப்போது ஒவ்வொரு மாநில அரசும் தங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரம் போதுமானதாக இல்லை, அவர்களுடைய முழு வளர்ச்சிக்குத் தடைக் கற்களாக இருக்கின்றன, அதனுடைய பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு தடையாக இருக்கிறது என்று சொல்கிற நேரத்தில், மாநில அரசுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள அதிகார வரம்பில் மத்திய அரசு வருவது என்பது சரியல்ல. தற்போதுள்ள சட்டங்களில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களே மாநிலங்களைப் பாதிக்கின்றன என்று பல கோணங்களில் கூக்குரல் எழுப்பிக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், வேண்டுமென்றே மத்திய அரசு தன் அதிகாரத்தை மாநிலங்களின்மீது விஸ்தரிக்க மறைமுகமாக செய்யப்படும் ஒரு சூழ்ச்சி, ஒரு சதி என்பதை உண்மையிலேயே நான் சுட்டிக்காட்டி கண்டிக்க விரும்புகிறேன்.

இங்கேயுள்ள அமைச்சரவைமீது எத்தனையோ குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப்பட்டன. அதையெல்லாம் விசாரிப்பதற்கு இந்த மாநிலத்திலுள்ள உயர்நீதிபதிகள் போதாது, வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வர வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. இது ரொம்ப வேடிக்கையான வாதம். இந்த மாநிலத்திலுள்ள நீதிபதிகள் இந்த அமைச்சரவையின் மீது சொல்லப்படுகிற புகார்களை சரிவர கவனிக்காமல் விட்டுவிடலாம்? இப்படி மறைமுகமாக உயர்நீதி

1973 ஏப்ரல் 5] **[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]**

மன்ற நீதிபதிகளின் மேல் தவருன ஒரு கருத்தைச் சொல்வது உண்மையிலேயே நாம் அவர்கள் மீது வைத்திருக்கின்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையைத் தகர்ப்பதாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

வாதத்திற்கு அப்படியே எடுத்துக் கொண்டாலும், அந்தந்த மாநிலங்களிலுள்ள நீதிபதிகள் அந்தந்த மாநிலங்களில் உள்ளவர்களுக்குச் சாதகமாகத்தான் தீர்ப்பளிப்பார்கள் என்ற கருத்தை, அவர்கள் சொல்லும் குற்றச்சாட்டை, வாதத்திற்காக எடுத்துக் கொள்வது என்றால், மத்திய அரசுக்கு எதிராக ஒரு குற்றச் சாட்டை சொல்கிறார்கள் என்றால், அதை இந்த நாட்டிலுள்ள நீதிபதிகள் விசாரிக்கக் கூடாது; வெளிநாட்டிலிருந்து அதாவது முன்பு பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இருந்த காலத்தில், நாம் அடிமைகளாக இருந்த நேரத்தில் இருந்ததே அது மாதிரி வரவேண்டுமென்று சொன்னால், அது எவ்வளவு பைத்தியக்காரத்தனமாக இருக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நம்முடைய நாட்டிற்கு மதிப்பளிக்காத ஒரு நிலையை இது காட்டுகிறது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். அந்த அளவில்தான் இந்த மாநிலத்து நீதிபதிகள் இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளின்மீது விசாரணை செய்யக்கூடாது, வெளி மாநிலத்திலிருந்து நீதிபதிகள் வரவேண்டுமென்று சொல்கிற கோரிக்கை இருக்கிறது என்பதை எனக்குத் தெரிந்த சட்ட நுணுக்கத்தை வைத்து தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதிலே நான் அதிக கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கில்லை. ஒன்றை மாத்திரம் சொல்கிறேன். இந்த அமைச்சரவை முழுக்க முழுக்க இந்த சபை ஒன்றுக்கேதான் கடமைப்பட்டது. உண்மையிலேயே குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லும் நண்பர்கள், குற்றச்சாட்டை இந்த அவைக்குள்தான் சொல்ல வேண்டும். இந்த மாநிலத்தின் சக்திக்கு உட்பட்டு, இந்த மாநிலத்தின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டு விசாரணைக் குழு வேண்டுமென்று அவர்கள் வாதிடுவார்களானால், இந்தச் சட்ட மன்றம் ஒரு விசாரணைக் குழு அமைத்து இந்த அமைச்சரவைமீது உள்ள குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தால், அவர்கள் நிச்சயமாக அந்தச் சட்ட வரம்பிற்குள் நின்றவர்களாக ஆவார்கள்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

ஒரு வேளை அவர்களுடைய குற்றச்சாட்டுகளில் உண்மை இருந்திருக்குமானால் நான்கூட அதற்கு ஆதரவு தரும் சூழ்நிலை ஏற்படலாம். இந்தச் சட்ட மன்றத்தையே அவமதித்து விட்டு, இந்தச் சட்ட மன்றத்திற்கே அதிகாரம் இல்லை என்ற தத்துவத்தை உருவாக்கி மத்திய அரசு விசாரணைக்குழு அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்வது இந்தச் சட்ட மன்றத்தையே அவமதிப்பதாகும். தமிழ் நாட்டிலுள்ள மக்கள் தேர்ந்தெடுத்து இருக்கும் அமைச்சரவையை மட்டுமல்ல, தமிழ் நாட்டிலுள்ள வாக்காளப் பெருமக்களையும் அவமதிப்பதாகும் என்று கூறிக் கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனதோடு வரவேற்று அமைகிறேன், வணக்கம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தின் பேரில் நான் பேச வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்ட ஒரு காரணத்தை நான் சொல்வதற்கு முன்பு இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் கடைசி நாளாகக் கூடியிருக்கும் நேரத்தில் இறுதி வரையிலும் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு அடிப்படைக்கு உட்பட்டுத்தான் நான் இங்கே வந்தேன். ஆனால் கடைசி நாளான இன்று நமக்கு முன்னால் வந்து இருக்கக்கூடிய ஒரு தீர்மானத்தைப் பற்றி சில கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தம் என்ன என்பதை நான் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்து, அதை நீங்களும் அனுமதித்து இருக்கிறீர்கள். ஆகவே, அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் இப்போது சொல்வதற்கு இல்லை. இந்தத் தீர்மானத்தின் வாசகத்தை நாம் எடுத்துக்கொண்டால் முதலில் அரசியல் சட்டத்தின் சில பகுதிகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசியல் சட்டத்தைப்பற்றி கொஞ்சம் சொல்லவேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில்தான் நமமுடைய சட்ட மன்றமே உருவாகியிருக்கிறது. நாமே அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கவில்லை. அல்லது நாட்டிலுள்ள அரசியல்வாதிகள் சேர்ந்து சட்டத்தை உருவாக்கவில்லை. அரசியல் நிர்ணய சபை என்ற ஒன்றை அமைத்து இந்தியாவிலே இருக்கும் எல்லா

1973 ஏப்ரல் 5] [கே. டி. கே. தங்கமணி]

பிரதிநிதிகளையும் சேர்த்துத்தான் ஒரு அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கினார்கள். அந்த அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில் 1952-லிருந்து தொடர்ந்து 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை எப்படி நாடாளுமன்றத்திற்குத் தேர்தல் நடைபெறுகிறதோ அதே மாதிரி தான் இன்று சட்ட மன்றத்திற்கும் தேர்தல் நடைபெறுகிறது.

இந்தச் சட்ட மன்றங்களுக்கு என்ன அதிகாரம், நாடாளு மன்றத்திற்கு என்ன அதிகாரம் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் இன்று அரசியல் சட்டத்தில் தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டிருக் கிறது. இந்தச் சட்ட மன்றத்தைக் கலைக்கக்கூடிய அதிகாரம், சட்ட மன்றத்திற்கு அப்பாலே இருக்கும் அளவுக்கு இன்று இருக்கிறது. இந்த அரசியல் சட்டத்தை மாற்றவேண்டுமானால் எப்படி மாற்ற வேண்டும் என்பதற்கும் அதிலே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் நாம் அரசியல் சட்டத்திற்கு விஸ்வாசமாக இருக் கிறோம் என்ற ஒரு விஷயத்தை நான் இங்கே அழுத்தமாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாக சட்ட மன்றத்திலே நடவடிக்கைகள் இருந்தாலும் அல்லது சட்ட மன்றத்திற்கு வெளியே எவ்வளவு பெரிய பதவியில் உள்ளவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்தாலும் கூட அவர்கள்

They will be construed not as traitors, but committing high treasow.

இது ஹை ட்ரீசன் தவிர ஒன்றுமே இல்லை. அந்த மாதிரி பயம் ஏற்படுகிறதென்றால், இதைக் குறிப்பிட்டு, கட்சிக் கூட்டத்திலேயோ, குழுவிலேயோ நமது கருத்தைச் சொல்வதில் ஆட்சேபணை இல்லை.

திரு. செ. கந்தப்பன் : அரசியல் சட்டத்தின் மீது நமது விஸ்வாசத்தைக் காட்டி உறுதிமொழி எடுத்துக்கொண்ட அந்தச் சட்டத்தையே எரிக்கலாம் என்ற அளவுக்கு ஜனநாயக மரபுகள் உலகம் பூராவும் இருக்கின்றன என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறாரா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நான் இன்று காலையிலேகூடச் சொன்னேன். எந்த அமைச்சராவது இந்த அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாக நடந்தால், தமிழ் நாடு தனியாகப் போகும், துண்டிக்கப்படும் என்று பேசினால், நான் உண்மையிலேயே, ஐ.ஜி-யிடம் தனியாகச் சொல்லி குறிப்பிட்ட அமைச்சரைக் கைது செய்ய வேண்டுமென்று சொல்வேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 ஏப்ரல் 5

That Minister has committed high treason.
எனவே, அரசியல் சட்டம்தான் இந்த நாட்டை நடத்துகிறது என்ற நிலையை வைத்துக்கொண்டுதான் சட்ட மன்றத்தில் நாங்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர வேறல்ல. அரசியல் சட்டத்தில்தான் இந்தத் தகுதிகள் பிரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த இந்த வகையினர் தேர்ந்தெடுக்கப் படுவார்கள் என்று சொல்லவில்லையே தவிர, இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுக்கலாம், அரசியல் சட்டத்தையே கூட திருத்த வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்யலாம். இந்தத் தீர்மானத்தை சாதாரணமாக ஒரு தீர்மானம் என்று நாம் எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட, இதிலே ஒரு அரை டசன் அம்சங்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த விதி 164-2 இன் கீழ் இங்கே இருக்கக்கூடிய அமைச்சர்கள் சட்ட மன்றத்திற்குப் பொறுப்பானவர்கள். ரைட், ரொம்ப சரி. சட்ட மன்றத்திற்குப் பொறுப்பானவர்களாக இல்லாமல் போய்விட்டார்களா என்றால், இல்லை, போகக் கூடாது.

அடுத்தது என்னவென்றால், மத்திய சர்க்கார் ஒரு என்கொயரி கமிஷன் போட வேண்டுமென்பது இரண்டாவது பாயிண்ட். இதிலும் தீர்மானம் கொடுக்கலாம். மத்திய சர்க்காருக்கு நாம் சிபாரிசு செய்யலாம், என்கொயரி கமிஷன் போடு என்று. இந்த என்கொயரி கமிஷன் போடு என்று தீர்மானம் கொடுக்கிறோமே, அது இரண்டாவது. அப்படிப் போட வேண்டுமென்று சொல்வது ஒரு பொறுப்பற்ற முயற்சி ஆகாது. இந்தச் சபையிலும் கூட இன்று கொண்டு வரலாம்.

This House recommends that an Enquiry Commission may be set up as early as possible or this House recommends to the Government of India to set up an Enquiry Commission as early as possible.

என்று ஒரு தீர்மானம் போடலாம். இது இரண்டாவது என்ற முறையிலே அக்கறை காட்டுவது ஒரு பொறுப்பற்ற தன்மையாகாது. அடுத்து என்ன குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்றால், இப்படிக் கேட்பது ஒரு அரசியல சட்டத்திற்கே

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

விரோதமானது. ஆகவே அதை 'ட்ரீம்' பண்ணுகிறேம். மத்திய சர்க்கார் ஏதாவது காரியம் செய்ய வேண்டுமென்ருல், கண்டிக்க வேண்டுமென்பது அடுத்த தீர்மானம்.

அதற்கடுத்தாற்போல் ஒரு டிக்ளரேஷன். இந்தச் சபையின் மூலம்தான் இங்கே இருக்கக்கூடிய கவுன்சில் ஆப் மினிஸ்டர் களுக்கு அதிகாரம் வருகிறது. அடுத்த டிக்ளரேஷன் "தலையிட்டால், அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமானது, ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது, தலையிடுவது டெமோக்ரசிக்கு—பெடரல் டெமோக்ரசிக்கு விரோதமானது" இதுவரை டெமோக்ரசி என்று தான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். பெடரல் டெமோக்ரசி என்பது புதிதாக இருக்கிறது. இப்போதுதான கேள்விப்படுகிறேன்.

We are now enjoying Parliamentary Democracy; there may be so many democracies—Monarchic Democracy? etc. But Federal Democracy is a new thing, like Autocratic Democracy, Feudal Democracy, etc.

இப்படி, ஒரு புதிய கருத்தை, "பெடரல் டெமோக்ரசி" என்ற கருத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறுர்கள். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்ருல், இப்படி ஒரு எட்டு தீர்மானங்களை ஒன்ருகச் சேர்த்து ஒரு தீர்மானமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறுர்கள்.

நான் இதனுடைய நோக்கத்திற்குள்ளே போக விரும்பவில்லை. பேசுவதற்கென்னவோ, எல்லையற்ற வரம்பு இருக்கிறது. வரம்பு என்பதே கிடையாது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், நான் சொல்கிறேன்—காலையிலே சொன்ன விஷயத்தையே சொல்கிறேன்--இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலம் மத்திய அரசு என்கொயரி கமிஷன் போட வேண்டுமென்பது தவரு?

மத்திய அரசு என்கொயரி கமிஷன் போட வேண்டும் என்பதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? நான் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில், பொறுப்புள்ளவன் என்ற முறையில் மட்டுமல்லாமல், அரசியல் சட்டத்தை மதிக்கிறவன் என்ற முறையிலே இந்த அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில்

இன்றைக்கு நமக்குத் தெரியும், ரிட் போடலாம். ரிட் போட வேண்டுமானால், ஹைகோர்ட்டில் போடலாம். சுப்ரீம் கோர்ட்டிலும் போடலாம். சுப்ரீம் கோர்ட்டில் ஏன் போட்டாய், ஹைகோர்ட்டில்தானே போட வேண்டுமென்று என்னைக் கேள்வி கேட்டால், நான் சொல்வேன், என்னுடைய இஷ்டம். ரூல் 32-இன் படி சுப்ரீம் கோர்ட்டில் போடுவேன், அல்லது ரூல் 226-இன் படி ஹைகோர்ட்டில் போடுவேன், எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஏன் போனாய் என்று கேட்டால் வேண்டுமானால் காரணம் சொல்லவும் தயார். அதே ஒரு குறிப்பிட்ட கவுன்சில் ஆப் மினிஸ்டர்ஸ் பேரில் குற்றச்சாட்டு சாட்டுகிறோம் என்றால், நாங்கள் குற்றச்சாட்டில் தெளிவு படுத்தியிருக்கிறோம். அதில் ஊனங்கள் இல்லை. இருந்தால், குற்றங்கள் இருக்கின்றன என்று ஒரு குறிப்பிட்ட அமைச்சரைக் குறிப்பிட்டுத்தான் இருக்குமே தவிர, இந்த மந்திரி சபையே தவறு செய்தது என்ற முறையில் குற்றம் சாட்டாமல் இருக்கலாம்.

இந்த விஷயத்தை வைத்துப் பார்த்தால், குறிப்பிட்ட அமைச்சரின் தவறாக இல்லாமலும் இருக்கலாம். அப்படி இருந்தால், சம்பவங்களை எடுத்துச் சொல்லி ஒரு குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலையே கொடுத்திருக்கலாம். கவர்னரிடம் கேட்கிறோம் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அல்லது ஜனாதிபதியிடம் கேட்கிறோம் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஜனாதிபதி, அமைச்சரை கலந்துகொண்டுதான் முடிவெடுப்பார். அது சாதகமாக இருக்க வேண்டுமென்று எப்படி சொல்வது? ஜனாதிபதியிடம் கொடுத்ததற்குப் பிறகு ஜனாதிபதி பிரதமரிடம் கொடுத்தார். பிரதமர் அதை இங்கே அனுப்புகிறார். கவுன்சில் ஆப் மினிஸ்டர்களுக்கு அனுப்பிய பிறகு, பதிலை யாரிடம் அனுப்ப வேண்டும்? பதிலை மத்திய சர்க்கார் கேட்கிறது. பிரதமர் கேட்கிறார். அப்படியானால் பதிலை பிரதமருக்கு அனுப்ப வேண்டும். அப்படி அனுப்பாமல், அந்தப் பதிலை இங்கே வைத்தால், அதிலே என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

அப்படி, இங்கேயிருந்து சில குற்றச்சாட்டுகள் ஒருவருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன என்று வைத்துக் கொண்டால், அவரிடமிருந்து பதில் கேட்டால், அவருக்குத் தானே பதிலை

அனுப்ப வேண்டும்? ஆனல் இங்கே என்ன நடந்திருக்கிறது? பதிலே இங்கே வைத்திருக்கிருர்கள். அந்த முறையைச் சொல்கிறேன். இதை எதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன் என்ருல், கேட்கப்பட்டது, என்கொயரி கமிஷன் போட வேண்டுமென்று. உண்டா, இல்லையா என்று சொல்லிவிடட்டுமே.

ஒரு குறிப்பிட்ட முதலமைச்சர் பேரிலே நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அல்லது சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கேட்டிருப்பார்கள். அதே மாதிரித்தான் இந்த குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் தமிழ் நாட்டிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலை அனுப்பியிருக்கிருர்கள் என்ருல், பதில் வர வேண்டும். அல்லது, குற்றம் இருக்கிறது என்ருல், கமிஷன் ஆப் என்கொயரி போட வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. தங்கமணி அவர்கள் பேச்சை இப்போது நிறுத்திக் கொண்டு, அடுத்தக் கூட்டத் தொடரில் தொடர்ந்து பேசலாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

7. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஊ) சட்டப் பேரவை நடப்பு கூட்டத் தொடர் நிகழ்ச்சிகள் பற்றியப் புள்ளி விவரங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இக்கூட்டத் தொடர் முடிவுறுகின்ற இந்த நேரத்தில், பேரவையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய சில புள்ளிவிவரங்களை அளிக்க விரும்புகிறேன்.

1.	வினக்கள்—போடப்பட்டு பதிலளிக்கப்பட்டவை—		
	(அ) குறுகிய காலக் கேள்விகள் ..	4	
	(ஆ) உடுக்குறியிட்டவை	480	
	(இ) உடுக்குறியிடாதவை	16	
		———	500
	கேட்கப்பட்ட துணைக்கேள்விகள்		2,189
2.	42-வது விதியின்கீழ் கொடுக்கப்பட்ட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்.		115

3.	பேரவையில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு அனுமதி மறுக்கப்பட்டவை.	29
4.	41-வது விதியின்கீழ் அளிக்கப்பட்ட அறிக்கைகள் ..	25
5.	வெட்டுத் தீர்மானங்கள்—வரப்பெற்றவை	1223
6.	அவற்றில் பேரவையில் முன்மொழியப்பட்டவை ..	218
7.	சட்ட முன்வடிவுகள்—	
	(1) பேரவையில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டவை ..	12
	(2) நிறைவேற்றப்பட்டவை	12
	(3) கூட்டாய்வுக் குழுவிற்கு விடப்பட்டவை ..	3
8.	அவையில் வைக்கப்பட்ட அறிக்கைகள்—	
	(1) கூட்டாய்வுக் குழு 2	
	(2) சட்டவிதிகள் ஆய்வுக் குழு 1	
	(3) உறுதிமொழிக் குழு 1	
	(4) பொதுக் கணக்காய்வுக் குழு 3	
	(5) மதிப்பீட்டுக் குழு 4	
	(6) அவையுரிமைக் குழு 2	
		13
9.	பேரவை கூடிய மொத்த நாட்கள்	32
	மாலையிலும் கூடிய நாட்கள்	5
	மணிக்கணக்கில் பேரவை கூடிய விவரம் சுமார் 160 மணி நேரம்.	

பேரவையின் இந்தக் கூட்டத் தொடரை முடிக்கின்ற இந்த நேரத்தில், பேரவையை ஒழுங்குற நடத்திச் செல்வதற்கு பெரிதும் ஒத்துழைத்த சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும், அரசாங்க அலுவலர்களுக்கும், இந்தப் பேரவை நிகழ்ச்சிகளை பொது மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே தெரியப்படுத்தி பொது மக்களுக்கும் பேரவைக்கும் தொடர்பை ஏற்படுத்திய பத்திரிகைத் துறையினருக்கும், வானொலி நிலையத்தினருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சிறப்பாக, நம்முடைய பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டும். என்னுடைய புதிய பொறுப்பிலே போதிய அனுபவம் இல்லாதிருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் நல்ல பல ஆலோசனைகளைத் தந்து, குறிப்பாக கோரம் இல்லை என்ற ஒரு நிலையை உருவாக்காத அளவுக்கு மாலை நேரத்திலும் வந்து அருமையாக

1973 ஏப்ரல் 5]

உட்கார்ந்து பெருமைப்படுத்தியமைக்காகப் பேரவை உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேருக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சட்டப் பேரவையின் இக்கூட்டத் தொடர் இந்த அளவில் முடிவுற்று, பேரவை கால வரையறையின்றி ஒத்தி வைக்கப்படுகிறது. வணக்கம்.

பின்னர், பேரவை இரவு 7.02 மணி அளவில் கால வரையறை யின்றி ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(11) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. *Statutory Rules and Orders.*

99. Notification issued with G.O. Ms. No. 3149, Agriculture, dated the 29th December 1972, in regard to establishment of a market at Mettupalayam in Coimbatore District to provide facilities for the purchase and sale of cotton, groundnut, tobacco, turmeric, maize, sugarcane, jaggery and arecanut. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

100. Notification issued with G.O. Ms. No. 60, Co-operation, dated the 24th February 1973, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Co-operative Societies Rules, 1963. [Laid on the Table of the House under section 119 (4) of the Tamil Nadu Co-operative Societies Act, 1961 (Tamil Nadu Act 53 of 1961).]

101. Notification issued with Memorandum No. 43354/Hg. F(1)/72-2, dated the 22nd November 1972, in regard to certain amendments to Rules under sections 35 and 36 of the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Act, 1971, published at pages 980 to 982 of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 10th November 1971. [Laid on the Table of the House under section 72 (2) of the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Act, 1971 (Tamil Nadu Act 11 of 1971).]

102. Annual Accounts of the Tamil Nadu Housing Board for the year 1965-66. [Laid on the Table of the House under section 125 (2) (*a*) of the Tamil Nadu Housing Board Act, 1961 (Tamil Nadu Act 17 of 1961).]

103. Audit Report on the Accounts of the Tamil Nadu Housing Board for the year 1965–66. [Laid on the Table of the House under section 125 (2) (*a*) of the Tamil Nadu Housing Board Act, 1961 (Tamil Nadu Act 17 of 1961).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

162. Notification issued with G.O. Ms. No. 4, Labour and Employment, dated the 3rd January 1973, in regard to certain amendments to the Madras Payment of Wages Rules, 1937.

163. Report of the Committee on Estimates on Super Market.

164. Report of the Committee on Estimates on Hospitals and Dispensaries.

165. Report of the Committee on Public Accounts on the accounts of the State of Tamil Nadu for the year 1969–70.

166. Return of Assets submitted to the House by the Hon. Members of the Legislative Assembly (vide names below) :—

As on 31*st March* 1971—

1. Thiru M. S. Radhakrishnan.
2. Thiru M. Gopal.

167. Return of Assets submitted to the House by the Hon. Members of the Legislative Assembly (vide names below) :—

As on 31*st March* 1972—

1. Thiru M. S. Radhakrishnan.
2. Thiru V. S. Ilanchezhiyan.
3. Thiru A. S. Kumarasamy.
4. Thiru M. Gopal.
5. Thiru M. Chinnaswamy.
6. Thiru M. Devarajan.
7. Thiru Thoppur Thiruvengadam.
8. Thiru S. Nallasamy.
9. Thiru N. Nachimuthu.

10. Thiru P. Padmanabhan.
11. Thiru C. Pandurangam.
12. Thiru C. V. Velappan.

168. Return of Assets submitted to the House by the Hon. Members of the Legislative Assembly (vide names below) :—

As on 31st March 1973—

1. Thiru M. Gopal.
2. Thiru S. Nallasamy.

இணைப்பு I

425ஆம் பக்கத்தில் வெள்ளிக் குறியிட்ட வினா 626-க்கு விடை)

(*a*) Rs. 69·68 crores (gross).

The amounts received and repaid during the period from 1967–68 to 1969–70 are as detailed below :—

	Receipts.	Repayments.	Net Balance.
		(RS. IN CRORES.)	
1967–68	10·72	9·41	1·31
1968–69	17·49	14·95	2·54
1969–70	41·47	21·82	19·65
	69·68	46·18	23·50

The amount outstanding is a fluctuating figure since it is against stocks of foodgrains, fertilisers, etc. After deducting the repayments made during these years, the net receipts amount to Rs. 23.50 crores only. These are covered by stocks of foodgrains and fertilisers.

(*b*) and (*c*) Rate of Interest, mode of repayment and details thereof.

I. Rate of Interest—

(i) Food Grains—

(*a*) *State Bank of India/State Bank of Travancore*—

From 28th March 1966 to 11th March 1968—7½ per cent.

From 12th March 1968 to 10th April 1970—7 per cent.

From 11th April 1970 to 8th January 1971—7½ per cent.

From 9th January 1971 to date—8½ per cent.

(b) *Punjab National Bank*—

(Food Grains) (Sugar)

From 9th June 1970 to 8th January 1971—7½ per cent. Up to 31st May 1970—7 per cent.

From 9th January 1971 to date 8½ per cent.

From 1st June 1970 to 8th January 1971—7½ per cent.

From 9th January 1971 to date 8½ per cent.

(ii) *Fertilisers*—

State Bank of India—

Prior to 3rd April 1970—7 per cent.

3rd April 1970 to 8th January 1971—8 per cent.

9th January 1971 to date—9 per cent.

II. *Mode of Repayment*—

Cash Credit is secured from the Commercial Banks on 90 per cent of the value of foodgrains, 80 per cent of the value of sugar and full value of fertiliser held on Government account.

As the loans are being obtained on hypothecation of stocks of foodgrains and fertilisers, the repayment will be made as and when the value of the stocks decreases on account of sales, i.e., when the value of stocks held on Government account decreases there will be repayment and when it increases additional loans will be obtained from the banks. The repayment or obtaining of additional loans are made on the basis of the value of stocks held at the end of each month.

1973 ஏப்ரல் 5]

விடை : (அ) ரூ. 69.68 கோடி (பெரு மொத்தக்) கடன் வாங்கப்பட்டது.

1967—68 முதல் 1969—70 வரையுள்ள கால அளவில் பெறப்பட்ட, திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்ட கடன் தொகைகள் பற்றிய விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

	வரவுகள்.	திருப்பிக் கொடுத்த தொகைகள்.	நிகர நிலுவை.
		(ரூபாய் கோடியில்.)	
1967–68	10·72	9 41	1·31
1968–69	17·49	14·95	2·54
1969–70	41·47	21·82	19·65
	69·68	46·18	23·50

உணவு தானியங்கள், இரசாயன உரங்கள் முதலியவற்றிற்கு இருப்பின் பேரில் கடன் பெறப்படுவதால், கடன் பாக்கித் தொகை மாறுபடும் தன்மையது. இந்த ஆண்டுகளில் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்ட தொகைகளைக் கழித்துக் கொண்ட பிறகு, நிகர வரவு ரூ. 23.50 கோடியாக மட்டுமே உள்ளது. இதற்கு ஈடாக உணவு தானியங்கள், இரசாயன உரங்களின் இருப்பு உள்ளது.

(இ), (உ) : வட்டி வீதம், திருப்பிச் செலுத்தும் முறை, அவற்றின் விவரம்.

I. வட்டி வீதம்.

1. உணவு தானியங்கள்.

(A) இந்திய ஸ்டேட் வங்கி/திருவாங்கூர் ஸ்டேட் வங்கி

28-3-1966 முதல் 11-3-1968 வரை	*7½ சதவீதம்.*
12-3-1968 முதல் 10-4-1970 வரை	*7 சதவீதம்.*
11-4-1970 முதல் 8-1-1971 வரை	*7½ சதவீதம்.*
9-1-1971 முதல் நாளது தேதிவரை	*8½ சதவீதம்.*

[1973 ஏப்ரல் 5

(B) பஞ்சாப் நேஷனல் வங்கி

(உணவு தானியங்கள்.)		(சர்க்கரை.)	
9-6-1970 முதல் 8-1-1971 வரை.	$7\frac{1}{2}$ சதவீதம்.	31-5-1970 வரை	7 சதவீதம்.
9-1-1971 முதல் நாளது தேதி வரை.	$8\frac{1}{2}$ சதவீதம்.	1-6-1970 முதல் 8-1-1971 வரை.	$7\frac{1}{2}$ சதவீதம்.
		9-1-1971 முதல் நாளது தேதி வரை.	$8\frac{1}{2}$ சதவீதம்.

(2) இரசாயன உரங்கள்.

இந்திய ஸ்டேட் வங்கி.

3-4-1970-க்கு முன்பு	7 சதவிதம்.
3-4-1970-லிருந்து 8-1-1971 வரை	8 சதவிதம்.
9-1-1971-லிருந்து நாளது தேதிவரை	9 சதவிதம்.

II. கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தும் முறை.

அரசுக் கணக்கில் உள்ள உணவு தானியங்களின் மதிப்பில் 90 சதவிதமும், சர்க்கரையின் மதிப்பில் 80 சதவிதமும், இரசாயன உரத்தின் மதிப்பைப் பொறுத்தவரை அதற்குச் சமமான தொகை முழுவதும் வணிக வங்கிகளிடமிருந்து கடனாகப் பெறப்படுகிறது.

உணவு தானியங்கள், இரசாயன உரங்கள் இருப்புகளின் அடைமானத்தின் பேரில் கடன்கள் பெறப்பட்டு வருவதால், சரக்குகள் விற்பனை காரணமாக சரக்கு இருப்புகளின் ரொக்க மதிப்பு குறையும்போதெல்லாம் அதாவது, அரசுக் கணக்கிலுள்ள இருப்புகளின் ரொக்க மதிப்பு குறையும்போது கடன் தொகை திருப்பிக் கொடுக்கப்படும்; இருப்புகளின் ரொக்க மதிப்பு கூடும் போதெல்லாம், வங்கிகளிடமிருந்து கூடுதல் கடன்கள் பெறப்படும். ஒவ்வொரு திங்கள் முடியும் காலத்தில் உள்ள இருப்புகளின் ரொக்க மதிப்பின் அடிப்படையில், கடன் தொகை திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகிறது அல்லது கூடுதல் கடன் பெறப் படுகிறது.

BILLS SEC ION

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF TAMIL NADU GOVERNMENT PUBLICATIONS.

Messrs. Account Test Institute, Egmore, Madras-8.
The City Book Co., Mylapore, Madras-4.
Messrs. Higginbothams (Private) Limited, Madras-2.
Messrs. New Century Book House (Private) Limited, Madras-2.
Messrs. P. Varadachari & Co., Madras-1.
Messrs. C. Subbiah Chetty & Sons., Madras-5.
Sri S. S. Srinivasaraghavan, Royapettah, Madras-14.
The Educational Agencies, Book-sellers, Madras-1.
The Universal Book House, Moore Market, Madras-3.
Messrs. C. Sitaraman & Co., Madras-14.
Messrs. Mohan Pathipagam and Book Depot, Madras-5.

IN MUFASSAL OF TAMIL NADU.

Sri E. M. Gopalakrishna Kone, Madurai, Madurai district.
Sri A. Venkatasubban, Vellore, North Arcot district.
Messrs. Bharatha Matha Book Depot, Thanjavur, Thanjavur district.
Messrs. P. V. Nathan & Co., Kumbakonam, Thanjavur district.
Messrs. Appar Book Stall, Thanjavur.
Messrs. P. N. Swaminathasivam & Co., Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
Messrs. S. Krishnaswami & Co., Tiruchirappalli district.
Messrs. Palaniappa Brothers, Tiruchirappalli distirct.
Sri S. R. Subramania Pillai, Tirunelveli, Tirunelveli district.
Messrs. Nellai Puthaga Nilayam, Book-sellers, 10, Thana Muna Buildings Tirunelveli Junction.
Sri B. Aruldoss, Villupuram Town, South Arcot district.
Sri V. B. Ganesan, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. Vasantham Stores, Book-sellers, Cross Cut Road, Coimbatore.
Messrs. Mercury Book Company, 223, Raja Street, Coimbatore.
Sri S. M. Jagannathan, Book-sellers and Publishers, Nagercoil, Kanyakumari.
Messrs. A. K. Chandriah Chettiar and Sons, Salem-1.
Messrs. Meenakshi Pathippagam, Pudukkottai.
Messrs. K. V. Narayana Iyer and Sons, Dindigul, Madurai district.
Messrs. Balaji Book House, Vellore, North Arcot district.
Messrs. Jayakumari Stores, Nagercoil, Kanyakumari district.
Messrs. Baby Stores, Book-sellers, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. Dinamani Stores, Coimbatore-18.
Messrs. Bharathi Puthaga Nilayam, Publishers and Book-sellers, 1-B, Town Hall Road, Madurai-1.

IN OTHER STATES.

Messrs. Jain Book Agencies, New Delhi-1.
Messrs. International Book House, Trivandrum.
Messrs. Firma K. L. Mukhopadhyay, Calcutta-12.
Messrs. Book Links Corporation, Narayanaguda, Hyderabad-29.
Messrs. The Book Syndicate, Hyderabad-1.
Messrs. Labour Law Publications, Hyderabad.

PUBLISHED UNEDR RULES 234 AND 237 OF THE TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY RULES AND PRINTED BY THE DIRECTOR OF STATIONERY AND PRINTING, MADRAS.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS